

KOORMATHY

கூர்மதி

2014 மலர் 7

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு,
தமிழ் மொழி அலகு, கல்வி அமைச்சு

கூர்மத்

கல்வி அமைச்சின்

தமிழ் மொழிக் கல்விச் சஞ்சிகை - 2014

மலர் - 7

தமிழ்நாடு

சட்டமன்றத் தொகுதி

மாநில - கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கன்னியாகுமரி நகராட்சி

7 - இலங்கை

2 CM 018790 -3,000 (2014/10) இலங்கை அரசாங்க அச்சுத் திணைக்களம்

பதிப்பு விபரம்

சஞ்சிகை ஆசிரியர்	:	திருமதி கிறேஸ் சடகோபன் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் தமிழ் மொழிப்பிரிவு
போஷகர்கள்	:	கௌரவ பந்துல குணவர்த்தன அவர்கள் கல்வி அமைச்சர் கௌரவ மொஹான்லால் கிறேறு பிரதிக் கல்வி அமைச்சர் திரு.அனூர திஸநாயக்க கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்
வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும்	:	திரு.எச்.யு.ஹேமந்த பிறேமதிலக மேலதிக செயலாளர் கல்வி மற்றும் பண்பு சார் அபிவிருத்தி திரு. எஸ்.யு.விஜேரட்ண மேலதிக செயலாளர் திட்டமிடல் மற்றும் செயலாற்றுகைப்பிரிவு திருமதி ஆர். எம். சி. எம். ஹேரத் மேலதிக செயலாளர் கல்விச் சேவைகள் தாபனப் பிரிவு திரு.என்.எச்.எம்.சித்ராநந்த மேலதிக செயலாளர் நிர்வாகம் மற்றும் நிதிப்பிரிவு
நிதி ஒழுங்கமைப்பு	:	திருமதி எஸ்.பி.என். சமரசிங்க பிரதம கணக்காளர் திரு. துனில் நெய்யந்துடுவ கணக்காளர் - நிதி திருமதி. எம். ஜி. பி. எஸ். மனோஹரி கணக்காளர் - கொடுப்பனவு திருமதி. பி.ஜி.சி.குமாரி கணக்காளர் - வழங்கல்
செவ்வியாக்கம் மற்றும் அலுவலக உதவி	:	திருமதி வாசுகி அத்தனாயக்க செல்வி டி. ஆர். ஆதிஹேட்டி
கணினி எழுத்தாக்கம்	:	திரு. ஆர். எல். குணரட்ணம்
பக்க வடிவமைப்பும் முன் அட்டை வடிவமைப்பும்	:	திரு. சதீஷ் அனுருத்தன்
பதிப்பு	:	கல்வி அமைச்சு
அச்சுப்பதிப்பு	:	அரசாங்க அச்சுத் திணைக்களம் கொழும்பு.

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	கூர்மதி
நூலின் அளவு	:	24cm x 18cm
தாள்	:	70 gsm
அச்சு எழுத்தளவு	:	10.5
பக்கங்கள்	:	i-xiv+196
பிரதிகள்	:	3000
அட்டை	:	220 gsm
வெளியீடு	:	தமிழ் மொழி அலகு, கல்வி அமைச்சு, இசுறுபாய, பத்தரமுல்ல.

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி!
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லையகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஆசிச் செய்தி கௌரவ கல்வி அமைச்சர் பந்துல குணவர்தன	xi
ஆசிச் செய்தி கௌரவ மொஹான்லால் கிறேறு, பிரதிக் கல்வி அமைச்சர்	xii
ஆசிச் செய்தி அனூர திஸாநாயக்க, கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்	xiii
ஆசிச் செய்தி எச். யு. ஹேமந்த பிறேமதிலக, மேலதிக செயலாளர் கல்வி அமைச்சு	xiv
ஆசிச் செய்தி ஆர். எம். எம். ரத்னாயக்க, தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு - பணிப்பாளர்	xv
பதிப்பாசிரியர் உரை கிறேஸ் சடகோபன், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்	xvi
ஆயிரம் இடைநிலைப்பாடசாலைகள் அபிவிருத்தியோடு மேம்படுத்தப்படும் விஞ்ஞான, கணித, விவசாய மற்றும் தொழிநுட்ப பாடத்துறைகள் (எஸ். முரளிதரன்)	01
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் வெளிநாட்டு மாணவர்கள் (பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்)	15
புனைகதைகளிற் பேச்சு வழக்கு (க. இரகுபரன்)	20
ஈழத்து இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள் (கலாநிதி கந்தையா றீரகணேசன்)	32
கைகேயி சூழ்வினைப்படலத்தினூடாக வெளிப்படும் கம்பனின் கவித்துவம் (ச. லலீசன்)	45

தமிழ் மொழியில் “அ” எழுத்துக்குள்ள மாற்றொலிகளின் முக்கியத்துவம் (பேராசிரியர் எஸ். ஜே. யோகராசா)	51
ஈழத்துச்சிறுகதை முன்னோடிகளான இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம் ஆகியோர் சிறுகதைகள்: மறு மதிப்பீடு (பேராசிரியர் செ.யோகராசா)	54
சங்க இலக்கியங்களில் தோழி (செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்)	62
நாலுரை ஆசிரியன் (ஏ. எஸ். அப்துல் கபூர்)	68
பாடசாலைகளில் கவனமின்மைசார் தீங்குகளும் உடலியல் சார் தண்டனைகளும் பற்றிய நோக்கு (செல்வரட்ணம் சந்திரராஜா)	78
மெல்லத்தமிழ் இனிச்சாகாது (கிண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி)	90
வெகுசன ஊடகமும் கலாசாரமும் (பி. ராஜேஸ்வரன்)	92
ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (ஜனகா சிவசுப்பிரமணியம்)	95
பாடசாலைகளில் கற்றலும் கற்பித்தலும் முறையாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றதா? (எஸ். எல். மன்கூர்)	100
சிறுகதை: உறவுகள் (தியத்தலாவை எச். எப். ரிஸ்னா)	104
சிறுகதை: பிஞ்சுமனம் (வெலிகம ரிம்ஸா முகம்மத்)	110
சிறுகதை: இன்னும் எத்தனை நாள்? (இரா. சடகோபன்)	115

இலங்கையின் தேசிய கீதம் (கலாபூஷணம் வயலற் சரோஜா)	126
இலக்கியச் சுவை : பொய் சொல்லுவது பாவமா? (கலாபூஷணம் வயலற் சரோஜா)	129
இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் இலங்கை சீன ஒப்பந்தம் (சி. சிவசங்கர்)	130
இலங்கையில் இதழ்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (ஹைனா அப்துல் ரஸாக்)	135
தகவல் தொழில்நுட்பமும் இணையத்தள பயன்பாடும் (மா. திலக்ஷிகா - கட்டுரை வரைதல் - பிரிவு 4)	146
குறுநாடகம் : கருவினில் சுமந்தவள் (எஸ். சித்ரா - குறுநாடக ஆக்கம் - பிரிவு 5)	149
கவிதை : கருந்தேள் (எவ். பவானி - கவிதை ஆக்கம் - பிரிவு 4)	158
கவிதை : என் தாய் நானானால் (து. வுகாரி - கவிதை ஆக்கம் - பிரிவு 5)	164
கிராமிய பாடல்களும் தமிழும் (எம். ஜி. எவ். இஷ்ரா - கட்டுரை வரைதல் - பிரிவு 5)	167
குறுநாடகம் : நம்பிக்கையுன்றி நட (ஸ்ரீ வேதிகா - குறுநாடக ஆக்கம் - பிரிவு 4)	170
2014 ஆம் ஆண்டிற்கான அகில இலங்கை தமிழ் மொழித்தினத் தேசிய நிலைப் போட்டிகளின் பெறுபேறுகள்	177
நன்றி நவிலல்	195

கௌரவ கல்வி அமைச்சர் பந்துல குணவர்தன அவர்களின் ஆசிச்செய்தி

கல்வி அமைச்சின் தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகினால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் “கூர்மதி” கல்விச் சஞ்சிகையின் 7 ஆவது மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மொழி இனங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையை வளர்க்கும் பாலமாக உள்ளது. மொழிக்கூடாக அவர்களின் அறிவு மற்றும் எண்ணங்களை வளர்க்கக்கூடியதாக உள்ளது. இச்சஞ்சிகை தமிழ் மொழிக்காக கல்வி அமைச்சினால் வெளிவரும் ஒரேயொரு கல்வி இலக்கிய சஞ்சிகையாகும்.

ஆசிரியர்களின், பல் துறைசார் விற்பன்னர்களின் அறிவுசார் ஆக்கங்கள், தமிழ்மொழி, இலக்கியம் மற்றும் தற்கால நிகழ்வுகளின் ஆக்கங்கள் ஒன்றிணைந்து “கூர்மதி” யில் வெளிவருகின்றது. இச்சஞ்சிகை வாசிப்பினை விரும்பும் ஒரு சமூகத்தை கட்டியெழுப்ப பெரும் பங்களிப்பு செய்யும் என நம்புகிறேன். பாடசாலை மாணவர்களிடையே இலக்கிய ரசனையை வளர்த்தல், மொழித்திறனை விருத்தி செய்தல் மற்றும் இலங்கையரிடையே நட்புறவு, புரிந்துணர்வை மேம்படுத்த இச்சஞ்சிகை ஒரு களமாக அமையும் என நினைக்கின்றேன்.

அறிவுசார் கொண்ட சமூகத்தை உருவாக்கும் பணியில் கல்வி அமைச்சின் சார்பில் கூர்மதி சஞ்சிகை மேற்கொள்ளும் பணிக்காக என் பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்கின்றேன். அத்துடன் தமிழ் மொழி பிரிவு மேற்கொள்ளும் இப் பணிக்காக என் இதயபூர்வமான பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

பந்துல குணவர்தன,

கௌரவ கல்வி அமைச்சர்.

பிரதிக் கல்வி அமைச்சரின் ஆசிச்செய்தி

கல்வி அமைச்சரின் தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகினால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் “கூர்மதி” கல்விச் சஞ்சிகை மலர் 7 இற்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஆசிரியர்கள், பஸ்துறைசார் விற்பன்னர்களினால் எழுதப்பட்ட பல்வகை ஆக்கங்கள் இச்சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 21 ஆம் நூற்றாண்டில் அறிவை மையமாகக்கொண்ட சமூகத்தை கட்டியெழுப்புவதனை நோக்கமாகக் கொண்டு, கருத்தாழம்மிக்க ஆக்கங்கள் பல இதில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளமையை பாராட்டுகின்றேன்.

பாடசாலை மாணவர்கள், ஆசிரியப் பெருந்தகைகளின் மொழி, மற்றும் திறன் என்பவற்றை மேம்படுத்தவும் எழுத்தாக்கத்துறையில் பிரவேசிக்கும் இளம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் வெளியிடுவதற்கு இச்சஞ்சிகை வழங்கிய சந்தர்ப்பத்திற்காக எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இளைஞர்களிடையே புரிந்துணர்வு மற்றும் நட்புறவுகளை வளர்க்க இச்சஞ்சிகை எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை நான் பாராட்டுகின்றேன். தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியம், தொல்பொருள் அகழ்வு மற்றும் சமூக ஆய்வுகள் பல்வகைப்பட்ட கலாசார பாடத்துறை தொடர்பான ஆக்கங்கள் கொண்ட படைப்புகள் இச்சஞ்சிகையில் வெளியிடுவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தரம், அறிவு மற்றும் பலம் நிறைந்த நற்சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப இச்சஞ்சிகை பங்களிப்பச் செய்யும் என நம்புகிறேன்.

கல்வி அமைச்சரின் தமிழ் மொழிப்பிரிவினால் மேற்கொண்டு வரும் பணி தொடர்பாக எனது இதயபூர்வமான பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மொஹான்லால் கிறேரு,

பிரதிக் கல்வி அமைச்சர்.

செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி

இலங்கை அரசியல் யாப்புபடி சிங்களம், மற்றும் தமிழ்மொழி எனும் இரண்டு மொழிகள் அரசு கரும மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலம் தொடர் பாடலுக்கான மொழியாக உள்ளது. தாய் மொழியைக் கற்கும் தமிழ் மாணவர்களின் மொழித்திறனை அதிகரித்து, தமிழ் மொழியை அபிவிருத்தி செய்யும் பாரிய கடப்பாடு கல்வி அமைச்சிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக தேசிய மொழிகள் மற்றும் மாணவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகு இப்பாரிய கடப்பாட்டை முன்னெடுத்து செல்கிறது.

பெற்றோரின் பராமரிப்பில் வாழும் பிள்ளையொன்று முதன்முதலாக பாடசாலைக்கு செல்லும் போது தாய் மொழியில் பரிச்சயம் பெற்ற நிலையிலேயே பாடசாலைக்கு செல்கிறது. அங்கு தாய் மொழியில் உரிய பயிற்சியையும், போதனையையும் பெறுகிறது. அப்பயிற்சியை பெறும்போது மொழியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தெளிவான உச்சரிப்பு, பாஷோதல், வசனம் மற்றும் வாக்கியங்களை உரத்த குரலில் வாசித்தல், பிள்ளை கேட்ட கதைகளை அவரவர் வாயால் சொல்லவைத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளால் கல்விச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுத்து செல்லப்படுகின்றன.

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழி அலகினுடாக கூர்மதி கல்விச்சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டு நாட்டின் தமிழ் மொழிமூலப் பாடசாலை நூலகங்களுக்கு இலவசமாக வழங்குவதனுடாக தமிழ் மொழியைப் பேசும் மாணாக்கரின் அறிவு மேம்படுத்தப் படுவதுடன் மாணவர்களை சரியான பாதைக்கு வழிநடத்த உதவி புரிகிறது. தமிழ் மொழித்திண்ப் போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்ற கட்டுரைகள் மற்றும் ஆசிரியர்கள், கல்வியியலாளர்கள், மாணவர்களின் ஆக்கங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாடசாலை மாணவர்களின் மற்றும் ஆசிரியர்களின் கற்றல் கற்பித்தல் செயற் பாட்டிற்கு கூர்மதி சஞ்சிகை பேருதவியாக அமையுமென நினைக்கின்றேன். அதுமட்டு மன்று பல வருட அனுபவம் கொண்ட கல்விமான்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்களின் ஆய்வுகள் அனுபவங்களை படைப்புக்களாக எதிர்கால சந்ததியினருக்கு கூர்மதி சஞ்சிகை வழங்கியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

“எழுத்தறிவு இல்லாதிருப்பது பெரிய குற்றமல்ல; எழுத்தறிவு இருந்தும் வாசிக்காமல் இருப்பது பெரிய குற்றம்” என்ற முதுமொழிக்கமைய வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ள தாக்க நூல்கள் செய்யும் சேவையை நாம் என்றும் அளவிட முடியாது. 2014 ஆம் ஆண்டு “கூர்மதி” சஞ்சிகையை தயாரித்து வெளியீடு செய்ய உதவிய தேசிய மொழிகள் மற்றும் மாணவியல் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு. ஆர். எம். எம். ரத்னாயக்க மற்றும் தமிழ் மொழிப்பிரிவின் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி ஜி. சடகோபன் உட்பட குழுவினருக்கு பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இன்னும் புதுமெருகுடன் தமிழ்மொழி இலக்கியத்தை வளம்பெறச் செய்ய “கூர்மதி” சஞ்சிகை பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அனூர திஸநாயக்க,
செயலாளர், கல்வி அமைச்சு.

மேலதிக செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி

இலங்கையில் தமிழ் மொழியில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாட்டுக்கு பங்களிப்பு செய்யும் தாய்மொழியை மேம்படுத்துவதற்கான பாரிய பணியை செயற்படுத்தும் பொறுப்பு கல்வி அமைச்சின் தேசிய மொழி மற்றும் மானுடவியல் பிரிவிற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் மொழி கற்கும் மாணவர்களின் மொழி மற்றும் இலக்கியம், புதிய படைப்புக்களின் உருவாக்கம், பேச்சு மற்றும் எழுத்தாற்றலை ஊட்டமுறச் செய்வதன்மூலம் துளிர்விடும் எழுத்தாளர்களை சமூகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கூர்மதி சஞ்சிகை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின எழுத்தாக்கப் போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்ற எழுத்தாக்கங்கள், படைப்புக்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள், விமர்சகர்கள், கல்விமான்கள் போன்றோரின் கட்டுரைகள் அடங்கிய ஒரு முழுமையான சமூக இலக்கியப் படைப்பாக இச் சஞ்சிகையை குறிப்பிட முடியும்.

தற்கால தகவல்கள், சமுதாயத்தில் புதிதாக மேற்கொண்ட ஆய்வுகள், சிறுகதைகள், விமர்சனக் கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்ற பல துறை ஆக்கங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன. வாசிப்பதற்கு மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் செயற் பாட்டின் போது கூர்மதி சஞ்சிகை இதற்கு உறுதுணையாக அமையும் என நினைக்கின்றேன். இச்சஞ்சிகையை சிறப்பாக செய்வதற்கு வழிகாட்டல் மற்றும் ஆலோசனைகளை வழங்கிய தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு ஆர் எம்.எம். ரத்னாயக்க மற்றும் தமிழ் மொழிப்பிரிவின் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் கிறேஸ் சட்கோபன் அவர்கள் உட்பட உதவி வழங்கிய குழுவினர் அனைவர்க்கும் எனது பாராட்டுக்கள். இச்சஞ்சிகை எதிர்வரும் காலங்களில் புதிய மெருகுடன் வெளிவர வாழ்த்துகின்றேன்.

எச். யு. பிரேமதிலக,

மேலதிக செயலாளர்,

கல்வி மற்றும் பண்புசார் அபிவிருத்தி அமைச்சு.

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் 'கூர்மதி' சஞ்சிகையானது மாணவர்களது திறன்களை வெளிக்காட்டுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் ஒரு சஞ்சிகையாகும். இந்த சஞ்சிகையில் கல்வித்துறையில் தடம் பதித்த பல கல்விமான்களின் ஆக்கங்களும் இதில் வெளிவருகின்றமை இச் சஞ்சிகையினை இன்னும் மெருகூட்டுகின்றது. 'கூர்மதி' சஞ்சிகையை சிறப்பாக தயாரித்து வெளியிட உதவிய தமிழ் பிரிவைச் சேர்ந்த உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி ஜி. சடகோபன் அவர்களுக்கும் மற்றும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்ட அனைவருக்கும் பாராட்டையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஆர். எம். எம். ரத்னாயக்க,

கல்விப் பணிப்பாளர்,

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு.

கல்வி அமைச்சு.

பதிப்பாசிரியர் உரை

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவால் வெளியிடப்படும் 7 வது கல்விச் சஞ்சிகையான “கூர்மதி” இவ்வருடம் புதிய பல ஆக்கபூர்வமான ஆக்கங்களுடன் வெளிவருவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தாய் மொழியான தமிழில் கல்வி அமைச்சின் சார்பில் கல்வி சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருவது பெருமைக்குரிய விடயமே. இவ்வருடம் வெளிவந்திருக்கும் “கூர்மதி” சஞ்சிகையில் கல்வி மான்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவ, மாணவிகளின் ஆக்கங்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாக்கங்கள் மூலம் இலைமறைகாயாக இருந்த எழுத்துத் துறையில் பிரவேசிக்கும் பல்வேறு இளம் எழுத்தாளர்களின் திறன்கள் வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளன.

கூர்மதி சஞ்சிகையில் அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின எழுத்தாக்கப் போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்ற தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகளை பதிப்பித்துள்ளேன். இதன் மூலம் மாணவர்களின் எழுத்தாற்றல் திறன் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சஞ்சிகையில் கல்வித்துறையில் புதிதாக கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள், அதனுடன் தொடர்புடைய படங்கள், மற்றும் இலக்கிய இரசனை கொண்ட கட்டுரைகள் கல்வித்துறையில் தற்காலத்தில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் மற்றும் சவால்கள், கவிதைகள் போன்ற பலதரப்பட்ட ஆக்கங்களும் படைப்புக்களும் வெளிவந்துள்ளன.

கூர்மதி கல்விச் சஞ்சிகையை வெளியிட ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கட்கும் கௌரவ கல்வி அமைச்சர், பிரதிக் கல்வி அமைச்சர், கல்விச் செயலாளர், மேலதிகச் செயலாளர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள் மற்றும் சஞ்சிகையை வெளியிட உதவிய அனைவர்கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

கிறேஸ் சடகோபன்,

தமிழ் மொழிப் பிரிவு,

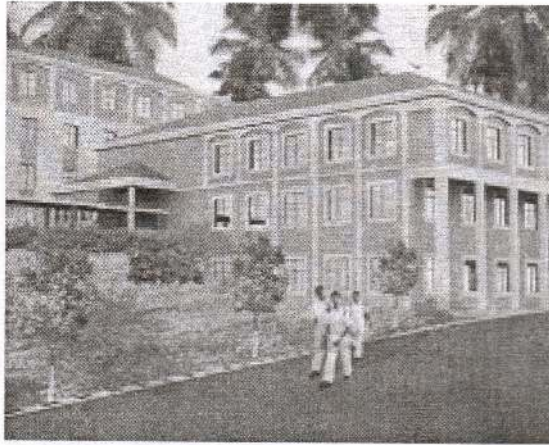
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

ஆயிரம் இடைநிலை பாடசாலைகள் அபிவிருத்தியோடு மேம்படுத்தப்படும் வீஞ்ஞான, கணித, விவசாய, தொழிநுட்ப பாடத்துறைகள்

எஸ். முரளிதரன் - பணிப்பாளர்,

தமிழ் பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி, கல்வி அமைச்சு
இணைப்பாளர், கல்வி அமைச்சின் ஜனாதிபதி நிகழ்ச்சித் திட்டம்

கல்வி அமைச்சு, தேசிய மட்ட நிறுவனங்கள் மற்றும் மாகாண கல்வி அதிகார அமைப்புகளோடு இணைந்து கல்வித்துறை அபிவிருத்திச் சட்டகமும் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டமும் (2012-2016) என்பதாக ஒருங்கிணைந்த கல்விப் புலத்திற்கான நடுத்தரக்கால மூலோபாய திட்டமிடலை மேற்கொண்டுள்ளது. இத் திட்டமிடல் கீழ் காணும் கொள்கை சார் ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலை கல்விக்காக உள்நுழையும் சந்தர்ப்பங்களினதும் பங்குபற்றலினதும் விகிதா சாரத்தை உயர்த்துதல், ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலை கல்வியின் பண்புத்தரத்தை உயர்த்துதல், கல்வியில் நல்லாளுகையையும் சேவை வழங்களையும் வலுப்படுத்துதல் என்பனவற்றை தொனிகளாக கொண்டமைந்துள்ளது.

பிரதேச மட்டங்களில் பாடசாலைகளுக்கிடையில் நிலவும் வளப்பகிர்வில் அசமத்துவம், கல்வியில் குறைந்த அடைவு மட்டம் மற்றும் நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு மாணவர்களை ஈர்த்தெடுப்பதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சுகாதார மற்றும் போஷாக்குப் பிரச்சனைகள், நகர்ப்புறப் பாடசாலைகள்

அதிக மாணவர் தொகையைக் கொண்டிருப்பதால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்கு மிகவும் செயற்சாத்தியமான தீர்வினைப் பெற்றுக் கொடுப்பதோடு, பிரதேச மட்டங்களில் சம வாய்ப்பினை உறுதி செய்து கொண்டு, அனைத்து பிள்ளைகளும் பண்புசார் கல்வி வாய்ப்புக்குள் நுழைவதற்கான மாணவர்களின் உரிமைகளை நிச்சயப்படுத்தி கொள்வதும், அர்த்தபூர்வமான கற்கும் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தேவையான சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் பாடசாலைகளை நிர்மாணிக்க வேண்டிய அதிக பட்ச தேவைப்பாடு இலங்கையின் பாடசாலைக் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்டுள்ளது. அதனால் பண்புத்தரத்தில் நிறைந்த கற்கும் வாய்ப்பின் ஊடாக உச்ச அடைவு மட்டத்தை பெற்றுக் கொண்டு எதிர்கால அறிவு மைய இலங்கை மற்றும் சர்வதேச மட்டத்தில் சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடிய பிள்ளைகளை உருவாக்கும் தேசிய நிகழ்ச்சிநிரல் மேற்கூறிய நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினூடாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும். தேசிய மற்றும் பூகோள அறிவுப் பொருளாதார தேவைப்பாட்டினை பூர்த்தி செய்யும் வண்ணம் அறிவு, மனப்பாங்கு, திறன் மற்றும் விழுமியங்களுடான இலங்கைப் பிரஜைகளை உருவக்குதல் இதன் பிரதான நோக்கமாகும். இதற்காக இலங்கைக்கான தேசிய அடையாளத்தை உறுதி செய்யும் வகையான ஆசியாவின் அறிவு கேந்திரத்துக்கு தேவையான அறிவு, மனப் பாங்கு, திறன் மற்றும் விழுமியங்களோடு கூடிய சந்ததியை உருவாக்குவதற்கான 5000 ஆரம்பப் பாடசாலைகளையும் 1000 இடைநிலைப் பாடசாலைகளையும் மீளமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மீளமைப்பு வேலைகள் பூர்த்தியடைந்ததும், இலங்கையை எதிர்கால அறிவுக்கேந்திரமாக்குவதற்கு மனித மூலதன அடிப்படையை உருவாக்குவதற்கான தரமான இடைநிலைப் பாடசாலைத் தொகுதியை மீளமைப்புச் செய்தல், தேசிய மற்றும் சர்வதேச தொழிற் சந்தைக்கு ஏற்புடைய தொடர்பாடல், தலைமைத்துவம், முயற்சியாண்மை ஆகிய மென்திறன்களோடு கூடிய இன்றைய இலங்கைப் பிரஜைகளை உருவாக்குதல், மாகாணங்களுக்கிடையான மற்றும் மாகாணங்களுக்குள்ளான மற்றும் பாடசாலைகளுக்கு இடையான கல்வியின் பண்புத்தரத்தில் காணப்படும் சமத்துவமின்மை தொடர்பான இடைவெளியை இழிவளவாக்குதல், மாணவர்களின் அடைவை மேம்படுத்தல், கவர்ச்சியுடன் கூடிய கற்கும் வாய்ப்புகளை உறுதி செய்து கொள்ளல், உயர் மட்ட தரமான கல்விக்கான நிர்வாக முகாமைத்துவ மற்றும் கற்பிக்கும் திறன் பிரயோகம் மற்றும் தர நிர்ணயங்களை உறுதிசெய்து கொள்ளல், மூடப்படுவதற்கான அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகிய கடின மற்றும் வாய்ப்பற்ற பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள பாடசாலைகள் தொடர்பாக விசேட கவனம் செலுத்துவதூடாக கல்வி வளப் பயன்பாட்டைத் மேம்படுத்துவதோடு அதனூடாக பொருளாதார மற்றும் சமூக பெறுபெற்றினை மேம்படுத்தல்,

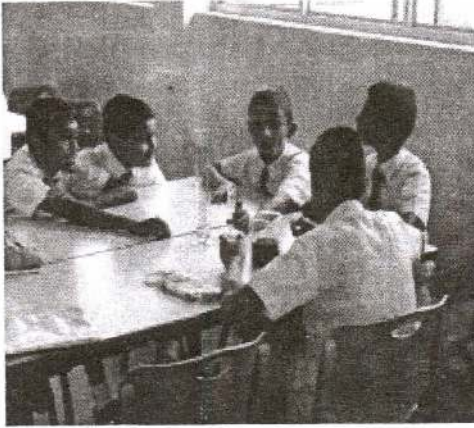
சாதகமான மனப்பாங்கு மற்றும் மானிட விழுமியங்களோடு கூடிய சந்ததியை உருவாக்குவதோடு இயல்பு நிலை மற்றும் விசேட திறன்கள் கொண்ட மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான முறைமைகளை உருவாக்குதல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடசாலைகளிற்குத் தேவையான மனித, பௌதீக, உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நிதி வளங்களை வழங்குவதனுடாக கவர்ச்சியானதும் பயனுள்ளதுமான பாடசாலை வலையமைப்பை உருவாக்குவதும் அவற்றிற்கான ஊட்டலுக்கான ஆரம்பப்பாடசாலைகளைக் கொண்ட வலையமைப்பை விருத்தி செய்தல், இலவசக்கல்வியையும் கட்டாயக்கல்வியையும் உறுதிப்படுத்துமாறு அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் சமமான கல்வி வாய்ப்பை வழங்குவதும் உயர் மட்டத்தில் வளப்பயன்பாட்டினை உள்ளீடு செய்தல் ஆகிய அபிலாசைகள் நிறைவேறுமெனலாம்.

இந்த தேசிய நிகழ்ச்சித்திட்டம் இடைநிலை கல்வி குறித்தும் அதன் மேம்பாடு குறித்தும் வெகுவாக அக்கறை கொண்டுள்ளது. இடைநிலைப் பாடசாலைகளின் கலைத்திட்ட காலம் மாணவர்களை படிப்படியாக தொழிற்துறைகளுக்கு அனுப்புவதற்கு தயார்ப்படுத்தும் கட்டமாகும். எனவே பாடசாலையில் விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி தொடர்பில் ஈடுபடுத்தப்படும் மாணவர் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கும் இடைநிலைப் பாடசாலைகளுக்காக வழங்கப்படும் மஹிந்தோதய தொழிநுட்பக் ஆய்வுகூடம் மற்றும் ஏனைய வசதிகளிலிருந்து உயர் பயனைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் மாணவர்கள் பாடசாலைக் கல்வியின் பின் வேலையுலகத்தில் ஈடுபடுவதற்கு அவசியமான அறிவு மற்றும் திறன்களை பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் விஞ்ஞான, தொழிநுட்ப, மற்றும் வணிக கல்வித்துறைகளில் கற்பதற்கான வீதத்தை அதிகரிப்பதற்கும், கலைத்துறை பாடப்பிரிவில் கற்கும் மாணவர் வீதத்தை படிப்படியாக குறைப்பதற்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாக செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறான செயற்பாடுகள் விஞ்ஞான, கணித, விவசாய மற்றும் தொழிநுட்ப பாடங்கள் தொடர்பில் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட அறிவுரைப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை விரிவாக நோக்கலாம்.

விஞ்ஞானம்

அபிவிருத்தி செய்யப்படும் இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் விஞ்ஞான அறிவையும், திறனையும் மாணவர்கள் முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றன. இதற்காக விஞ்ஞான வள நிலையமொன்றை செயற்படுத்தி மாணவர்களின் பாடம் சார்ந்த அடைவு மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இதற்கு அவசியமான மானிடவளம்,

பௌதீக மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் பூரணப்படுத்தப்படும். மஹிந்தோதய தொழில்நுட்ப ஆய்வு கூடத்தினுடாக விஞ்ஞானம் மற்றும் ஏனைய தொழில்நுட்ப பாடங்களை கற்பித்தலுக்காக வழங்கப்பட்டிருக்கும் ஆய்வுகூடம் மற்றும் ஏனைய பௌதிக வசதிகள் இதற்கு அனுசரணையாக அமையும்.

தேசிய மட்டத்தில் விஞ்ஞானக் கல்வி தொடர்பாக பின்வரும் இலக்குகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

- 2015 ஆம் வருடத்தில் க.பொ.த (உயர்தர) விஞ்ஞானத்துறை காணப்படும் பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையை 1200 ஆக உயர்த்துதல்.
- 2015 ஆம் வருடத்தில் விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்துடனான இடைநிலைப் பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையை 3000 ஆக உயர்த்துதல்.
- 2015 ஆம் வருடத்தில் உயர்தர விஞ்ஞான பாடத்துறையில் கற்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை 25 வீதத்திலிருந்து 45 வீதமாக ஆக உயர்த்துதல்.
- உயர்தர வகுப்பில் விஞ்ஞான துறையிலும் தொழிநுட்ப பாடத்துறையிலும் சித்தி பெறும் மாணவர்களுக்கு (அண்ணளவாக 100,000) பல்கலைக்கழகங்களில் மற்றும் தொழில் மற்றும் தொழிநுட்ப துறைகளில் தொழிற் சந்தையில் நுழைவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்

அதிபர், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர், மற்றும் பாடசாலை சமூகம் ஆகியன ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டு பாடசாலையினுள்ளே விஞ்ஞானக்கல்வி பயிலும் சூழலொன்றை நிலவச்செய்தல் கட்டாயமானதாகும். இதனுடாக தாம் பெற்ற விஞ்ஞான அறிவு மற்றும் தேர்ச்சிகளை பிரயோகரீதியில் பயன்படுத்தி

மாணவர்கள் தமது செயற்றிட்டகற்கை மற்றும் ஆய்வுரீதியான செயற் பாடுகளில் ஈடுபடுவது இவ்வேலைத்திட்டத்தின் மூலமாக எதிர்பார்க்கப்படு கின்றது. அபிவிருத்தி அடைந்த பாடசாலை விஞ்ஞானக்கல்வி தொடர்பில் தமது மாணவர்களிற்கு மட்டுமன்றி வசதிசூறைந்த பாடசாலை மாணவர் களிற்கும் வள மத்திய நிலையமாக எதிர்காலத்தில் செயற்படவேண்டும். ஒவ்வொரு பாடசாலைகளும் விஞ்ஞானக்கல்வியின் பொருட்டு உரிய இலக்குகளை தயாரித்துக்கொள்வதோடு அவற்றில் கீழ்க்காணும் இலக்குகள் உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

- விஞ்ஞானப்பிரிவுகளில் கற்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துதல்
- க.பொ.த (உ.த) மற்றும் (சா.த) பரீட்சைகளில் விஞ்ஞானப் பாடத்தில் சித்தி பெறுவோரின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துதல்
- விஞ்ஞான ஆய்வு கூட பயன்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் காலப்பகுதிகளை அதிகரித்து ஆய்வுகூடங்களில் காணப்படும் வசதி களின் பயன்பாட்டினை உச்ச அளவில் மேற்கொள்ளுதல்.

உள்ளககண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டு நடவடிக்கைகள் ஊடாக பின்தங்கிய மாணவர்கள் மற்றும் ஏனைய குறைபாடுகள் இனங்காணப்பட்டு அவற்றிற்கான பரிகார நடவடிக்கைகளைத் தெரிவு செய்து உத்தேச இலக்குகளை அடைவதற்கு பாடசாலைகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்காக பாடசாலையினுள் விஞ்ஞானக் கல்விக்கான கற்றல் கற்பித்தல் சூழலினை ஏற்படுத்த பெற்றோர், பாடசாலைச் சமூகம் ஆகியன ஒன்றிணைந்து செயற்படல் வேண்டும். மேலும் மாணவர்கள் தாம் தேடிக்கொள்ளும் விஞ்ஞான அறிவு மற்றும் திறன்களை பயன்படுத்தி மாணவர்கள் தங்களது செயற்றிட்டங்கள், ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்.

கணிதம்

பாடசாலை பாடத்திட்டத்தின் மையப்பாடமான கணிதம் பிரபஞ்ச மொழியாகும். கணித பாடம் மூலமாக தர்க்கிக்கும் ஆற்றல், தொடர்பாடல், படைப்பாற்றல் ஆகிய திறன்கள் மேம்படுவதோடு ஏனைய பாடங்களையும் போஷிக்கக்கூடியவாறாக ஆற்றல் கணிதபாடம் ஊடாகக் கிடைக்கிறது. 1000 இடைநிலைப் பாடசாலை வேலைத்திட்டத்திற்கு உரித்தான பாடசாலைகளின் கல்வி அடைவினை பண்புரீதியாக விருத்தி செய்வதற்காக கணித பாடத்தின் அடைவு மட்டம் நேரடியாகச் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இதற்கு அவசியமான கணிதகூடம் மற்றும் ஏனைய மனித, பௌதிக வளங்கள்

வழங்கப்பட வேண்டியதாகின்றது. கணித பாடத்தின் பெறுபேற்றின் பண்புரீதியான விருத்திக்காக பாடசாலைகளில் பொருத்தமான கற்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்காக கீழ்க்காணும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு அவை பாடசாலைக்கு ஏற்புடையனவாக பிரயோகிக்கப்படுவதோடு பாடசாலையின் கற்றல் விளைவை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

- பாடசாலையினுள் கணிதபாடம் தொடர்பான கல்வி முகாமைத்துவ தகவல் தொகுதியை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல்.(மாணவர் தகவல், அடைவு மட்டம், தேசிய மட்ட பெறுபேற்று பகுப்பாய்வு, பாடசாலை மட்ட மதிப்பீடு, கணித ஆசிரியர் தகவல்கள், கணிதபாடம் தொடர்பான வளவாளர் தகவல் ஆகியன).
- மாணவர் தொடர்பான சிறந்த கற்கையை மேற்கொண்டு அவர்களின் கற்கும் தேவைகளை இனங்கண்டு, மெல்லக்கற்கும் மாணவர்களிற்காக பாடசாலை நேரத்திற்கு மேலதிகமாக பரிகாரக் கற்பித்தல் வேலைத்திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தல்.
- இயல்புநிலை மாணவர்களிற்காக கற்கும் தேவைகளை ஏற்பாடு செய்தல்.
- கணித ஆசிரியர்களின் பாட அறிவு, கற்பித்தல் முறை போன்றவற்றை விருத்தி செய்வதற்காக பாடசாலை அடிப்படையிலான ஆசிரிய அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல்.
- கணித பாடத்தில் க.பொ.த (சா.த) மற்றும் (உ.த) பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை கடந்த வருடத்தோடு ஒப்பிடும்போது குறைந்த பட்சம் 10% அதிகரிப்புக்காக இலக்குகளை உருவாக்கிக் கொள்தலும் அதற்கான செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தலும்.
- கணிதக்கூடத்தின் உச்சப்பயனைப் பெற்றுக்கொள்வதோடு கணித ஆசிரியர்களை பயன்படுத்திக்கொள்ளல்.
- பாடசாலை மட்டத்தில் ஆசிரியர் தரவட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தலும்.
- ஆசிரியர்களின் அனுபவங்களை பரிமாறிக் கொள்வதனுடாக வெற்றிகரமான கற்கும் சந்தர்ப்பங்களை இனங்கண்டு மாணவர்கள் அவற்றினால் பயன் பெற்றுக்கொள்ளும் இலக்கு சார்ந்த பல்வேறு கற்கும் முறைகளைப் பிரயோகித்துக்கொள்ளல்.
- கணித பாடத்தை விருப்புக்குரியதாக மாற்றுவதற்கும் அதன் பயன்பாடு தொடர்பான அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் பாடசாலையினுள் கணித நாடகப் போட்டி, வினாவிடைப் போட்டி, கணித உபகரணங்களை ஆக்குதல் போன்ற சந்தர்ப்பங்ளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல்.

உயர்தர வகுப்பு தொழி நுட்பவியற் பாடப்பிரிவு

அறிவை மையமாகக் கொண்ட சமூகத்துக்குள் நுழைய அவசியமான தொழி நுட்ப தேர்ச்சிகளை மாணவர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய நோக்கில் க. பொ.த உயர்தர பிரிவுக்காக தொழிநுட்பவியல் எனும் புதிய பாடப்பிரிவு 2013 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இடைநிலை கல்வியில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வி அமைச்சின் தலைமையில் இளைஞர் அலுவல்கள் மற்றும் திறன்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சின் அனுசரணையோடு இப்பாடப்பிரிவு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆரம்பக் கட்டத்தில் தொழிநுட்பவியல் ஆசிரியர்களை வழங்குதல், செயன்முறைப் பயிற்சிக்காக தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பயிற்சி வசதிகளை வழங்குதல், செயன்முறைகளுக்கான புள்ளிகளை மதிப்பீடு செய்தல் போன்ற அம்சங்களில் இளைஞர் அலுவல்கள் மற்றும் திறன்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சின் உதவி பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

2013 ஆம் வருடத்தில் இந்த பாடப்பிரிவு முதற் கட்டமாக நாட்டின் 248 பாடசாலைகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 2014 ஆம் ஆண்டு மேலும் 150 பாடசாலைகள் உள்வாங்கப்படும். இதன்போது பாடசாலையில் தொழிநுட்ப அறிவை மாணவர்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்குத் தேவையான மனித வளம், பௌதீக மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் பூர்த்தி செய்து கொள்ளப்பட வேண்டும். தொழிநுட்பவியலைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான அவசிய விஞ்ஞான கூடங்கள் மற்றும் அதனோடு தொடர்பான பௌதீக வசதிகள் இப்பாடசாலை களுக்கு வழங்கப்படும். தொழிநுட்பவியலைப் பாடப்பிரிவாகக் கற்பிப்பதன் நோக்கங்களாக பின்வருவன அமைகின்றன.

- வேலையுலகத்துக்குப் பொருத்தமானவகையில் வருங்கால மாணவர்களுடைய அறிவு, திறன்களை விருத்தி செய்தல்.
- அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அவசியமான தொழிநுட்பத் திறன்களை மாணவர்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தல்.

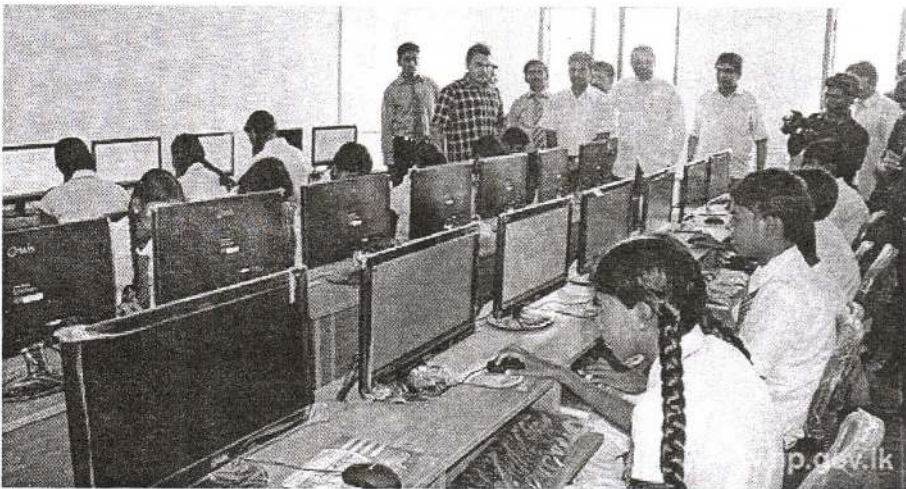
- தொழிநுட்பவியற் பாடப்பிரிவின் கீழ் கற்கும் மாணவர்களுக்கு பல்கலைக்கழகக் கல்வி அல்லது பிறிதொரு தொழிநுட்ப நிறுவன கல்விக்கு நுழைவதற்கு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தல் அல்லது க. பொ. த உயர்தரத்தில் சித்தியடையாவிடின் NVQ III (தேசிய தொழிற் தேர்ச்சியின் மூன்றாம் மட்ட சான்றிதழ்) உடன் கூடிய தொழிலுக்கான தகைமையைப் பெற்றுக்கொடுத்தல்.
- யதார்த்த உலகத்தின் பிரச்சினைகளுக்குத் தொழிநுட்ப தீர்வுகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் இளைய தலைமுறையை உருவாக்குதல்.

தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம்

தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் பாடத்தை மேம்படுத்துவதனுடாக மாணவர்களிடம் கணணி அறிவாற்றலை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். அதன்படி 2015ஆம் ஆண்டளவில் பாடசாலை மாணவர்களின் கணணி எழுத்தறிவு 75% வரை அதிகரிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கானதேவைப்பட்டதேர்ச்சியும் தகைமையும் கொண்ட ஆசிரியர்களை ஆட்சேர்ப்புசெய்வதோடு அதனுடாகப் இப்பாடத்தில் பண்பளவிலான மேம்பாட்டினை மேற்கொள்ள நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

இலங்கையில் பாடசாலைகளில் தகவல் தொழில்நுட்பக் கூடம் அமைக்கப்படுவதோடு 40 கணணிகளும் அதற்குத் தொடர்பான உபகரணங்களினுடாக இந்த தகவல் தொழில்நுட்ப அலகு அமைக்கப்படும், மேலும் இணைய மற்றும் மின்னஞ்சல் வசதிகள் இப்பாடசாலைக்கு வழங்கப்படும். அனைத்துபிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளையும் தழுவக்கூடியவாறாக குறைந்தபட்சம் 3 பாடசாலைகளில் நிர்மாணிக்கப்படும் மஹிந்தோதய தொழிநுட்பவியற் கூடத்தினுடாக தகவல் தொழில்நுட்பவிஞ்ஞான கூடங்கள் அமைக்கப்படும். இதனுடாக வருடம்தோறும் குறைந்தபட்சம் 200,000 அளவிலான மாணவர்கள் உயர் கல்விக்காக அனுமதிக்கப்படுவார்கள். அதனுடாக சர்வதேச மற்றும் பூகோள தொடர்பாடல் தகவல் தொழிநுட்ப சேவைப்புலங்களில் வாண்மைத்துவ தொழிலுக்கான தகைமைகளைப் பெறுவார்கள். இந்தத் தகைமைகளினுடாக Business Outsourcing Process (BOP) துறைகளில் சர்வதேச மட்டத்தின் போட்டிகளை ஏற்படுத்தி சமாளிக்கக் கூடியவாறான வாண்மைசார் திறன்களில் நிறைவுடைய இளைய தலைமுறையினை உருவாக்கிக் கொள்ளல் சாத்தியமாகும். தகவல் தொழிநுட்ப பாடத்தை மேம்படுத்துவதனுடாக பாடசாலைகளினால் கவனயீர்ப்பு மேற்கொள்வதற்கான விசேட விடயங்கள் சிலவற்றை கீழே காணலாம்.

- அனைத்து வகுப்புக்களிலும் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டிற்கு தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தல்.
- தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தை முக்கிய பாடமாக அனைத்து வகுப்புகளிலும் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தல்.
- மாணவர்களின் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப அறிவாற்றலை விருத்திசெய்தல்.

தொழில்நுட்பப் பாடம்

பிரயோக தொழிநுட்பத் திறன், மனைப்பொருளியல் போன்ற தொழிநுட்ப பாடங்களின் தரத்தினை மேம்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதோடு புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கான தேவையான வசதிகள் மற்றும் வழிகாட்டல்கள் பெற்றுக்கொடுக்கப்படவேண்டும். அபிவிருத்தி செய்யப்படும் இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் தொழில்நுட்ப பாட அலகு, மனையியல் கூடத்தோடு அமைக்கப்படுவதோடு அப்பாடங்களை கற்பிப்பதற்குத் தேவையான கற்றல் வளங்களையும் அப்பாடசாலைக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தல் வேண்டும். இப்பாடத்தினை கற்பிப்பதற்கான நோக்கங்கள் வருமாறு:

- தொழில்நுட்ப மற்றும் மனைப்பொருளியல் படைப்புகளுக்கூடாக தொழில் முயற்சியாண்மைத் திறன்களை விருத்தி செய்தல்.
- புதிய தொழிநுட்ப முறைகளை கண்டறிவதற்கான திறன்களை விருத்தி செய்தல்.
- மரபு ரீதியான தொழில்நுட்ப முறைகளுடாக புதிய தொழில்நுட்ப முறைகள் தொடர்பான மாணவர்களின் தேர்ச்சிகளை விருத்தி செய்தல்.

- உழைப்பின் உன்னதம் தொடர்பான மனப்பாங்கு விருத்தியை ஏற்படுத்தல்.
- புதிய கண்டுபிடிப்புகளை ஊக்குவிப்பதோடு அதன் உரிமைப் பட்டயத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சியாண்மைக்கு மாணவர்களை வழிப்படுத்தல்.
- கைத்தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்பம் தொடர்பாக பல்வேறு நிறுவனங்கள் மற்றும் பல்வேறு நபர்களோடு உரையாடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தல்.

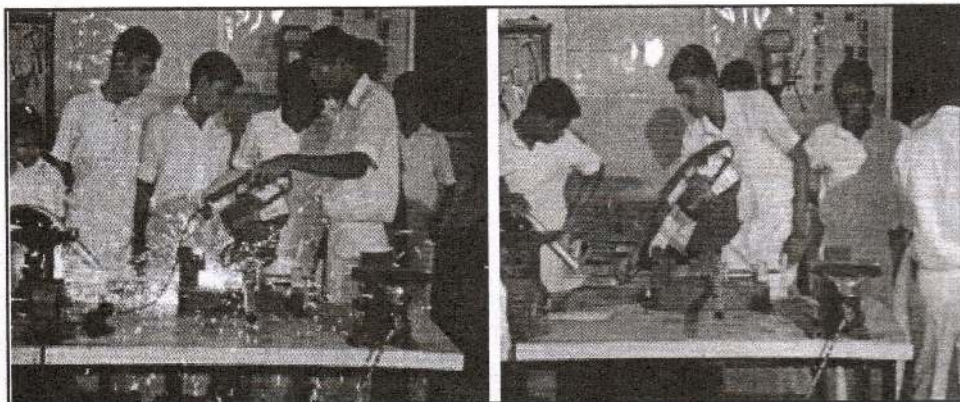
இப்பாடத்தின் உள்ளடக்கங்கள் பின்வருமாறு அமையும்.

- க.பொ.த(சா.த) 10-11 வகுப்பிற்கு தொழிநுட்பப் பாடத்துறையின் கீழ் 3 முக்கிய பாடங்களை நடைமுறைப்படுத்தல்.
 - i. வடிவமைப்பும் தொழில்நுட்பவியலும்
 - ii. நுட்பக்கலை
 - iii. மனைப் பொருளியல்
- க.பொ.த (உ.த)த்தில் நடைமுறைப்படுத்தும் விடயங்கள்
 - i. மனைப்பொருளியல்
- 6-9 ம் வகுப்பிற்காக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பாடங்கள்
 - i. பிரயோகம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் திறன்கள்.

மேற்குறிப்பிட்ட பாடங்களிலும் க.பொ.த(உயர்தர) வகுப்புப் பாடத்திட்டத்தின் கலைப்பிரிவில் மனைப் பொருளியல் மற்றும் 6-9 வகுப்புகளில் பிரயோகம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திறன் பாடம் தொடர்பில் 1000 இடைநிலைப் பாடசாலை அபிவிருத்தியின்போது மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்ட செயற்பாடுகள்.

- தேவையான பயன்பாட்டு பொருட்களை விலைகொணர்வு செய்வதற்கு தரவுள்ளீட்டு நிதியை வினைத்திறன் மிக்க முறையில் பயன்படுத்தல்.
- புதிய தொழிநுட்ப முறைகளை கண்டறிவதற்கு மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் வழிப்படுத்தல்.
- உழைப்பினை மதித்தல் மற்றும் சுயநம்பிக்கை ஏற்படுமாறு ஆசிரியர் மாணவர் மனப்பாங்கு உருவாக நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை செயற்படுத்தல்.
- மரபுரீதியான தொழிநுட்ப முறைகளிலிருந்து அதனை மேவக்கூடிய தான புதிய முறைகளை உருவாக்கிப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்கு வழிப்படுத்தல்.

- எதிர்கால தொழில் உலகின் சவால்களை வெற்றி கொள்வதற்கான புதிய படைப்புக்களை உருவாக்குதல், புலமைச் சொத்து உரிமை பட்டயத்தை பெற்றுக் கொள்வதற்கான தொழில் முயற்சியாண்மைக்கு வழிப்படுத்தல்.
- ஆசிரியர்களுக்கான இயலாவு விருத்தி வேலைத்திட்டங்களைத் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தல்.
- மாணவர் அடைவு மட்டம் தொடர்பாக பாடசாலை, மாணவர் மற்றும் தேசிய மட்டத்தில் கணிப்பீடுகளை மேற்கொள்ளல்.
- தேசிய தொழிற்திறன் தகுதியை (NVQ) முறைமை தொடர்பாக மாணவர்களின் மனப்பாங்கை விருத்தி செய்து அனைத்து படிமுறைகளையும் பூர்த்தி செய்து B.Tech பட்டத்தைப் பெறுவதற்கு மாணவர்களுக்கு வழிப்படுத்தல்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தல்.

விவசாய விஞ்ஞானம்

பாடசாலைப் பாடத்திட்டத்தில் தெரிவுப் பாடமான தொழிநுட்பத் துறையின் கீழ் சில பாடங்கள் க.பொ.த சாதாரண மற்றும் உயர்தர வகுப்புக்களுக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு, இவற்றில் விவசாயத் துறைக்கான தேர்ச்சித் திறன்களை விருத்தி செய்வதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1000 இடைநிலைப் பாடசாலைகள் அபிவிருத்திற்கான தேசிய நிகழ்ச்சி திட்டத்திற்குள் உள்வாங்கப் பட்ட அனைத்து பாடசாலைகளிலும் க.பொ.த சாதாரண மற்றும் உயர்தரத் திற்காக விவசாயப் பாடத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது.

க.பொ.த (சா.த) 10-11 வகுப்புகளுக்காக விவசாய துறைக்குத் கீழ்க்காணும் முக்கிய பாடங்கள் இரண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

i. விவசாய மற்றும் உணவுத் தொழிநுட்பம்

ii. மீன்பிடி மற்றும் உணவுத் தொழிநுட்பம்

க.பொ.த (உ.த) வகுப்பிற்காக கிடைக்கத்தக்க பாடங்கள்

i. விஞ்ஞானம் மற்றும் கலைப் பிரிவிற்குக் கீழே விவசாய விஞ்ஞானம்

ii. கலைப்பிரிவிற்குக் கீழே விவசாயத் தொழிநுட்பம், உணவுத்தொழில்நுட்பம் மற்றும் உயிர்வளத் தொழில்நுட்பம்

கற்றல் மற்றும் கற்பித்தல் செயற்பாடு விளைத்திறன் மற்றும் விளைதிறன் மிக்கதாக மேற்கொள்ளப்பட பாடசாலைக்குள் சிறந்த கற்கும் சூழலை கட்டியெழுப்ப வேண்டும். அதனுடாக பாடத்தை செயன்முறையாக நடைமுறைப்படுத்துவதுடாக பாடசாலை தோட்டச் சுற்றாடலை அலங்கரித்தல், அழகுபடுத்தல் என்பன முக்கிய செயற்பாடுகளாகும். இதற்காக அவ்வவ் பாடசாலைக்குரிய இடப்பரப்புக்களை பயன்படுத்தி நுகரக் கூடிய விளைவுகளைத் தரக்கூடிய தாவரங்களைப் பயிரிட்டு பசுமையான பாடசாலையை உருவாக்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இடவசதியற்ற நகர்புறப் பாடசாலைகளில் நிலைக்குத்தாக இடங்களை பயன்படுத்தக் கூடியதாக அவற்றிற்குப் பொருத்தமான தாவரங்களை அல்லது பயிர்களை போதுமானளவு பயிரிட்டு போதிய பயனைப் பெற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். இதன்போது பாடசாலைப் பின்னணி ஒன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளக்கூடியதோடு, செயன்முறைசார்ந்த கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டிற்கான சமூகத்தின் பங்குபற்றலையும் பெற்றுக் கொள்ள கூடியதாக இருக்கும். சேதனக் கழிவுப் பொருட்கள் முகாமைத்துவம் செய்து கூட்டெரு தயாரிக்கும் செயற்றிட்டத்திற்கு உட்படுத்த வாய்ப்பு இருப்பதோடு அதனுடாக ரம்மியமான பாடசாலைச் சுற்றாடலை நிறுவச் செய்வதற்கு முடியுமாக இருக்கும். விவசாயம் செயன்முறை சார்ந்த பாடமாகையால் க.பொ.த சாதாரண மற்றும் உயர்தர வகுப்பில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் பாட அறிவை இற்றைப்படுத்திக் கொள்வதற்காக தேசிய கல்வி நிறுவகம் மற்றும் மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம், விவசாயத் திணைக்களத்தின் துணையோடு ஆசிரிய விருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல்.

மஹிந்தோதய தொழிநுட்பவியற் கூடம்

1000 இடைநிலைப் பாடசாலைகளை அபிவிருத்திசெய்யும் தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நாட்டின் அனைத்து பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளையும் தழுவக்கூடியதாக 1000 இடைநிலைப்பாடசாலைகளை மஹிந்தோதய தொழிநுட்பவியற் கூடம் இரண்டு கட்டிட அமைப்பு மாதிரிக்கமைய அமைக்கப்படும்.

புதிய நிர்மாணிப்புக்கள்

புதிய நிர்மாணிப்புக்களின் கீழ் பாடசாலைகளில் மஹிந்தோதய தொழிநுட்பவியற் கூடம் அமைக்கப்படுவதோடு அத்தொழிநுட்பக் கூடம் கணணிஅலகு, கணிதவியற் கூடம், மொழிப்பயிற் கூடம் மற்றும் “நனச” தொழிற் கல்வி அலகு என்பவற்றோடு கூடியதாக இருக்கும். மேலும் தேவையான பாடசாலைக்கு க.பொ.த(சா.த) மற்றும் உயர்தர விஞ்ஞான கூடங்களும் இதன் கீழ் அமைக்கப்படும்.

(i) முதலாவது கட்டநிர்மாண வடிவமைப்புக்கும் கீழே மஹிந்தோதய தொழி நுட்பவியற் கூடம் கீழ் காணும் உயர் மட்ட கற்றல் வசதிகளோடு கூடியதாக இருக்கும்.

- தகவல் தொழிநுட்பவியற் கூடம்
- மொழியியற் கூடம்
- கணிதவியற் கூடம்
- “நனச”தொலைக் கல்வி அலகு

(ii) இரண்டாவது கட்ட நிர்மாண வடிவமைப்புக்கு ஏற்ப மஹிந்தோதய தொழி நுட்பவியற் கூடம் கீழ் காணும் உயர் மட்ட கற்றல் வசதிகளோடு கூடியதாக இருக்கும்.

- தகவல் தொழில்நுட்பவியற் கூடம்
- மொழியியற் கூடமும் “நனச” தொலைக் கல்வி அலகும்
- பெளதீகவியற் கூடம், கணிதவியற் கூடம், உயிரியற் கூடம், இரசாயன வியற் கூடம்

இடை நிலைப் பாடசாலையில் “நனச” தொலைக்கல்வி அலகினை அமைப்பதோடு இதனுடாக பாடத்துறைகளில் நிபுணத்துவமும் அனுபவமும் கொண்ட ஆசிரியர்களின் ஆற்றல்களை பிரதேச மாணவர்களுக்கு பெற்றுக் கொடுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த அலகுக்காக நவீன தொழிநுட்ப உபகரணங்கள் பெற்றுக் கொடுக்கப்படும். மேலும் இவ்வளங்கள் தேவையான ஏனைய பாடசாலைகளுக்கும் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்புகள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

இந்த தொழில்நுட்பவியற் கூடத்தை பராமரிப்பதற்கு இருக்கும் உயர்மட்டப் பேரதீத உள்லீடு மற்றும் கற்றல் வள நவீன மயமாக்கத்தை மேம்படுத்தலுக்கு முன்னுரிமையை பெற்றுக் கொடுப்பதோடு சிறந்த கற்கும் சூழலை ஏற்படுத்திக் கொள்வது மிகவும் அவசியமானதாகும்.

பராமரிப்பு, நவீனமயமாக்குதல் மற்றும் அபிவிருத்திசெய்தல்

விஞ்ஞானகூடம், தகவல் தொழிநுட்பவியற் கூடம், மொழிப்பயிற் கூடம், மனையியற் கூடம், விவசாயவியற்கூடம் செயற்பாட்டு, அழகியல் அலகு, நூலகப் பராமரிப்பு என்பவற்றை நவீனமயமாக்கல் மற்றும் அபிவிருத்தி செய்தல். மேற்கொள்ளப்படுவதோடு பாடசாலைச் சுற்றாடலை மேம்படுத்தலுக்காக பசுமைப் பாடசாலை உருவாக்கமும் நடைமுறைப்படுத்தல் அதைப் போன்றே தகவல் தொழில்நுட்பத்தை அடிப்படையாக் கொண்ட பாடசாலைகளாக இப்பாடசாலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில்

வெளிநாட்டு மாணவர்கள்

பேராசிரியர் : சோ. சந்திரசேகரம்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் நடாத்தும் சில குறிப்பிட்ட கற்கை நெறிகளுக்கு வெளிநாட்டு மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்பட உள்ளனர் என அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது. அனுமதிக்கப்படும் மாணவர்களில் 5 சதவீதமானவர்கள் வெளிநாட்டு மாணவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் அவர்களில் சிலருக்கு (40 பேருக்கு) இலங்கை அரசாங்கத்தின் புலமைப்பரிசில்கள் வழங்கப்படும் என்றும் தெரிகின்றது.

வழமையாக இலங்கை மாணவர்கள் தற்போதுள்ள தாராள மயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரக்கொள்கை, நெகிழ்ச்சியான வெளிநாட்டுச் செலாவணிக்கொள்கை என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி இங்கிலாந்து, அவுஸ்ரேலியா, மலேஷியா, சிங்கப்பூர், ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று பயிலுகின்றார்கள். உள்ளூரில் உள்ள மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் வெளிநாடு செல்கின்றார்கள். இதனால் 1000 கோடி ரூபா வரையான வெளிநாட்டுச் செலாவணி பயன்படுத்தப்படுவதாகத் தெரிவிக்கின்றது.

உள்ளூர் மாணவர்களுக்குப் போதிய உயர்கல்வி வாய்ப்புக்களை உள்ளூர் பல்கலைக்கழகங்களால் வழங்க முடியாத நிலை ஒன்றுண்டு.

பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் நிபந்தனைகளின்படி ஒரு இலட்சம் மாணவர்கள் வரை பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான தகுதிகளைப் பெறுகின்றார்கள். அவர்கள் 20,000 பேருக்கு மட்டும் திறமை சித்தியின் அடிப்படையிலும் (40 %) மாவட்ட ரீதியாகவும் (60 %) அனுமதி வழங்கப்படுகின்றது. இதனால் கல்வியில் முன்னேறிய மாவட்டங்களில் கல்வி கற்று திறமை சித்தி பெற்ற பலருக்கு அனுமதி கிடைப்பதில்லை.

பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தகுதி பெறுவோரும் அனுமதி பெறுவோரும் (2008-2009)

1. அனுமதி பெறத் தகுதி பெற்றவர்கள் - 130000
2. அனுமதி பெற்றவர்கள் 20,800 அதில் பெண்கள் 12,000 (ஆதாரம் ப.மா.ஆணக்குழு புள்ளி விபரங்கள்)

இதன் காரணமாக, உள்ளூர் மாணவர்களுக்கு இடந்தராது, வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கு இடந்தரும் புதிய கொள்கையை அரசியல் கட்சிகளும் மாணவர் இயக்கங்களும் குறை கூறி வருகின்றன.

எதிர் கட்சிகளின் வாதங்கள் அரசியல் பாங்கான கண்டனங்களாக இருந்த போதும் அவற்றிற்கு விடை அளிப்பது சிரமமானது. ஆயினும் எதிர்க்கட்சிகளின் வாதப்படி, பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைக்காத ஒரு இலட்சம் தகுதியான மாணவர்களுக்குத் தற்போது பல்கலைக்கழகங்கள் இடமளிக்க முடியாது. இந்த ஒரு இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இடமளித்து விட்டு, அதன் பின்னர்தான் வெளிநாட்டு மாணவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்றால் அது ஒரு போதும் நடைபெறாத விடயம்.

அரசாங்கம் வெளிநாட்டு மாணவர்கள் அனுமதிக்குப் பல காரணங்களை முன்வைத்துள்ளது.

- வெளிநாட்டு மாணவர்கள் அனுமதியினால் பல்கலைக்கழகங்களின் “சர்வதேசத்தன்மை” அதிகரிக்கும்.
- பன்னாட்டு மாணவர்களின் வெவ்வேறு கலாசாரங்கள் பற்றி உள்ளூர் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரிக்கும்.
- உலகின் 500 சிறந்த பல்கலைக்கழகங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டபோது, அதில் ஒரு இடங்கூட இலங்கைக்குக் கிட்டவில்லை. ஏனெனில் உலகிற் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களுக்கான பல தகுதி விதிகளை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. அவற்றில் ஒன்று பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் வெளிநாட்டு மாணவர்களின் தொகை யாகும். (ஏனைய சில தகுதிவிதிகள்: சர்வதேச சஞ்சிகைகளில் ஆராய்ச்சி ஆய்வேடுகள், பட்டதாரிகளின் வேலை பெறும் திறனும் தகுதியும்) எனவே வெளிநாட்டு மாணவர்களை அனுமதிப்பது ஒரு முக்கியமான விடயம்:
- வெளிநாட்டு மாணவர்கள் அனுமதியின் காரணமாக பல்கலைக்கழகங்கள் ஏராளமான வருமானத்தை ஈட்ட முடியும். இதனால் பல்கலைக் கழகங்கள் எதிர்நோக்கும் நிதிப்பிரச்சனை தணிய வாய்ப்புண்டு. பல்கலைக்கழகங்கள் தங்கள் அடிப்படை வசதிகளை விரிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.
- நூறு வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கு பெரும்பாலும் இந்தியா, வங்காள தேசம், நேபாளம், போன்ற வளர்முக நாடுகளுக்குப் புலமைப் பரிசில்களை வழங்குவதால், இலங்கையின் உயர்கல்வி வளர்முக

நாடுகளில் பிரசித்தி பெற வாய்ப்புண்டு. அரசாங்கத்தின் நோக்கில், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக முறைமையை வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்குத் திறந்து விடுவது என்பது சாதாரணமான நடவடிக்கையே.

எதிர்காலத்திட்டம்

அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அப்பால் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழக வளாகங்களையும் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களையும் உருவாக்கும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் உண்டு. அதற்கான சட்ட மூலத்தை அரசாங்கம் தயாரித்துள்ளது. அச்சட்டத்தில் இதற்கான ஏற்பாட்டுடன், உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் தராதரங்களைக் கட்டுப்படுத்தி அங்கீகாரம் வழங்குவதற்கான பேரவை ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்படும் எனவும் தெரிவிக்கின்றது.

அடுத்த ஆண்டில் (2015) 25 வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் இலங்கையில் வளாகங்களை நிறுவ விருப்பம் தெரிவித்துள்ளன.

இங்கிலாந்தின் லிவர்பூல் பல்கலைக்கழகம், தாய்லாந்தின் ஆசிய தொழில் நுட்பவியல் நிறுவனம் (AIT) அவுஸ்ட்ரேலிய மொனாஸ் பல்கலைக்கழகம், இந்தியாவின் மணிப்பால் பல்கலைக்கழகம் போன்றன இலங்கை வர விருப்பம் தெரிவித்துள்ளன.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் கல்விபயின்ற வெளிநாட்டு மாணவர் தொகை 2010 இல் 307 பேர் மட்டுமே!. இத்தொகையை 2015 இல் 12,000 மாகவும் 2020 இல் 50,000 மாகவும் அதிகரிக்க இருப்பதாக தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களத்தின் கொள்கை ஆவணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதாக தெரிகின்றது.

இதே போக்கில் சிந்தித்தால் பல்கலைக்கழகங்களில் (14)தற்போது பயிலும் 65,000 மாணவர்கள் தொகையை விட வெளிநாட்டு மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்கும் போலத் தெரிகிறது.

தென்கிழக்காசியாவில் மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில்தான் வெளிநாட்டு மாணவர்தொகை அதிகம் (முறையே 75,000, 1,25,000) இந்நாடுகளுடன் போட்டியிட்டு, வெளிநாட்டு மாணவர்களைக் கவரும் எண்ணம் இலங்கை அரசாங்கத்திடம் உண்டு. தற்போது 1000 வெளிநாட்டு மாணவர்களை அனுமதித்து, 2020 இல் 50,000 பேரை அனுமதிக்கும் திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இதற்கு எதிர்காலத்தில் அமையப் போகும் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களும் உதவும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். தற்போது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள மருத்துவ பீடத்தின் கல்வி பயில ஒரு வெளிநாட்டு மாணவன் ஆண்டுக்கு 12,000 ஐ. அ. டொலரை செலுத்த வேண்டும்.

ஏனைய பீடங்களில் கல்வி பயில ஆண்டுக்கு 4,000 ஐ.அ.டொலர்களைச் செலுத்த வேண்டும். 2020 ஆம் ஆண்டில் ஒரு இலட்சம் வெளிநாட்டு மாணவர்கள் இலங்கையில் கல்வி பயிலுவர். இதனால் ஆண்டுக்கு 100 கோடி ஐ.அ.டொலர் (இலங்கை ரூ. 11000 கோடி) வெளிநாட்டுச் செலாவணி கிட்டலாம் என்ற பெரிய எதிர்பார்ப்பும் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

(இத்தொகை ஏறத்தாழ தேயிலையால் கிடைக்கும் வெளிநாட்டு செலாவணிக்குச் சமமானது.)

வெளிநாட்டு மாணவர்களை அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதிக்க வேண்டுமாயின் சில முன்னேறிய பல்கலைக்கழகங்களைத் தெரிவுசெய்து, அவற்றுக்கு விசேட நிதி உதவிகளை வழங்கி வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டும். அதன் காரணமாக கொழும்பு, பேராதனை, ருகுணை, மொறட்டுவை, ஸ்ரீஜயவர்த்தனபுர, களனி, ஆகிய ஆறு பல்கலைக்கழகங்கள் இன்று தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றை “உலகிற் சிறந்த” பல்கலைக்கழகங்களாக அவற்றின் அந்தஸ்தை உயர்த்த முயற்சிகள் செய்யப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வடகிழக்கில் உள்ள மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் இப்பட்டியலில் இல்லை.

உலகளாவிய நிலைமை

தமது சொந்த நாட்டை விட்டு வெளிநாடுகளில் பயிலும் மாணவர்தொகை அண்மைக்காலங்களில் அதிகரித்து வருகின்றது.

1980 இல் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் தொகை 10 இலட்சம். இவர்களில் 7 இலட்சம் பேர் வரை ஐக்கிய அமெரிக்காவில் கல்வி பயிலுகின்றனர். ஐக்கிய இராச்சியம் (350,000) பிரான்ஸ். (2,46,000) ஜேர்மனி (206,000) கனடா (68,000) ரஷ்யக்கூட்டமைப்பு (60,000) ஆகிய நாடுகள் இவ்விடயத்தில் முன்னணியில் நிற்கின்றன.

சீனாவும் அண்மைக்காலங்களில் அதிக மாணவர்களைப் பெற்று வருகின்றது. 2010 ஆம் ஆண்டில் அங்கு 190 நாடுகளைச் சேர்ந்த 2,60,000 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். இத்தொகையை 5 இலட்சமாக அதிகரிக்கும் நோக்குடன் சீனா செயற்பட்டு வருகின்றது. ஆங்கில வழியில் கற்பிக்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் இன்று சீனாவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

உலகில் சிறந்த 30 பல்கலைக்கழகங்களை அமைக்கவும் ஏராளமான நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் உயர்தரமான சீனப்பல்கலைக்கழகம் ஒன்று உலகில் உள்ள முதல்தரமான பல்கலைக்கழகங்கள் எவை என்பதை ஆய்ந்தது 500 சிறந்த பல்கலைக்கழகங்களை இந்த ஆய்வு இனங்கண்டது.

நாடு விட்டு நாடு சென்று மாணவர்கள் கல்வி பயிலக் காரணம் சொந்த நாட்டில் உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதும் தரம் குறைந்திருப்பதுமாகும். மேல்நாட்டில் புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் பட்டங்கள், உலகத்தொழிற்சந்தையில் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன என்ற மற்றொரு காரணமும் உண்டு.

2011 க்கு முன்னர் மொத்த அனுமதியில் வெளிநாட்டு மாணவர் சதவீதம் 0.5

2011 முதல் மொத்த அனுமதியில் வெளிநாட்டு மாணவர் சதவீதம் 5%

(1000)

போதனாபீட வகைப்படி வெளிநாட்டு மாணவர் அனுமதி

மருத்துவம் - 60

பல்மருத்துவம் - 05

பொறியியல் - 58

சட்டம் - 17

முகாமைத்துவம் - 172

வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கான கல்விக்கட்டணம் (ஆண்டுக்கு)

மருத்துவம் (12000க்கு)

ஏனைய பாடத்துறைக்கு - 3000 க்கு

புனைகதைகளிற் பேச்சுவழக்கு

க. இருபரன்,

மொழித்துறைத் தலைவர்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

மேலைத்தேய வழியாக புனைகதை வடிவம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் தமிழுக்கு அறிமுகமானது. நெடுங்காலமாகச் செய்யுள் வடிவிலேயே இலக்கியங்களைப் படைத்துவந்த தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் வசனத்தைத் தங்கள் கருத்து வெளிப்பாட்டு ஊடகமாகக் கையாளத் தொடங்கினார்கள். தெய்வத்தையும் பெருமக்களையுமே இலக்கியத்தின் தலைவர்களாகக் கொண்டாடும் வழமை ஒழிந்து சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளே இலக்கியத்தின் உரிப்பொருள் என்ற புதுமை, வழக்குக்கு வந்து தமிழிலக்கியத்தை வளப்படுத்திற்று.

தமிழில் சிறுகதை, நாவல் என்ற புத்திலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றி நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட வளர்ச்சித் தடத்தில் பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கண்டு பரிணமித்து வருகின்றன. தொடக்க காலத்தில் புனைகதைகள் காவியப் பண்புடையனவாக அமையப்பெற்ற போதிலும் மிக விரைவிலே அவை புனைகதைக்குரிய யதார்த்தப் பண்பினைப் பெற்றுவிடலாயின; சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாயின; சமுதாயத்தை விமர்சிக்கத் தொடங்கின; நெகிழ்ந்த மொழியிலே கருத்துக்களை முன்வைத்தன. இவ்வாறாக வளர்ந்த புனை கதைகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக் கூறிலே பிரதேசப் பண்பு வாய்ந்தனவாய் மண் வாசனையுடையனவாய் அமைய வேண்டும் என்ற புதியதொரு கோட்பாட்டின் செல்வாக்குக்கு ஆளாயின. குறித்த அப்பண்பு இலங்கையிலே 1970 களிலேயே உச்சநிலை உற்றது. அக்காலப் பகுதியில் தமிழிலக்கியச் சூழலில் அந்தக் கோட்பாடு பெற்றிருந்த செல்வாக்கு அபரிமிதமானது.

புனைகதை, வசனத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. தமிழில் வசனநடை பொது ஊடகமாக மாறி வளரத் தொடங்கியது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே. அவ்வகையில் நோக்கும்போது தமிழ் வசனநடை நவீனமயப்படத் தொடங்கிக் குறுகிய காலத்திலேயே தமிழில் புனைகதையும் உருவாகிவிடுகின்றது. ஆகையால் தமிழ் உரைநடையின் வளர்ச்சியும் தமிழ் புனைகதையின் வளர்ச்சியும் ஓரளவில் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்த வையாகவே அமைகின்றன. பத்திரிகைகளுடாகவும் அப்பத்திரிகைகளில்

வெளிவந்த புனைகதைகளுடாகவுமே தமிழுரைநடை பொதுமக்கள் சார்புடையதாக மாறி வளர்ந்தது. அதுவரையில் செந்தமிழ்ச் சொற்களை மாத்திரமே கொண்டமைந்த உரைநடை மக்கள் வழக்கிலுள்ள கொச்சை மொழிகளையும் ஓரளவில் உள்வாங்கி பேச்சோசைப் பாங்கிலே சாதாரண மக்களின் பேச்சுவழக்கிற்கு அண்மித்த ஒரு சராசரி தன்மையைப் பெறலாயிற்று.

தமிழ்ப் புனைகதை இவ்வாறான நடையில் அமையப்பெற்று வளர்ந்த காலப்பகுதியில் குறிப்பாக இலங்கையில் மரபுவழிப் பண்டிதர்களிற் சிலர் இலக்கிய வரலாற்றோட்டத்தை உணராதவர்களாய் மிகக் கீழ்த்தரமாகவும் எதிர்க்கத் தலைப்பட்டார்கள். அத்தகைய இலக்கியங்களை எழுதுபவர்கள் 'கல்வியறிவில்லாதவர்கள்' என்றும் 'இழிசினர்கள்' என்றும் அவர்கள் எழுதுவது 'இழிசினர் இலக்கியம்' என்றும் பழித்தார்கள். இந்த வாதம் ஆக்க எழுத்தாளர் பலருடைய சமூகப் பின்னணியையும் தாக்குவதாக அமைந்தமையால் பலத்த எதிர்ப்புக்குள்ளானது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற அமைப்பு இவ்விடயத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டது. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் இத்தகைய எதிர்ப்புணர்வின் தர்க்கரீதியான விளைவுகளுள் ஒன்றாகவும் மண்வாசனை இலக்கியம் மிகை மதிப்புப் பெறுவதாயிற்று எனலாம்.

இலங்கையில் மண்வாசனை இலக்கியம் முனைப்புப் பெறுவதற்கு மற்றுமொரு காரணமாக அமைந்தது இந்திய எழுத்துக்களுக்கு எதிரான போக்கு எனலாம். இந்திய எழுத்தாளர் சிலரின் இலங்கை இலக்கியம் பற்றிய குறை மதிப்பீடுகளும், இந்திய எழுத்துக்களைப் பிரதிபண்ணிய இலங்கை எழுத்தாளர் சிலரின் போக்கும் தேசிய இலக்கியம், ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் என்ற கோட்பாடுகள் முனைப்புறுவதற்கு வழிவகுத்தன.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் செயல் வேகத்துடன் கருமமாற்றத் தொடங்கியபோது முக்கிய இலக்கிய கோஷமாக அமைந்தது ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் என்னும் கோட்பாடேயாகும். ஈழத்தின் நவீன தமிழிலக்கியம் தென்னிந்தியத் தமிழிலக்கியத்தின் பிரதியாக அமையாது, ஈழத்தின், மண்வாசனையைப் பிரதிபலிப்பதாக இருத்தல் வேண்டுமென அறிவுறுத்தப்பட்டது.

“மண்வாசனை என்னும் கோஷம் தேசிய இலக்கியம் என்னும் கோஷத்துடனும் இந்தியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய நோக்குடனும் சம்பந்தப்பட்டு நின்றதாகும். ஆனால், அடிப்படையிற் பார்க்கும்போது மண்வாசனை என்னும் கோஷமே முக்கியமானதாகும்.”

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்த புதிய அறிவுத்துறைகளுள் ஒன்றான மொழியியல் பேச்சுமொழிக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவமும் இவ்வாறான மண்வாசனை இலக்கியங்களுக்கு உத்வேகத்தினைக் கொடுத்தன எனலாம். மொழியியலாளர்களால் தமிழின் இரட்டை வழக்கு, அதன் கிளைமொழிகள் பற்றிய உண்மை வலியுறுத்தப்பட்டது.

“பிற மொழிகளைப்போல் தமிழ்மொழி என்பதும் ஒரு கருத்துப் பொருளாகும். இதுதான் தமிழ் என்று நாம் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது. அது, பல்வேறு வகை மொழிகளின் (Varieties of Language) ஒரு தொகுதியைக் கொண்டுள்ளது. வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் வெவ்வேறு வகையான தமிழ் பேசவும் எழுதவும்பட்டு வந்துள்ளது. அதேபோல் பேச்சுத் தமிழும் எழுத்துத் தமிழும் அடிப்படையான வேறுபாடுகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன. பேச்சுத்தமிழ் இடத்துக்கிடமும் சமூகத்துக்குச் சமூகமும் அதிகம் வேறுபடுகின்றது. ஒவ்வொரு தனியாளும் பேசும் தமிழும் மற்றவர் பேசும் தமிழிலிருந்து சில அம்சங்களில் வேறுபடுகின்றது. இவைதவிர வெவ்வேறு சமூக சந்தர்ப்பங்களிலும் வெவ்வேறு சமூக உணர்வுகளிலும் வெவ்வேறு வகையான தமிழை நாம் பயன்படுத்துகின்றோம். இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறுவகை மொழியாகும். இவ்வாறு காலம் இடம், சமூகம், தனிமனிதன், சமூக உறவுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபடும் பல்வேறுவகை மொழிகளின் ஒரு தொகுதியே தமிழ் மொழியாகும்.”

அந்த உண்மையின் அடிப்படையில் புனைகதைக்கு உரிய மொழியின் அடிப்படை இயல்புகளுள் ஒன்றாக பேச்சுவழக்கு வலியுறுத்தப்பட்டது.

“நாவல் முழுமொத்தமான மனித அனுபவத்தையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஓர் இலக்கிய வடிவமாகும். காலம், இடம், சமூகம், தனிமனிதன், சமூக உறவுகள் ஆகியவற்றுக்கேற்ப வேறுபடும் எல்லாவித வகை மொழிகளையும் அது உள்ளடக்குகின்றது. இவ்வகையில் இலக்கிய வழக்கை மட்டுமன்றி எல்லாவகையான பேச்சு வழக்குகளையும் எல்லாவகையான மொழிப் பிரயோகங்களையும் நாவல், வரையறையின்றிக் கையாள்கின்றது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் நாவலுக்குப் புறம்பான மொழிப் பிரயோகங்கள் எதுவும் இல்லை எனலாம். ஏனெனில் நாவலுக்குப் புறம்பான வாழ்க்கை அனுபவங்கள் எவையும் இல்லை. அவ்வகையில் மொழியும் வாழ்வும் நாவலுடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. ஆகவே நாவலின் மொழி முழுமொத்தமான மொழிப் பயன்பாட்டையும் உள்ளடக்குவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.”

நாவல் தொடர்பான கருத்தரங்கொன்றில் நாவலுடன் தொடர்புபடுத்தித் தெரிவிக்கப்பட்ட இக்கருத்துக்கள் சிறுகதைக்கும் பொருந்துவனவே. புனைகதைகளுக்கும் பேச்சு வழக்குக்கும் இடையிலான இயைபினை வலியுறுத்தும் அதேவேளையில் புனைகதைகளிற் பேச்சுவழக்குக்குரிய இடம் யாது என்பது பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்கு அடிப்படையாக நாவலின் கட்டமைப்பு அல்லது நாவலிற் பயன்படும் வசனத்தின் தன்மை குறித்து பேராசிரியர் கைலாசபதி கூறும் விடயங்களை நோக்குவது பொருத்தமானது.

“பேச்சு மொழியைத் தழுவிய நடையொன்று நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ந்தது. ஆயின் அது மிகப் பொதுவான ஒரு குறிப்பாகும். மேல்நாட்டு விமர்சனர் நாவலில் வழங்கும் வசன நடையை ஐந்து வகைமுறையாகப் பகுப்பர். இப்பாகுபாடு தமிழ் நாவலின் நடைக்கும் பொருந்தும். அத்துடன் நாவலில் வசனத்தின் பணியைத் தெளிவாக்கவும் உதவும். எனவே இப்பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் தமிழ் நாவல்களை ஆராய்வோம். முதலிற் பாகுபாடுகளைக் கவனிப்போம். நாவலின் உடற் கூற்றமைப்பைச் சார்ந்தது இந்தப் பாகுபாடு என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். மனித உடலிலுள்ள பல்வேறு உறுப்புக்களைப் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் விளக்குவதையொத்தது. (1) கதைக்கூற்று அல்லது கதைத் தொடர் உரை (Narrative), (2) உரையாடல் (Dialogue), (3) வருணனை (Description), (4) விளக்கவுரை அல்லது கருத்துரை (Commentary), (5) பாத்திரத் தனியுரை அல்லது நனவோட்டம் (Interior Monologue) ஆகிய இவ்வைந்துமே முதற்கூறிய பிரிவுகள்.”

இவை யாவற்றையும் வசதிகருதி இரண்டு பிரிவுகளுள் அடக்கலாம். ஒன்று கதைசொல்லி கூற்று; அடுத்தது பாத்திர உரையாடல்கள். தமிழ் நாவல்களின் கதைசொல்லி கூற்று எழுத்துவழக்கிலும் பாத்திர உரையாடல்கள் பேச்சுவழக்கிலும் அமைவதே பெரும்போக்காகும். சிறுகதைகளும் அவ்வாறே. ஆனால் கணிசமான புனைகதைகளில் ஒரு பாத்திரமே கதைசொல்லியாகவும் அமைவதுண்டு. அந்நிலையில் கதை முழுவதும் பேச்சுமொழியில் அமைவதாகி விடுகிறது. சில புனைகதைகள் கதைக்கூற்று மிகக் குறைவாகவும் உரையாடல்கள் அதிகமாகவும் கொண்டு நாடகப் பாணியில் அமைவதுண்டு. அந்நிலையிலும் படைப்பின் பெரும்பகுதி பேச்சுவழக்கிலே அமைந்துவிடுவதுண்டு.

தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலுமாக எத்தனையோ கிளைமொழிகள் உண்டு. ஒரு இடத்தில் வழங்கும் சொல் இன்னோரிடத்தில் வழங்காமையும் உண்டு. ஒரு இடத்தில் ஒரு பொருளில் வழங்கும் சொல் இன்னோரிடத்தில் வேறு பொருளில் அமைவதும் உண்டு.

தமிழகச் சினிமாவின் பரிச்சயத்தினாலும் தமிழகச் சஞ்சிகைகளின் பெருவரவினாலும் இலங்கையர்களுக்குத் தமிழகக் கிளைமொழிகள் ஓரளவிலாயினும் விளங்குவதுபோல் தமிழகத்தவர்களுக்கு இலங்கைத் தமிழ் விளங்குவதில்லை. ஈழத்தவரான செ. கணேசலிங்கன் எழுதிய 'நீண்டபயணம்' என்னும் நாவலுக்கு தமிழகத்தவரான பிரபல நாவலாசிரியர் அகிலன் எழுதிய முன்னுரையின் மேல்வரும் பகுதி அதை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

“தமிழ்நாட்டு வாசகர்களாகிய நமக்கு இந்த நாவலை வேகமாகப் படித்துக்கொண்டு போய்விட முடியாது. ஆனால் அதேசமயம் பொருள் விளங்காத பல சொற்கள் உள்ளன என்றும் சொல்வதற்கில்லை.”

இவ்வளவிற்கும் கணேசலிங்கன் மண்வாசனைக்கு - பேச்சுவழக்குக்கு அதீத முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதியவருமல்ல. பேச்சுவழக்கை மிதமான அளவிலே சராசரித் தமிழுக்கு நெருங்கியதாக - அதுவும் பாத்திர உரையாடல்களில் மாத்திரம் கையாண்டு எழுதியவர். இந்நிலையில் புதுமை நாட்டத்தால் பேச்சுவழக்குக்கு அதீத முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதும்போது அந்தப் பேச்சுவழக்குக்குப் பரிச்சயமில்லாதவர்கள் அந்த மொழியை விளங்குவதிலேயே நேரத்தைச் செலவிட வேண்டி ஆகிவிடுகிறது. கதை மூலம் கூறவந்த கருத்தையும் உணர்ச்சியையும் பற்றிக் கொள்ள முடியாது போய்விடுகின்றது. வாசகன் வாலை விட்டுவிட்டுத் தும்பைப் பிடித்தவனாய் ஆகிவிடுகிறான். ஆனால் சில மொழியியலாளர்கள் புனைகதைகள் கிளைமொழிகளைக் கற்பிக்கும் நோக்கிலேயே எழுதப்படுவனபோல் சிந்தித்து புனைகதைகளின் பேச்சுவழக்கினை அதீத அழுத்தத்தோடு வலியுறுத்தலாயினர்.

“மொழியியல் துரித வளர்ச்சியை அடைந்த இந்த யுகத்திலே தாய் மொழியிலாயினும் வேற்று மொழியிலாயினும் பேச்சு மொழியின் முக்கியத்துவம் பலநாட்டு மக்களால் உணரப்படும் இக்காலகட்டத்திலே, நமது நாட்டில் பாடசாலை நூல்களில் பேச்சு மொழிப் பிரயோகம் காணப்படாமை வினோதமானதன்றோ!”

எப்பிரதேசத்தை மனதில் வைத்து இலக்கியம் எழுதப்படுகின்றதோ அப்பிரதேசத்தின் பேச்சுவழக்கு அவ்விதக்கிய உரையாடலிலே பிரயோகிக்கப் படுதல் வேண்டும். இவற்றைப் படிப்பதன்மூலம் பிரதேச மொழி வழக்குகளை ஏனைய பிரதேச மக்களும் அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலையும் புரிந்து கொள்ளும் மனோபக்குவத்தையும் பெற்று விடுகின்றனர்.

இரவல் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அமைந்த இதுபோன்ற உந்துதல்களால் சில இலக்கியவாதிகள் பிரதேச வழக்குகளை அப்படியே எழுத்தாள்வதுதான் மண்வாசனை இலக்கியம் என்று கருதி மொழியை

விளங்கும் முயற்சியிலேயே வாசகனின் சிந்தனையும் காலமும் விரயமாகும் அளவுக்குப் பேச்சுவழக்குக்கு அதீத முக்கியத்துவம் கொடுத்து மிகைப்பட எழுதலாயினர். வேறு சில எழுத்தாளர்கள் பேச்சுமொழிக்கு மிதமான அளவு இடத்தையே படைப்புக்களிற் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்துடையவர்களாய் விளங்கினர். ஈழத்தில் இத்தகைய சிந்தனைப் போக்குடையவர்களாக கனகசெந்திநாதன் முதலானோர் விளங்கினர்.

“வெறும் நாட்டுப்புறச் சொற்களால், பாமர வார்த்தைகளால் மாத்திரம் மண்வாசனையைக் காட்டமுடியும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அந்தப் பிராந்தியத்தின் நடையில் எழுதவேண்டும் என்பதிலும் கிராமியக் கொச்சைமொழி கதையை வாசித்து விளங்க இடைஞ்சலாக இருக்கக் கூடாது என்பதிலும் எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருக்கிறது.”

இலக்கியத்தில் பேச்சுவழக்கு அமைவது தொடர்பாக இத்தகைய கோட்பாட்டினை உடையவர்கள் தமிழகத்திலும் கணிசமான அளவில் உள்ளார்கள். அத்தகைய கோட்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பதாகச் சிறுகதையொன்றில் இடம்பெறும் உரையாடலொன்றை இங்கு நோக்குவோம்.

“நீங்க மாஜிக்கின்னு சொன்னப்போதான் இன்னொன்று நினைப்பு வருது. உங்க இலக்கிய வகையிலேகூட இப்போ ஒருவகை ‘மாஜிக்கல் ரியலிஸம்’ன்னு சொல்லி வற்றாங்களே, தெரியுமா உங்களுக்கு அதெப்பத்தி ஏதாவது?”

“ஆமா படிக்கிறவனுக்குப் புரியாம ஒருமாதிரி வார்த்தை சர்க்கஸ் நடத்துற பம்மாத்துதான் இப்போ புதுமை, சொல்லக் கூடியதெ நல்ல பாஷையிலே தெளிவா கலை நயத்தோட சொல்லணும். களிமண்ணுலெ பொம்மை செய்யும்போது, அது வெறும் மண்ணுங்குறதையும் மீறி உருவகத்தம் பளிச்சின்னு இருக்கணும். அப்போ, அது மண்ணில்லே, ராமர், கிருஷ்ணர், அனுமார் என்றெல்லாம் பேர்மாறிப் போகுது. அந்த மாற்றம்தான் கலை....”

“இலக்கியம்னு ஆரம்பிச்ச ஓடனேயே உங்களுக்கு சுர்னு தர்மரோசம் வந்திடுது நீங்க சொல்ற பாஷை சுத்தம் பார்த்தா இன்னைக்குள்ள வட்டாரவழக்கு புதுமை ஒண்ணையுமே வகையிலெ சேக்க முடியாதே அப்போ எதார்த்த இலக்கியம் ‘ஹோ கய’ தான்.....”

“வட்டார மொழிய அதது வட்டார பாத்திரங்கள்தான் பேசணும். கதை நடத்தும் ஆசிரியனும் வட்டாரக் கொச்சைக்குப் போயிட்டா பாஷை மலின்ப்பட்டு போயிரும்தான் சொல்ல வாறேன்.....”

உண்மையில் வட்டார மொழியை உபயோகிப்பதில் கறாராக அல்லது மிகையாக ஈடுபட்டால் மொழி மலினப்பட்டுவிடும் என்பதல்ல பிரச்சினை. அந்த மொழியை விளங்கிக் கொள்வதற்கு வாசகன் எடுக்கும் சிரத்தையில் படைப்பின் உரிப்பொருளான கருத்தும் உணர்ச்சியும் அடிபட்டுப் போய்விடும் என்பதே பிரச்சினை. முற்று முழுக்கப் பேச்சுமொழியிலே பேச்சுப் பாணியிலேயே எழுதுவதால் உண்டாகும் விளக்கமின்மைக்கான காரணங்கள் முன்னர் கூறப்பட்டன. முக்கியமான பிறிதோர் காரணமும் உண்டு. பேச்சுமொழியின் முக்கியமான ஒரு இயல்பை அறியும்போது அந்த உண்மையினை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

“பேச்சுமொழி, எவ்வளவு தேவையான ஒலிகள் போதுமோ அவ்வளவு ஒலிகளைக் கொண்டு இயங்குகிறது. பேசும்பொழுது வாயின் அசைவும் குரலின் ஏற்றத்தாழ்வும், சைகைச் செய்கையும் சூழ்நிலையும் சொல்லும் சந்தர்ப்பமும் பேசும் ஒலிகட்குத் துணை செய்கின்றன. அதனால், குறைந்த ஒலிகள் போதும். மேலும், பேசும்போது கருத்துவேகம் மிகுதி. அதனால் சொற்சிதைவுகளைப் பற்றிப் பொருட்படுத்துவதில்லை.”

பேச்சுமொழியாக இருப்பினும் அது எழுத்துக்கு வரும்போது எழுத்து மொழியாகி விடுகிறது. ஏனெனில் மேற்படி மேற்கோளில் எம்மால் தடித்த எழுத்திற் காட்டப்பட்ட அம்சம் எதுவும் எழுத்தில் புலப்படுவதில்லை. பேச்சைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் துணையான அம்சங்கள் பலவற்றையும் இழந்து, எழுத்தில் அமையும் பேச்சுமொழி, தன்னுடைய ஆற்றலில் கணிசமான பகுதியை இழந்துவிடுகிறது என்பதே உண்மை. இப்படியான பல காரணிகளாலேயே எழுத்துக்குவரும் பேச்சுமொழி விளக்கம் குன்றியதாய் - ஒலிநிலையில் அமைந்திருந்த தன் வீரியத்தில் குன்றியதாய்ப் போய்விடுகின்றது. அந்நிலையில் அது கருத்தையும் உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலிற் குன்றிவிடுகிறது. இந்த உண்மையை விளங்கிக் கொள்வதற்கு மண்வாசனை இலக்கியம் படைப்பதில் பிரபலம் பெற்ற ஈழத்து எழுத்தாளர் வ.அ. இராசரத்தினத்தின் ‘தாய்’ என்ற சிறுகதையின் தொடக்கப்பகுதியை நோக்குவோம்.

“என்னடாதம்பி, சுரிக்குள்ள மாட்டிக்கொண்டியா? ஓம், சைக்கிள் முழுக்க நல்லாச்சேறு புடிச்சிற்று. சில்லுக்குள்ள, மட்காட்டில எல்லா இடத்திலயுமே சேறு நல்லா ஒட்டிக் கொண்டிருக்கு. அதுதான் சைக்கிள் ஸ்ராண்டில் வைச்சிற்று கம்புக்குச்சியால சேற்றைத் தட்டுறியா? மெதுவாத்தட்டு, உன்ர வெள்ளை வெளேர் என்றிருக்கிற வேட்டியிலயும் சட்டையிலயும் சேறுபட்டா அசிங்கமாயிருக்கும் அதன்பிறகு நீ பள்ளி போகேலா.

ஆமாம் உன்னைப் பார்த்தா, உன்ர உடுப்பைப் பார்த்தா வாத்தியார் போலத்தான் கிடக்கு. எங்க ஊருக்குப் புதுசா வந்திருக்கியோ? அதுதான்

இந்த றோட்டில் சுரி இருக்கும் எண்டு தெரியாம ராசா ஏறின குதிரை மாதிரிச் சைக்கிள் விட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கா. கொட்டியாரத்திலிருந்து தார் றோட்டில் ஓடி வந்த மாதிரிச் சந்தியில் இருந்து மல்லிகைத் தீவுக்குப் போயிரலாம் என்று நெனைச்சியா. சரிதான் மெயின் றோட் சந்தியில் இருந்து மல்லிகைத்தீவு போறவரையுமுள்ள ஒண்ணரைக்கட்டைக்கும் இன்னமும் நல்ல றோட்டுப்போடல்ல. கோட, கொண்டல் காலத்தில் இந்த களித்தரை நல்லாக் கெட்டிச்சுப் போயிரும். அந்த காலத்தில் கல்றோட்டில் ஓடுறமாதிரிச் சைக்கிள் ஓடலாம். ஆனா மழை பெஞ்சா இந்தத் தரை சக்கரை மாதிரிக் குழைஞ்சி போயிரும். அதுவும் எங்க ஊர் மண் நல்ல பசையுள்ள மண், எங்க ஊர் அரிசியும்தான் தம்பி. அதுவும் பசையுள்ள அரிசிதான். சாப்பிட்ட வனைப் பிரியவிடாது எங்கள் ஊர் அரிசி. அது மாதிரித்தான் சந்தனக் குழம்பாட்டம் இருக்கிற எங்கள் ஊர்ச்சரியும் நல்லா ஓட்டிக்கொள்ளும். நீதான் பாரன். உன்ர சைக்கிள் றோதைக்க, சைக்கிள் கம்பிக்க, மட்காட்டில், றோதை அச்சில், புடிச்சிருக்க களி எப்படி ஓட்டிக் கொண்டிருக்கு? சைக்கிளை உருட்டக்கூட ஏலா, ஏலாமைத்தான் அப்பிக் கொண்டிருக்கிற சுரியை கழட்டி எடுக்கக் குந்திற்றா. மெதுவாத் தட்டு தம்பி, உன்ர உடுப்பில் எல்லாம் சுரி பட்டிடும் பாவம்! வெள்ளை வேட்டி எல்லாம் பழுதாப்போயிரும்.”

இயல்பான பேச்சுவழக்கைக் கையாண்டு யதார்த்த இலக்கியம் படைக்கப்போய் செயற்கையான மொழிநடையில் அமைந்த செயற்கையான கதையொன்றையே வ.அ. இராசரத்தினத்தால் தரமுடிந்தது என்பதை இக்கதையை முழுமையாகப் படித்தால் எளிதிலே கண்டுகொள்ளலாம்.

இனி, தமிழகத்து உதாரணமொன்றையும் நோக்குவோம்.

“ரொம்பக் கிசும்புக்காரனா இருப்பாம் பொறுக்கோ இந்தப் பெய. அவுகய்யனும் அம்மையும் அப்பிராணிக் கெணக்கா இருக்கைல அவுகளுக்குப் பெறந்த இந்தக் கழுத இப்பிடித் தறுதலையா வந்து வாச்சிருக்கே.” கோவமும் சலிப்புமா சொல்லிக்கிட்டு இருந்த மாடத்தியத் தடுத்துட்டு முத்துரத்துனம் மேல சொன்னா: “அதானடி..... அந்த வீட்டுப் பிள்ளைக பூராம் இப்பிடித்தான் இருக்குதுக. மித்ததுகளயாவது ஒரு வழில சேத்துரலாம். ஆனாஇவெ இருக்கானே.... அதான் இந்த அம்மாசிப் பெய, இவன எட்டுலயுஞ் சேக்க முடியாது; எழவுலயுஞ் சேக்க முடியாது. ரொம்ப ரப்புக்காரன்.”

“யாரு.... அந்தத்த இருளாயி பேரனத்தான் சொல்றீக? எம்மா.... அவெ வெலாவுல வெடுச்ச பெயல்ல.” பக்கத்துல ஒக்காந்து பாசிநெத்து அடுச்சுக்கிட்டுருந்த தாயம்மா சொன்னா.

அம்மாசிக்கு இருவது வயசு இருக்கும். தெருவுல பொம்பளைக சொன்னது கெணக்கா இவெ ஒரு சைசான பெயதான். ஊர்ப் பெரியவுகளுக்கு இவன வள்ளுசாப் புடிக்காது. ஆனா எளவட்டப் பெயல்களுக்கு இவம்னா உசரு.”

இக்கதைப் பகுதியில் உள்ள பேச்சுவழக்கைப் புரிந்து அதற்கூடாகக் கதையின் உரிப்பொருளைச் சென்றடைந்து கதையின் உணர்ச்சியோடு ஒன்றுவதென்பது இந்த வட்டார வழக்கிற் பயின்றவர்களுக்குக்கூட முதல் வாசிப்பிலேயே சாத்தியமாகுமோ என்பது ஐயத்துக்கிடமானதே. இத்தகைய எழுத்துக்களை வாசித்துக் களைத்த நிலையிலோ என்னவோ விமர்சனப் பிதாமகர்கள்கூட முன்னைய காலத்தய தங்கள் நிலைப்பாடு குறித்துக் கழிவிரக்கப்படலாயினர்.

“நாங்கள் இங்கே விட்ட தவறு, இங்கே மட்டுமல்ல பல இடங்களிலும் ஏற்பட்ட தவறு என்னவென்றால் இதனை ஒரு வாய்பாடாகக் கொண்டு விட்டதுதான். வெறுமனே ‘நிலைமையை எடுத்துக்காட்டுவது’ என்றாகிவிட்டது. இந்தத் தவறு காரணமாகவே மண்வாசனை என்ற தொடர் ஒரு குறுகிய அர்த்தத்தைப் பெற்று அந்தப் பிரதேசச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது என்றானது; இல்லை, மண்வாசனை என்பது அந்தப் பிரதேசத்துப் பிரச்சினைகள் வருவது என்பதே அல்லாமல் சொற்கள் மாத்திரம் வருவதல்ல.”

ஆனால் சராசரி மொழியால் இன்னும் சொல்லப் போனால் கட்டிழக்கமான மொழியால் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களால் உணர்ச்சியை எவ்வாறு வாசனிடத்தே தொற்றவைக்க முடியும் என்பதற்கு அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ள பல எழுத்துக்கள் சாட்சியாக அமைகின்றன.

உ+ம்:

“குலம்!..... மாடுகளுக்குக் கொஞ்சம் வைக்கல் இழுத்துப்போடு மேனே”

குலம் மல்லாந்து படுத்துக் கிடந்தான். ஓலைப் பாயில் தலையணைகூட இன்றித்தான் இவன் படுப்பான். முதுகு வலிக்குமா, இல்லையா? இவன் ஏன் ஒரு காட்டுப் பிறவிமாதிரி இருக்கிறான்!

அம்மா திண்ணைக் குந்தி கால் நீட்டி உட்கார்ந்தவாறே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

“சொஞ்சம் வைக்கல் இழுத்துப் போடன் அப்பன்..... மாடுகள் கத்துதெல்ல.....”

குலம் நெற்றியில் முழங்கைகளை அழுந்தப் போட்டவாறு, கால்களை ஆட்டியவாறு படுத்துக் கிடந்தான். அம்மா இவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். மார்பில் உரோமங்கள் படர்கிற வயது. முரட்டுத்தனமான உடல்வாகு. குரல்கூட கட்டைக்குரல், இவனுடைய அப்பா மாதிரி. நெற்றியில் தூக்கிப் போட்டிருந்த கைகளைப் பார்த்தாள். நரம்புகள் புடைத்துக் கொண்டு விம்மித் தெரிந்தன. உள்ளங்கைகள் முதலையின் முதுகு மாதிரி காய்த்துப்

போயிருந்தன. விரல்கள் ஓயிலும் கிறீஸும் படிந்து பழுப்புநிறமாகத் தெரிந்தன. நகக் கண்களில் கறுப்பாக ஓயில் அழுக்குப் படிந்திருந்தது.

“குலம்!.... கொஞ்சம் வைக்கல்”

அவசரமாகப் பாய்ந்து இடை வெட்டியவாறு மகன் சிடுசிடுத்தான்.

“நீயே இழுத்துப் போடன்.... எனக்கு ஒரே அலுப்பு.”

அம்மா சற்றே வேதனையின் சாயல் படியச் சிரித்தாள்.

“சீலன் இருந்தால் இப்படியா எல்லாம் இருக்கும்? அம்மா சொல்லாமலே வேலை எல்லாம் செய்து கொடுப்பான். மாடுகளுக்கு வேளாவேளைக்கு வைக்கோல் இழுத்துப் போடுவான். தண்ணீர் கொண்டு போய் வைப்பான். கோழிகளைக் கவனித்துக் கூடுகளில் அடைப்பான். சமயத்துக்குத் தேங்காய் கூட அம்மாவுக்குத் துருவிக் கொடுப்பான்.

எவ்வளவு அருமையான மகன்?

அவன் ஏன் அப்படிப் போனான்?

மேலே தரப்பட்டது ஈழத்து எழுத்தாளரான ரஞ்சகுமார் எழுதிய ‘கோசலை’ என்ற சிறுகதையின் தொடக்கப் பகுதி. அச்சிறுகதை அடங்கிய தொகுதிக்கு எழுதிய பின்னுரையில் ரஞ்சகுமாராலும் அவர் போன்ற வேறு சில படைப்பாளிகளாலும் தமிழில் உருவாகியிருக்கும் புதுவகை எழுத்து முறைமையின் ஆற்றல் குறித்து பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை எழுதியுள்ளார்; அது வருமாறு:

“இந்த இடத்திலே ரஞ்சகுமார் தமிழகத்தின் இன்றைய முக்கிய சிறுகதை எழுத்தாளர்களான கோணங்கி, பிரபஞ்சன், ஜெயமோகன் ஆகியோருடன் ஒப்பிட வேண்டியவராகின்றார்.

இவர்கள் யாவருமே தமது மொழிநடையால் தமிழ்ச் சிறுகதையின் உணர்ச்சிச் சித்திரிப்புப் பாங்கினை மாற்றியவர்கள். இவர்களது மொழிநடை, இவர்களது ஆளுமைகளுக்குள் ஊறிப்போய் அவ்வவ் ஆளுமைகளினதும் உணர்வு ஆளத்தினதும் பிரத்தியேகமான, அதேவேளை பண்பாட்டுச் சுகந்தம் மாறாத மொழி நடையாகும்.

இது உண்மையில் வெறுமனே மொழிநடை பற்றிய ஒரு விடயமல்ல. அது பார்வை முறைமை பற்றியது, ‘புலப்பதிவு’ (Perception) பற்றியது. ஆழமாகப் பார்த்தால் கருத்து நிலைகளின் ஆழமான மனப்பதிவுகள் பற்றியது.

இந்த நடை பேச்சுவழக்கையும் செந்தமிழ் வீச்சையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதபடி இணைப்பது.

இந்த நடையில் செந்நெறி விடயங்களும் எழுதப்படலாம்; கிராமியக் கதைகளும் எழுதப்படலாம்.”

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியால் சிலாக்கிக்கப்படும் இத்தகைய வீரியம் மிக்க நடைக்கு உரியவர்களாக இங்கு குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் தவிர வேறு சிலரையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுவதுண்டு. சுரேஷ்குமார், இந்திரஜித், சாருநிவேதிதா ஆகிய தமிழ் நாட்டவர்களையும் உமாவரதராசன், திருக்கோவிலூர் கவியுவன் முதலான ஈழத்தவரையும் அவர் வேறு வேறு இடங்களிற் குறித்துப் பேசியுள்ளார். அவராற் பேசப்படாத வேறு சிலரை எம்மாலும் குறிப்பிட முடியும். அவர்களுள் முக்கியமான ஒருவர் இலங்கையரான ‘அம்ரிதா ஏயெம்’. பெரும்பாலான அவரது படைப்புக்களின் நடை பேச்சுவழக்கை மிதமான அளவிலே ஏற்றுக்கொண்ட கவித்துவ வீச்சுடைய ஒரு நடை. அவரது சிறுகதைத் தொகுதியை விமர்சிக்கும்போது நு.மான் கூறும் விடயமொன்றை இங்கு கவனித்துவிட்டு அப்பாற் செல்வது நல்லது.

“..... மிகுந்த ஆர்வக் கவர்ச்சியோடு இக்கதைகளை நான் வாசித்தேன். ஆசிரியரின் மொழியாற்றல் இந்த ஈர்ப்பின் இரகசியம் என்று சொல்லத் தோன்றுகின்றது. ‘விலங்கு நடத்தை’ என்ற முதலாவது கதையில் கதைசொல்லி பயன்படுத்தும் பேச்சுவழக்கு அக்கதைக்குப் பொருந்தாமல் ஒரு நெருடலாக இருக்கிறது என்பதைத் தவிர இவரது மொழிநடை கவித்துவ வீச்சு மிக்கதாகவே உள்ளது.”

இக்கருத்து கேவலம், குறித்த எழுத்தாளனுக்கு உரியதல்ல; கவித்துவ வீச்சுமிக்க ஒரு நடையைக் கையாளவல்ல ஒரு எழுத்தாளனின் படைப்பில் இடம்பெறும் பொருந்தாத பேச்சுவழக்கு அப்படைப்பின் தரத்தைக் குறைத்து விடும் என்ற ஒரு பொதுக்கோட்பாடாகவும் இதனைக் கொள்ள முடியும்.

வலுமிக்க நடைச்சிறப்புக்கு மேலும் உதாரணம் கூறுவதாயின் தமிழகத் தவர், ஈழத்தவர் என்று பாகுபாடுகளைக் கடந்து சர்வதேச நிலைப்பட்டு நின்று எழுதிவரும் அ. முத்துலிங்கத்தின் படைப்புக்களைக் கூறமுடியும்.

இத்தகையவர்களின் எழுத்து முறைமையே இன்று செல்வாக்கும் வலுவும் மிக்கதாய் நிலவுவது. விசாலமான புலக்காட்சியும் எழுத்தாற்றலும் இல்லாத, இரண்டாம் மூன்றாம்தர எழுத்தாளர்களே பிரதேசச் சொற்களை அபரிமிதமாகக் கையாள்வதில் காலங்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புனைகதை என்றால் ‘சுத்தமாக’ மண்ணுக்கே உரித்தான வார்த்தைகளைக் கையாண்டே எழுதவேண்டும் என்ற கோட்பாட்டுக்கு விசுவாசமாக உள்ளவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

மண்வாசனை என்பது தனியே கிராமத்துக்கு மாத்திரம் உரியதல்ல. நகரத்துக்கும் உரியது; சகல நாடுகளுக்கும் உரியது. அது அதற்கென்று தனித்தனி இயல்புகள் உண்டு. அவ்வவற்றைக் களமாகக் கொண்டு எழுதும்போது அவ்வவற்றின் புவியியல் அம்சங்களையும் அங்கங்கே வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அனுபவங்களையும் யதார்த்த பூர்வமாக, கலைத்துவத்தோடு சித்திரிக்க வேண்டும். பிரதேசம் ஒன்றில் வாழும் அனைத்து மக்களினதும் சமூக அந்தஸ்து ஒரே தன்மையாக இருப்பதில்லை. அந்த வேறுபாடுகளையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். பெரும்பாலும் நகர்ப் புறங்களில் வாழும் படித்த, மேல்தட்டு வர்க்கத் தமிழர்கள் ஆங்கிலம் கலந்த தமிழைப் பேசுவார்கள். அதை அப்படியே எழுதுவதுதான் யதார்த்தம் என்றால் ஆங்கிலமும் கலந்தே எழுதவேண்டும். ஜெயகாந்தன் போன்றவர்கள் அப்படியும் எழுதினார்கள். இன்றைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் நிலைமையில் ஒன்றைச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். புலம்பெயர் நிலையில் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் தமிழர்கள் உள்ளார்கள். அவர்களுள் இளைய தலைமுறைகளிற் சில, தமிழே தெரியாத நிலையில் வாழ்கின்றன. ஆங்கிலம் பேசும் நாட்டில் ஆங்கிலத்திலும் வேறு வேறு மொழி பேசும் நாடுகளில் அவ்வந்நாட்டு மொழிகளிலும் வாழ்க்கை நடத்துகின்றன. இத்தகைய பின்னணியைக் கொண்ட ஒரு தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சித்திரிக்க முனையும் ஒரு தமிழ் எழுத்தாளன் அந்த அந்த மொழிகளைப் பேசும் பாத்திரங்களின் கூற்றுக்களை அந்த அந்த மொழிகளிலேயே எழுதுவதுதான் யதார்த்தம் என்றால் அந்த மொழிகளிலேயே எழுதுவது சாத்தியப்படக் கூடியதா? இல்லை, உண்மையில் யதார்த்தம், மண்வாசனை எல்லாம் அவ்வப் பாத்திரங்கள் பேசும் மொழியிலே இல்லை; பாத்திரங்களின் வாழ்க்கை முறையை அனுபவங்களைச் சித்திரிக்கும், முறைமையிலேயே உள்ளது. உலகெங்கணும் சிதறிக்கிடக்கும் தமிழ்தெரிந்த சமுதாயம் முழுமைக்கும் சென்று சேரக்கூடிய சராசரி மொழியை கலாபூர்வமாக, வலுவோடு கையாண்டு எழுதுவதே புத்திசாலித்தனம். அதற்கு, முற்குறிப்பிட்ட அ. முத்துலிங்கம் போன்றோர் நல்ல முன்மாதிரிகளாகத் திகழுகிறார்கள். அவர்கள் போன்றோர் எழுதும் வன்ன நடையே வழங்குநடை. அபரிமிதமான பேச்சுவழக்கு நடை, தமிழிலக்கிய உலகைப் பொறுத்தவரையில் காலாவதியாக வேண்டியது.

அடிக்குறிப்பு

1. கா. சிவத்தம்பி, (1975),

“இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும்”, **புதுமை இலக்கியம்**, தேசிய ஒருமைப்பாட்டு எழுத்தாளர் மகாநாட்டு மலர், ப. 29.

ஈழத்து இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள்

கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்
விரிவுரையாளர் யாழ் பல்கலைக்கழகம்

- ஆங்கிலம் வழி தமிழுக்கும்
- தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத்துக்கும்

“ஒரு மொழியில் ஏற்படும் புதுமைகளை இன்னொரு மொழிக்குக் கொண்டு வருவது, பரந்த நிலையில் வைத்துப்பார்க்கும் போது அம்மொழி சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் பயனுள்ளதாகவே அமையும்.”

மொழியியற் பேராசிரியர் சி. கருணாகரன் கூறும் மேற்படி கூற்றுடன் எமது இன்றைய நிலையில் மொழிபெயர்ப்புக்கள் வழங்கும் பன்முகப் பயன்பாடு பற்றி இக்கட்டுரையில் சற்று நோக்குவோம்.

இன்று உலகம் இலத்திரனியல் ஊடகங்களால் சுருங்கிய போதும் மக்கள் மனங்களில் விரிவு ஏற்படுவதாய் இல்லை. எனவே மக்களின் விரிந்த பார்வைக்கு கலை இலக்கியங்களின் பங்கு அளப்பரியது என்றால் மிகையாகாது. இறுகிய மனங்களால் மக்கள் அடிமை கொள்ளப்படுவதும் அதற்கு எதிராக மக்கள் இணைந்து கிளர்ந்து எழுவதும் தவிர்க்க முடியாதது.

தளைகளால் பிணிக்கப்பட்ட மானுடத்தின் விடுதலைக்கு கலை இலக்கியங்கள் வகித்து வரும் பங்கு யாவரும் அறிந்ததே. பொதுவாக கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் சமூக, பொருளாதார அரசியல் தளைகளைச் சுட்டிக்காட்ட அவற்றி லிருந்து மானுடத்தை வாழ்விக்கும் தம் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டு வருகின்றனர்.

பல்வேறு சமூக மக்கள், பல்வேறு பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்திலிருந்து வாழும் மக்கள், பன்மொழித்தளத்திலிருந்து உருவாகும் மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி பரஸ்பரம் உலக மக்கள் அறிய வேண்டிய தேவையுள்ளது. இதன் மூலம் உலகமயமாக்கப்பட்ட அடிமைத் தளையிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க அந்தந்ந மொழி இலக்கியங்களின் பங்கை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். அதேபோல் எமது வாழ்வைப் படம்பிடிக்கும் எமது மொழி இலக்கியம் உலகப் பொது மொழிகளுக்கு மாற்றப்படவேண்டிய தேவை உள்ளது. உலக மயமாக்கம் என்ற போர்வையில் அமெரிக்க மயமாக்குதலுக்குள் வீழ்ந்து விடாமல் இருக்க உலக மக்கள் ஆங்கிலத்தோடு இணைய வேண்டும்.

அப்படி மொழிமாற்றம் செய்யும் போது பல்வேறு அம்சங்களை நாம் கருத்தில் கொண்டு எடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். மொழிபெயர்ப்பின் நெறிமுறைகளாக பின்வரும் அம்சங்களைக் கருத்தில் எடுக்கிறார்கள், சீ. சிவசண்முகமும், வே. தயாளனும் :

- குறிக்கோள் மொழிபற்றிய மனப்பாங்குகள்
- மொழியமைப்பின் முக்கியமற்ற நிலைமை
- மொழியின் தனித்தன்மையும் அதனை மதித்தலும்
- செய்தியைத் தக்கவைத்தல்
- இயல்பான மொழிபெயர்ப்பு
- மிகவும் நெருங்கிய சமனி
- பொருளின் முக்கியத்துவம்
- மொழிநடை
- முன்னுரிமை எதற்கு வழங்குவது
- பரந்துபட்ட சமனிக்கு முன்னுரிமை அளித்தல்
- சொற்களை விட, கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கல்
- வாசிப்பவர் நோக்கு / தேவை என்ன?
- எக் கிளைமொழியில் எழுதுவது? (சிவசண்முகம் 1994, பக்.64-85)

மேற்படி அம்சங்களைக் கவனத்தில் கொண்டு மொழி பெயர்ப்பதுடன் அறிவியல் நூல்களையும் மனத்திலிருத்துவது அவசியம். குறிக்கோள் மொழிபற்றிய மனப்பாங்குகள், மொழியின் தனித்தன்மை, வழக்கிலுள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்தல், புதிய சொல்லை உருவாக்குதல், தன்வயப்படுத்தல், செயற்பாட்டு வினை வடிவங்களைப் பயன்படுத்தல், குறிக்கோள் மொழியின் அமைப்பிற்குத் தக்கவாறு மொழிபெயர்த்தல் என்பனவாகும். (சிவசண்முகம் 1994, பக். 44 – 47)

இவற்றைவிட சமகாலத்தை எதிர்கொள்வதில் தமிழ்மொழியின் போதாமை சுட்டிக்காட்டப்படுவதும், இதனால் வேற்றுமொழிச் சொற்களை அப்படியே பயன்படுத்துவது பற்றியும் விவாதங்கள் உள்ளன.

பண்பாட்டுச் செயற்பாடாக மொழிபெயர்ப்பு என்னும் கருத்தாக்கத்தில் ஆங்கில மொழி ஆதிக்கத்திலிருந்து, நுகர்வுச் சமூகநிலையிலிருந்து விடுபட்டு சுயாதீனமான பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் பல்வேறு சமூகங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று வழங்கி, வாங்கி, வாழ்தல் என்பது இப்புதிய நூற்றாண்டு மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் யுகமாக மாறுவதுடன் தொடர்புபடுகின்றது என்று சி. ஜெயசங்கர் குறிப்பிடுகிறார். (மூன்றாவது மனிதன் - 13, 2001 பக். 58 – 59)

அத்துடன் ஈழத்து இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத் திற்குச் சென்றதைவிட, ஆங்கிலத்தில் இருந்தும், ஆங்கிலம் வழியாகவும் தமிழுக்கு கணிசமான அளவு மொழி பெயர்ப்புக்கள் கிடைத்துள்ளன. இக்கட்டுரை ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் பற்றியே கருத்திற் கொள்கிறது. கலாநிதி செ. யோகராசாவின் கூற்றுப்படி சுவாமி விபுலானந்தருடன் ஆரம்பிக்கும் ஈழத்து மொழிபெயர்ப்புக்கள் நவீன இலக்கியங்கள் பலவற்றை தன்னகத்தே பெற்று மொழிக்கு வளம் சேர்க்கின்றன. (மல்லிகை 37வது ஆண்டுமலர் -2002 பக்., 24) விபுலானந்தர் (1916) கிரேக்க காவியங்களான ஹோமரின் ஒடிசி, இலியட் முதலியவற்றையும். தாகூரின் கவிதைகளையும் (1924 – 25), ஷெல்லி, கீற்ஸ், வேட்ஸ்வெத், நோபேட் பிறணிங் ஆகியோரின் கவிதைகளையும் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகப்பகுதிகள் சிலவற்றையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். (செ. யோ. 2002). அவரது மொழி பெயர்ப்புக்கள் தமிழின் தன்மைக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது என்று விமர்சகர் குறிப்பிடுவர்.

உதாரணமாக Julius, Ceaser, நாடகத்தில் வரும்,
 “Cowards die many times before their death
 but The valiant never taste of death but once”

“அஞ்சினருக்கு சத மரணம்
 அஞ்சாநெஞ்சத்து ஆடவர்க்கு
 ஒரு மரணம் அவனிமிசைப்பிறந்தோர்
 துஞ்சவர் என்றறிந்திருந்தும் சாதலுக்கு நடுங்கும்
 தன்மதி மூடரைக்கண்டால்
 புன்னகை புரிபவன் யான்”

மதங்க குளாமணி

நாற்பதுகளில் மறுமலர்ச்சிக்காலக் கவிஞர்களில் சாரதாவும் கொழும்பில் “பாரதி” கே. கணேஷ் என்பவரும், ஐம்பதுகளில் தேன்மொழி சஞ்சிகையில் முருகையனும் கவிதை மொழி பெயர்ப்புக்களைத் தருகின்றனர். முருகையனின் “ஒருவரம்” எனும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் தொகுப்பு ஆங்கில இலக்கியக்

கவிஞர்களான ஜோன்டன், வில்லியம் பிளேக். வில்லியம் வேட்ஸ்வேத், வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர், ஹாபெட்பெறெளனிங், ஜோன் சக்லிங், அன்ட்ரூமாவல், ஷெல்லி, பைரன், எஸ்ரா பவுன்ட், ஜோன் லேமான் போன்றோரின் கவிதைகளைக் கொண்டுள்ளது. எழுபதுகளில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் வேகம் கொள்வதை அவதானிக்கலாம். அதற்கான காரணம் தமிழ்த் தேசிய எழுச்சியும் சாதித் தகர்ப்புப் போராட்ட எழுச்சியும் என்றால் மிகையாகாது. நூ.மாணின் ‘கவிஞன்’ டொமினிக் ஜீவாவின் ‘மல்லிகை’, யோகராசாவின் ‘அலை’ மற்றும் ‘அக்னி’ இதழ்கள் மொழிபெயர்ப்புக்களை வெளியிடுவதில் ஈடுபாடு காட்டுகின்றன.

எண்பதுகளிலும் இதன் தொடர்ச்சி வீரியம் பெறுவதை நு.மாணின் ‘பலஸ்தீனக்கவிதைகள்’ மொழிபெயர்ப்பினூடாக ஒருவர் அவதானிக்கலாம். எண்பதுகளில் சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் நாடகங்களும் ‘அலை’, ‘மல்லிகை’ போன்ற சஞ்சிகைகளில் மொழிபெயர்ப்பாக வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன. ஏ.ஜே. கனகரட்ண, மு. பொன்னம்பலம், சி. சிவசேகரம். சோ. பத்மநாதன், சில்லையூர் செல்வராஜன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், சேரன் அ. யேசுராசா, என். சண்முகலிங்கன் போன்றோர் இப்பணியில் ஈடுபடுகின்றனர் தொண்ணூறுகளில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் மற்றும் இந்திய இராணுவத் தலையீட்டின் பாதிப்பு போன்ற விடயங்களுக்கு பொருத்தமான பிறமொழிப் படைப்புக்கள் சரிநிகர், களம் போன்ற சஞ்சிகைகள் ஊடாக வெளிவருகின்றன. 2000இல் சிவசேகரத்தின் ‘பாலை’, பண்ணாமத்து கவிராயரின், ‘காற்றின் மௌனம்’ என்.சண்முகலிங்கனின் ‘நாகரிகத்தின் நிறம்’, சோ.பத்மநாதனின் ‘ஆபிரிக்கக் கவிதை’, யேசுராசாவின் ‘பனிமழை’ மற்றும் கே.கணேஷின் படைப்புகளும் தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கின்றன. இந்தப் பணியில் ‘நிலம்’, ‘அமுது’, ‘யாத்ரா’ போன்ற இதழ்களும் ஈடுபடுகின்றன. இளம் படைப்பாளிகளான சி. ஜெயசங்கர், க. ஸ்ரீகணேசன், ஆர்.மதுபாசினி, ஷம்ஸ், எஸ்.கே.எம். சகீப் மற்றும் பலர் இனம் காணப்படுகின்றனர்.

ஆபிரிக்க சிறுகதைகள் பலவற்றை சோ. பத்மநாதன் ரேணுகா தனஸ்கந்தா போன்றோர் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். அழகு சுப்பிரமணியத்தின் ஆங்கிலக் கதைகளை ராஜஸ்காந்தன் ‘நீதிபதியின் மகன்’ எனும் தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார்.

நாவலைப் பொறுத்தவரை ஆரம்பகால முயற்சிகள் 19ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியில் தழுவல்களாகவே அமைந்தன. (செ.யோ.ப.26). முப்பதுகளில் சில ரஷ்ய ஆங்கிலேயப் படைப்புக்கள் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இடையில் ஏற்பட்ட தேக்கத்திற்குப் பின் என்.கே. மகாலிங்கம் ஆபிரிக்க நைஜீரிய நாட்டு சினுவ அச்சேபியின் *Things Fall Apart* நாவலை ‘சிதைவுகள்’ எனும் தலைப்பில் தந்துள்ளார்.

நாடகத்தைப் பொறுத்தவரை விபுலானந்தரைத் தொடர்ந்து, சில்லையூர் செல்வராஜன், முருகையன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் ஆகியோர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களையும் கிரேக்க நாடகங்களையும், தமிழுக்குத் தந்துள்ளனர். நவீன நாடக ஆசிரியர்களான பிறெச்ஸ், இப்சன், செக்கோவ், ஆகியோரின் நாடகங்கள் சிலவற்றை பாலேந்திரா நித்தியானந்தன் மற்றும் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் ஆகியோர் மொழிபெயர்த்து மேடையேற்றியுள்ளனர்.

மொழிபெயர்ப்பும் வேறுபாடுகளும்

தொல்காப்பியம் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிக் கூறுவதையும் யாம் ஈண்டு நோக்குவோம்.

“தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழி பெயர்த்து
அதர்ப்பட யாத்தலொடு அவை மரபினவே
(பொருள் - மரபியல்)

அவர் காலத்தில் நிச்சயமாய் வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்குப் பெயர்க்கப் பட்டவை அதிகம் என நம்புகின்றேன். ஆங்கிலம் கோலோச்சப் புறப்பட்ட மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் கிரேக்க இலத்தீன் படைப்புக்கள் ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பைபிள் மொழிபெயர்ப்பின் தேவை உலகளாவியது. அரசியல் ரீதியாகப் பார்க்கும் போது மார்க்ஸின் ‘மூலதனம்’ பல மொழிகளுக்கு மாற்றப்பட்டது. பின்னர் ரஷ்ய இலக்கியங்கள் பரவலாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. தமிழுக்கும் பெருமளவு ஆங்கிலம் வழியாகவும் நேரிடையாகவும் வந்து சேர்ந்தன.

இவற்றைவிட பிரெஞ்சு இலக்கியங்களும் நேரிடையாகவும் ஆங்கிலம் வழியாகவும் தமிழுக்கு வந்துள்ளன. இன்று புலம்பெயர் இலக்கியகர்த்தாக்களால் நேரிடையாக ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, மொழி இலக்கியங்கள் தமிழுக்கு வருகின்றன. இவற்றோடு ஆபிரிக்க, சீன, இத்தாலி மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்க படைப்புக்கள் தமிழுக்கு வரத்தொடங்கியுள்ளன. முழுக்க முழுக்க அரசியல் ஆர்வம் காரணமாகவே பல படைப்புக்கள் தமிழுக்குள் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளாக பின்வரும் தலைப்புக்களை முகமது செரிபு(1997) தருகிறார் (ப.8)

- Literal - நேரடியாக சொல்லுக்குச் சொல் பெயர்த்தல் (கருத்துச் சிதைவு உண்டு)
Faithful - கருத்து மொழிபெயர்ப்பு (விஞ்ஞானத்துக்கு)

- Idiomatic - மரபுவழி மொழிபெயர்ப்பு (பழமொழிக்கு)
 Loose - கட்டற்ற மொழிபெயர்ப்பு (பலவீனமானது)
 Free - வரையறையற்ற மொழி பெயர்ப்பு (இலக்கியத்துக்கு)

இவற்றோடு மணவை முஸ்தபா கூறும் வேறு இருமுறைகள் மொழியாக்கம் (*Transcreation*) பொதுசன விருப்ப மொழி பெயர்ப்பு (*Popular translation*) என்பனவாகும். முன்னையது இலக்கியத்திற்கும் பின்னையது பத்திரிகைச் செய்திகளுக்கும் பொருந்தும் (செரிபு 1997 பக்.10).

அத்துடன் தழுவல்களையும் மொழிபெயர்ப்பில் அடக்கும் பாரம்பரியமும் உண்டு. இன்று கணிப்பொறி உதவிகொண்டு செய்யப்படும் மொழி பெயர்ப்பு வசதிகளும் பாவனைக்கு வந்துள்ளன.

பொதுவாக இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள் அவரவர் சொந்த ஆசை காரணமாக, அல்லது அவர் சார்ந்த அரசியல் இலக்கிய இயக்கத்தின் தேவை காரணமாக மொழி பெயர்ப்புக்கள் ஆக்கப்படுகின்றன எனப் பார்த்தோம். இலக்கிய மொழி பெயர்ப்புக்களைச் செய்பவர் ஒரு இலக்கியகாரராக இருக்க வேண்டும் என்பதும் மூலமொழி (*Source language*) இலக்கு மொழி (*Target language*) இரண்டிலும் மொழி ஆளுமையோடு பண்பாட்டு அறிவிலும் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு எழுதாத சட்டமாக அமைகிறது. சம்பந்தப்பட்ட மொழிகளில் இருந்து சொற்களைக் கடன் வாங்கலும், கலைச் சொற்களை உருவாக்குதலும் சர்வதேச சொற்களை ஏற்றுக்கொள்ளலும் என இத்துறை மேலும் விரிவடைகிறது.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே உள்வாங்கும் போது ஒலிபெயர்ப்பு முறை (*Transliteration*) பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக இராணுவச் சொற்கள் இயந்திர உபகரணச் சொற்கள் என்பன. ஆயினும் தொலைக்காட்சி, வானொலி என்ற தமிழ்ப்பதங்கள் போன்று இயல்பாய் அழகாய், எளிதாய், அமையப்பெறின் அது எம் தமிழ் செய்த பாக்கியமே.

பண்பாட்டம்சங்களை விளங்கிக்கொள்ளல் என்ற விடயத்தில் நாம் கருத்துள்ளும் போது மொழிகளின் சொற்றொடர் அமைப்பு பேச்சு வழக்கு, (*Colloquialism*) கொச்சை வழக்கு (*Slang*) வட்டார (திசை) வழக்கு (*dialect*) என்பனவற்றை பொருத்தப்பாட்டுடன் கையாள வேண்டும்.

இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பாளரின் தகுதிபற்றி சோ. பத்மாநாதன் கூறுவது இங்கு உற்றுநோக்கத்தக்கது. “செம்மையாக உருவாக்கப்பட்ட கவிதையின் ஒரு சொல்லைத்தானும் மாற்றவோ, குறைக்கவோ கூடாது. அவ்விறுதிவடிவம்

பெற்ற இலக்கியப்படைப்பை இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றும் போது புதுவடிவம் (மறுபிறப்பு) தரப்படுகின்றது. அவ்வடிவம் அந்த இலக்கு மொழியின் செழுமையை, சூக்குமங்களை, பண்பாட்டு படிமங்களை பயன்படுத்தி உருவாவது மூலமொழியின் நெளிவு சுழிவுகளைப் புரிந்து கொள்வதோடு இலக்கு மொழியின் மரபோடு பரிச்சயமும் அநாயாசமான மொழியாட்சியும் வாய்ந்தனவாக மொழி பெயர்ப்பாளன் இருக்க வேண்டும்” (முன்னுரிமை, பனி மொழி. 2002. பக் VII) சிறப்பான மொழிபெயர்ப்புக்கள் *transcreation* ஆகிவிடும் என்பதையும் சோ.ப. அழுத்தம் கொடுத்துப் பேசுகிறார்.

அண்மையில் வெளியான யேசுராசாவின் ‘பனிமழை’ தொகுப்பைபற்றி பா. அகிலன் கூறும் கருத்துப்பற்றி பல வாதப்பிரதிவாதங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக முழுமையான தொகுப்பின் தேவையையும் அதன் பயன்பாட்டையும் ஒட்டுமொத்தமாக அளவிட முயலாது அதன் மொழிப்பயன்பாடு பற்றி மட்டும் கூறும் அகிலன், என்னவிதமான மொழி எப்படியான வகையில் அமைய வேண்டும் எனக் கூறாது யேசுராசாவின் மொழி தட்டையானது என்று கூறுவது பொருத்தமற்ற ஒன்றாகவுள்ளது. தெரிவு செய்யப்பட்ட கவிதைகள் அவற்றின் கருத்துக்கள், அதன் தேவைகள், பின்னணி எல்லாம் கருத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டும். அவரின் மொழிநடை வாசகனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையா, இரசிப்பை பாதித்துள்ளதா, அப்படியாயின் அதன் காரணங்கள் என்ன எனக் கூறப்பட வேண்டும். விமர்சனத் துறையில் காட்டமாக அடிப்பது ஒரு மரபாக வளர்ந்து வருவதை நாம் கவலையுடன் உற்று நோக்க வேண்டும்.

ஆபிரிக்க கவிஞன் கபிரியேல் ஒகாராவின் கவிதை ஒன்றை ‘முன்னொரு காலத்திலே’ என்ற தலைப்பில் சோ. பத்மநாதனும் ‘சிரிக்கக் கற்றுக்கொடு’ என இந்திரனும் தலைப்பிட்டு மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள். இருவரின் மொழிபெயர்ப்புகளிலிருந்து ஒவ்வொரு பந்தி இங்கு தரப்படுகின்றது.

‘முன்னொரு காலத்திலே – மகனே
முன்னொரு காலத்திலே
நெஞ்சத்தினாலே சிரித்து வந்தார்கள்
ஆனால் இன்றோ
பற்களால் சிரிக்கிறார்கள்
பற்கள் மட்டும் தெரியச் சிரிக்கிறார்கள்
விறைத்துக் குளிர்ந்த கண்களால் - என்
நிழலைத்துருவித் தேடுகிறார்கள்”

எனச் சோ.ப.வும்

“முன்னொரு காலத்திலே

மகனே

அவர்கள் இதயத்தோடு சிரிப்பார்கள்

கண்களால் சிரிப்பார்கள்

ஆனால் இப்போது

பற்களால் மட்டுமே சிரிக்கிறார்கள்

அவர்களது பனிக்கட்டி மூடிய

சில்லிட்ட கண்கள்

என் நிழல்களுக்குப் பின்னாலும்

துழாவுகின்றன.....”

என இந்திரினும் மொழி பெயர்க்கின்றனர்.

மேற்படி இரண்டிலும் ஒன்றை நாம் அவதானிக்கலாம். சோ. பத்மநாதன் கவிதை நடையைத் தமிழ்க் கவிதை மரபுக்கு மாற்றியுள்ளார்; ஒரு லயத்துடன் கருத்துச் சுவைக்கேற்ப மீளமீளவரும் சொற்பாவனைகளுடன் கவிதை நகர்கிறது. இந்திரனோ நேரடி மொழிபெயர்ப்பாக கவிதையை நகர்த்துகிறார். இதுபோலப் பல ஒப்புவமைகள் செய்யப்படுவது மொழிபெயர்ப்பின் செப்பத்துக்கு வழிவகுக்கும், அதேவேளை மொழிபெயர்ப்பாளரின் நோக்கம் கருதி மொழி பெயர்ப்புத்தன்மைகள் மாறுபடுவதையும் நாம் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

நு.மானின் ‘பலஸ்தீனக் கவிதைகள்’, சிவசேகரத்தின் ‘பாலை’ (அடோனிஸ் கவிதைகள்) யேசுராசாவின் ‘பனிமழை’, மயன் - 2, (சு.மகேந்திரன்) மொழி பெயர்ப்புகள் என்பன இன்னும் ஆழமான ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

நாடக மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபடும் போதும் கவிதை போல இரு நடைகள் கையாளப்படுகின்றன. செய்யுள் நடை மற்றும் உரைநடை, சோபோக்கிளின் ‘இடிப்பஸ்மன்னனை’ இரத்தினம் மொழி பெயர்க்கும் போது தமிழ்ப் பாவகையான அகவல் நடையைக் கையாள்கிறார். அது ஒரு மனோரதியப்பாங்கில் லயத்துடன் செல்வதும் ஒரு சுவையாக உள்ளது. அதேவேளை அந்நாடகத்தை உரைநடையில் எழுதிய குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் வாசகனை நாடகத்தோடு பிணைப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேபோல சிறுகதை, நாவல்கள் பற்றிய மொழிபெயர்ப்பு ஒப்பீட்டாய்வுகள் ஆழமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். கட்டுரையின் விரிவு கருதி இங்கு அவை தவிர்க்கப்படுகின்றன.

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் எழுத்துக்கள்

அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட செல்வா கனகநாயகம் தொகுத்த “*Lute song and Lament*” எனும் ஆங்கிலத் தொகுப்பு ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களின் ஒரு கணிசமான தெரிவின் ஆங்கிலவடிவமாக அமைகிறது. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, இப்படைப்புப்பற்றி கூறுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“*In my fifty years of involvement with Sri Lankan Tamil Literature. This is an occasion unprecedented in its scope. This is the first time we have an anthology fully devoted Sri Lankan Tamil Literature*”

ஏற்கனவே எண்பதுகளில் *Journal of South Asian Studies* இல் செ. கனகநாயகம், ஏ. ஜே. கனகரட்னா, சோ.பத்மநாதன், எஸ். ராஜசிங்கம் ஆகியோர் மொழி பெயர்த்த தமிழ் கவிதைகள் இடம்பெறுகின்றன. பின்னர் தொண்ணூறுகளில் டி.சி.ஆர்.ஏ. குணதிலக தொகுத்த *Penguin* பதிப்பான *Penguin New Writing in Sri Lanka* இலும் தமிழரின் கதைகள் இடம்பெறுகின்றன. மகாகவி, முருகையன், சில்லையூர் செல்வராஜன், குறிஞ்சிநாதன், எம். ஏ. நு.மான் ஆகியோரது கவிதைகள் சோ. பத்மநாதன், ரஞ்சித் ரோகணதீர், சில்லையூர் செல்வராஜன், முருகையன் ஆகியோரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

சிறுகதைகளை செ. கனகநாயகம், ஏ.ஜே. கனகரட்னா, எஸ். இராஜசிங்கம் ஆகியோர் மொழி பெயர்த்திருந்தனர். [1998ல் வெளியான *Sri Lankan Literature in English* என்கிற தொகுப்பும் டி. சி. ஆர். ஏ. குணதிலக அவர்களினால் தொகுக்கப்பட்டது. இதில் சாந்தனின் *In their own worlds* சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் *In Ceylon's Tea Garden* என்பன இடம் பெறுகின்றன. (இவை ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்ட படைப்புக்கள்)]

செல்வா கனகநாயகத்தினால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ‘*Lutesong and Lament*’ தொகுப்பில் 45 தமிழ் ஆக்கப்படைப்புக்கள் (37 பேரால் எழுதப்பட்டவை.) ஏழு மொழி பெயர்ப்பாளர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மொழி பெயர்ப்பு பற்றி மீண்டும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“*The translators have been quite successful in communicating to the reader in English, the 'bhava' of the original writings. By and large, the subtle nuances and meanings of Sri Lankan Tamil culture have been quite adroitly conveyed. A truly cross – cultural communication has been realised*”

சுரேஷ் கனகராஜா, ஏ.ஜே. கனகரட்னா, லக்ஷ்மி ஹேல்மரோம், செல்வா கனகநாயகம், சோ. பத்மநாதன், எஸ். ராஜசிங்கம், எஸ். திருநாவுக்கரசு ஆகியோரின் மொழிபெயர்ப்பில் சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் அமைந்துள்ளன.

இதனை விட இன்னொரு நூல் *A Lankan Mosaic* 2002 இல் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. டிஷ்லி ஹல்பே, எம்.ஏ. நு.:மான், இரஞ்சினி ஓபயசேகர ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்ட சிங்கள தமிழ் கதைகளின் மொழி பெயர்ப்புத் தொகுதியில் தமிழ்க் கதைகளைத் தெரிவுசெய்வதில் எம்.ஏ. நு.:மான் ஈடுபட்டுள்ளார். 17 ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளரின் சிறுகதைகள் சி. சிவசேகரம், சோ. பத்மநாதன், ஏ.ஜே. கனகரட்ண, ஏ.வி. பாரத் மற்றும் சுமதி சிவமோகன் ஆகியோரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஒரு தசாப்தகாலமாக தமிழ்ப் படைப்புக்களை ஆங்கிலத்திற்கு மாற்றி சஞ்சிகை ஒன்றின் வாயிலாக வெளியிடுவதில் திரு.சி. ஜெயசங்கர் ஈடுபட்டுவருகிறார். ‘*Third Eye*’ என்ற இதழை ஏ.ஜே.கனகரட்ண, சுரேஷ் கனகராஜா, முருகையன் ஆகியோரின் துணையோடும் வைதேகி ராஜப்பிள்ளையின் உதவியோடும் வெளியிட்டு வருகிறார். ஏழு இதழ்களை இதுவரை வெளியிட்டு தமிழ்ப்படைப்புக்களை வெளியுலகிற்கு கொண்டு வரும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டுள்ளார். *Flightless Butterflies* எனும் (கௌரிசங்கரின் சிறுகதையை *S.M. Felix* மொழிபெயர்ப்பினூடாக பெற்றுக்கொண்ட) நாடகத்தை ஆங்கிலத்தில் உருவாக்கியுள்ளார்.

இன்று தமது படைப்புக்களை ஆங்கிலத்திலும் எழுதிவரும் சாந்தனின் ஆக்கங்களை *Transcreations* எனக் கூறுவார். ஏ.ஜே. கனகரட்ணா (*The sparks*) ஏற்கனவே தமிழில் பிரபலமாகியுள்ள சாந்தன் *The sparks, In their own worlds* எனும் இரு ஆங்கிலச் சிறுகதைத் தொகுப்புக்களைத் தந்துள்ளார். *In their own worlds* இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்

சுரேஷ் கனகராஜா எழுதிய ‘ஆக்க இலக்கியமாக மொழிபெயர்ப்பு’ எனும் கட்டுரையில் (காலம் 2000: பக் 75-78) முருகையனின் ‘வாயடைத்துப்போனோம்’ என்ற கவிதையை மொழிபெயர்த்த முருகையன், ஏ.ஜே. கனகரட்ணா மற்றும் வி. சுந்தரேசன் ஆகியோர் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றனர், எது சிறந்த மொழி பெயர்ப்பு என்று ஆராய்கிறார். இவ்விடத்தில் நாம் ஒன்றை மனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எந்த ஒரு மொழிபெயர்ப்புமே கவிஞனின் மனோநிலைக்கு 100% கிட்ட வரமுடியாது. ஆயினும் மொழிபெயர்ப்பாளரின் மனோ நிலையும், அவரது அரசியல் அழகியல் தேவைகளும், அனுபவ ஆளுமைகளும் மொழிபெயர்ப்பில் தாக்கம் செலுத்தும் என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது.

முருகையனைப் பொறுத்தமட்டில் ஆங்கில – தமிழ் இலக்கியச் செல்வாக்கு நிறையப் பெற்றவர். அவர், தமது கவிதையின் முதல்வரியை மொழிபெயர்க்கும் போது வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் மொழியாளுமையை நன்கு பயன்படுத்தி

வாசகர்களைச் சென்றடைய முனைகிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். 1983 வன்செயல் காலத்தின் பின் மீண்ட தமிழ் நண்பனிடம் சிங்கள நண்பன் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலாய்க் கவிதை தொடங்குகிறது.

“ஏன் நண்பா, மௌனம் எதற்கு?” என்று கேட்டிருந்தாய்” இவ்வரியை

*“Why keep mum, mydear
That's the question”* என முருகையனும்

*“Why so mum, my friend?”
You asked”* என ஏ.ஜே.யும்

*Yoy asked me
Comrade, what causes you
To remain silent?* என சுந்தரேசனும் மொழிபெயர்க்கின்றனர்.

சொற்செட்டை காரணம் காட்டி ஏ.ஜே.யின் வரியை ஏற்றுக்கொள்ளும் சுரேஷ் கனகராஜா முருகையனின் வரிகளில் உள்ள நாடகத்தன்மையைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகிறார். *“That is the question”* தருகின்ற தாக்கத்தை *You asked* தரவில்லை என்பது வெளிப்படையானது. அதேபோலச் சுந்தரேசனின் *Comrade* எனும் வார்த்தைப் பாவனையின் பொருத்தமின்மையைக் குறிப்பிடும் கனகராஜா, அதேவேளை சமகால அரசியல் நிலைமைகளின் பாவனையில் உள்ள *comrade* சொல்லின் தாக்கம், கவிதையை இன்னொரு தளத்துக்கு இட்டுச் செல்வதைக் காணத் தவறிவிடுகின்றார். எனவே கவிதை மொழிபெயர்ப்பில் அவரவர் எண்ணங்கள், சார்புகள் மூலக்கருத்தை மாறுபடுத்தாது வெளிப்படும் என்பது யதார்த்தமான ஒன்றுதான். இறுக்கம், அழகியல், சொந்தேர்வு என்பனவும் அரசியற் சார்புடையவை என்பதையே இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

நிறைவாக, ஈழத்து தமிழ்க்கவிதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களைத் தொகுத்த செல்வா கனகநாயகம் கூறுவதைச் சற்று அவதானிப்போம்.

“It is almost cliché to state that literature is what is left out in translation. To some extent one laments what is lost in the translations that appear in this anthology. Sri Lanka Tamil society despite all its eagerness to westernize itself through colonial forms of education, never ceased to be traditional in its awareness of and response to the sacred. And this is not to say that Tamil society was particularity religious, although religion does play major in the lives of the people. What is more important is that relationships, rituals, conventions, and even the landscape are framed by meanings that go beyond

the rational and the pragmatic. That dimension is always captured or implied in diction. In translation this subtext disappears, partly because the English language is not 'native' to the land and partly because the readership often has limited access to the culture. In any translation. These constitute impediments and the present anthology is no exception"

எனவே மொழிபெயர்ப்புக்கள் பரஸ்பர அறிகைக்கு வழிவகுக்கும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அவற்றின் பல்வேறு பலவீனங்களுக்கிடையில் அவற்றின் பலத்தை நாம் இனங்காண்போம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

அச்சேவே சினுவா, (1998) சிதைவுகள், காலம் வெளியீடு, இந்தியா.

இரத்தினம் (1995), இ.மன்னன் ஈடிப்ஸ், 'தெஸ்பியன் வட்டம்', இணுவில், யாழ்ப்பாணம்.

நு.:மான் எம்.ஏ., 'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' (2002), 'மூன்றாவது மனிதன்' பதிப்பகம், கொழும்பு.

சண்முகலிங்கம், குழந்தை ம.சோபொக்கிலிஸ் எழுதிய மன்னன் ஈடிப்ஸ், கனிமொழி வெளியீடு, கல்வியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.

சிவசண்முகம் சீ. தயாளன் வே, 'மொழிபெயர்ப்பில்' (1994) அகரம் சிவகங்கை, இந்தியா.

சிவசேகரம். சி, (1999) 'பாலை - அடோனிஸ் கவிதைகள்', தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, கொழும்பு.

ஷெரீப் முகமது, மொழிபெயர்ப்புகளும் வகைகளும், இந்தியா.

பத்மநாதன். சோ, (2001) 'ஆபிரிக்கக்கவிதை' இணுவில் கலை இலக்கிய வட்டம், இணுவில், யாழ்ப்பாணம்.

'மல்லிகை' 37வது ஆண்டுமலர் (2002) கொழும்பு.

முருகையன். இ, (1964) 'ஒருவரம் - முருகையனின் மொழி பெயர்ப்புக்கள்' ராஜா அச்சகம், கிருலப்பனை.

'மூன்றாவது மனிதன்' 13வது இதழ் (2001), கொழும்பு.

யேசுராசா. ஆ, (2002) 'பனிமழை' அலை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

Ganananayakam Chelva, 'Lutesong and Lament' 2001 Tsar publications, Canada.

Goonetilleke, DCRA (1992) Penguin New Writing in Sri Lanka. Penguin Books, New Delhi.

Goonetilleke, DCRA (1998) Sri Lankan Literature in English. The Department of Cultural Affairs, Sri Lanka, Colombo.

Halpe, Ashley etal (2000) 'A Lankan Mosaic', Three Wheeler Press, Sri Lanka

Jeyasankar, etal (2000 & 2001) 'Third Eye' English Forum, Batticaloa. Shanthan.I, 'The sparks' (1990), Jaffna.

Shanthan.I, In their own words (2000), Godage and Brothers, Colombo – 10

Sivathamby K. (2002) Lutesong and Lament Giving voice to a Generation, Daily News. July 20, 2002 Sri Lanka.

கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தினூடாக வெளிப்படும் கம்பனின் கவித்துவம்

ச. லல்சன்

M.A.(தமிழ்), M.Ed., S.L.T.E.S. - Class III

விரிவுரையாளர்,

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.

“கம்பநாடன் கவிதைபோல் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே”, “கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்” போன்ற தொடர்கள் கம்பனின் கவித்துவச் சிறப்பைப் பறை சாற்றுகின்றன. “கம்பனைப் போல் வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்டதில்லை. உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை” என்று பாடினார் பாரதி. தமிழ்ப் பெருங்கவிஞர்களுள் கவித்துவத்தில் உயர்ந்த கம்பனுக்கே அவர் முதலிடம் வழங்குகிறார்.

கடவுளின் இயல்பை எப்படி வரையறுத்துக் கூற இயலாதோ அது போலக் கவிதைக்குரிய பண்புகளையும் வரையறுத்துக்கூற இயலாது. ஆயினும் கவித்துவம் மிக்க கவிதைக்குரிய பண்புகள் குறித்து மேலைப்பல அறிஞர்களும் கீழைத்தேய அறிஞர்களும் கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளனர்.

மில் என்பார் “கருத்திலும் சொற்களிலும் உணர்ச்சி கோயில் கொள்வதே கவிதை” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஜோர்ஜ் ஓ நெயில் என்பார் “அழகின் ஒழுங்கு முறைக்குக் கட்டுப்பட்டு விழுமிய முறையில் எழுந்து வரும் உணர்ச்சி, கற்பனை என்பவற்றின் மொழியே கவித்துவமுள்ள கவிதையாகிறது” என்கிறார்.

நன்னூலைச் செய்த பவணந்தி முனிவர்

“பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கு இடனாக உணர்வில்
வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். கவிதையில் உணர்ச்சி இருக்க வேண்டும் என்பதும் அது வல்லோரால் இயற்றப்பட வேண்டும் என்பதும் நன்னூலாரது கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது.

கவித்துவத்தில் உணர்ச்சியே முக்கிய இடம்பெறுகிறது. இவ்வுணர்ச்சியை வழங்கக் கூடியதாகக் கவிதைகள் பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன. கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் கம்பரது கவித்துவம் எவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது என்பதை நோக்குவோம்.

செஞ்சொற்றொடர்களைக் கையாளல்

வாசகனிடம் உணர்ச்சித் தொற்றுகையை ஏற்படுத்துவதற்காகச் செறிவான சொல்லாடல்களைக் கம்பர் மேற்கொள்கிறார். படலத்தில் இடம்பெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளான கைகேயியின் மனமாற்றத்தை வெளிப்படுத்தவும் தசரதனின் கையறு நிலையைப் புலப்படுத்தவும் இராமனின் தளர்வுறா நெஞ்சை வாசகனிடம் நிலைப்படுத்தவும் கம்பனின் சொல்லாடல்கள் பயன்படுகின்றன.

கைகேயியின் மனநிலையைப் பதிவு செய்வதற்காக கையாளப்படும் தொடர்களுக்குப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுக்களைக் குறிப்பிடலாம்

“தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள்” (பாடல் எண் : 14)

“நாடக மயில்” (பாடல் எண் 04)

“நாகம் என்னும் கொடியாள்” (பாடல் எண் : 15)

“பெண்டிரில் கூற்றம் அன்னாள் பிள்ளையைக் கொணர்க என்றாள்” (பாடல் எண் : 83)

தசரதனின் பெருமைகளை வெளிப்படுத்துமாறு

“ஆழி நெடுங்கை மடங்கல் ஆழி அன்னான்” (பாடல் எண் 05) என்கிறார். தசரதன் கைகேயி மீது வைத்திருந்த காதலை வெளிப்படுத்த “மன்னன் ஆவி அன்னாள்” (பாடல் எண் 08) என்கிறார். அவன் இராமன் மீது கொண்டிருந்த பேரன்பை வெளிப்படுத்த “மைந்தன் அலாது உயிர் வேறிலாத மன்னன்” (பாடல் எண் 24) என்கிறார். கைகேயி கேட்ட வரத்தை மீளப் பெறுமாறு இரந்து வேண்டும் தசரதனது கூற்றாக “மண்ணைகொள் மற்றையதொன்று மற” (பாடல் எண் 32) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாட்டாட்சிப் பொறுப்புக் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காகவோ காடேக வேண்டும் என்ற கட்டளைக்காகவோ மனங்கலங்காது, முகம் மலர்ந்திருந்த இராமனைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதற்காக “அவ்வாசகம் உணரக்கேட்ட அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றது அம்மா” (பாடல் எண் 112) என்ற தொடரைக் கையாள்கிறார்.

விருத்தப் பாவைக் கையாளல்

விருத்தத்திற்குச் சிறப்புப் பெற்ற கம்பர் காப்பியம் முழுவதையும் விருத்தப்பாவில் அமைத்தார். இப்படலத்தில் உள்ள பாடல்கள் அறுசீர்க் கழிநெடிலடி கொண்டவையாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. தான் கருதிய விடயத்தை இலகுவாக வாசகனுக்குப் புரிய வைப்பதற்கு இவ்வடிவம் கம்பருக்கு வசதியாக அமைந்திருக்கிறது. கூடவே எதுகை மோனைத் தொடைகளும் கவித்துவப் புலப்பாட்டிற்கு உறுதுணை புரிகின்றன.

வருநிகழ்வு கூறல்

காவியத்தின் தொடர்ச்சியில் அடுத்து இடம்பெறப் போகும் நிகழ்வுகளை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துவது சிறந்த கவிஞர்களுக்குக் கைவந்த கலையாகும். கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தின் ஆரம்பத்தில் மங்கலப் பொருள்கள் எல்லா வற்றையும் களைந்துவிட்டு கைகேயி அழுதவண்ணம் காணப்படுகின்றாள். இத்தோற்றம் பின்னே அவள் அடையப் போகும் கைம்மை நிலையைக் குறிப்பால் புலப்படுத்திக் காட்டுகின்றது. மதியினில் மறுத்துடைப்பாள் போல் அளகவாள் நுதல் அரும்பெறல் திலகமும் அழித்தாள். (பாடல் எண் : 02) எனக் கம்பர் இதனைப் பதிவு செய்கிறார்.

உவமை அணிப் பிரயோகம்

அறிந்ததைக் கொண்டு அறியாததைப் புலப்படுத்துவதற்காக உவமை அணிப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. இந்த உவமைகள் கவிதைக்கு உயிருட்டமாகவும் அமைகின்றன.

கூனியின் உரையால் உள்ளம் திரிந்த கைகேயி தன் ஒப்பனையைக் கலைத்தாள். கரிய கூந்தலில் வைத்திருந்த பூக்களை (மாணையை) கரிய முகிலுள் நுழையும் திங்களைப் பிய்ப்பது போல் வண்டுகள் வருந்தப் பிய்த்தெறிந்தாள்.

“சோனை வார்துழல் கற்றையில் சொருகிய மாலை
வானமா மழை நுழைதரு மதி பிதிர்ப்பாள் போல்
தேன் அவாவுறு வண்டினம் அலமர சிதைத்தாள்”

என்கிறார் கவிஞர். மதியைப் பிதிர்ப்பது கிடையாது. எனவே இது இல்பொருள் உவமையாகும்.

அத்துடன் புகழ்க்கொடியை வேர் அறுத்தாற்போல் தன் மேகலையை அறுத்தெறிந்தாள். காலில் இருந்த கிண்கிணியையும் கையில் இருந்த வளையல்களையும் நீக்கிவிட்டாள். திங்களின் நடுவில் இருந்த மறுவைத் (களங்கத்தைத்) துடைப்பது போலத் தன் நெற்றியில் இருந்த மங்கலப் பொட்டை அழித்து விட்டாள். இந்நிலையில் மலர்கள் எல்லாம் உதிர்ந்து விட்ட கொம்புக்குக் கைகேயியை ஒப்பிட்டு “பூ உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு எனப் புவிமிசைப் புரண்டாள்” (பாடல் எண் 02) என்கிறார் கம்பர்.

கைகேயியை மானுக்கும் தசரதனை யானைக்கும் உவமிக்கிறார். தசரதன் கைகேயியை அணைத்துத் தூக்கிய காட்சியை “மாணை எடுக்கும் ஆணையே போல் தடக்கைகள் கொண்டு தழீஇ எடுக்கலுற்றான்” (பாடல் எண் 07) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கைகேயி கேட்ட வரங்களால் தசரதன் நிலை குலைந்தான். அவளது சொற்களின் வலிமையை வெந்த புண்ணில் பாய்ச்சிய வேலுக்கு உவமை யாக்குகிறார். “வெந்த கொடும் புணில் வேல் நுழைந்தது ஒப்பச் சிந்தை திரிந்து திகைத்து அயர்ந்து வீழ்ந்தான்” (பாடல் எண் 24) என்பார் கம்பர்.

கைகேயி வரத்தை வலிந்து கேட்கும் நிலையில் தசரதன் அதிர்ச்சியுற்று மண்ணில் சாய்ந்தான். இந்நிலையில் தசரதனை இடியேறுண்ட நாகத்திற்குக் கம்பர் உவமிக்கின்றார். “இடியேறுண்ட மால்வரை போல் மண்ணிடை வீழ்ந்தான்” (பாடல் எண் 39) எனக் கம்பர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தசரதனது மன நிலைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக வேகம் அடங்கிய வேழம் (பாடல் எண் 16) ஊது உலையில் கனல் (பாடல் எண் 16) என்ற உவமைகளையும் “பொன் குன்று ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன” (பாடல் எண் 45) என்ற இல்பொருள் உவமையையும் கையாள்கிறார்.

இராம பிரானது மார்பில் முப்புரி நூல் இருக்கும் அழகை வெளிப்படுத்துவதற்காக “கார் மினொடு உலாயது என நூல் களுலும் மார்பன்” (பாடல் எண் 100) என்ற உவமையைக் கையாள்கிறார். இங்கு கார் (மேகம்) இராமன் திருமார்பிற்கும் மின்னல் முப்புரி நூலுக்கும் உவமையாகவுள்ளன.

கைகேயியை வந்தடைந்த இராமனின் அடக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக கைகேயியை பசுவிற்கும் இராமனைப் பசுக் கன்றுக்கும் உவமிக்கின்றார். இதனை “அந்தி வந்து அடைந்த தாயைக் கண்ட ஆன்கன்றின் அன்னான்” (பாடல் எண் 108) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தனக்கு நேர்ந்த இடரின் போதும் மனங்கலங்காத இராமனின் நிலையைப் புலப்படுத்த இராமனை அலர்ந்த செந்தாமரைக்கு உவமிக்கின்றார். (பாடல் எண் 112)

அத்துடன் கைகேயியின் வார்த்தைகளைச் சோகவிடம் (பாடல் எண் 15) என உருவகித்தும் காட்டுகின்றார்.

தற்குறிப்பேற்ற அணியைக் கையாளல்

இயற்கை நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞன் தன் கருத்தை அல்லது எண்ணத்தை ஏற்றிக் கூறல் தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். தசரதன் மயக்கமுற்றிருக்கக் கைகேயி தன் காரியம் முடிவுற்றதனால் உறக்கம் கொண்டாள். இரவுப் பொழுது கழிந்து விடிந்தது. இதனைக் காட்ட வந்த கம்பர் கைகேயியின் செய்கை பெண் குலத்திற்கே இழுக்கு எனக் கருதிக் கங்குலாகிய நங்கை ஆடவர் முன் நிற்கவும் நாணி அகன்றாள் (பாடல் எண் 50) எனத் தற்குறிப்பேற்ற அணியைக் கையாள்கிறார்.

மேலும் வைகறையில் இயல்பாகக் கூவும் கோழிகள் கைகேயியினால் துன்புற்ற தசரதனைப் பார்த்து அடித்துக் கொண்டு அழுவன போன்றிருந்தது என்றும் (பாடல் எண் 51) பறவைகள் விடியற் காலத்தில் ஒலிப்பதைக் குறிப்பிட்டு அவை கைகேயி செயல் கண்டு அவளைத் தன் மனத்தினுள் வைவது போலும் (பாடல் எண் 52) எனவும் தற்குறிப்பேற்றம் செய்கிறார்.

யானைகள் எழுந்ததை இராம பிரான் நாட்டை விட்டுக் காட்டுக்குச் செல்லப் போவதனால் நாமும் இந்நாட்டைவிட்டுச் செல்வோம் என எழுந்ததாகத் தற்குறிப்பேற்றம் செய்கிறார். (பாடல் எண் 53)

ஆம்பல் மலர் காலையில் குவிந்திருத்தல் இயற்கை நிகழ்ச்சி. அது கைகேயியின் கொடுமை கண்டு குலப்பெண்கள் வாயடங்கியிருந்தாற்போன்று இருந்தது எனத் தற்குறிப்பேற்றிக் காட்டுகின்றார். (பாடல் எண் 57) இவ்வாறு பல காட்சிகளைத் தற்குறிப்பேற்றிக் காட்டுவது கம்பரின் கவித்துவத்திற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

இயற்கை வர்ணனை

கவிஞரின் கவித்துவத்தை வெளிக்காட்டுவதற்கு இயற்கை வர்ணனைகளும் சான்றுகளாக அமையும்.

“வெய்யவன் கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன் ஒத்தனன்” என சூரியோதயக் காட்சியையும் “பாவைமார் முகம் என்ன பங்கயராசி முன்னம் மலாந்த” எனத்

தாமரை மலர்ந்த காட்சியையும் கம்பர் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு இயற்கை வர்ணனைகளை அழகாக எடுத்தாளல் கம்பரின் கவித்துவத்தை வெளிக்காட்டுகின்றது.

உரையாடற் பாங்கு

கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் உள்ள பல பாடல்கள் பாத்திரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று நேருக்கு நேர் உரையாடுவதைப் போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

“மன்னவன் பணி அன்றாகில் நும்பணி மறுப்பனோ என்
பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றது அன்றோ?
என்இனி உறுதி அப்பால் இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன்
மின்ஒளிர் கானம் இன்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்”
(பாடல் எண் 114)

என கைகேயியைப் பார்த்து இராமன் கூறுவதாகப் பாடல் அமைத்தார்.

நிறைவுரை

பெருங்காப்பியம் ஒன்றை கம்பனைப் போல் இத்துணைச் சிறப்பாகப் பாட இயலுமா? என்று கருதிய பாரதியார் ஐயுற்றார். ‘கம்பன் என்றொரு மானிடன்’ எனக் கம்பனைச் சிறப்பித்தார். செஞ்சொற் கவியின்பத்தை அள்ளித் தந்த கம்பனின் கவித்துவம் உள்ளும் தோறும் உள்ளும் தோறும் இனிப்பானதே.

தமிழ் மொழியில்

‘அ’

எழுத்துக்குள்ள மாற்றொலிகளின் முக்கியத்துவம்

பேராசிரியர் : எஸ். ஜே. யோகராசா
மொழியியல் துறை, களனிப் பல்கலைக்கழகம்.

உலகிலுள்ள மொழிகளை எடுப்பின் சில மொழிகளில் ஒரு எழுத்துக்கு ஒரு ஒலி மட்டுமே உள்ளது. ஆனால் சில மொழிகளில் ஒரு எழுத்துக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாற்றொலிகள் உள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. தமிழ் மொழியில் சில உயிர் எழுத்துக்களுக்கும், சில மெய் எழுத்துக்களுக்கும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாற்றொலிகள் இருப்பதை அவதானிக்க முடியும். இது தமிழ் மொழியின் சிறப்பம்சம் எனலாம். அதனால் தமிழ் மொழியில் உயிர் எழுத்துக்கள் 12 உள்ளன. ஆனால் மாற்றொலிகளுடன் சேர்ந்து 19 ஒலிகள் உள்ளன. அதேபோன்று மெய்யொலிகள் 18 உள்ளன. ஆனால் மாற்றொலி களுடன் சேர்ந்து 29 ஒலிகள் உள்ளன. இதைவிட வட எழுத்துக்களும் உள்ளன.

ஒரு மொழியில் இருக்கும் ஒரு ஒலி அந்த மொழிக்கு சிறப்பானது, முக்கியமானது. ஒரு ஒலி ஏனைய மொழிகளிலுள்ள ஒலிகள் வரும் சூழலில் வரக்கூடும். அல்லது மாறுபட்டு வரவும் கூடும். இது மொழிக்கு மொழி வேறுபடுகின்றது. உதாரணமாக தமிழ் மொழியில் பூனை “மியாவ், மியாவ்” எனச் சத்தமிட்டது என்பர். சிங்கள மொழியில் “ඉඳව්, ඉඳව්” எனச் சத்தமிட்டது என்பர். அதேபோன்று நாய் வள், வள் எனக் குரைத்தது எனத் தமிழில் கூறுவர். ஆனால் சிங்கள மொழியில் “Bav Bav” எனக் குரைத்தது என்பர். இது அந்தந்த மொழியின் ஒலி அமைப்புக்கேற்றவாறு கூறப்படுகின்றது.

அந்த வகையிலே தமிழ் மொழியில் ‘அ’ என்ற எழுத்து எப்படி சொற்களைச் சரியாக உச்சரிப்பதற்கு உதவுகின்றது என்பதை நோக்குவோம்.

தமிழ் மொழியில் ர,ற; ல,ள,ழ; ன,ண என்ற எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் பொழுது விசேடமாக ர,ல,ன என்ற எழுத்துக்களைச் சரியாக உச்சரிக்க ‘அ’

என்ற எழுத்திலுள்ள [æ] மாற்றொலி உதவுகிறது. சிங்கள ௦ என்ற ஒரு எழுத்தே உள்ளது. தமிழில் உள்ள 'ர' ஒலி சிங்களத்தில் இல்லை. மேலும் சிங்கள மொழியில் ௦, ௨ என்ற இரு எழுத்துக்களும் ஒரே ஒலி போன்று ஒலிக்கின்றன. அதே போன்று சிங்கள மொழியில் ௩, ௪ இரு ஒலிகளும் ஒரே மாதிரியாக ஒலிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியிலுள்ள ட, ண, மு, ள என்ற நாமடி ஒலிகள் ஒலிக்கும் விதத்தில் ௦, ௨, ௩ என்ற ஒலிகள் நாமடி ஒலிகளாக வருவதில்லை.

இன்று 'அ' எழுத்துக்குரிய [æ] மாற்றொலியின் உபயோகத்தை அறியாத தமிழ் மாணவர்கள் கூட எழுத்துக்களைப் பிழையாகவே உச்சரிக்கின்றனர். ல, ள, மு எழுத்துக்களை ஒரேமாதிரியே உச்சரிக்கின்றனர். ர, ற இரண்டையும், அதேபோன்று ன, ண இரண்டையும் ஒரே மாதிரியே உச்சரிக்கின்றனர். சரியாக உச்சரிக்கவில்லையேல் கருத்து மாறிவிடும்.

கீழே வரும் உதாரணங்கள் மூலம் ஒலிகள் மாறும் பொழுது கருத்து மாறும் விதத்தை நோக்குவோம்.

'அ' எழுத்துக்கு [a], [æ] என இரு மாற்றொலிகள் உள்ளன.

அரம்	அறம்
மரம்	மறம்
மனம்	மணம்
பலம்	பழம்
அன்னம்	அண்ணம்
அலகு	அழகு
அரி	அறி
மரி	மறி
தரி	தறி
கரி	கறி
கல்	கள்
வலி	வளி, வழி
பலி	பழி
அலி	அழி, அளி
அலை	அழை
கலி	கழி, களி
கலை	களை
கலைத்தல்	களைத்தல்
தலை	தளை
பல்லி	பள்ளி

வலை
அரை
பரி
தரி
கனி
தனி

வளை
அறை
பறி
தறி
கணி
தணி

மேலே கூறப்பட்ட உதாரணங்களை நோக்கும் பொழுது ல்,ர்,ன் ஒலிகளுக்கு முன் 'அ' ஒலி வரும் பொழுது அந்த ஒலி [æ] என்று ஒலிக்கப் படுவதையும், ஏனைய ழ்,ள்,ற்,ண் ஆகிய ஒலிகளுக்கு முன் [a] என ஒலிக்கப்படுவதையும் அவதானிக்கவும்.

[æ]ஒலி ல்,ர்,ன் ஒலிகளைச் சரியாக உச்சரிப்பதற்கு இலகுவாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இல்லையேல் கருத்து மாறிவிடும்.

மேலும் ய்,ஞ்,ச்ச்-,ற்- ஒலிகளுக்கு முன்னும் [æ]ஒலி வருவதை அவதானிக்கவும்.

உதாரணம் :

பறி
மற

பற்றி
மற்ற
பயம்
வயல்
தயக்கம்
மயக்கம்
பஞ்சு
அஞ்சலி
கஞ்சி
பச்சை

போன்ற உதாரணங்களை பார்த்தால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த [æ]ஒலி இந்தியாவில் கேரளத் தமிழிலும், இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு, மேல் மாகாணங்களிலும் இன்றும் ஒலிக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம். இந்த ஒலிக்கு சிங்கள மொழியில் 'අ' எனத்தனியான எழுத்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தமிழில் 'அ' எழுத்தின் மாற்றொலிகளாக [a] [æ]இரண்டும் உள்ளன. இந்த ஒலி தமிழுக்கு மிகவும் பிரயோசனமானதாக உள்ளது.

ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளான இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம் ஆகியோர் சிறுகதைகள்:

மறுமதிப்பீடு

பேராசிரியர் செ. யோகராசா

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,

ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகள் சிலருள் முதன்மையிடம் பெறுகின்ற, ஏழாலையைச் சேர்ந்த இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம் ஆகிய இருவரதும் சிறுகதைகள் பற்றிய கணிப்பீடுகள் மறுமதிப்பீட்டிற்குள்ளாகவேண்டிய நிலையிலுள்ளன. இவ்விதத்தில் இவ்விருவரதும் சிறுகதைகள் பற்றிப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டுவந்துள்ள கருத்துக்கள் யாவை என்பது பற்றி முதலில் கவனிப்பதவசியமாகிறது.

மேற்கூறிய இருவரும்,

- (i) வரலாற்று, புராண, இதிகாச விடயங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட சிறுகதைகளையே எழுதினர்¹
- (ii) மனோரதியப்பாங்குடன் எழுதினர்,²

என்று பொதுவாகக் கூறப்பட்டு வருகின்றது. எனவே இக்கூற்றுக்களின் பொருத்தப்பாடு பற்றி முதலிற் கவனிப்போம்.

மேற்கூறிய இருவரும் வரலாறு, புராணம், இதிகாசம் தொடர்பான சிறுகதைகளை எழுதியதுண்மையாயினும் ஏனைய விடயங்கள் பற்றியும் எழுதியுள்ளனர். அவை பற்றிப் பின்னர் நோக்குவோம். புராணம், இதிகாசம் தொடர்பான சிறுகதைகளை எழுத நேர்ந்தமைக்கான காரணங்கள் பற்றி இவ்வேளை சிந்திப்போம்.

மேற்கூறியோர் ஈழத்துச் சிறுகதையுலகிற் பிரவேசித்த முப்பதுகள் (1930) கால இலக்கியச் சூழல்/எழுத்தாளரது அபிலாஷைகள் எத்தகையனவாயிருந்தன? ஈழத்து விமர்சன முன்னோடிகள் சிலர் சொல்வதுபோன்று, டொனமூர் குழுவினரின்

சிபார்க்குள் சமூக, அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடுமாயினும் இவ்வெழுத்தாளரது உலகம் வேறுவிதமாகவிருந்தது. சி. வைத்தியலிங்கம் பின்வருமாறு கூறியிருப்பது இதற்குத் தகுந்த சான்றாகிறது.³

“உன்னதமான லட்சியங்களும் கனவுகளும் எங்கள் வாழ்க்கையில் நிரம்பியிருந்த நாட்கள் அவை. இலக்கியத்தைப் படிப்பதிலும் நாடகங்களைப் பார்ப்பதிலும் சங்கீத ரசனையிலும் எங்கள் இருவருக்கும் எப்பொழுதுமே பெரிய கர்வம். எழுதவேண்டும். ஏதாவது சிருஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி என்றும் சிறகடித்துக்கொண்டிருக்கும்....”

மேற்குறிப்பிட்டவாறான மனோநிலையில் மேற்குறிப்பிட்ட இரு எழுத்தாளர் களினது பிரசுரகளமாக ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் மட்டுமன்றித் தமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளும் திகழ்ந்தன. குறிப்பாகக் ‘கலை மகள்’ ஈழத்து எழுத்தாளர் களுக்கு முக்கிய இடமளித்தது. கலைமகளிற்குச் சுவையான – புதிய விடயங்கள் கொண்ட சிறுகதைகளே பெருமளவு தேவைப்பட்டன. இந்நிலையில், எழுத்தார்வம்மிக்க எமது முன்னோடிகளுக்கு, ஈழத்து வரலாற்றுச் சம்பவங்களும் புராண/இதிகாச நிகழ்வுகளும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்துவிட்டன.

இவர்கள் மனோரதியப்பாங்குடன் எழுதினர் என்று கூறுவது பற்றி இனிக் கவனிப்போமாயின் இக்கூற்றில் உண்மையுண்டென்பதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், இவ் அபிப்பிராயம் பூதாகரமாக்கப்பட்டுள்ளதென்பதனை மனங்கொள்வதவசியம். ஏனெனில் இவர்களது அனைத்துச் சிறுகதைகளும் அத்தகையனவன்று. முழுச் சிறுகதைகளையும் வாசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடையாமை அல்லது ஐம்பதுகளுக்குப் பிற்பட்ட சிறுகதை வளர்ச்சிப்போக்கினை முதன்மைப் படுத்த வேண்டிய உள்ளர்ந்த நோக்கம் என்பன அத்தகைய அபிப்பிராயம் வெளிப்படக் காரணமாதல்கூடும்!

இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகள் பற்றி தொடர்ந்து கவனிக்கும்போது இலங்கையர்கோன், வரலாறு இதிகாசம் சார்ந்த சிறுகதைகள் தவிர ஆண் பெண் உறவு பற்றிப் பல சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார் என்பது கவனத்திற் குரியது. இது பற்றி விமர்சகரொருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.⁴

“கு.ப.ரா.பிச்சமூர்த்தி ஆகிய இருவரையும்போலவே இலங்கையர்கோனும் ஆண் பெண் உறவு சம்பந்தமான பொருளில் அதிகம் ஈடுபாடுள்ளவராயிருந்தார். சுந்தரர்-பரவையாரைப்பற்றி எழுதினாலென்ன, மேரி மகத லேனா, மேனகை, மாதவி, அனுலா முதலிய பெண் பாத்திரங்களைப் பற்றி எழுதினாலென்ன தசையின் துடிப்பு அதிலிருக்கும், பூரணசுகம் தசையுடன் தசை சேரும்பொழுது தான் ஏற்படுகிறது. மிதுனங்களின் சேர்க்கையே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதார சுருதியாக இருக்கிறது என்பது இலங்கையர்கோன் தத்துவம்.”

மேற்கூறிய விடயங்கள் ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்குரியனவாகின்றன. இலங்கையர் கோனின் 'தத்துவம்' எதுவாயினும் அது அவரது சிறுகதைகளில் அவ்விமர்சகர் கூறுவதுபோன்று வெளிப்படவில்லை என்பதும், அவ்விமர்சகர் கூறுவதுபோல், தசையின்துடிப்பு அவர் சிறுகதைகளில் வெளிப்படவில்லை என்பதும் ஆண்-பெண் உறவு என்பது பற்றிக் குறுகிய பார்வையே அவ்விமர்சகரிடமுண்டென்பதும், அனைத்தையும்விட, அவ்விதத்திலான இலங்கையர்கோன் சிறுகதைகள் பற்றி அவ்விமர்சகர் கூறுகின்ற விடயம், சிறுகதை வாசிக்காத வாசகர்களுக்கு 'இலங்கையர்கோன் சிறுகதைகள் ஆபாசமானவை' என்ற எண்ணத்தைத் தரக் கூடியவை என்பதும், மனங்கொள்ளற்பாலன. (கு.ப.ரா.பிச்சமூர்த்தி ஆகியோரது சிறுகதைகள் பற்றிய அபிப்பிராயம் உயர்வானதா தாழ்வானதா என்பது வேறு விடயம்).

ஆண் - பெண் உறவு சார்ந்த இவரது சிறுகதைகள் அவ்விமர்சகரது விளக்கத்திற்கு முற்றிலும் மாறாக உள்ளன என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு வெள்ளிப்பாதசரமாகும். இச்சிறுகதையில் தம்பதிகளிடையே எழும் பிணக்கும் இறுதியில் ஆண்மை நெகிழ்ந்து பெண்மைக்குப் புகலிடம் கொடுப்பதும் நளினமாக மென்மையான நடையில் உயிர்த் துடிப்புடன் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மனோரதியப்பாங்கிற்கு எதிராக விளங்குவது யதார்த்தப்பாங்கு என்பது அனைவருமறிந்ததே. இவ்வாறான யதார்த்தப்பாங்குடைய சிறுகதைகளும் இலங்கையர்கோனால் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட வெள்ளிப்பாதசரம் உட்பட முதற்சம்பளம், தந்தைமனம், மச்சாள், அனாதை, தாழை நிழலிலே முதலியன இத்தகைய சிறுகதைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகின்றன. இத்தகைய சிறுகதைகளுள் சில, பிரதேசப்பண்பு கொண்டனவாகவும் காணப்படுகின்றன. சிறந்த எடுத்துக்காட்டு வெள்ளிப் பாதசரம்.

இனி வைத்தியலிங்கத்தின் சிறுகதைகள் பற்றிக் கவனிப்போம்.

முற்கூறியது போன்று வரலாற்றுச் சிறுகதைகள், மனோரதியப்பாங்குடைய சிறுகதைகள் என்பன தவிர, கிராமிய வாழ்க்கை சார்ந்த பல சிறுகதைகளையுங்கூட, சி.வைத்தியலிங்கம் எழுதியுள்ளார்.

"நகர வாழ்க்கையுடன் நான் என்றுமே ஒன்றியதில்லை. கிராமத்தின் அழைப்புக் குரல் எப்பொழுதும் என் காதில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது... கிராமச் சூழ்நிலையில் வளர்ந்தவன் நான். கள்ளங்கபடமில்லாத கிராமவாசிகளுடன் ஒன்றி வாழ்ந்திருந்தவன். தோட்டந்தரவுகளிலும் வயல்வெளிகளிலும் வெய்யிலிலும் மழையினிலும் இரவிலும் பகலிலும் அவர்களுடன் சேர்ந்து உழைத்திருக்கின்றேன். அங்கு அசையும் காற்றும், வீசும் நிலவும், ஊறும் நீரும் என்னை இன்பலாகிரியில் ஆழ்த்திவிடுகிறது"⁵ என்று கூறும் வைத்திய

லிங்கத்தின் சிறுகதைகளில் கிராம வாழ்வு உயிர்த்துடிப்புடன் வெளிப்படுகின்றது; கிராமிய மக்கள் ரத்தமும் சதையுமாக உலாவுகின்றார்கள். 'பாற்கஞ்சி' (வறுமை), 'ஏன் சிரித்தார்?' (சூலி வேலை செய்யும் சின்னம்மாவின் மனச்சபலம்), 'உள்ளப் பெருக்கு' (குடிசாரத்தந்தை காரணமாக ஆண்களை வெறுக்கும் தெய்வீ), 'களனி கங்கைக் கரையில்' (வீண் சந்தேகம் காரணமாகக் காதலியைப் பறிகொடுக்கும் கந்தையன்) 'நெடுவழி' (உடற்பசிக்கு அடிமையாகும் முத்து மெனிக் கா) முதலியன இத்தகைய சிறுகதைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாகின்றன!

இலங்கையர்கோன் போன்று ஆண் - பெண் உறவு சார்ந்த சிறுகதைகளும் சி.வைத்தியலிங்கத்தினால் எழுதப்பட்டுள்ளன. முற்குறிப்பிட்ட 'ஏன் சிரித்தார்?', 'களனிகங்கைக் கரையில்', 'உள்ளப்பெருக்கு' என்பவற்றோடு 'பைத்தியக்காரி', 'அழியாப்பொருள்' முதலியன இவ்வாறான சிறுகதைகளுக்கு உதாரணங்களாகின்றன. உளவியல் ரீதியில் ஆண்-பெண் மன உணர்ச்சிகள் மனஒட்டங்களை வெளிப்படுத்துவனவாக இவை வெளிப்படுகின்றன.

மேற்கூறியவற்றைவிட, சி. வைத்தியலிங்கத்தின் சிறுகதைகளில் எவரும் காணத்தவறிய பிறிதொரு சிறப்பும் அமைந்துள்ளது. அதாவது இன்றைய பெண்ணிலைவாத நோக்கில் அணுகும்போது சி.வைத்தியலிங்கத்தின் சிறுகதைகள் இன்னொரு பரிமாணத்தை எய்துகின்றன. இது பற்றிச் சற்று விரிவாகக் கவனிப்பது அவசியமாகின்றது. 'விதவையின் இதயம்', 'மின்னல்', 'உள்ளப்பெரு', 'நெடுவழி', 'கங்காகீதம்' என்பன இவ்விதத்தில் கவனிப்பிற்குரியனவாகின்றன.

மேற்கூறியவற்றுள் 'விதவையின் இதயம்' விதவைப் பெண் ஒருத்தியின் உடல்சார் மன உணர்வுகளை வெகு இயல்பாக வெளிப்படுத்துகின்றது. விதவையான விசாலாட்சி 'அவள் மனசை ஏதோ ஒரு புழு அரித்துக்கொண்டு வந்தது. அவள் வயதை ஒத்த பெண்கள் வாழ்க்கையின் இன்பங்களைச் சுவைத்து வருவதை அவள் எங்ஙனம் சகிப்பாள்? காட்டு நிலாப்போல பொங்கி வழிந்துகொண்டிருந்த அவள் யௌவனம் எவரும் அனுபவிக்க முடியாமல் நெஞ்சில் உறைந்துபோய்க்கிடந்தமை, அவள் உள்ளத்தில் எரிச்சலையும் பொறாமையையும் வளர்த்து வந்தது. தன் ஆத்திரம் முழுவதையும் தீர்ப்பதற்கு அவளுக்கு வேறு வடிகால் கிடைக்கவில்லை. நித்தியலக்ஷ்மி தான் கண்ணுக்கு முன்னால் ஒயிலாய் நடந்து வருவாள்.⁶ தனது சக்களத்தியின் மகளான நித்தியலக்ஷ்மியைக் காரணமில்லாமல் கோபிக்கின்ற விசாலாட்சி, அவளது விவாகத்திற்கு குறுக்கே நிற்பது தொடக்கம் தடைகள் ஏற்படுத்தி, நித்தியலக்ஷ்மி திருமண தினத்தன்று தாலிகட்டும் சுபநேரத்தில் கிணற்றுள் விழுந்து உயிருடன் தப்பிப் பிழைக்கின்றாள். அவளது கழிவிரக்கமும் குற்ற உணர்ச்சியுமே சிறுகதையாக நகர்கின்றன.

‘மின்னல்’, குழந்தையற்ற தம்பதியர் அநாதையாகக் கிடைத்த குழந்தையை வளர்த்துப்பின் அதனை இழந்து வருத்தப்படுவதைச் சித்திரிப்பதற்கப்பால் அக்குழந்தையை வளர்த்த ஆயாவின் - (அவளே அக்குழந்தையின் தாய்) மன உணர்வுகளையும் நுணுக்கமாக விவரிக்கின்றமை காரணமாக கவனத்திற்குரியதாகின்றது.

கணவனைப் பிரிந்து வாழ்கின்ற இரு பெண்களின் உடல்சார் உணர்வுகளை நுணுக்கமாகச் சித்திரிக்கின்றனவாக, முறையே ‘ஏன் சிரித்தாள்?’, ‘நெடுவழி’ ஆகியவை அமைகின்றன. முதற் சிறுகதையில் மனச் சபலத்திற்கு அடிமையானாலும் தன்னை மீட்டெடுத்து விடுகின்றாள் சின்னம்மா.

மறுசிறுகதையில் முத்துமெனிக்கா தன்னை இழந்து அதன் விளைவாகக் குழந்தை சுமந்து பின்னர் கணவன் திரும்பிவர நேர்கையில் தன் சந்தர்ப்ப சூழலை விவரிக்கின்றாள்:

“.....நான் சொல்வதை மாத்திரம் கொஞ்சம் கேளுங்கள். நீங்கள் திரும்பி வரவே இல்லை. ஒரு நாளா இரண்டு நாளா? மூன்று வருஷங்கள். நான் ஒவ்வொரு நாளும் உங்கள் வரவுக்காக ஏங்கிக்கொண்டிருந்தேன். மருந்துக் கேளும் ஒரு கடிதம், அதுவும் இல்லை. என்னைப் பற்றிய நினைவே உங்களிடம் இல்லை. இங்கே தன்னந்தனியே ஒரு பெண், ஒரு இளம்பெண்.... தனிமை இருந்தது. அதை நினைத்தால் என் உடல் நடுங்குகிறது. பிரிவினால் ஏற்பட்டமன ஆத்திரம், வேதனை எல்லாம் இருந்தது. அத்துடன் இருந்தது. பயங்கரமான இந்த இளமை.... அவைகளுக்கு அடிமையானேன். ஏன் வல்லமையில் இல்லாத ஒரு தளர்ச்சியான சமயத்தில் என்னையே இழந்து போனேன்”.

முடிவில் வீட்டைவிட்டுத் தனது குழந்தையுடன் வெளியேறி நெடுவழி நடக்கின்றாள்.

‘கங்காகீதம்’, புத்தபிக்கு ஒருவர் மீது ஒருத்தி கொள்ளும் ஒருதலைக் காமத்தையும் அதனாலேற்படும் சிக்கல்களையும் படம் பிடிக்கின்றது.

தன் தந்தையின் குடிவெறியால் தாய் படும் கொடுமையைக் கண்ணுற்று ஆண்களையே வெறுத்த ஒரு பெண்ணின் மன இறுக்கத்தையும் நெகிழ்வையும் நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்துகின்றது ‘உள்ளப்பெருக்கு’.

மேற்கூறியவற்றான உள்ளடக்கச் சிறப்புகள் ஒருபுறமாக சி.வைத்தியலிங்கத்தின் கலாபூர்வமான எடுத்துரைப்பு முறையும் கவனிப்பிற்குரியது. ‘நெடுவழி’ சிறுகதையின் ஒரு பகுதியை இவ்விடத்தில் எடுத்தாள்வது பொருத்தமானது.

புலரிக் காலத்தின் மங்கிய ஒளியிலே முத்துமெனிக்கா அவனை இப்பொழுது பார்த்தாள். தோள்கள் உயர்ந்து திரண்டிருந்தன. பார்வையில் காந்தம் போன்ற ஒரு ஒளி வீசியது. கைகள் இரும்பு போன்றிருந்தன.

பெட்டை நாய் கடிக்க, ஆண்நாய் தொடர்ந்து போய் வெற்றிகொண்டு விடுகிறது. ஆண்மயில் ஆடும் கம்பீரத்தைக் கண்ட பெண் மயிலோ மயங்கி அடிமையாகிறது. சேவலின் வீரப் பார்வையையும் நடையையும் கண்ட பேடை தன் கர்வம் அடங்கித் தலைகுனிகிறது... ஆண்மை என்பது இதுதானோ? இப்பொழுது முத்துமெனிக்காவின் மேனி முழுவதும் பெண்மை குலுங்கியது — மென்மை, வாஞ்சை, இனிமை, தான்கடித்த இடத்தை மென்மையாய்த் தடவி வருடத் தொடங்கினாள். டேவிட் சிங்கோ வெற்றி வெறியுடன் அவளைத் தூக்கி அணைத்துக்கொண்டு புடலம் பந்தலின்கீழ் கொண்டு போனான்.....

அத்தருணம் திடீரென கடல் கொந்தளித்துப் பொங்கி எழுந்தது. மேகம் மின்னி முழங்கி இடிஇடித்தது. காற்று சினத்துடன் சூறாவளியின் வேகத்துடன் வீசத் தொடங்கியது. பிரகிருதியே சீற்றங்கொண்டு பொங்கி ஆர்ப்பரிப்பதுபோலத் தோன்றியது. கிழக்கு நன்றாய் வெளுத்துவிட்டது. டேவிட் சிங்கோ எழுந்து தன் பாகற்கொடிகளைப் பார்த்தான். கொடிகளில் பிஞ்சு பிடித்திருந்தது. முத்துமெனிக்கா மன நிறைவின் பூரிப்பிலே கூடையின் சுமையையும் உணராமல் ஓய்ந்தார் மிதந்து சென்று கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய கையாட்டத்திலே உலகமே சுழல்வதுபோல் இருந்தது”

சி. வைத்தியலிங்கத்தின் பெண்கள் பற்றிய மேற்குறித்த பார்வைகள் காரணமாக அன்னார் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் முன்னோடிக்குரிய இடத்தினைப் பெறுவது விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியது. எனினும் இத்தகைய சிறப்புப் பற்றிச் சரியாக உணரப்படாத நிலையே காணப்படுகின்றது. அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை ஈழத்து விமர்சகர்கள் இது பற்றிக் குறிப்பிடாதது ஒரு புறமிருக்க, இதன் முக்கியத்துவம் பற்றி பொருத்தமற்ற அபிப்பிராயங்களும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. விமர்சகரொருவரின் பின்வரும் கூற்று இதற்குச் சான்றாகின்றது.

“சி.வைத்தியலிங்கமோ தேசிக விநாயகம் பிள்ளையைப்போல் மென்மை, பெண்மை, கனிவு, அழகு, இனிமை முதலிய பண்புகளை விரும்புவவர். இலக்கியம் அவற்றைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்று நம்புவவர். கவிதையின் கனிவும், வடமொழி இலக்கியத்தின் பெருமிதமும் துலங்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துபவர். அந்தளவில் சிதம்பர சுப்பிரமணியத்துடன் கருத்தொற்றுமையுடையவர்”

தமது ஏனைய சிறுகதைகளிலிருந்து உள்ளடக்க ரீதியில் விலகி நிற்கின்ற இரு சிறுகதைகளை சி.வைத்தியலிங்கம் எழுதியுள்ளார். எண்ணிக்கை இரண்டாயினும் அவை முக்கியத்துவமுடையவை. இவற்றுள்ளொன்று, 'ஏமாளிகள்'. பிச்சைக்காரர்கள் எவ்வாறு ஏமாற்றிப் பிச்சை எடுக்கின்றார்கள் என்பது பற்றிய - என்றும் பொருந்தக்கூடியதான - சிறுகதை இதுவாகும். மற்றொன்று 'மரணத்தின் நிழல்'. இது மரணப்படுக்கையிலுள்ள ஒருவரின் இறுதிக்கணங்கள் பற்றிய கலாபூர்வமான சிருஷ்டி. இத்தகைய உள்ளடக்கம் கொண்ட ஆக்கம் தமிழில் வெகு அரிதாக வெளிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளையில் கு.ப.ராவின் 'விடியுமா'? என்ற சிறுகதை இச்சிறுகதை உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்திருப்பதனை இச்சிறுகதையின் முடிவு உணர்த்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய 'மரணத்தின் நிழல்' சிறுகதைக்கு மட்டுமன்றி, பொதுவாக இவரது கணிசமான சிறுகதைகளுக்கு கு.ப.ராவின் சிறுகதைகள் உந்துசக்தியாகவிருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. எனவே 'ஈழத்தின் கு.ப.ரா' என்று இவரை விமர்சகர்கள் சிலர் குறிப்பிடுவதில் தவறில்லை. அதேவேளையில் இலங்கையர்கோன் பற்றி அவ்வாறு சிலர் குறிப்பிடுவதில் பொருத்தப்பாடிருப்பதாக கூறுவதற்கில்லை.

சுருங்கக்கூறின், ஈழத்தின் ஆரம்பகால முன்னோடிகள் என்ற விதத்தில் சமகால எழுத்தாளர்களுள் முற்கூறியவிதங்களில் கவனத்திற்குரியவர்களாக இலங்கையர்கோனும் சி. வைத்தியலிங்கமும் திகழ்கின்றனர். அதேவேளையில், யதார்த்தமானதும் பிரதேசப் பண்பு கொண்டதுமான சிறுகதைகள் எழுதியவரென்ற விதத்தில் இலங்கையர் கோனுக்குரிய இடமும், கிராமிய வாழ்க்கையை நன்கு படம் பிடிப்பதும் பெண்மன உணர்வுகளை நுணுக்கமாகச் சித்திரிப்பதுமான சிறுகதைகள் எழுதியவரென்ற விதத்தில் சி.வைத்தியலிங்கத்திற்குரிய இடமும் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் நிரந்தரமானவை என்பதில் தவறில்லை. ஆயினும் இவ்விருவரதும் அனைத்துப் படைப்புகளும் நூலுருப்பெறும்பொது மேலும் பல சிறப்புக்கள் வெளிப்படக்கூடுமென்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி),சோ.சிவபாதசுந்தரம், (1989) தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும், க்ரியா, சென்னை, பக்.189.
2. சி.மௌனகுரு, மௌ.சித்திரலோகா, நு.மான், இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், வாசகர் வட்டம், கல்முனை, பக்.59-63

3. பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி), சோ.சிவபாதம் சுந்தரம், (1989), மேற்கோள். மே.கு.நா.173.
4. கைலாசபதி,க.(1962), 'சிறுகதை', புதுமை இலக்கியம் அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டு மலர், கொழும்பு, ப.5
5. செம்பியன் செல்வன் (1973) மேற்கோள் ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதை மணிகள், ஆசிர்வாதம் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், ப.13.
6. சி.வைத்தியலிங்கம் (1990) 'கங்காகீதம்', அன்னம், சிவகாசி பக். 78-79.
7. சி.வைத்தியலிங்கம் (1990), மேரு.தூ.பக் 123-124
8. சி.வைத்தியலிங்கம் (1990), மு.கு.நா.ப.119.
9. கைலாசபதி,க.(1962), மு.கு.நா,ப.5)

சங்க இலக்கியங்களில் தோழி

செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்

BA (Hon) M. Phill (Jaff)

அகத்திணைப் பற்றிப் பேசுகின்ற இலக்கியங்களாக அகநாநாறு, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, கலித்தொகை, முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை, நெடுல்வாடை என்பன அமைகின்றன. முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, நெடுநல்லாடை மூன்று அகப்பொருள் கூறுகின்ற சங்க இலக்கியங்களில் தோழி பற்றிய செய்தி கூறப்படவில்லை. அகநாநாறு, குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, கலித்தொகை என்ற ஐந்து நூல்களும் தோழி பற்றிய செய்தியை விபரமாகவும் விளக்கமாகவும் தருகின்றன.

குறிஞ்சிப்பாட்டும் தோழியின் செயலினைச் சிறிதளவில் தருகின்றது. இத்தகைய சங்க இலக்கியங்கள் பேசுகின்ற தோழியின் பங்கினை செயற்திறனை இலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றினூடாகவும் சென்று தரிசிப்போம்.

தலைவன், தலைவியின் வாழ்வு செந்நெறியில் செல்வதற்கு அன்பு, அறிவு, அறன் என்ற மூன்றையும் சொல்லும் மனமும் செயலும் கொண்ட நட்பின் வடிவைத் தோழி எனலாம். தோழமைப்பண்பின் பெண்வடிவம் தோழி, அகத்திணை பேசுகின்ற சங்க இலக்கியங்களில் தோழி, தலைவன், தலைவி, பாங்கன், பரத்தையர், கண்டோர் போன்றோர் முக்கிய பாத்திரங்களாக உலாவுகின்றனர். இத்தகைய பாத்திரங்களுள் தலைவன், தலைவியின் காதல் வாழ்வில் பெரும் பங்கு எடுத்துத் துணைபுரிபவள் தோழி. அகத்திணை நாடகத்திற்கு உயிர்நாடியாகச் செயற்படுபவள் இவளே.

தலைவிக்கும் தோழிக்கும் இடையேயுள்ள நட்புரிமையை தலைவனுக்கும் பாங்கனுக்கும் இடையே காணவியலாது. தலைவியுடன் ஒன்றிய நெஞ்சத்தினை உடையவளாகவும் தலைவன் தலைவியரிடத்து நல்லறிவுச்சுடர் ஏற்றுபவளாகவும் தலைவனது குறைபாடுகளை இடித்துரைத்துத் திருத்துபவளாகவும் தலைவனைப்பிரிந்து வருந்தும் தலைவியைப் பலவகையாலும் உடனிருந்து தேற்றுபவளாகவும் தலைவன் தலைவியரது திருமணத்திலே பேரார்வம் கொண்டவளாகவும் சங்க இலக்கியங்கள் தோழியைக் காட்டுகின்றன.

பாங்கன் நட்பு என்ற உரிமையுடன் மட்டுமே நின்று செயற்படுகின்றான். தோழியானவள் தோழி என்ற நட்பைக்கடந்து செயற்படும் திறத்தினள். தலைவன் தலைவியரைத் தாய்போன்று பிரியமுற ஆதரிப்பவளாகவும் நண்பியாய் மந்திரியாய் பண்பிலே தெய்வமாய் படைக்கப்பட்டவளே சங்க இலக்கியங்கள் காட்டி நிற்கும் தோழி.

தலைவியின் களவொழுக்கத்தால் மேனி வேறுபட்டு இருத்தலைக் கண்ணுற்று மேனி அவ்வாறு வேறுபடுவதற்குரிய காரணத்தைத் தனது மதிநுட்பத்தினாலே அறிந்து கொள்ளும் தோழியின் இயல்பினைச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. தலைவி தன் இயற்கைப் புணர்ச்சியை தோழிக்குப் புலப்படுத்தவில்லை. தோழியின் உய்த்துணர்வின் செயற்பாட்டினால் அதனைத் தலைவிக்கு நாகரிகமான முறையில் புலப்படுத்தியதை நற்றிணை என்ற சங்க இலக்கியத்தில் காணலாம்.

ஐந்திணை ஒழுக்கத்தில் தோழியின் உதவியால் காதலர்கள் சந்திக்கும் இடம் குறியிடம் என்று வழங்கப்படும். தலைவன் தலைவியர் வெளிப்படையாக மணம் புரிந்து வாழ்வதையே தோழி விரும்புவாள். அவ்வாறு அவர்கள் மணம் புரியத்தக்க காலம் நேராதபோது களவுறுந் நீடிக்கும். தலைவன் தலைவியை சந்திக்காவிட்டால் தலைவி ஆற்றாமை மீதாரப் பெற்று மேனிநலம் வாடுவாள். அதனைக் கண்ணுற்று சகிக்காத தோழி அவர்கள் சந்திக்கும் குறியிடம் அமைத்துக் கொடுப்பவளாகக் காணப்படுகிறாள்.

“ஊர்க்கும் அணித்ததே பொய்கை
சேய்த்தும் அன்றே சிறுகான் யாரே
இரைதேர் வெண்குருகு அல்லது யாவதும்
துன்னல் போகின்றாற் பொழிலே யாம் என
கூழைக்கு ஒருமண் கொணர்கஞ் சேறும்
ஆண்டும் வருவள் பெரும் பேதையே”

இவ்வாறு பாடலின் தோழி பொய்கை ஊருக்கு மிக அண்மையில் உள்ளது எனவும் அவ்விடத்தில் சோலையோ இரைதேடித் திரியும் வெண்ணிற நாரையோவன்றி வேறு எவ்வுயிரும் அணுகுதல் இல்லை. பேதையினையுடைய தலைவியும் அங்கு வருவாள் எனத்தோழி பகற்குறி நேர்ந்த முறையினைச் சங்க இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன.

திணைப்புனங்காவலில் இருக்கும் பொழுதுதான் பகற்குறி நேர்வதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டாகும். திணை முற்றி அறுவடையானதும் புனக்காவல் நின்று விடும். தலைவி வீட்டினின்று வெளிவருதற்கியலாது. அவளிற்கு வீட்டுக் காவல் கடுமையாக இருக்கும். இற் செறிப்பினை அறிவுறுத்தி பகற்குறியினைத் தோழி நீக்குகின்றாள்.

“யாமே கண்ணினும் கடும் காதலனே
எந்தையும் நிலனுறப் பொறா அன்சீறடி சிவப்ப
எவனில் குறுமகள் இயங்குதி? என்னும்
யாமே பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின்
இருதலைப் புள்ளின் ஓருயிரம்மே”

களவுப்புணர்ச்சியால் தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு தாய்மார் தோழியை வினாவுவது வழமை. தோழி களவை வெளிப்படையாக கூறாமற் கூறும் திறன் அறிந்து போற்றுதற்குரியது. இதனாலேயே அறத்தொடு நின்றல் என அகத்திணை இலக்கியம் பேசுகின்றது. தலைவியின் களவொழுக்கத்தைப் பெற்றோர்க்கு வெளிப்படுத்தும் பொழுது தலைவி ஏற்கனவே கற்பு நெறிப்பட்டு விட்டாள். அறத்தொடு பொருந்தவே தலைவி நடந்துள்ளாள் என்பதனை முதன்மையாக வலியுறுத்துவதே தோழியின் நோக்கமாகும். சங்க இலக்கியங்கள் இதனைத் தெளிவாகப் பேசுகின்றன. நெஞ்சுள்ளே வருந்தி அழுத நீர் சிந்தும் கண்ணையுடைய இந்தத் தலைவியின் துணிவு குற்றமற்றது. நீலப்பூவைக்கண்டு அழுதபோது அம்மலரை ஒரு தலைவன் அவள் கையிற் கொடுத்தான். தலைவி அவன்பால் நன்றியறிதலை உடையவள் ஆயினாள். நீலமலர் தந்து நட்புப் பூண்டுள்ள ஒருவனையே இவள் காதலித்தாள் என நன்றியறிதலைக் காட்டி நிற்கும் தோழியின் செயலைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாம்.

பலநாள் பரத்தையர் பாற் சென்று மீண்டு வாயில் வேண்டி வந்த தலைவனைத் தோழி இடித்துரைத்துத் தெருட்டுவதைச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. ஐங்குறுநூற்றில்

“தீம் பெரும் பொய்கை ஆமை இளம் பார்ப்புத்
தாய்முகம் நோக்கி வளர்ந்திசின் ஆங்கு
அதுவே யைய நின் மார்பே
அறிந்தனை யொழுகுமதி அறனுமார் அதுவே”

தோழி அறவழி நின்று உடன் போக்கிற்குத் துணை நிற்பவளாகவும் சங்க இலக்கியம் பேசுகின்றது. தலைவி யொருத்தியின் காதல் வாழ்வில் இற்செறிப்பு காப்பு மிகுதியும் நேரிடுகின்றன. தலைவி கோரிய காதலனுக்கு வரைவுடன்பட மறுக்கின்றனர். பெற்றோர்கள் தலைவியை வேறொரு ஆடவனுக்கு மணம் புரிய முற்படுகின்றனர். இந்நிலையில் உடன்போக்கு ஒன்றே வழியெனத் துணிந்து செயற்படுகின்றாள் தோழி.

“நீர்கால் யாத்த நிறையிதழ்க் குவளை
கோடை யொற்றினும் வடாதாகும்
கவணை யன்ன பூட்டுப் பொரு தசாஅ
உமணெருத் தொழுகைத் தோடு நிரைத்தன்ன
முனிசினை பிளக்கும் முன்பின் மையின்
யானை கைமடித் துயவும்
கானமும் இனியவாம் நும்மொடு வரினே”

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் தலைமகள் தன்னுடன் உடன்போக்கிற்கு இசைந்தமையை உணர்ந்த தலைவன் தோழியிடம் பாலை நிலத்தின் கொடுமையையும் தலைவியின் மென்மையையும் கூறி நிற்கிறான். தலைவி உம்முடன் வந்தால் பாலை நிலமும் இனியதேயாகும் என்று கூறுகின்றாள். தோழி உம்மோடு வராவிட்டால் வீடும் இன்னாததாகும் எனக்குறிப்புப் பொருள்படக்கூறி தலைவனை உடன்போக்கிற்கு உடன்படுத்திய தோழியின் செயற்திறனைச் சங்க இலக்கியம் பேசுகின்றது.

தலைவி ஒருத்தி காதலன் பிரிந்து சென்றதனால் ஆற்றாமை மீதாரப் பெற்றுத் தனது ஆற்றாமையைத் தோழியிடம் எடுத்துக்கூறுகிறாள். “யாம் வாடக் காடு கடந்து செல்வந்தேடச் சென்றவர் முன் தாம் சொன்ன பிரியலம் என்ற தம் உறுதிச் சொல்லையும் மறந்து பொய்த்தனரே” என அவள் வருந்துகிறாள்.

**“பிரியலம் என்ற சொல் தாம்
மறந்தனர் கொல்லோ தோழி”**

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலில் தலைவியின் வாசகம் அவளது வேதனை மிகுதியைத் தெளிவுபடுத்துவதாக உள்ளது. துன்ப வெள்ளத்தாலோ அன்றி துன்பப்பயலாலோ மனித மனம் அலைவுறும் பட்சத்தில் அவற்றைப் பிறரிடம் பேசினால் ஆறுதல் உண்டாவது கண்கூடு. இது ஓர் உளவியலுண்மையுமாகும். தலைவியின் பிரிவுத்துயரால் ஏற்பட்ட ஆற்றாமையைச் செவிமடுத்துக் கேட்கும் பண்பினளாக விளங்குவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தோழி தலைவியின் காமப்புதுமையைக் காது கொடுத்துக் கேட்கும் தன்மையளாக இருத்தலை நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை போன்ற அகப்பாடல் களிலும் காணலாம்.

தலைவி பிரிவுத்துயரால் வாடுகிறபோது பருவகாலத்தைக் காட்டி தோழி ஆற்றாவிப்பதை சங்க இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. கலித்தொகையில் 26 ஆம் பாடல் தலைவன் வராமை கண்டு ஆற்றாத தலைவி தோழியை நோக்கி நங்காய் நமக்கு அருள் செய்ய வேண்டுவதாகிய இந்நாள் தலைவர் வந்திலர் எனக்கூறி வருந்துகிறாள். இதனைச் செவிமடுத்துக்கேட்ட தோழி தலைவர் வருகிறார் என்பதனை முன்னறிவிக்கவே இளவேனிற்காலம் தூதாய் வந்திருக்கின்றது என நுட்பமான முறையில் கூறி நீ வருந்தாதே என உடனிருந்து தலைவியின் துயரத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டு செயல்படுவதைக் காட்டுகின்றது.

களவொழுக்கத்தில் தலைவியைத் தலைவன் அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்பினைத் தருவதில்லை உலகியல் அறிந்த தோழி. மதிநுட்பம் மிக்கதோழி வரைவு கடாவுதலைப் பலமுறை கையாளுவதைச் சங்க இலக்கியங்கள்

புலப்படுத்துகின்றன. தலைவன் தன் வேண்டுகோளின்படி உடன் வரைந்து கொள்ளாது நீட்டித்து வரும் பொழுது அவன் நாணி உடன் வரைந்து கொள்ளுமாறு மழையை நோக்கிக் கூறும் நெறியில் கூறிய தோழியின் செயற்றிறனை அகநானூற்றில் காணலாம்.

“பெருங்கடன் முகந்த இருங்கிளைக் கொண்மு

என்று மேகத்தைக் நோக்கிக் கூறினாள் போன்று தலைவன் பெருங்குடிச் செல்வனாயிருந்தும் தலைவியை வரைந்து கொள்ளப்போதலை ஊரார்க்குப் பல வழியாகப் புலப்படுத்தி விட்டும் வாளாது காலந் தாழ்ந்து வருதலை அத்தலைவற்குச் சுட்டிக்காட்டி இனியாதல் விரைவில் விரைந்து கொண்டு காதல் வாழ்க்கை உருப்பெறப் பயன் எய்துவிப்பாயா? அன்றி இவ்வாழ்க்கை முற்றுப்பெறாது ஒழிந்து போகக் கைவிட்டு விடுவாயோ? என்று கேட்டுத் திடுக்கிடச் செய்வதனை அத்தலைவன் நன்கு உணர்ந்து கொண்டு தன் கடமைகளை உடன் நிறைவேற்றத்தூண்டிய தோழியின் செயற்றிறனை சங்க இலக்கியத்தில் காணலாம்.

தோழியின் திறன்களைத் தொல்காப்பியம், இறையனார் களவியல், நம்பியகப்பொருள் என்ற இலக்கண நூல்களை தொகுத்துத் தருகின்றன. ஆனால் சங்க இலக்கியங்களில் தோழியானவள் பல்வேறு கோணங்களில் விரித்துப் பேசப்படுவதைக் காணலாம். தாய்போன்று பிரியமுற ஆதரிப்பவளாகவும் நண்பியாய், மந்திரியாய் பண்பிலே தெய்வமாகப் படைக்கப்பட்டவளே சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் தோழி எனலாம். ஆனால் சங்க இலக்கியத்திற்கு பின்வந்த திருக் கோவையார் காட்டும் மரபுரீதியான தோழியெனலாம். ஏனெனில் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் தோழியின் இயல்பையே மரபுரீதியாகக் காட்டப்படுகின்றது. பாரதிபாடலில் காட்டப்படும் தோழி நவீனதோழி எனலாம். தோழி என்ற பதம் சுட்டும் நட்புடன் மட்டும் நிற்பதைக் காணலாம். தலைவி தலைவனது பிரிவாற்றாமையால் துன்புற்றுத் தன் துயரத்தைத் தோழியிடமே கூறுகின்றாள்.

ஆசை முகமறந்து போச்சே- இதை
ஆரிடம் சொல்வேனடி தோழி
நேச மறக்கவில்லை நெஞ்சம் - எனில்
நினைவு முகம் மறக்கலாமோ?

கண்ணன் முகமறந்து போனால் - இந்தக்
கண்களிருந்தும் பயனுண்டோ?
வண்ணப்படமுமில்லை கண்டாய்- இனி
வாழும் வழியென்னடி தோழி

என்ற பாரதிபாடலில் தலைவி தோழியிடம் தனது ஒழக்கத்தைக் கூறுவதைக் காணலாம். நட்பு என்ற உரிமையுடன் மட்டும் தோழி செயற்படுவதைப் பாரதிபாடல் காட்டுகின்றது. தற்காலத் தோழியும் பாரதி காட்டும் தோழியின் இயல்பையே கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ஏனெனில் தலைவன் தலைவி இருவரும் நேரே சந்திக்கும் வாய்ப்பு வசதிகள் பெருகியுள்ளமையே காரணம் எனலாம். தோழியின் செயற்பாடு அகத்திணை குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. மரபில் சங்க இலக்கியத்தோழி தலைவன் தலைவியின் காதல் வாழ்க்கையையே நோக்காகக் கொண்டு வாழ்ந்தவள். சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் தோழி தனித்துவமான பண்புடையவள் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

‘நூலுரை ஆசிரியன்’

ஏ. எல். அப்துல் கபூர்
பொ/அல்றிபாய் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்
தம்பாளை, பொலன்னறுவை.

“ஆசிரியன்” என்ற பதம் ஆசு+இரியன் எனும் இரு சொற்களின் சேர்க்கையாகும். ஆசு-குற்றம், இரியன்-களைபவன். ஆக “குற்றம் களைபவன்” என்ற பொருளிலே வழங்கி வரும் ஆசிரியன் என்ற பட்டியலில் சேர்ந்து கொண்டிருக்கும் அனைவரையும் அகங்குளிர வரவேற்று, காரணப் பெயராய்ச் சூட்டப்பட்ட இச்சொல்லின் அகப்பொருள் காணாமல் போனதாக உணர்ந்த தனால் தோழமை சான்ற என் குழாத்தினருடன் சமரசமாய் உரையாடி, உறவாடி கண்டு கொள்ள வழி சமைப்பதும், நிதர்சன வாழ்வில் ஆசிரியப்பணியை அளவீடு செய்து ஆசிரியனின் மீயுயர் மாண்பினை உலக சமுதாயத்தின் மத்தியில் தக்கவைத்துக் கொள்வதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆசிரியன் செய்வது சேவையா? தொழிலா? என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் குடுபிடித்துள்ள இந்த சமனில் வாதத்திற்கு விடைகாணுமட்டும் அதன் போக்கில் சுதந்திரம் வழங்கி, மேலே ‘ஆசிரியப்பணி’ என்ற தொடருக்கு தற்காலிகமாக முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.

‘குற்றம் களைதல்’ எனும் தொடரில் வரும் ‘குற்றம்’ என்பது கூட இன்று வழக்கில் இருக்கின்ற பொருளை உணர்த்தவில்லை. பாடவிடயம் தொடர்பாக மாணவர்களிடம் தெளிவான அறிவின்மையையே இங்கு குற்றம் என்ற சொல் உணர்த்துகின்றது. ஆக, குற்றமாவது மாணவர்கள் வகுப்பறையில் காட்டுகின்ற குறுப்புத்தனத்தையோ, புரளியையோ, பிறரை அவமதிக்கும் சிறுமைக் குணத்தையோ நேரே கருதவில்லையென்பதையும், இத்தகைய செயற்பாடுகளையும் குணாதிசயங்களையும் பக்குவமாகக் கட்டுப்படுத்தி யாரும் மனப்பாங்கு ரீதியிலான அறிவினை திறம்பட வளர்த்துக்கொள்ள, போதிய பாடநூல்களின் கண்ணேயுள்ள விடயப்பரப்பினை உள்வாங்கிக் கொள்ளாத நிலையினையே குற்றம் என்ற சொல் பொருள் கொண்டுள்ளது என்பதையும் விளங்கிக்கொள்ளுதல், ‘களைதல்’ பணி புரிபவர்க்கு தம் பணியை இலகு வாக்கிக்கொள்ள போதுமானது.

மிகவும் எளிமையானதொரு உதாரணத்தின் மூலம் மேற்படி கருத்துக்கு வலிமை சேர்த்து மேலே செல்வோம். ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களுக்கு நாம் புகட்டுகின்ற குருவிக்குஞ்சுப் பாடலில்

ஒன்று மட்டும் சோம்பலாய்
ஒடுக்கிக் கொண்டு உடலையே
அன்று கூட்டிலிருந்தது
ஆபத்தொன்று வந்தது

என்ற வரிகளைப் பாடவிடயமாகக் கொண்டு மாணவர்களின் அடைவை மதிப்பிட குருவிக்குஞ்சுக்கு ஆபத்து நேர்ந்தமைக்குக் காரணம் யாது? என வினவின் பறப்பதற்கு முயற்சியெடுக்கின்ற விடயத்தில் அது காட்டிய அசிரத்தையும், சோம்பேறித்தனமுமே என்பதை மாணவர்கள் விடையாகக் கூற நீண்ட நேரம் எடுக்காது. அப்படியானால் அது விடய அறிவை அளந்ததாகக் கொள்கிறோம். அத்தோடு “தினமும் ஒரு ரூபாய் உழைத்து வந்து எம் பாதத்தில் வையும் அதை நாம் பத்தாகப் பெருக்கித்தருகின்றோம்” என்று சோம்பேறிக்கு வழி காட்டிய தெய்வத்திடம் “நான் சதாவும் இங்கேயே இருந்து கொள்கிறேன். நான் தரவேண்டிய ஒரு ரூபாயை கழித்து விட்டு தினமும் ஒன்பது ரூபாயைத் என்னிடம் தந்துவிடு” என்று வேண்டிக் கொண்ட சோம்பேறியின் கதையையும் விகடமாக இணைத்துக் கூறி, முயற்சியாகிய வித்தினை மாணவ மனம் என்னும் நிலத்திலே தூவிப் பயிர் வளர்த்தால் “சமுதாய நட்சத்திரங்கள்” ஏட்டெழுத்துக்களோடு உறங்கிவிடாது. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல இடுக்கண் களைய முன்னிற்கும். ஆக, பாட விடயம் பரீட்சை வினாக்களுக்கு மட்டும்ல்ல அதுவே பரிபூரண வாழ்க்கைக்கும் ஏது என்பது வெள்ளிடைமலை.

பதினைந்தாம் நாள் நிலவை நாம் ‘பூரண நிலவு’ என்றுதான் குறிப்பிடுகின்றோம். காரணம் அதன் ஒரு பக்கம் மாத்திரம் எமக்கு முழுமையாகத் தெரிவதாலாகும். ‘பரிபூரண நிலவு’ என்ற தொடர் அதன் மற்றைய பாதியும் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லையாதலால் பொருத்தமின்மை கருதிக் கைவிட்டோம். எனவே மேலே ‘பரிபூரண வாழ்க்கைக்கும்’ என்ற தொடரால் ஆஸ்த்திகத்தின் எல்லைக்குட்பட்டோரின் வாதத்திற்கு வலிமை சேர்த்து, வாழ்வின் இருமைக்கும் ஆசிரியன் கற்பிக்கும் பாடமே மூலவேர் என்பதை எளிதே உணரலாம். எனவே, குற்றம் என்ற சொல்லில் அடங்கி நிற்கும் பொருளாவது மாணவர்கள் அறிய வேண்டிய விடயம் பற்றி அறியாதிருப்பதேயாகும் என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

இனி, ‘இரியன்’ என்ற சொல் தரும் களைபவன் என்ற பொருளைக் கையிலே எடுத்துக்கொள்வோம். ‘இரி’ என்ற வினைபடியுடன் ஆண்பால் விசுவாசமாகிய ‘அன்’ சேர்ந்தே ‘இரியன்’ ஆயிற்று. (இரி+அன் = இரியன்).

‘இரி’ என்பதற்கு சத்துரு(பகைவன்), நீங்கு என்ற இரண்டு பொருள்களை அகராதி தரும். இங்கே சத்துரு என்ற பொருள் பெயரடியாகவிருந்து பெறப்பட்டதாகும். அப்பொழுது கூட ‘அறிவீனம் என்னும் நோயின் பகைவன்’ என்று பொருள் கொள்ளும் பொருத்தப்பாடு ஏற்புடையது. ஆனால் நாம் வினையடியாகப்பிறந்த ‘நீங்கு’ என்ற சொல்லிலேயே பொருள் கொள்ள வேண்டும். அப்படியாயின் ‘நீங்கு’ என்ற தன்வினை வடிவத்திலுள்ள மெல்லொற்று பிறவினையின்போது வல்லொற்றாகத் திரிந்து ‘நீக்கு’ என்பதாக மாறும். ‘நீக்கு’ என்ற சொல்லின் பொருள் நடைமுறையில் விலக்கு, அகற்று, களை முதலிய நேர்ப்பொருளிலேயே வழங்கி வருகின்றது. ஆக ‘இரியன்’ என்ற சொல்லில் ‘களைபவன்’ என்ற அர்த்தம் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டிருப்பது தெளிவாகின்றது. எனவே ஆசு என்பது பாடவிடயம் தொடர்பான அறிவின்மையாகிய குற்றமாகையால், இரியன் என்பவன் அக்குற்றமாகிய நோயினை களைகின்ற சிகிக்கையாளனாகின்றான்.

நவாலியூர் சோம சுந்தரப் புலவர்

“இரிந்த மிருகம் எழுந்த பறவை
இழிந்த அருவி கழிந்தவே” (இலங்கை வளம்)

என்று குறிப்பிட்டுச் செல்லுமிடத்தில் இரிந்த என்பதற்கு ‘ஓடின’ என்று பொருள் கொண்டுள்ளார். ஆயின் களைதல் என்பதிலும் ஓடுதல் என்பதில் நீங்கும் தன்மை சற்றே துரிதப்பட்டு நிற்கக் காண்கிறோம். எனவே மாணவரின் கண்ணுள்ள அறியாமை என்னும் குற்றத்தை ஓட்டுபவன் (விரட்டுபவன்) என்ற அர்த்தத்தை முகத்தலில் திருப்தி கண்டாலும், களைதலில் உள்ள அழகும் ஒளிர்வும் கருதி இரியன் என்ற பதம் களைபவன் என்ற பொருளில் நிறைவை நாடிற்று.

மாணாக்கர்களின் கண்ணே காணப்படும் அறியாமை என்னும் இருளைக் களைந்து அறிவொளி பாய்ச்ச திடசங்கட்பம் பூண்டு இறையமைவோலை - நியமனக்கடிதம் (Appointment Letter) ஐ கையிலே எடுத்துக் கொண்டுள்ள ஆசிரியப் பெருந்தகையினர் இன்று ஆற்றி வரும் தொண்டினை, உலகு முன்வரிசையாளர் (Front Liners) இடத்தில் வைத்து உயர்த்திப் பேசுவதால் உள நோய் தீர்க்கும் ஆசிரியனும், உடல் நோய் தீர்க்கும் மருத்துவனும் இருமாப்புக் கொள்ளலாகாது. ஏனெனில் உலகமே சுழலுவதற்குக் காரண கர்த்தாக்களாக விளங்கும் வேளாளரை (உணவை உற்பத்தி செய்வதினாடாக பசி களையும் உபகாரிகளை) க் குறித்து, “உலகத்தார்க்கு ஆணி” என்று செந்நாப்போதகரும், “பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு” என்று முதுரை வழங்கிய முதாட்டியும் அடித்துச் சொல்லிவிட்ட உண்மையின் ஆழம் கண்டவுடன் முன்வரிசையாளர் என்பதனால் ஏறிய போதை இறங்குகிறது.

ஆக, சமுதாயத்தில் தொழில் புரிவோரைத் தரப்படுத்தி நிலை வழங்கின் காராளரின் காருணியத்திற்கே முதலிடம். ஏனெனில் “மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்வார்” என்று நமது குழாத்தின் இன்றைய தலைவிதியை தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லிவைத்து விட்டார் போலும் வள்ளுவர். தொழுது உண்ணல் - கை கட்டி நின்று சம்பளம் பெருதல், பின் செல்லல் - நியமனம் பெரும்பொழுதில் இருந்த நிலையை விட ஓய்வு பெற்றுச் செல்லுகையில் பொருளாதாரத்தில் பல மடங்கு பின் சென்றிருத்தல்.

நாட்காட்டியை மனனமிட்டு 20 ஆம் திகதியை, திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட மணப்பெண் போல் காத்திருந்து வித்தியாதரிசியினால் (Principal) கையொப்பமிடப்பட்ட காசோலையை, முன்னால் நிற்பவரின் தோள்களுக்கு மேலால் நீட்டிய வண்ணம் பணமாகக் காண முண்டியடித்துக் கொண்டு மக்கள் வங்கியின் முன்னால் நிற்கும் 20 மீற்றர் நீளமான வரிசையை எந்த வரிசையாளர்களில் சேர்த்துக் கொள்வது?. வேண்டாம் இனியும் எமக்கு அங்கதப் பட்டம்.

ஆசிரியனின் அந்தஸ்தை எளிதே உணர்ந்து கொள்ள திருமறை பகரும் சான்று இதோ “இன்னும் (இறைவன்) எல்லாப் (பொருட்களின்) பெயர்களையும் ஆதமுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான்”(அல் குர்ஆன் - 2:31). இந்த கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடு இன்று நேற்றுத் தோன்றியதொன்றல்ல. இப்பிரபஞ்சம் மானுட வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற சுவாத்தியத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட நாளன்றே முதல் மனிதனின் தோற்றத்தையும் இப்பிரகிருதி பெற்றுக் கொண்டது. அன்றைய தினத்தினத்தில் இருந்தே இப்பூமியில் கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாடு தொடங்குகின்றது. யாவற்றையும் நன்கறிந்தோனும் ஞானத்தில் மிகைத் தோனும் என்று தன்னைப் பலவிடங்களிலும் அறிமுகம் செய்யும் இறைவனே முதலாவது கற்பித்துக் கொடுத்தவன் - கொடுப்பவன். அன்று இறைவன் மூலமாக கற்பிக்கப்பட்ட ஆதம்(அலை) முதல் மாணவன். குற்றங்களைத் தோழிற்பாட்டின் இவ்வாரம்ப நிலை எமக்கு ஒரு மறைக்க முடியாத உண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது. யாதெனில் கற்றற் செயற்பாடு மானிடவியல்பையும், கற்பித்தற் செயற்பாடு தெய்வீகவியல்பையும் ஒட்டி நின்றலை உணரலாம். அதனால்தான் போலும் ஆசிரியனின் இத்தகு தெய்வீகப்பணிக்கு அங்கீகாரம் வழங்கி “எழுத்தறிவித்தவன் இறைன் ஆவான்” என்ற இனியோர் வாக்கும் இடம்பெறுகின்றது. மந்திரம் தெரிந்திருப்பதால் என்ன பயன் அதனை எங்கனம் பிரயோகிப்பது என்ற நளினம் தெரியாதவிடத்து?.

ஆசிரியன் என்ற சொல்லுக்கு வரைவிலக்கணம் வகுத்த நன்னூலார் மிக நுட்பமாக அனுகியிருக்கின்றார்.

“குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர் நிகர் மாட்சி
உலகியலறிவோடுயர் குணம் இனையவும்
அமைபவன் நூலுரை யாசிரியன்னே”

என்று கூறுகின்றார்.

இன்று கல்வி, உளவியலார் பலரும் ஆசிரியன் ஒருவனுக்கு இன்றியமை யாத இலட்சணங்கள் இன்னின்னவை அவனது குணம், பண்பு, செயற்பாடுகள் பற்றியெல்லாம் பட்டியற்படுத்திக் காட்டுகின்றனர். அந்தத்துறையானது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகள் தொடங்கி முதுமணி, கலாநிதிப்பட்ட நிலையையும் தாண்டி அக்கு வேறு ஆணி வேறாக அலசப்பட்டு வருகின்றது. ‘கையில் சூரல் (பிரம்பு) வைத்திருப்பவர் ஆசிரியர் அல்லர்’ என்று ஒரு சாராரும் ‘சூரலில்லாத கற்பித்தல் வெற்றியளிப்பதில்லை’ என்று மற்றொரு சாராரும் தத்தமது அறிவு, உளப்பாங்குகளுக்கேற்ப பூர்த்தியாக்கப்படாத வினாவுக்கு அளித்த விடையைப் போன்ற சிந்தனைகளை முடுக்கி விட்டுள்ளனர்.

அவை ஒரு புறமிருக்க நன்னூலார் காட்டும் ஆசிரியன் என்ற அழகோவி யத்திற்கு உயிர் கொடுப்போம். ‘குலனருடெய்வங் கொள்கை மேன்மை’ என்ற வரியினூடே ஆசிரியன் ஒருவன் குலம், அருள், தெய்வக் கொள்கை ஆகிய மூன்று விடயங்களிலும் மேன்மையுற்று இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார். இங்கே குலம் என்று குறிப்பிடுவது ஆசிரியன் பிறந்த குடியையாகும். தான் பிறந்த குடி சமுதாயத்தில் மேன்மை பொருந்தியதாக இருக்கும் பட்சத்தில் குடிப்பிறப்பின் மகிமையால் அவர்தம் உளக்கிடக்கைகள் வரித்துக் கொள்ளப்படும். அன்றேல் நல்ல குடிப்பிறப்பு எனும் வறுமையால் அவர்தம் சொற் பொருள் சோர்வு தரும். நிலத்தின் தன்மையை அதில் போடப்பட்ட வித்தின் முளை தெரியப்படுத்தி நிற்பது போல, ஒருவரது வாயில் பிறக்கும் வார்த்தை அவரது குலத்தின் தன்மையை ஒட்டி இடம் பெறும் என்று மெய்ப் பொருள் கண்டு கூறிய வள்ளுவரும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். ஆதனால்தான் குற்றங்களைதல் பணிக்குப் பொருந்தும் ஆசிரியனின் தகுதி பற்றி கூறும் பொழுது, தான் பிறந்த குலம் தலையாயது எனக்கருதப்பட்டது.

எனினும் இங்கு பெரும்பான்மையும் சமூக அங்கீகாரம் ஒருவனது தாயின் நடத்தையைக் கொண்டு அளவீடு செய்வதை மரபாகக் கொண்டுள்ளமையால், வகுப்பறைக்கற்பித்தலில் அது தாக்கம் செலுத்த இடமுண்டு என்ற உண்மையை உணர்ந்தே, நன்னூலார் ஆசிரியனுக்குரிய இலக்கணத்திற்குள் ஒருவனைப் பொருந்துகை செய்ய முயற்சிக்கின்றாரே ஒழிய குலப்பிறப்பும், குடிமையும் ஆசிரியப்பணியை மாசுபடுத்தும் என்பதாகக் கருதியிருக்க முடியாது.

அருளாவது உயிர்களிடத்தில் காட்ட வேண்டிய பரோபகாரமும், சீவகாருண்னியமுமாகும். உரோமச் சக்கரவர்த்திகள் தம் ஓய்வு நேரத்தைக் கழிக்க காட்டரசனையும்(சிங்கம்), ஏழை மனிதனையும் மோதவிட்டு கைகொட்டிச் சிரிக்கும் நிலையை நினைக்கும் தோறும் அந்த நிகழ்வைக் கேட்கச் சகியாத காதுகள் மட்டுமல்ல முழு உடலும் மானுட உணர்வு எனும் மின்சாரம் தீண்டப்பட்டு ஒரு கணம் மெய்மறந்து போகிறோம். பச்சிளம் குழந்தைகளை பணம் கொடுத்து வாங்கி துரகராசிகளின்(குதிரைகள்) கால்களுக்கும், குழந்தையின் கழுத்திற்கும் முடிச்சுப் போட்டு வெம்பாலை மணலில் ஓடவிட்டு மழலையை முதலில் இறக்கச் செய்த குதிரை வீரனுக்கு மாலை போட்ட, பொழுது போக்கு விளையாட்டை எண்ணும் பொழுது ஓரக்கண்ணில் நீர் சுரக்கின்றது. சிங்கத்திற்கு இரையாகிய ஏழை மனிதனையும் பாலை வீரனுக்கு மரக்கட்டையாகத் தெரிந்த மழலையையும் அத்துன்பத்தினின்றும் காக்க எமக்கு ஒரு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது என்று கருதினால், அவ்வாய்ப்பை எவ்வாறு அகங்குளிர பொருந்தி ஏற்றுக் கொள்கின்றோமோ அவ்வேற்பு உயிர்களிடத்தில் அருள் பிறந்ததை காட்டும். 'ஆசு' வால் ஏற்படுவதே துன்பம். மாணவர்களிடத்தில் அறிவீனமாகிய துன்பம் தொடருமாயின் அழிவின் எல்லையில் வாழ்வு முடியும்.

எனவே ஆசு-குற்றம் களைபவர்கள் மாணவர்கள் மீது செலுத்தும் அருட்பார்வையும், ஜீவகாருண்யமுமே ஓளடதமாகையால் இப்பணிக்கு அருள் வேண்டப்பட்டது.

முதலாவது சீரில் மூன்றாவது கூறப்படுவது தெய்வக் கொள்கை பற்றிய கருத்தாகும். குற்றங்களைத் தற் பணியில் ஈடுபடுவோரின் வாக்கும் வாழ்வும் ஒன்றியிருக்க வேண்டும் என்பது உலகத்தின் எதிர்பார்ப்பு. இருமைப் பயனை அளிப்பதற்காக சான்றோர் அணிபெறச் செய்த மணிவாசகங்கள் 'ஒருவனைப்

பற்றி ஓரகத்திரு', 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று' என்று குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றன. இங்கு ஒருவனை-இறைவனை, பற்றி-அறிந்து கொண்டு, ஓர் அகம்- அழியாத நம்பிக்கையில், இரு-நிலைத்திரு. என்று பொருள் கொள்ளலாம். 'உறவும் பிரிவும் இரண்டானால் உள்ளம் ஒன்றே போதாது' என்று கலங்கி நிற்கும் கவியரசரே 'இரண்டு நினைவுகளில் சில மனிதர் வாழ்வதென்னே என்று பிரமித்துப் போகின்றார். ஆகையால் கடவுள் நம்பிக்கையை பொறுத்தவரை ஒரு நினைவு வேண்டும். எனவேதான் 'ஓரகத்திரு' என்று போதிக்கப்பட்டது.

தெய்வக் கொள்கை பற்றிய வாக்கு மாணவர்களுக்கெனில், வாழ்வு ஆசிரியனுக்குரியது. ஆலயம் இருக்கின்ற திசையும் அறியாத அறிஞர்கள் வெறும் அறிஞர் மட்டுமே. ஆசிரியன் ஆகிவிடமுடியாது. எனவேதான் நன்னூலார் நல்லாசிரியனுக்கு இலக்கணம் வகுத்தபோது, குற்றங்களைதல் பணிக்கு தெய்வக் கொள்கையை அணி சேர்த்தார்.

இரண்டாவது சீரில் இரண்டு தன்மைகளின் முக்கியத்துவம் குறித்து எடுத்துரைக்கின்றார். 'கலைபயிற்செளிவு கட்டுரை வன்மை' என்பனவே அவை. ஒன்று 'கலைபயில் தெளிவு' மற்றையது 'கட்டுரை வன்மை' மாணவருக்குப் புகட்டவிருக்கும் பாடத்தில் மட்டுமின்றி இதர துறைகளையும் கற்று ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்த ஞானமே கலைபயில் தெளிவு. எடுத்துக்காட்டாக, நெடுமானஞ்சியின் கொடைத்திறத்தை கூறவந்த ஔவையர் 'மாரி இரீஇ மான்றன்றால் மழையே' என்று கார்கால மேகத்தின் ஊதாரித்தன்மையை ஒப்புமை காட்டி நிறைவு கண்டார். வகுப்பறையில் இந்தப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டபோது, அறிதலில் ஆர்வம் கொண்ட மாணவன் "விண்ணிலிருந்து மழை நீர் புவியை நோக்கி நதியாக இறங்குவதில்லையே துளிதுளியாய் பொழிகின்றனவே அது ஏன்?" எனக் காரணம் கேட்டால் நீராவி, ஒடுங்குநிலை, பொருளின் அடர்த்தி, திணிவு, புவியீர்ப்பு முதலிய அறிவியல் காரணங்களை மறுகணமே விடையாக விளக்கியுரைக்கும் ஆற்றல் கலைபயில் தெளிவாகிய பன்னூல் பயிற்சியால் மட்டுமே முடியும். ஆசிரியனும் மாணவனாயிருப்பதால் கற்றல் தொழிற்பாட்டிற்கு எல்லைக் கோடு வேண்டாம் என்று கூறும் நன்னூலார், ஆசிரியரிருக்கு இலக்கணம் வகுக்கும் போதில் கலைபயில் தெளிவு என்றும் அணி சேர்த்தார்.

மாணவர்களுக்கு நூற்பொருளை எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளும் விதமாக தொகுத்துச் சொல்லும் திறன் 'கட்டுரை வன்மை' கட்டு - தொடர்பு, (தலைப்பிலிருந்து விலகாது தொடர்பைப் பேணிக் கொள்ளல்) உரை - சொல்லுதல். கட்டுரை - தொடர்புபடச் சொல்லுதல், என்று பொருள்

கொள்ளலாம். பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்தலில் உள்ள சீரான தொடர்பு விளங்குதாரணத்தாகின்ற போது மாணவ மனங்களில் நிறைவின் ஒளியை ஆசிரியன் மறுகனமே அறிந்து கொள்ளலாம்.

‘வன்மை’ என்பது மிகுதி எனும் பொருளைக் கொண்டிருக்கின்றது. விடயப்பரப்பை விளக்கியுரைக்க தொடர்புறுத்தல், முறையின் வைத்தல், நன்மொழி புணர்த்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, முதலிய பத்து வகைச் சிறப்பினாலும் எடுத்துச் சொல்லுகிற விடயத்தில் தாராளத் தன்மை நிலவ வேண்டும். பாடஞ்சொல்லலில் உள்ள தொடர்புறுத்தல் மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுவதாய் அமைந்துவிடக் கூடாது. மந்திரம் தெரிந்திருப்பதால் என்ன பயன்? அதை எங்ஙனம் பிரயோகிப்பது என்ற நளினம் தெரியாதவிடத்து.

‘நிலம் மலை நிறைகோள் மலர் நிகர் மாட்சி’ என்பதில் நல்லாசிரியனுக்கு இன்றியமையாக் குணங்கள் நான்கு முன்னிலைப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நிலம், மலை, நிறைகோள், மலர் என்பன உவமையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுவமைகளுக்குச் சொந்தக் காரரான நன்னூலாரின் கருத்தினை விரித்துரைக்க விழைந்த நாவலர் கொள்ளும் பொருளை ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் அறிந்திருத்தல் குற்றங்களைத் துணிக்குத் துணை செய்யும்.

நிலத்திற்கு இன்றியமையாச் சிறப்பு நான்கு உண்டு. ஒன்று- பிறரால் அறியப்படாத உருவத்தின் பெருமை. இரண்டு- பெரும் சுமை தன்மீது வைக்கப்பட்டபோதும் அது கண்டு கலங்காத வலிமை. மூன்று- தன்னை கொத்துதல், தோண்டுதல் செய்வதால் ஏற்படும் வேதனை கண்டும் சீற்றம் கொள்ளாத ஆழமான பொறுமை. நான்கு பெருமை அறிந்து உழவர் மேற்கொள்ளும் விவசாய முயற்சிகளுக்குத் தக்கபயனை வழங்கும் வள்ளண்மை என்பனவே அவை.

பிறரால் அறியப்படாத கல்வியின் பெருமை, பெரிய வாதம் செய்து தம்மை எதிர்த்து மேலே நிற்பவர்களைக் கண்டும் கலங்காத மனவலிமை, மாணவர் தம் அற்ப குணங்களால் இகழ்தல் செய்யினும் அவற்றை பொறுத்துக் கொள்ளும் பொறுமை. தன்னை நாடி வரும் மாணவர்க்கு கல்வியை இல்லையெனாது வழங்கும் வள்ளண்மை ஆகிய அம்சங்கள் ஆசிரியனுக்கும் இன்றியமையாதவை என்பதனால் அவனுக்கு நிலம் உவமையாயிற்று.

அடுத்து பேசப்பட்டிருப்பது மலை. மலையிடத்தில் அசைக்க முடியாத வலிமை, தொலைவில் உள்ளோர்க்கும் புலப்படும் உயர்ந்த தோற்றம், வரட்சி காலத்திலும் நீர் வழங்கும் ஊற்று முதலான பண்புகள் உண்டு. அது போலவே ஆசிரியனிடத்திலும் எத்தகைய புலமையினராலும் அசைக்க முடியாத கல்வியின் வலிமை, மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டலால் தேசம் கடந்து தொலைவில் உள்ளோராலும் பேசப்படும் உயர்வு, வறுமையுற்ற காலத்திலும் தன்னை நாடி வரும் மாணவர்க்கு வழங்கும் கல்வியெனும் கொடையூற்று எனும் குணாதிசயங்கள் கூடப்பிறந்தவையாயிருத்தல் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மலையின் பருமனும் உயர்ச்சியும் நாட்டின் வளத்தை பிரதிபலிக்கின்றது. இது குறித்தே வள்ளுவரும் “வரு புனலும் வாய்ந்த மலையும் நாட்டிற்கு உருபு” என்றார். நன்னூலார் ஆசிரியனை மலைக்கு உவமை சொன்னதை, நாம் நாடகம் என்னும் நிலத்தில் உயர்ந்து நிற்கும் ஷேக்ஸ்பியரையும், ஹைகூ எனும் நிலத்தில் உயர்ந்து விளங்கும் மாசுவோ பாஷாவையும், கீழைத் தேசத்தில் சிறுகதை எனும் நிலத்தில் வாய்ந்த மலையாய் தோற்றமளிக்கும் புதுமைப்பித்தனையும்கூட நினைவு படுத்தினால் குற்றமில்லை.

நிறைகோல் இன்றைய வழக்கில் தராசு. அல்லது தராசின் இரு தட்டுக்களிலும் இடப்பட்ட பொருட்களின் எடையினை சமன் செய்து காட்டும் முள். ஆசிரியன் கற்பித்தல் பணியில் நடுப்போற்றும் தன்மை உடையவனாயிருத்தல் வேண்டப்பட்டது. தீர்ப்புக் கூறல், உண்மை நிலையை எடுத்துரைத்தல் நிறைகோலின் செயற்பாடுகளாகும்.

செந்நாப் போதகரும் இது குறித்து ஒரு தடவை பேசியிருக்கின்றார். “நின்று சமன் செய்து சீர்தூங்கும் கோல் போல் ஒருபாற் கோடாமை சான்றோர்க்கணி” என்பது அவர் வாக்கு. நீதிபதிகளாக சமுதாயத்தில் விளங்கும் அத்தனை பேருக்கும் இது பொதுவெனினும் குற்றங்களைதல் பணிக்கு தம்மை அர்ப்பணித்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் நிறைகோலின் சின்னமாக திகழவேண்டும் என்பது ஆசிரியரிலக்கணத்தின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

‘மலர் நிகர் மாட்சி.....’ என்பதில் மலர் ஆசிரியனுக்கு உவமை சொல்லப்பட்டது. மலர்க்குரிய குணங்கள் பல. மலர்ச்சி, வாசம், மென்மை என்பன அவற்றுள் சில. சுபகருமங்களுக்குப் பயன்படும் மலர் தாம் அணியப் பெற்றவரை அழகு படுத்தவும் காண்போர் மனதைக் கவரவும் வல்லது. மாணவரின் முன்னின்று பாடஞ்சொல்லலின்போது ஆசிரியனின் முகத்தில் வேண்டப்படும் முகமலர்ச்சியாகிய புன்னகையும், மலரிடத்திலிருந்து பிறக்கும் மணம் போல வார்த்தைகளில் இருந்து பிறக்கும் பொருண்மையும், மென்மையும் பாடங்கேட்போரை வரித்துக் கொள்ளக் கூடிய தாரக

மந்திரங்களாகும் என்பதை உணர்ந்தே ஆசிரியரிலக்கணம் ‘மலர் நிகர் மாட்சி’ என்று நல்லாசிரியனை ஓர் உயிரோவியமாகத் தீட்டித் தருகின்றது.

“உலகியலறிவோடுயர் குணம் இனையவும்
அமைபவன் நூலுரை யாசிரியன்னை”

ஆசிரியரிலக்கணம் பற்றிக் கூறும் இந்த இறுதி அம்சம் காலோசிதமானது. இன்று அறிவியல் தொழில்நுட்பம் நினைத்துப் பார்க்கவொண்ணாத அளவு வளர்ந்து நிற்கின்றது. கற்பித்தல் முறைகளும், கற்பித்தல் சாதனங்களும் விஞ்ஞான உலகின் விந்தைகளோடு இணைந்துவிட்டன. Chalk and talk கழிந்து செல்கிறது. Multi Media, Presentation, Internet, email, Network, Communication, 5E முதலான காலமாற்றத்திற்கமைவான நவீன சொற்பிரயோகங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன. ‘குருகுலவாசத்தின்’ வாசமும்கூட குருவின் மீதோ சிஷ்யனின் மீதோ விழுவதாக தெரியவில்லை வகுப்பறைக் கற்பித்தலிலும் மேற்குலகம் இறக்குமதி செய்து தந்த ‘ஜனநாயகம்’ ‘மனித உரிமை’ ஆகிய சொற்பதங்கள் ஆசிரியனை கடுகாக்கி மாணவர் சமூகத்தையும் பெற்றோரையும் சர்வாதிகாரிகளாக்கி மனித மாண்பு பற்றி பேசுகிறது.

“உடனுண்டு உடனுறைந்து” மனித மாண்பு வளர்த்த ஆசிரியப்பணி, இன்று Factory ஒன்றிற்கு தினசரி வேலைக்கு செல்லும் தொழிலாளியின் போக்கில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ‘பொய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா’ என்று வாய்மையின் மேன்மையை குழந்தைகளுக்கு பாடல் எனும் ஊடகத்தால் ஊட்டினான் பாரதி. ‘பொய் சொல்லும் குழந்தையை வையாதீர்’ அது குழந்தையின் கற்பனா சக்தியின் வடிவம் என்கிறது western Psychology. இனி உலகியலறிவும் உயர்குணமும் இல்லாத ஆசிரியனால் எப்படி இன்றைய Software யுகத்தில் குற்றங்களைதல் பொருளில் வழங்கும் ஆசிரியனாயிருப்பது. Sir ஆக கடமை செய்து, Teacher ஆக தொழில் புரிந்து, Master ஆக வாழ்ந்து மடியலாம்.

இந்த இடத்தில் ஆசிரியப்பணிக்கு நன்னூலார் தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லி வைத்த உலகியலறிவின் இன்றியமையாமையை ‘ஞாலம் கருதினும் கை கூடும் காலம் அறிந்து கடச்செயின்’ என்ற செந்நாப் போதனையோடு இணைத்துப் பார்க்கின் இன்பம் நுகரலாம்.

பாடசாலைகளில் கவனமின்மை சார் தீங்குகளும் உடலியல் சார் தண்டனைகளும் பற்றிய நோக்கு

செல்வரட்ணம் சந்திரராஜா,

M.A, LL.B, SLEAS - 1

கல்விப் பணிப்பாளர்,

வலிகாமம் கல்வி வலயம்.

- ⇒ பெரியோர்களின் (அதிபர்/ஆசிரியர்கள்) கவனமின்மை காரணமாகப் பாடசாலைகளில் மாணவருக்கு ஏற்படக்கூடிய தீங்குகள் மற்றும் அதனோடு தொடர்புடைய தீங்கியற் சட்ட ஏற்பாடுகளும், வழிமுறைகளும்.
- ⇒ மாணவர்களிடையே ஒழுக்கத்தைப் புகட்டுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகப் பாடசாலைகளில் உடலியல் சார் தண்டனைகளை வழங்குவது பற்றியும் அதனோடு தொடர்புடைய குற்றவியல் சட்ட ஏற்பாடுகளும், பிரச்சினைகளும்

தொடர்பான இரு அடிப்படைகளை சுருக்கமாக ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சிறுவர்கள் தொடர்பான உரிமைகளை வலியுறுத்தும் சட்ட மூலங்களின் பிரகாரம் 18 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகள், அதாவது பாடசாலைப் பராயத்துக்குட்பட்ட பிள்ளைகள் பெரியோர்களால் முறையாக வழிப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்களாவர். இவர்கள் உடல் உள ரீதியாக முதிர்ச்சியடையாதவர்களாக இருப்பதால் பாடசாலைகளில் அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு பெரியவர்களான அதிபர், ஆசிரியர்களைச் சாருகின்றது. தமது சிறுவயதில் சிறந்த அனுபவங்களைப் பெறுவதற்கும் சமநிலை ஆளுமையுடையவர்களாகத் திகழ்வதற்கும் உரிய முழு வாய்ப்பினையும் அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். சகல பாடசாலைகளிலும் இருக்க வேண்டிய பண்புசார் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக் கூடியவாறு சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனத்துக்கேற்ப, உரிய சிறுவர் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து அவர்களது ஆளுமை விருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்வது சகல ஆசிரியர்களினதும் பொறுப்பாகும்.

எனவே, பாடசாலையின் பொறுப்பில் விடப்படும் மாணவர்களை அவர்களின் பெற்றோருக்குச் சமமாகப் பேணிப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு பாடசாலையைச் சாரும். இது கடமை மட்டுமல்ல சட்ட ரீதியான பொறுப்பும் ஆகும். இதிலிருந்து அதிபர், ஆசிரியர்கள் தவறுதல் சட்ட மீறலாகவே கருதப்படுகின்றது. இது தொடர்பில் பல்வேறு வழக்குத் தீர்ப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் “மாணவர்களைப் பாதுகாப்பது தொடர்பாக அதிபர்கள், ஆசிரியர்களுக்கான இச் சட்டரீதியான பொறுப்பானது அவர்களே “இடம்சார் பெற்றோர்” (Loco Parent)என்னும் அடிப்படையிலேயே கையாளப்படுகின்றது”. இது தொடர்பில் கல்வியமைச்சர் செயலாளரின் 2012/37 இலக்க சுற்றறிக்கையில் “ஆசிரியர்களின் விழுமியம் மிக்க செயற்பாடுகள் தொடர்பான ஒழுக்க மற்றும் சட்டத் தொகுப்பு” என்னும் தலைப்பிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாகக் ‘கடமை’ என்னும் போது அதனை ஒழுக்க ரீதியான கடமை, சட்ட ரீதியான கடமை என வகுத்து நோக்க முடியும். ஆசிரியர்களை மாணவர்கள் மதிக்க வேண்டும், கீழ்ப்படிய வேண்டும், பெற்றோரைக் கணம் பண்ண வேண்டும் போன்ற கடமைகள் மாணவர்களுக்கான ஒழுக்கவியல்சார் கடமைகள். இக்கடமைகளை அவர்கள் உரியவாறு நிறைவேற்றும்படி செய்வது பாடசாலை நிர்வாகத்தின் கடப்பாடாகும். அதேவேளை இவற்றை மாணவர்கள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவது என்பது ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் பாடசாலைகளில் மேற்கொள்கின்ற சட்ட ரீதியான கடமை நிறைவேற்றங்களில் தங்கியுள்ளதெனவும் வாதிட முடியும். பொதுவாகப் பாடசாலைகளில் வழங்கப்படும் உடல்சார் தண்டனைகள் ஒழுக்க ரீதியான கடமைகளை மாணவர்கள் உதாசீனம் செய்வதால் எழுபவையாகவே உள்ளதை நடைமுறையில் அவதானிக்க முடியும். சமகாலத்தில் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் தொடர்பில் விவாதிக்கப்படும் பிரதான விடயம் அவர்கள் தங்களது வகுப்பறைக் கற்பித்தலுக்கு அப்பால் மாணவர்களின் ஒழுக்கவியல்சார் கடமைகள் தொடர்பிலான வழிகாட்டுதல்களை உரிய சந்தர்ப்பங்களில் வழங்காமையே என்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும் உரிமைகளை வலியுறுத்துமளவுக்கு அவர்கள் தமது கடமையில் அக்கறை கொள்வதில்லை எனவும் வாதிடப்படுகின்றது. இருப்பினும் இக்கருத்துக்கள் மென்மேலும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட வேண்டிய கருத்துக்களாகவே காணப்படுகின்றன. மாணவர்களின் நடத்தையில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் மறைமுகக் காரணிகள் இங்கு கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாகவும் உள்ளது.

சிறுவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சியை நோக்காகக் கொண்டு அவர்களின் உரிமைகளை வலியுறுத்தும் வகையில் பல்வேறு சட்ட வரையறைகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. குற்றவியற் சட்டம், தீங்கியற் சட்டம் என்பன குறிப்பாக சிறுவர்களின் உரிமைகளைப் பாடசாலை மட்டத்தில் பேண வேண்டியதன் அவசியத்தினை வலியுறுத்துகின்ற சட்டப் பகுதிகளாகும்.

பாடசாலைகளில் தீங்கியற் சட்டம் :

தனதுரிமையில் மற்றவர் தலையிடாதிருப்பதைப் பெறும் உரிமை ஒருவருக்குண்டு. அதனைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மற்றவரின் கடமை. இவ்வாறு உரிமையில் தலையிடுவதாலும், கடமையில் தவறுவதாலும் தீங்குகள் உண்டாகலாம். Prof. Mckerron கருத்துப்படி, சட்டத்தினால் சுமத்தப்பட்டுள்ள பொதுவான கடமைகளிலிருந்து தவறுதல் தீங்கு. யாருக்காக அக்கடமை விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவருக்கு மற்றவரின் தவறின் காரணமாகச் சேதம் ஏற்பட்டிருப்பின் அதற்கென நட்டஈடு கோரி வழக்குத் தொடரும் உரிமையைப் பாதிக்கப்பட்டவர் பெறுகின்றார். எனவே தீங்குகள் என்பது ஒரு ஆளுக்குரிய கடமையிலிருந்து தவறுவதாகும்.

தீங்கு ஒன்று நிகழும்போது எவரது கவனமின்மையால் ஏற்பட்டது என்பதைப் பொறுத்து அவரிடமிருந்து நட்டஈடு கோர முடியும். தீங்கு தொடர்பில் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தீங்கிழைத்தவருக்கு எதிராக வழக்குத் தாக்கல் செய்து நட்டஈட்டினைக் கோர முடியும். மாவட்ட நீதிமன்றத் தீர்ப்பில் திருப்தியடையாவிடின் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திலும், அதிலும் திருப்தியடையாவிடின் உயர்நீதிமன்றத்துக்கும் மேன்முறையீடு செய்யமுடியும்.

கவனமின்மையால் ஒருவர் இன்னொருவர் மீது தவறு இழைப்பதனால் அடுத்தவருக்குத் தீங்கு ஏற்படுகின்றது. இக்கவனயீன இழப்புக்காக நட்டஈடு பெறும் நோக்கில் வழக்கிடுதல் தீங்கியற் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சமாகும்.

தீங்கியற் சட்டம் முக்கியத்துவம் பெறும் பிரதான இடமாக பாடசாலை விளங்குகின்றது. பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு ஒப்படைத்ததும் அவர்களைக் கண்காணித்துப் பராமரிக்கும் பாரிய பொறுப்பு பாடசாலையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விடுகின்றது. அதிபர், ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய சட்டரீதியான கடமைகளைச் செய்விப்பதற்கும், அதனூடாகச் சிறுவர்களின் சட்ட உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் வழிவகுக்கும் சட்டமாக தீங்கியற் சட்ட ஏற்பாடுகள் பாடசாலைகளில் முக்கியத்துவமுடையதாக விளங்குகின்றது. “ஏனையோரைப் பற்றி அக்கறை கொள்வது சட்டரீதியான கடமை, இத்தகைய கடமைகளை மீறுவது சட்ட மீறல் என்பதற்கிணங்க தீங்கியற் சட்டத்தின் அடிப்படைகள் சிறுவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் பயனுடையவையாகவுள்ளன.

பெற்றோரால் பாடசாலைக்கு ஒப்படைக்கப்படும் சிறுவர்களின் பொறுப்பு அவ்வேளையில் அதிபரையும், ஆசிரியரையும் சார்ந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. பாடசாலை ஆரம்பிக்க முன்பு, பாடசாலை ஆரம்பித்த பின் வகுப்பறையில்,

ஆய்வுகூடத்தில், விளையாட்டு மைதானத்தில், இடைவேளையின் போது, பாடசாலை முடிவறும் போது, போட்டிகளின் போது, சுற்றுலாக்களின் போது என மாணவர்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு அதிபரையும், ஆசிரியர்களையும் சாரும். மாணவர்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்புடைய ஆசிரியர் கவனமின்மையால், கடமையை மீறியதன் காரணமாகப் பாதிப்பு ஏற்பட்டால், நட்பு செலுத்தப்படவேண்டியேற்படலாம்.

இவ்வாறு மாணவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்கள் தொடர்பில் இலங்கையில் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட வழக்குகள் மிகக் குறைவாக இருப்பினும், ஏனைய நாடுகளில் நடைபெற்ற வழக்குகளின் தீர்ப்புகள் எமது பாவனைக்குப் பொருந்தக்கூடிய தெளிவினை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்பதால் அவற்றின் சாராம்சமான கருத்துக்களை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் : (வழக்கு ஒன்றின் சாராம்சம்)

குறித்த பாடசாலை ஒன்று 8.15 மணிக்கு முதல் மணி அடித்து 8.30 மணிக்கு ஆரம்பிக்கின்றது. சகல மாணவரும் 8.30 மணிக்கு வகுப்பிலிருக்க வேண்டும். அதிபர் 8.00 மணிக்குப் பாடசாலைக்கு வருபவர். ஒருநாள் 8.05 மணிக்கு சமூகமளித்திருந்த ஒரு மாணவன் “கவண்” மூலம் கல்லை அடித்ததால் இன்னொரு மாணவன் பாரிய காயத்துக்குள்ளாகினான். பிள்ளையின் தந்தை வழக்குத் தொடுத்தார்.

பாடசாலை அதிபர் உதாசீனமாக இருந்தார் என நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியதோடு பின்வரும் கருத்துக்களையும் முன்வைத்தது.

- காலைக்கூட்டம் முடிந்து வகுப்பறைக்குச் செல்ல முன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறை விதிகளை அதிபர் கூறியிருக்கவில்லை.
- அதிபர், பதவி வகித்தாரே ஒழிய கண்காணிக்கும் பொறுப்புகளை உரியவரிடம் உரியவாறு ஒப்படைக்கவில்லை.
- பாடசாலை நேரத்துக்கு முன்பு வரும் சிறுவர் தொடர்பில் எந்தவித பாதுகாப்பு நடவடிக்கையும் எடுத்திருக்கவில்லை.
- குறித்த மாணவன் மற்றைய மாணவனைக் கீழே வீழ்த்தித் தாக்கிய போது எந்தவொரு ஆசிரியரும் அங்கு இருந்திருக்கவில்லை.

போன்ற குறைபாடுகள் அங்கு வெளிக்கொணரப்பட்டன. எனவே இவ்வாறான குழந்தைகளில் பாடசாலை நிர்வாகம் சரியான நெறிமுறைகளை முன்கூட்டியே வழங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதையும், தூர இடங்களிலிருந்து உரிய நேரத்துக்கு முன்னதாக வரும் மாணவருக்கான ஒரு கண்காணிப்புப் பொறிமுறை அவசியம் என்பதையும், எமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய படிப்பினைகளாகக் கருதிச் செயற்பட முடியும். எனவே அதிபர்கள் தமது பாடசாலையின் ஆசிரியர் வளத்துக்கேற்ப மாதாந்தம் அல்லது இரு வாரங்களுக்கொருமுறை சுழற்சி முறையில் தினசரி குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று ஆசிரியர்களாவது (மிகச்சிறிய பாடசாலையாயின் ஒரு ஆசிரியராவது) 7.30 மணிக்கு முன் பாடசாலைக்குச் சமூகமளித்துக் கண்காணிப்பினை மேற்கொள்ளும் வகையில் கடமைப் பகிர்வினை எழுத்துமூலம் ஒப்படைப்பது சிறந்தது. இதன் மூலம் பாடசாலையின் ஏனைய ஆரம்ப நடவடிக்கைகளையும் இலகுவாக மேற்கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

பாடசாலை ஆரம்பித்த பின்னர் வகுப்பறைகளில் :

பாடசாலை ஆரம்பித்த பின்னரும் உரிய நேரத்துக்கு ஆசிரியர்கள் வகுப்புக்களுக்குச் சென்று கற்பித்தலிலும், கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடத் தவறும் போது மாணவரிடையே ஏற்படக்கூடிய மோதல்கள் மற்றும் பிரச்சினைகளும் தீங்குகளை ஏற்படுத்தக்கூடியன. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களிலும் கவனமின்மை சார்பில் ஆசிரியர்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டியேற்படலாம்.

ஆய்வுகூடங்களில் :

ஆய்வுகூடத்தில் பாதுகாப்பற்ற முறையில் வைக்கப்பட்ட அசிட் போத்தல் ஒன்றை வீசியதால் மற்றைய மாணவனின் கண் பாதிக்கப்பட்டமை தொடர்பான வழக்கு ஒன்றினை ஆராய்ந்த நீதிமன்றம் :

- மாணவர்களை உரிய முறையில் கண்காணிக்காமை.
- ஆபத்தான பொருட்களைத் தொட இடமளித்தமை

போன்ற காரணங்களால் குறித்த ஆசிரியர் சட்டப் பொறுப்பினை மீறினார் எனக் கருதியது. அதாவது, அவர்களது கைக்கு எட்டக் கூடிய வகையில் அசிட் போத்தலை ஆசிரியர் வைத்தது கவனமின்மை என இனங்காணப்பட்டது.

எனவே, சிறுவர்களின் இயல்புகளை ஆசிரியர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். வயது, முதிர்ச்சியின்மை, குழப்படி செய்தல், கையில் கிடைக்கும் எதனையும் துருவித் துருவி ஆராய்தல், போன்ற இயல்புகள் அவர்களிடம் காணப்படுவதால்

ஆசிரியர்கள் எச்சந்தர்ப்பங்களிலும் மாணவர்கள் தொடர்பில் அவர்களின் வயதுநிலைக்கேற்ப உரிய அறிவுறுத்தல்களையும், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். எனவே ஆய்வுகூடங்களில் மாணவர்களின் செயற்பாடு மற்றும் இரசாயனப் பொருட்களின் பாவனை தொடர்பில் உரிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும், அதன்மூலம் அங்கு ஏற்படக்கூடிய தீங்குகளைத் தவிர்க்கலாம் என்பதையும் படிப்பினைகளாக நாம் பெற்றுச் செயற்பட முடியும்.

சுற்றுலாக்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும் சந்தர்ப்பங்களில் :

கல்விச் சுற்றுலாக்கள் கவனமின்மை சார்பான தீங்குகளுக்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக்கூடியவை. இதனைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் பாடசாலை நிர்வாகம் முறையான நடவடிக்கைகளை அதற்குரிய சுற்றறிக்கைகளுக்கமைவாகச் செயற்படுத்த வேண்டும். மாணவர்களைச் சுற்றுலாக்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும் பொறுப்பாசிரியர் தாம் மாணவர்களின் பாதுகாப்புக்காகவும் அவர்களை முறையாக வழிநடத்துவதற்காகவும் செல்ல வேண்டுமே ஒழிய, புதினங்களை அவதானித்துப் புகைப்படங்கள் பிடிப்பதில் அக்கறையாக இருப்பாராயின் மாணவர்கள் சிலரைத் தவறவிட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் கூட ஏற்படலாம். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் நிறையவே நிகழ்ந்துள்ளமையைப் பல்வேறு வழக்குத் தீர்ப்புக்களிலும், மற்றும் பத்திரிகைச் செய்திகள் வாயிலாகவும் அறிந்திருப்போம். எனவே சுற்றறிக்கைகளுக்கும் அப்பால் மாணவர்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பில் பெற்றோருக்குரிய பொறுப்புடன் ஆசிரியர்கள் செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. வீடுகளில் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை எவ்வாறு முகாமைப்படுத்துகின்றனர் என்பதைப் பாடசாலையில் மாணவர்களின் செயற்பாடுகளின் போது மனதிற் கொள்வார்களாயின், இந்நிலைமைகளை ஆசிரியர்களால் இலகுவாக நெறிப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். உண்மையில் ஆசிரியர்களே பாடசாலை வேளையில் மாணவர்களின் “இடம் சார் பெற்றோர்களாக” (Loco Parents) இருக்கின்றனர். தீங்கியற் சட்டம் இதே பொருள் விளக்கத்தினையே இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் கவனத்தில் கொள்ளுகின்றது. அதே வேளை குறித்த மாணவர்களுக்கு வழங்கவேண்டிய சகல அறிவுறுத்தல்கள், ஆலோசனைகள், சட்டதிட்டங்கள் போன்றவற்றை அதிபர் விரிவாக விளக்கி அவற்றைப் பிரதிகளாக்கிப் பெற்றோர்களும் தெளிவாக அறியும்படி தெரிவிக்க வேண்டும். இதன்மூலம் “கவனமின்மை” என்ற பொறுப்பற்ற செயலில் இருந்து ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் விடுவிக்கப்படக்கூடிய சட்ட நிலைமை உருவாகும்.

கவனமின்மை தொடர்பாக தீங்கியற் சட்டத்துடன் தொடர்புடைய பிரபலமான வழக்கான Donoghue Vs Stevenson என்பதில் வெளியிடப்பட்ட கருத்து இவ்விடத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்படக் கூடியது. (you must not injure

your neighbour." – Lord Atkin J.) “ஏதெனுமொரு செயலைச் செய்வதனால் அல்லது ஏதெனுமொரு செயலைச் செய்யாது விடுவதனால் உங்கள் அயல் வருக்குத் தீங்கு ஏற்படுமென நீங்கள் கருதினால் அத்தகைய தீங்குகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் நடந்து கொள்வது கட்டாயமான பொறுப்பாகும்.”

கவனமின்மை தொடர்பான எல்லை அல்லது வரம்பு:

பாடசாலையில் அதிபர் ஆசிரியர்களின் கவனக்குறைவு என்பது அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களிலும் சட்ட ரீதியான பொறுப்புக்களை மீறியதாக இருப்பதில்லை. எனவே தீங்கு தொடர்பில் ஒருவர் கவனமின்றிச் செயற்பட்டமையால் சட்ட ரீதியாக பொறுப்பினை மீறியிருப்பாராயின் பின்வரும் அம்சங்கள் காணப்பட வேண்டும்.

- 1) குறித்த நபருக்கு ஏனையோரைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு கடமையாகக் கையளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது பாடசாலையில் அதிபர்கள் இவ்வாறான கடமைக் கையளிப்புக்களை ஆசிரியர்களுக்கு எழுத்து மூலமாகச் செய்திருத்தல் வேண்டும்.
- 2) குறித்த நபர் தனது கடமையைத் திட்டமிட்டு மீறியிருக்க வேண்டும். அதாவது கவனமின்மையுடன் அல்லது உதாசீனமாகச் செயற்பட்டுள்ளமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
- 3) குறித்த நபர் கடமையை மீறியதால் அதாவது, செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாது விடுவதாலும், செய்யாமல் விடவேண்டியதைச் செய்வதாலும் இன்னொருவருக்குப் பாதிப்பு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

அதே வேளை பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் அதிபர், ஆசிரியர் பொறுப்புக் கூறவேண்டியதில்லை.

- 1) தடுக்க முடியாத செயற்பாடுகளால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் அல்லது தீங்குகள்.
- 2) கண்காணிப்பு அல்லது கவனம் உரியவாறு செலுத்தியும் தீங்கு ஏற்பட்டிருத்தல்.

மேற்கூறிய விடயங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது பாடசாலையில் மாணவருக்குத் தீங்கு ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்புக்களை இனங்கண்டு

முன்னெச்சரிக்கையுடன் செயற்படவேண்டிய பொறுப்பு அதிபர், ஆசிரியர்களைச் சார்ந்தது என்பதையும், உரிய நேரத்தில் உரிய அறிவுறுத்தல்களையும் விளக்கங்களையும் மாணவருக்கு வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு அதிபர் ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு என்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பாடசாலைகளில் உடலியல் தண்டனைகள் வழங்குதல்.

மாணவர்களுக்கு உரிய உரிமைகளைப் போன்று அவர்கள் தமது வீடு, பாடசாலை, சமூகம் போன்றவற்றில் ஏற்கவேண்டிய சில கடமைகளும், பொறுப்புக்களும் உள்ளன. சட்ட ரீதியில் இக்கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு உண்டு. குடும்பத்தில் பெற்றோர்களைப் பொறுத்தவரை தமது பிள்ளைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கல்வி பெற வைத்து ஆளாக்கும் கடமைப்பாடு உண்டு. இது சட்ட ரீதியான கடமையாகும். இவற்றைப் பெறுவதற்கான உரிமையும் பிள்ளைகளுக்கு உண்டு. சிறுவர்கள் என்ற வகையில் இவற்றுக்கான செயற்பாட்டு உரிமை பெற்றோர் மூலமாகவே நிறைவேற்றப்படுகின்றது. பிள்ளைகளை அரவணைத்துப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பினையுடைய பெற்றோர்கள், சிறுவர்களின் நலன் கருதி விடுக்கின்ற சட்ட அடிப்படையிலான அல்லது ஒழுக்கவியல் சார்ந்த கட்டளைகளுக்குப் பணிந்து நடத்தல் பிள்ளைகளின் கடமையாக இருக்க வேண்டும். குடும்பத்தில் உள்ளது போன்றே பாடசாலையிலும் பிள்ளைகள் மாணவர் என்ற ரீதியில் பல கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலை உள்ளது. இவ்விடத்தில் இரண்டு எதிர்நிலைகளைக் காண முடிகின்றது.

- 1) மாணவர்களின் சட்ட ரீதியான, ஒழுக்க ரீதியான கடமைகள்.
- 2) பாடசாலை நிர்வாகத்துக்கு உள்ள சட்ட ரீதியான உரிமைகள்.

சட்ட ரீதியான பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றாத மாணவர்களுக்கும், பாடசாலையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நடைமுறை விதிகளைக் கடைப்பிடிக்காத மாணவர்களுக்கும் உடலியல் தண்டனைகளை வழங்குவது எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்குமா? என்பது வாதத்துக்குரியதாக அமைகின்றது.

உடலியல் ரீதியான தண்டனைகள் எந்தளவுக்கு மாணவரிடையே எதிர்பார்த்தவாறு ஒழுக்கத்தைப் புகட்டும் வழியாக அமையக் கூடியது? என்பது தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளும் கருத்துக்களும் உடலியல் தண்டனைகளை வலுப்படுத்துவதாக இல்லை. சமநிலை ஆளுமையுடையவர்களாக மாணவர்களை உருவாக்கும் நோக்கினை உடலியல் தண்டனைகள் நிறைவேற்றவில்லை என்பதே வரலாற்றில் கிடைத்த பெறுபேறாக உள்ளது.

அதே வேளை உடலியல் தண்டனை மூலம் தான் ஒழுக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம் எனக் கூறுவது ஒரு வகையில் அதிபர், ஆசிரியர்களின் திறமை குன்றிய நிலையினையே வெளிப்படுத்துகின்றது என்ற கருத்தும் காணப்படுகின்றது.

சட்டத்துடன் முரண்படும் பிள்ளைகள் பொதுவாக புனர்வாழ்வு மற்றும் சிகிச்சைக்கு உரித்துடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது சிறுவர் உரிமைப் பிரமாணங்களுக்கு அமைவானது. இவர்கள் சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லங்களுக்கு அனுப்பப்படவேண்டியவர்கள். தண்டனைச் சட்டக் கோவைப்படி 8 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளை குற்றம் செய்ய மாட்டாதென சட்டம் ஊகிக்கும். அவ்வாறே 8 - 12 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளைப் பொறுத்து சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு குற்றம் புரிந்தாரா இல்லையா என நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும். 18 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு மரண தண்டனையோ, 16 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்குச் சிறைத் தண்டனையோ வழங்கப்படுவதில்லை. இந்நிலையில் இவர்கள் புனர்வாழ்வு நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

எனவே சிறுவர்கள் தொடர்பில் அவர்களின் வயதமைப்புக்கேற்ப தண்டனைகளின் இயல்பும் தன்மையும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

இது தொடர்பில் கல்வியமைச்சர் செயலாளரின் 2005/07 இலக்க சுற்றறிக்கையிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. உடலியல் தண்டனைகள் வழங்குவதன் மூலம் மாணவரிடையே கோபமூட்டும் செயல்கள், பழிவாங்கல்கள், வன்முறைகள், திருப்தியற்ற மனித உணர்வுகள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், திருட்டுச் செயல்களில் ஈடுபடுதல், சமூகத்துக்குப் பொருத்தமற்ற பழக்கங்கள், அதிபர் - ஆசிரியர்கள் - மாணவரிடையே மோதலும் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்படுதலும் போன்ற பாதகமான விளைவுகள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

எனவே தான் உடல் ரீதியான தண்டனைகளுக்குப் பதிலாக மாற்றுத் தண்டனைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் கல்வியியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள் மற்றும் உளவியல்சார் நிபுணர்கள் மட்டத்திலும் காணப்படுகின்றது.

உடல்சார் தண்டனைகள் பாடசாலைகளில் வழங்கப்பட்டால் :

மாணவர்களிடையே ஒழுக்க ரீதியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான வழியாக உடல்சார் தண்டனைகளை வழங்குவதைச் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அத்தண்டனைகள் மாணவர்களுக்கு உடல் உளத் தாக்கத்தினையோ அல்லது துன்பத்தினையோ ஏற்படுத்துவதால் அவற்றைத் தவிர்த்து மாற்று நடவடிக்கைகளைக் கையாள் வேண்டும். உடல் உளப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தக் கூடியவாறு தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டமை நிரூபிக்கப்படுமிடத்துப் பின்வரும் ஏற்பாடுகளின் கீழ் அதிபர், ஆசிரியர்கள் தண்டனை பெற வேண்டி ஏற்படலாம்.

• அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் III இன் 11 வது வாசகத்தின்படி

“ஆளெவரும் சித்திரவதைக்கு அல்லது கொடூரமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகைக்கு அல்லது தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது” என்பதற்கிணங்க குறித்த நபர் மீது அடிப்படை உரிமை மீறல் வழக்கினைத் தாக்கல் செய்ய முடியும். மேற்குறிப்பிட்ட வாசகம் அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் பிரிவு 5 இலும், குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான ஐரோப்பிய சமவாயத்தின் உறுப்புரை 3 இலும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. “சித்திரவதை என்பது வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட உடல் உள ரீதியான கடுமையான தாக்கம் அல்லது துன்பம்” என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே பாடசாலையில் மாணவருக்கு வழங்கப்படும் உடலியல் சார் தண்டனைகள், உடல். உள ரீதியில் பாதிக்கப்படக்கூடியவை என்பதால் அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டியது கட்டாயமானது.

• குற்றவியற் சட்டத்தின் பிரிவு 308 (அ) வின் கீழும்

பிள்ளைகளின் மீது தண்டனைகளை வழங்குபவர்கள் தொடர்பில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யும் ஏற்பாடுகள் உள்ளன. 308 (அ) பிரிவின்படி, சிறுவர்களின் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் தாக்குவது, தவறாக நடாத்துவது, கைவிடுவது குற்றமாகக் கருதுவதோடு ஆகக் குறைந்தது 2 வருட சிறையும் ஆகக் கூடியது 10 வருட சிறையும் தண்டமும் நட்ட ஈடும் வழங்கவேண்டுமெனக் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வாறே 1995 ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்கச் சட்டமும், 1998 ஆம் ஆண்டின் 29 ஆம் இலக்கச் சட்டமும், உடல்சார் தண்டனைகள் வழங்குவதை அங்கீகரிக்கவில்லை.

• ஒழுக்காற்று விசாரணை—

தாபன விதிக் கோவைப் பிரமாணங்களுக்கமைய மாணவர்களின் மீது உடல்சார் தண்டனைகள் வழங்கியமை உறுதிசெய்யப்படுமிடத்து ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைக் குட்படுத்தப்பட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முடியும். (தாபன விதிக் கோவை பகுதி II இன் கீழ்).

உடலியல் தண்டனைகளுக்குப் பதிலாக :

சித்திரவதை போன்றோ, இழிவான நடத்தைக்கோ அல்லது உளரீதியான பாதிப்புக்களுக்கோ இட்டுச் செல்லாத வகையிலான தண்டனைகளை வழங்குவதன் மூலம் மாணவர்களின் ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்றும் நிலையினை வலுப்படுத்துவதற்குப் பாடசாலை நிர்வாகத்துக்கு அதிகாரமுண்டு.

மாணவர்களிடையே ஒழுக்க ரீதியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிகளாக உடலியல்சார் தண்டனைகளுக்குப் பதிலாகப் பின்வரும் அம்சங்களில் கவனம் செலுத்த முடியும்.

- ஒழுக்க விழுமியங்கள், அதன் முக்கியத்துவம் தொடர்பில் மாணவர்களிடையே அறிவூட்டம் செய்தல்.
- பாடசாலை மட்டத்தில் மாணவர்களின் தவறான அல்லது பொருத்தப் பாடற்ற நடத்தைகளுக்கு அதிபர், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர் மற்றும் பாடசாலை சார்ந்த, சாராத அனைவரும் உதவி அல்லது ஆதரவு அல்லது அங்கீகாரம் வழங்காதிருத்தல்.
- மாணவர்களிடையிலான பொருத்தப்பாடற்ற செயற்பாடுகளைத் திசை திருப்பும் வகையில் அரங்க, அழகியல் போன்ற இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும்மற்றும் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளிலும், ஈடுபடுத்தலாம். அதேவேளை ஒழுக்க முரணான செயல்களில், சிந்தனைகளில் ஈடுபடுத்தாத வகையில் பாடசாலையின் செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைக்கலாம். (சில வேளையில் பாடசாலை நிர்வாகம் மற்றும் ஆசிரியர்களின் பக்கச் சார்பான செயற்பாடுகள் மாணவரிடையே நடத்தை மாற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படலாம்)
- மாணவர்களுக்குச் சரியான வழிமுறைகளை மாத்திரம் காட்டுதல். முன்மாதிரியாக இருத்தல், தவறுகளை உரிய நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டுதல்.
- மிகவும் மோசமான செயற்பாடுகள் மாணவர்களிடையே காணப்படின:
 - ⇒ எச்சரிக்கை செய்தல்.
 - ⇒ பெற்றோரை அழைத்து விளக்குதல்
 - ⇒ பாடசாலையின் ஒழுக்காற்றுக் குழுவின் ஊடாக முறையான விசாரணை ஒன்றினை நடாத்தி முறையான பதிவுகளை மேற்கொண்டு அதிபரின் தலைமையில் கீழ்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள சிபார்சு செய்து உரிய வலயக் கல்விப் பணிப்பாளருக்கு அறிவித்து நடைமுறைப்படுத்துதல்.
- i) குறித்த மாணவர் வகிக்கும் பதவிகள் அனைத்தையும் இல்லாமல் செய்தல்

- ii) இரண்டு வாரங்களுக்கு அதிகரிக்காத வகுப்புத் தடையினை விதித்தல்
- iii) வேறொரு பாடசாலைக்கு அதே வகுப்பில் கல்வி பயில்வதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல். இதன் மூலம் குறித்த மாணவனின் முறையற்ற செயற்பாடுகள் இல்லாது போகும் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த முடியும்.

இது தொடர்பான விளக்கங்களைக் குறித்த பெற்றோருக்கு விளக்க வேண்டும். அதனூடாக அவர்களது சம்மதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது சிறந்ததாகும். ஏனெனில் மாணவர்களின் கற்கும் உரிமை தொடர்பில் இந்நடவடிக்கை எந்தவித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதைக் குறித்த பாடசாலையின் நடவடிக்கை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் பாடசாலை அதிபர் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரின் அங்கீகாரம் பெற்ற “ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைப் பதிவுப் புத்தகம்” ஒன்றைப் பேணிவர வேண்டும் என்பதோடு சகல முறைப்பாடுகளும் சான்றுகளும் வாக்குமூலங்களும் முறையாகப் பதியப் பட்டு ஒழுக்காற்றுக் குழுவினரதும், சம்பந்தப்பட்ட மாணவன், பெற்றோர் ஆகியோரது ஒப்பங்களும் உரியவாறு பெறப்பட்டு அதிபரால் சான்றுப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ் ஆவணம் அதன் பக்கங்கள் யாவும் இலக்கமிடப்பட்டுச் சட்ட அந்தஸ்துடைய ஒரு பதிவேடாக அதிபரால் பேணப்பட வேண்டும். இந்நடைமுறையினூடாக எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் குறித்த மாணவனின் எதிர்கால நலனை முன்னிட்டே செய்யப்பட்டது என்பது பொதுவாக ஏற்கக்கூடிய ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும்.

எனினும், மாணவரொருவர் பொதுப் பரீட்சை ஒன்றுக்குத் தோற்றும் காலமாக அது அமையுமாயின் அதனைத் தடுக்கும் வகையில் எந்தவொரு நடவடிக்கையிலும், பாடசாலை நிர்வாகம் ஈடுபட முடியாது என்பதனையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இது குறித்த மாணவனின் அடிப்படையுரிமை என்ற வகையில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

மெல்லத்தமிழ் இனிச்சாகாது

கவிஞர் கிண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி

மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகாது
மெலிந்தொருக் காலுமே போகாது - நாம்
மெல்லத் தமிழினிச் சாகாது - என
விளம்புதல் கூட ஆகாது

இலக்கிய வளங்கள் உள்ளமொழி -தமிழ்
இலக்கண வரம்பமைந் துள்ளமொழி
வழக்கொழிந் ததுவோ போகாது - அதன்
வாழ்வு சிலபொழு தாகாது

சங்கம் இருந்து வளர்த்த மொழி -அச்
சங்கத் தருவினிற் பழுத்த மொழி
சொல்லாற் பொருளால் உயர்ந்த மொழி !- அது
சோபை இழந்து போ (சா) காது !

ஆங்கிலம் வடமொழி சேர்ந்தாலும் - அதன்
அழகொரு போதுங் குறையாது!
ஓங்கிய தமிழுணர் வுள்ளவர்கள் - தமிழ்
உயர்ந்திட வுழைப்பதாற் சாகாது!

இயம்பும் போதிலும் சலிக்காது - தமிழ்
எழுதும் போதிலும் அலுக்காது
விளம்பும் போதெல்லாம் வாய்மணக்கும் -இதழ்
விரித்துள்ள தமிழ்மலர் கருகாது

பிறமொழி போலே இருக்காது !- பண்
பிணையொரு போதும் இழக்காது !
தமிழ் மொழி உலகெல்லாம் பரவுவதால் - செந்
தமிழினி மெல்லச் சாகாது

நிகண்டு எனும்பே ரகராதி - நன்கு
நீண்ட இலக்கிய நாற்தொகுதி !
அகன்று கிடக்குந் தமிழ்க்கடலில் -ஓர்
அங்குல மேனும் வற்றாது!

திரைகடல் தாண்டிய நாட்டிலும் - சுவைத்
தேன்தமிழ் கூறுஞ் சங்கங்கள்
நிறைவுடன் தமிழ்ப்பணி யாற்றுவதால் - இந்
நிலழிசை அம்மொழி சாகாது !

காந்தங் கம்பியை இழுப்பதுபோல் - தமிழ்
கற்றவ றெவரையும் ஈர்ந்திடுமே ! அதை
மாந்தும் போதிலே சுவைகாணும் ! தமிழ்
மனங்கள் நிறைந்தாற் சாகாது !

காப்பியந் தமிழிற் கடனில்லை -அது
கடன்படக் கூடிய மொழியில்லை !-விருந்
தாப்பியந் தமிழுக் கொன்றுமில்லை -பொ (ந்)ந்
தமிழுக் கதனாற் சாவில்லை!

தொல்காப்பியரும் பவணந்தி முனிவரும்
தூயசெந் தமிழுக்கு வரம்பமைத் திட்டதால்
தொல்காப் புகழொடு ஓங்கிய தம்மொழி
உண்மைச்செம்மொழி ! உயர்தனிச் செம்மொழி!

சுழலும் இப்புவி சுழலா நிற்கும்
நாள்வரும் போது தான், நந் தமிழ்மொழி
அகலும் அதுவரை அ.தமிழ் யாதென
புகலும் வார்த்தை பொச்சாப் பில்லையே

வெகுசன ஊடகமும் கலாசாரமும்

ப. ராஜேஸ்வரன்
வளவாளர்

கலாசாரம்

கலாசாரம் என்பது இயங்குகின்ற செயலொழுங்கைக் குறிக்கின்றது. அதாவது இயங்குநிலையை பெறுபேறாகக் கொண்டு இருப்பதனால் கலாசாரம் என்பது தொடர்ச்சியாக புறச்சூழல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மாறிக்கொண்டிருக்கின்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. ஆங்கிலத்தில் கலாசாரம் என்பது culture எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

எட்வர்ட் டய்லர் என்பவர் அறிவு, வழிபாடு, நம்பிக்கை, கலை பண்பாடு, சட்டம், சம்பிரதாயங்கள், மற்றும் சமூகத்தின் ஓர் அங்கத்தவர் என்ற வகையில் மனிதன் தனதாக்கிக் கொண்ட பழக்கவழக்கங்கள் ஆற்றல்கள் அடங்கிய தொகுதி கலாசாரம் என வரையறை செய்கின்றார். ரல்ப் லிண்டன் (1936) அங்கத்தர்களின் வாழ்க்கை முறைக்கு அதாவது அவர்களினால் கற்கப்பட்டு சேகரிக்கப்பட்டதும் பரம்பரை பரம்பரையாக கடத்தப்படுகின்ற கருத்துக்களும் பழக்கவழக்கங்களும் கலாசாரம் என சுட்டிக்காட்டுகிறார். மலினோவுஸ்க்கி (1944) உபகரணங்கள் நுகர்வுப்பொருட்கள், பல்வேறுபட்ட சமூகக்குழுவின் கட்டமைப்பு இயல்புகள், மனித எண்ணங்கள், திறன்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகளின் இணைந்த தொகுதியாக கலாசார எண்ணக்கருவை வரையறை செய்கின்றார்.

கலாசாரம் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறையின் சாரம்சமாகும். சமூகம் என்பது தனியாள் ஆளிடைச் செயற்பாடுகளினால் இடைவினை கொண்ட ஒன்றிணைப்பாகும். கலாசாரம் அச்சமூகத்தின் வாழ்வியலை குறித்து நிற்கின்றது. சமூகமும் கலாசாரமும் ஒன்றையொன்று பிணைந்துள்ளது. சமூகம் நிலைக்க கலாசாரம் அவசியமாகின்றது. கலாசாரம் நிலைப்பதற்கு சமூகம் அவசியமாகின்றது.

ஒரு மனிதன் தாயின் கருவில் இருக்கின்ற பொழுதே அவன் சார்ந்த சமூகத்திற்குரிய கலாசார மனிதனாக மாற்றமடைகிறான். இதற்கு கர்ப்பிணி பெண்ணுக்காக நடத்தப்படுகின்ற சடங்குகள் நல்ல எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றன.

ஊடக கலாசாரம்

சமூகமொன்றின் கலாசாரத்தை வடிவமைப்பதிலும் கட்டமைப்பதிலும் தீர்மானிப்பதிலும் வெகுசன ஊடகங்கள் எவ்வளவு தூரம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பது தொடர்பானதாக ஊடக கலாசார எண்ணக்கரு அமைகின்றது.

வெகுசன ஊடகங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்னர் நிலவிய சமூகத்தில் கலாசாரத்தை தீர்மானிப்பதிலும் வடிவமைப்பதிலும் சமயம், சம்பிரதாயங்கள் கல்வி முறைமை, முதியோர் நம்பிக்கைகள் போன்ற காரணிகள் செல்வாக்கு செலுத்தியதை உணர முடிகின்றது. அதன் தொடர்ச்சியாக சமூகத்தின் கலாசாரத்தை தீர்மானிப்பதிலும் செல்வாக்கு செலுத்த தொடங்கியது.

சமூகம் ஒன்றின் அனைத்து சிந்தனைகளும், உணர்வுகளும் அதனுடாக நடத்தை வெளிப்பாடுகளும் ஊடகங்களின் உள்ளடக்கங்களின் தாக்கத்தினால் வடிவமைக்கப்படுதல் தீர்மானிக்கப்படுதல் இடம்பெற்று, சமூகத்தின் கலாசாரத்தை உருவாக்குகின்ற செயலொழுங்கு இடம்பெறுகின்ற தொழிற்பாட்டை ஊடக கலாசாரம் குறிக்கின்றது. நவீன பூகோளமய சமூகத்தில் நவீன வெகுசன ஊடகத்தின் வளர்ச்சியினால் பூகோள சமூக மட்ட கலாசார இயல்புகள் கலாசார மாற்றத்தின் தனித்துவ அடையாளங்கள் என்பன மாற்றத்திற்குள்ளாகின்றன.

பூகோள ரீதியான கலாசார உருவாக்கம் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் மரபு ரீதியான கலாசாரங்களுக்கும் சவாலான காரணியாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு அடிப்படை காரணிகளாக வெகுசன ஊடகங்களும் அமைவதை உணர முடிகின்றது.

சமூகத்தின் கலாசார தத்துவங்கள் மாற்றமடைதல் தவிர்க்க முடியாததாகியுள்ளது. மாற்றங்களும் சமூக அசைவியக்கங்களும் மேம்பாடுகளும் ஏற்ப சமூகம் அதனுடன் இணைந்த மாற்றத்திற்குள்ளாதல் தர விருத்தியின் படிநிலையாக கொள்ளப்படுகின்றது. அதே வேளை வெகுசன ஊடகங்கள் முன்வைக்கின்ற அறிக்கையிடங்களை எந்தவொரு விசாரணைக்கும் உட்படுத்தாது உடனடியாகவே உள்வாங்கப்படுதல் செயற்படுதல் ஆரோக்கியமான கலாசார உருவாக்கத்திற்கான அடிப்படையாக உள்ளது.

கலாசாரத்தை உருவாக்கல் பேணுதல் சமூகத்தின் மக்களைச் சார்ந்த செயற்பாடுகளாக அமைகின்றன. ஊடகங்களில் முன்வைக்கப்படும் விடயங்களை மக்கள் வாழ்க்கையில் நடத்தையாக மாற்றுகின்ற செயல்வடிவத்தை கொடுப்பதனால் ஊடகக்கலாசாரம் உருவாக்கப்படுகின்ற தொழிற்பாடு முனைப்புப் பெறுகின்றது. மக்களின் மரபுகளை விஞ்சி ஊடக அறிக்கையிடல்கள் முனைப்புப் பெறுகின்றன. சமூகம் ஒன்றின் கலாசார செயலொழுங்கில் பலம் மிக்க சக்தியாக ஊடகங்கள் வகிப்பது பெறுகின்றன. சுதந்திரமான சமூகம் ஒன்றின் கலாசாரத்தில் ஊடகம் மூலமான நடத்தை உருவாக்கம் சுதந்திரமானதாக காணப்படும்.

ஜனநாயக நாட்டின் ஓர் அங்கமாக ஊடகம் காணப்படுகின்றபோதும் அச் சமூகத்தின் கலாசாரத்தில் ஊடக செல்வாக்கு அதிக தாக்கமுள்ளதாக அமையும். சில சமூகத்தின் புறக்கணிக்கப்படுகின்ற புறச் சூழல்கள் பின்னணிகளைக் கொண்டுள்ளன.

ஊடக கலாசார உருவாக்கம் சமூகம் ஒன்றின் அங்கத்தவர்கள் ஊடக வெளியீடுகளும் அதன் உள்ளடக்கங்களும் இசைவாக்கம் பெறுவதனுடாக தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. நவீன மயமாக்கப்பட்ட போக்கை விரும்புவதை ஊடக கலாசாரம் பிரதிபலிக்கின்றது. மக்களின் வாழ்க்கை முறையுடன் ஒன்றியதாகவும் அடிப்படை தேவைகளில் ஒன்றாகவும் அறிவுச் சமூக உற்பத்தி கருவாகவும் வெகுசன ஊடகங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. பூகோளமட்ட தொடர்புக்கும். பூகோள மட்ட அறிவுப் பண்பு பரிமாற்றத்திற்கும் ஊடகங்கள் பிரதான காரணியாக உள்ளன.

நவீன ஊடகங்களின் எழுச்சி மக்கள் கலாசாரத்தில் பாரிய மாற்றங்களையும், செல்வாக்கையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. அச்ச ஊடக அறிமுகம் மக்கள் கலாச்சாரத்தின் மாற்றத்தில் அதிக செல்வாக்கை ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக அவை மக்கள் கலாசாரத்தை வளர்க்க காரணமாக அமைந்திருந்தன. ஆனால் நவீன மாற்றம் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் சுதேச கலாசாரத்திற்கு சவாலாகவும் அதேவேளை மேலைத்தேச கலாசாரத்தை திணிப்பதிலும் ஈடுபடுவதை மறைமுக நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றன.

ஊடகங்களுக்கு இடையிலான போட்டி வர்த்தக நோக்கங்கள், இலத்திரனியல், நவீன ஊடகங்களில் வணிக உள்ளடக்கத்திற்கு முதன்மை அளித்தன. மேலைத்தேய சமூகத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டவையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையுமே உள்ளடக்கங்களாக அறிக்கையிடப்படுகின்றன. செய்மதி தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி தகவல் ஊடக உள்ளடக்கத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த உந்து சக்தியாக அமைந்தது. சுதேச மேலைத்தேய கலாசார பரிமாற்றம். கலாசார யீர்ப்பு, கலாசாரநோக்கம். கலாசாரஉறுதுணை, எதிர்காலம், துணைக்கலாசாரம், கலாசார விரிவு, கலாசார விருத்தி, கலாசாரபரிமாற்றம், தொடர்பிலான கருத்துருவாக்கங்கள் முனைப்பு பெற காரணமாயின.

குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தின் முறையை முற்றாக மாற்றியமைப்பாக ஊடக கலாசாரம் அமைந்துள்ளது. ஊடகப்பயன்பாடு மட்டும் ஊடககலாசாரத்தை கீழைத்தேய கலாசாரத்திற்கு பரவலடையச் செய்வதிலேயே ஊடக கலாசார அடைவு வெற்றிகண்டுள்ளது. கீழைத்தேய கலாசார அம்சங்கள் மேலைத்தேய கலாசாரத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டதா என்பது தொடர்பில் கேள்வியே எழுகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் ஊடக கலாசாரம் என்பது மேலைத்தேச கலாசாரத்தை உருவாக்கிய தொழிற்பாட்டை மேற்கொண்டுள்ளதை உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

ஜனகா சிவசுப்பிரமணியம்

ஆசிரியர்

யா./ இளவாலை மெய்கண்டான் ம.வி.

இளவாலை

யாழ்ப்பாணம்

தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களுள் ஆற்றுப்படை இலக்கியமும் ஒன்றாகும். ஆற்றுப்படை என்னும் இலக்கிய வடிவமானது ஆற்றுப்படுத்தல் என்னும் அடியிற் பிறந்தது. ஆற்றுப்படுத்தல் என்றால் வழிப்படுத்தல் எனப் பொருள்படும். ஆறு என்றால் வழி எனப்பொருள் கொண்டு ஒருவனை இன்ன வழியிற் போ என வழிகாட்டுவதால் அத்தகைய நூல்களுக்கு ஆற்றுப்படை எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. ஒரு இடத்திற்குப் போக வேண்டும் என்ற நோக்கம் உடையவனுக்கு மற்றொருவன் அந்த இடத்திற்குப் போகும் இடத்தின் விபரங்களையும் சொல்லுவான். அவ்வூரின் புரவலனிடம் இரப்பதற்காக முன்பே சென்றவன், பரிசில் பெற்றவன் உபகாரியின் பெருமை, கீர்த்தி, புகழ் என்பவற்றை வியந்து கூறுவான். இவற்றை உள்ளடக்கமாக கொண்டு தோற்றம் பெற்ற இலக்கிய வடிவமே ஆற்றுப்படை ஆகும். ஆற்றுப்படை நூல்கள் யாரை ஆற்றுப்படுத்துகின்றனவோ அவர்களின் பெயராலே அழைக்கப்படுகிறது.

ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் தோற்றம் பற்றி நோக்கும் போது காலத்தால் முந்திய இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் ஆற்றுப்படைக்குரிய இலக்கண விதி கூறப்பட்டுள்ளது. கூத்தர், பாணர், பொருணர், விறலியர், என்பவர்கள் வழியிடையே எதிர்ப்பட்ட தம் இனத்தாரை தாம் எந்த உபகாரியிடம் சென்று பரிசில் பெற்றார்களோ அந்த உபகாரியிடம் செல்லும்படி வழிகாட்டுவதாக அமைகின்றது.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருணரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறஅர்க் கறிவுற்இச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்”

பழமை வாய்ந்த இலக்கண நூலில் கூறுவதால் இதற்கு முன்பே பல ஆற்றுப் படைகள் இருந்திருக்க வேண்டும். அவற்றில் ஒன்றேனும் இன்று கிடைத்திருக்க வில்லை. என 'வழிகாட்டி' எனும் நூலில் கி.வா. ஜெகநாதன் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆற்றுப்படை இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு அக்காலச் சூழல், சமுதாயம், அரசியல்நிலை, வறுமை போன்றவை காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆற்றுப்படுத்த லுக்குரிய கலைஞர்கள் வாழ்க்கை முறையில் வேறுபட்டிருந்தாலும் தொழில் முறையில் கலையையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். இவர்கள் தம் வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ள புரவலர்களை நாடிச் சென்றனர். அவர்கள் கலைஞர்களை சமனாகக் கருதி உண்டு மகிழ்ந்து பாடி, ஆடி இருந்தனர். கலைஞர்கள் வந்த நாளில் கலைவிழாக் கொண்டாடினர். எனவே சிற்றூர் தலைவர்களிடம் உணவு பெற்று உறவாடிய கலைஞர் அவ்வாறு உதவக்கூடியவர்களிடம் சென்று பரிசில் பெற்று வரும் போது தன்னுடைய கூட்டத்திற்கு அல்லது வறுமையுடன் வரும் கலைஞருக்கு பரிசில் கொடுத்தவனது சிறப்பையும் இருப்பிடத்தையும் வள்ளரது கொடைப் பெருமையையும் கூறி செல்வதற்கான வழியையும் கூறும்வகையில் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் தோற்றம் பெற்றுள்ளது எனலாம்.

இத்தோடு அல்லாது சங்ககால நில உடைமை வளர்ச்சியும் இனக்குழு அழிவும் நடந்தன. அரசு என்னும் இயந்திரம் தோன்றியது. அக்காலத்தில் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் கலைஞரை வேந்தரிடம் ஆற்றுப்படுத்தியது. வேந்தர்கள் இனக்குழுத்தலைவர்களைப் போலப் பேதமின்றிப் பழகவில்லை. ஆகவே வேந்தர் காலத்தில் கொடாதவனை இகழ்வதும் முன்னோர் வள்ளன்மையை எடுத்துக் கூறுவதும் வழக்கமாயிற்று. இச் சங்க கால நில உடைமை வளர்ச்சி ஆற்றுப்படை இலக்கியம் தோன்றக் காரணம் ஆயிற்று.

இத்தோடு புரவலர் இல்லையேல் கலையை மதிப்பவர் யாரும் இல்லை. கலையை பசி, பட்டினி வறுமை, பிடித்துத்தின்னும் நிலையினை ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களிற் காணலாம். பசிக்கொடுமையும், அதனால் ஏற்படுகின்ற புலம்பலையும் கலையை வெறுக்கும் அவல நிலையையும் தூய்க்க வேண்டிய தேவை காணப்பட்டது. அத்தனைக்கும் மாற்றுப்போல் கலையைத் தொழிலாகக் கொண்ட கலைஞன் ஒருவன் முன்பே வருகிறான். அவன் வறுமையால் வாடும் குடும்பத்தைக் கண்டு வருந்தி வாட வேண்டியது இல்லை எனத்தேற்றி இப்படி முன்பு நான் வாடியபோது சென்ற புரவலனைக் கூறி அவன் உன்னையும் அன்பாக வரவேற்பான் என வழிகாட்டி தனக்குக் கிடைத்த பரிசில்களை எடுத்துக்காட்டி இதுபோல் உனக்கும் கிடைக்கும் உன் வறுமை நீங்கும் என வழிப்படுத்தப்பட்ட வகையில் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

புரவலர்கள் கலையில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். இதனால் கலைஞர்கள் மலைவீழ்அருவி கடலை நோக்கிச் செல்வது போலச் சென்று சேர்ந்தனர்.

கலைஞர்களின் குடும்பம் பெரிதாக இருந்தது. இனக்குழு மக்களிடையே தொழிற்பிரிவாக தோன்றிய கலைஞர்கள் நிலப்பிரபுத்துவ தோற்றக் காலத்தில் தலைவர்களிடமும் புதிதாகத் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்ற மன்னர்களிடமும் பிழைப்பு நாடிச் சென்றனர். வேறுசிலர் வறுமை காரணமாக தம் கலையை விற்றுப் பிழைத்தனர். இதனை சிறுபாணாற்படை “பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர்” என்கிறது. கலைஞரின் பசி, பட்டினி, வறுமை கலையை அழித்தது. இதனால் பழமரத்தை நாடிச் செல்லும் பறவைபோல புரவலரை தேடிச்செல்லும் தேவை காணப்பட்டது. இதன் காரணமாக வழிப்படுத்தல் அவசியமானது. இதனால் ஆற்றுப்படுத்தல் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

அக்கால பாதைகளின் இயல்பு போக்குவரத்து வழித்துன்பம் ஆகிய காரணமாகவும் ஆற்றுப்படுத்தல் தேவையாக இருந்துள்ளது. அக்கால மக்கள் தேர்மீதும், குதிரை மீதும், கால்நடையாகவும் போக்குவரத்துச் செய்தனர். இங்கு வழித்துன்பம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக. “எல்லமிக அம் அஞ்சரம்” என்றும் “ஒதுக்களும் வெஞ்சரம்” என்ற பாடல் அடிகள் சான்றாகின்றன.

கலைஞர்கள் வள்ளல்களைக் கண்டு தம் வறுமையை போக்கிக் கொள்ள நாடெங்கும் அலைந்து திரிந்தனர். அவர்கள் திரிந்த பாதை மாக்கள் மிக்க பாதை, மான்கூட்டம் மிக்க பாதை, கல்நிறைந்த துறை பலவற்றில் நீந்திச் சென்றனர். இவ்வாறான வழிகளில் செல்பவரை ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய தேவை காரணமாகவும் ஆற்றுப்படைகள் தோற்றம் பெற்றன.

இவ்வாறாகத் தோற்றம் பெற்ற ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் அக்காலத்தோடு முடிவடையாது இன்றுவரை வளர்ச்சி பெற்று வளர்ந்த வீச்சினைப் பிற்பட்டகாலங்களில் காணமுடியாவிட்டாலும் ஆற்றுப்படைக் கூறுகளை அவதானிக்க முடிகின்றது.

சங்ககாலத்தில் தான் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களை முதன்முதலில் காணமுடிகிறது. இதன் அடிப்படையில் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் மூன்று வழிகளில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

1. பொருளுக்காக வழிப்படுத்தல்
2. இடத்திற்காக வழிப்படுத்தல்
3. தலைவனிடம் வழிப்படுத்தல்

மூன்று வழிகளில் தோன்றிய ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களிற் பண்டைய இலக்கியங்களாக சங்க காலத்தில் தோன்றிய திருமுருகாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்

படை, பொருணர் ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை பெரும்பாணாற்றுப்படை போன்றன காணப்படுகின்றன. சங்க காலத்தை அடுத்து வருகின்ற காலப்பகுதி களாகிய சங்கமருவிய காலம், பல்லவர் காலப்பகுதியில் மதப்பூசல்கள் நிறைந்து காணப்பட்டதோடு ஆற்றுப்படை என்ற பெயரில் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறவில்லையாயினும் ஆற்றுப்படைகள் கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

சோழர் காலத்தில் ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி பற்றி நோக்குகையில் இக்காலம் செல்வச் செழிப்புற்ற காலமாக அமைவதால் இங்கு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை. நாயக்கர் காலப்பகுதியில் அதிகமான சிற்றிலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ள நாயக்கர் காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்களில் ஆற்றுப்படையின் தன்மைகளைக் காணலாம். ஆற்றுப்படையின் தன்மையில் தூது இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறத்தொடங்கின. எடுத்துக்காட்டாக விறலி விடுதாது போன்ற ஆற்றுப்படைச் சாயலில் இன்பச்சுவைமிகுந்த இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். 1693 ஆம் ஆண்டு இரத்தினக்கவிராயர் வடமலையப்ப கவிராயர் மீது புலவராற்றுப்படை பாடியுள்ளார். இவ் ஆற்றுப்படை இலக்கியமே நாயக்கர் காலத்தில் தோன்றியதாகும்.

நாயக்கர் காலம் முடிந்தபின் தமிழறிந்த ஐமீன்தார். சிறுவள்ளல்கள் போன்றனர் ஆண்டுவந்தனர். ஐரோப்பியர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்ததும் மீண்டும் புலவர்கள் இரவலர்கள் வள்ளலைத்தேடி அலையத் தொடங்கினர். தேடி அலையும் முயற்சி மீண்டும் தலை தூக்கிய போது ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் தளையத் தொடங்கியது.

கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்பமுனிவர் திருத்தணிகை ஆற்றுப்படை என்னும் நூலை இயற்றினார். இந்த நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்ற புரவலாற்றுப்படை மதுரை தமிழ்ச்சங்க புலவர்கள் ஒருவராய் விளங்கிய குலாம் காதிறு நாவலர் என்பவர் அச்சங்கத்தின் பால் ஒரு புலவரை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

சைவ ஆதினத்தலைவர் மீதும் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் பாடப்பட்டன. திருக்கோவலூர் ஆதினத்தலைவர் மீது கவிராஜபண்டிதர் திருமப்பையர் “ஞானியர்” ஆற்றுப்படை எனும் நூலை இயற்றினார். இதே போன்று தர்மபுரி ஆதினத்தலைவர் சண்முக தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் மீதும் திருவாடுதுறை ஆதினத்தை தோற்றுவித்த நவசிவாய மூர்த்திகள் மீதும் ஆற்றுப்படை பாடப்பட்டது.

20 ஆம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியில் இவ் இலக்கிய வடிவம் பொருண்மை நிலையில் மாற்றம் எய்தின. குடந்தை நகர உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழ்

ஆசிரியராக இருந்த பின்னத்தூர் நாராயண சாமி ஐயர் அப்பள்ளியில் படிக்குமாறு பழைய மாணவன் ஒருவன் புதிய மாணவனை ஆற்றுப்படுத்துவதாக இயற்றப்பட்டதே “மாணாக்கர் ஆற்றுப்படை” ஆகும். கரந்தை கவியரசு அவர்களும் சி. இலக்குவாணர் அவர்களும் மாணாக்கர் ஆற்றுப்படை என்னும் பெயரில் இயற்றியுள்ளதாக அறிய முடிகின்றது.

பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் இறையனார் ஆற்றுப்படையும் அ. சிதம்பர நாதன் “மாணவனாற்றுப்படை” என்னும் ஆற்றுப்படையும் கி.பி. 1931 இல் இயற்றியுள்ளனர். தமிழ் கற்றுத் தாய்நாட்டிற்கு தொண்டுபுரியும்படி தமிழ்த்தாயிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் அ.கி. பரந்தாமனாரால் தமிழ் மகன் ஆற்றுப்படை, சுந்தரசண்முகனாரின் செந்தமிழ் ஆற்றுப்படையும், சபரிமலைக்கு ஆற்றுப்படுத்தும் ஐயப்பன் ஆற்றுப்படையும் இக்காலத்தில் தோன்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களின் அமைப்பில் மாறாத பொருண்மை ரீதியான மாற்றங்களுடன் தமிழில் தோன்றிச் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. சங்ககாலம் தொடக்கம் இன்றுவரை தோன்றிய ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களை நோக்கும் போது ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களின் தோற்றம், தோற்றத்திற்கான காரணங்கள் போன்றவற்றை நோக்கமுடிவதோடு இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியத்தில் வந்து கலந்த நவீன இலக்கிய வடிவங்களின் தாக்கத்தினாலும் வாசகரின் ஆர்வமின்மையும் ஆற்றுப்படை பாடக்கூடிய நிலையில் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் இன்றைய இலக்கியங்களின் அருகிவருகின்றமைக்குக் காரணங்களாகக் கருதலாம்.

பாடசாலைகளில் கற்றலும் கற்பித்தலும் முறையாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றதா?

எஸ். எல். மன்கூர்

ஆசிரிய ஆலோசகர்

இன்று கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பாக பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளும், முறையியல்களும், நுட்பமுறைகளும் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தாலும் சரியான நடைமுறைச்சாத்தியமிக்க வகையில் இச்செயற்பாடானது உயிரோட்டமாக அமைவதிலிருந்து விலகியிருப்பதுபோன்ற மாயை இன்று வகுப்பறைகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆசிரியன் தன்னுடைய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பாடமொன்றைக் கற்பிப்பதற்கு செல்கின்றபோது அங்கே மாணவர்களின் மனோநிலையினை கண்டறிந்து கற்பிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இதற்கு மாற்றமாக மரபுரீதியான கற்றல் முறையின்கீழ் தன்னுடைய வாண்மைத்துவம் அங்கே பிரயோகிக்கப்படுமாக இருந்தால் கற்கின்ற மாணவர்களால் இந்த ஆசிரியனையும், அவரது கற்றலையும் நிராகரிக்கின்ற ஒருநிலையும் காணப்படுகின்றது.

உண்மையில் இன்று ஆசிரியர்கள் நவீன உலகின் சவாலை வெற்றி கொள்ளும் மாணவர் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பவேண்டிய நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இதற்குரிய ஆக்கபூர்வமான, கற்றல் தொடர்பான பல்வேறு யுக்திகளையும், உளரீதியான முறைகளையும் இன்று ஆசிரியர்கள் கைக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வெறுமனே வெண்கட்டியும், கரும்பலகையும்தான் கற்றல் கற்பித்தல் என்கிற மனோநிலையிலிருந்து மாற்றம் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். கற்பித்தலால்தான் நிலையான கற்றல் மாற்றத்தை பெறலாம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளில் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியவாறு கற்றல் சிறந்து விளங்கவேண்டும். இதற்கான முயற்சிகளில் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய வகுப்பறைகளின் கவின்நிலையினை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கல்வியின் இறுதிக் குறிக்கோளாகிய கற்றலை சிறந்த முறையில் உள்வாங்கக் கூடிய மாணவர்களாக மாற்றம் பெறச் செய்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகளை ஒருங்கே அமைத்துக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இன்று வகுப்பறைகளில் மாணவர்களின் கற்றல் தொடர்பான உளவியல் கருத்துக்களை உள்வாங்கி தனியாள் வேறுபாடுகளை இனங்கண்டு, பொருத்தமான கற்றல் உபகரணங்களின் துணையுடன் மாணவர்கள் தங்களது பாடத்துறையின் தேர்ச்சியினை அடைந்து கொள்ளத்தக்கவகையில் இலகு

வான முறையில் கற்றல் கற்பித்தல் மேற்கொள்ளப்படுதல் முக்கியமானதாகும். ஆனால் இதனைத் தவிர்த்து ஆசிரியர்களில் ஒருபிரிவினர் வகுப்பறைக்கு வந்ததன் பின்னர்தான் கற்றல் தொடர்பான முடிவினை எடுக்கின்றனர். வெறுமனே எவ்விதமான தகவல்களுமின்றி, கற்றல் தொடர்பான வளப்பிரயோகமோ, கற்பித்தலுக்கான உபகரணங்களோ இன்றி எழுத்துக்களை வாசித்துக் காண்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களும் எம்மிடையே உலாவருகின்றனர். இவர்களிடம் கற்கின்ற மாணவர்களின் அடைவுகள், எதிர்பார்க்கின்ற தேர்ச்சிகளில் இவர்கள் வெற்றிகொள்வார்களா? என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத ஒன்றாகும்.

இன்று தரம் ஒன்றில் கற்பதற்காக பாடசாலைக்குள் வருகின்ற மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்கள் தொடர்பான ஆவணங்களைப் பூர்த்தி செய்து, மாணவர்களைக் கற்றலுக்குள் உள்வாங்குவதற்கான திட்டங்களை மேற்கொண்டதன் பின்னர் வகுப்பறைக் கற்பித்தலை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான கலைத்திட்ட வடிவமைப்புக்களை அரசு மேற்கொண்டு, ஆசிரியர்களுக்கு கைநூல் வழங்கப்பட்டு, அது தொடர்பான பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டு இவ்வாறு தான் கற்றலை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிற அறிவுரைகள், களத்திற்குச் சென்று ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் வழங்கிய பின்னரும் தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றுகால் என்று கூறுகின்றவர்களும் இன்று கல்விச் சமுதாயத்தினுள் காணப்படுவதானது மிகுந்த ஆபத்தை விளைவிக்கும் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

தரம் ஒன்றில் பிரவேசிக்கின்ற மாணவர்களுக்கான செயற்பாடுகள் பலவுண்டு. அவற்றை சரியான முறையில் விளங்கிக் கொள்வதிலிருந்து விடுபட்டு, அல்லது அச் செயற்பாடுகளை உரியமுறையில் வழங்குவதிலிருந்து தவிரந்து மாணவர்களுக்கு எண்ணையும், எழுத்தையும் எழுதப்பழக்குகின்ற ஒரு கற்றல் முறையினை இன்று பல ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்கின்றனர். பிள்ளை தரம் ஒன்றில் பிரவேசித்த உடன் பிள்ளைகளை இனங்காண்பதற்கான உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக நட்புறவுடன் உரையாடலில் ஈடுபடுகின்றனரா?, தரப்பட்ட பொருள்களைச் சரியாகக் கையாண்டு ஆக்கம் செய்கின்றனரா? என்பது போன்ற 28 தலைப்புக்களின் ஊடாக மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை இனங்காண்பது அவசியமாகும்.

மேலும், மாணவர்கள் தரம் ஒன்றில் இணைந்து கொண்டவுடன் 16 செயற்பாடுகள் ஊடாக இந்த உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களுக்கான அத்திவாரம் இடப்படுகின்றது. இந்த செயற்பாடுகளை மாணவர்கள் மேற்கொள்வதற்கும், அறிந்து கொள்வதற்கும் ஆசிரியர் தயார்நிலையில் காணப்படுதல் வேண்டும். இவற்றை சுமார் இரண்டு வாரகால இடைவெளிக்குள் மேற்கொண்டதன் பின்னரே வித்தியாரம்பம் நிகழ்வினை மேற்கொள்வது வழமையாகும். ஆனால் சில பாடசாலைகளில் வித்தியாரம்பத்திற்கு பின்னரே மாணவர்கள் வரவழைக்

கப்பட்டு மேற்கூறிய உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் தொடர்பான பயிற்சிகளில் ஈடுபடாது நேரடியாக கற்றலுக்குள் மாணவர்களை அழைத்துச் செல்கின்றவர்களும் உண்டு. மேலும், தரம் ஒன்றில் முக்கியமாக மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய முன்மொழித்தேர்ச்சிகள், முற்கணிதத் தேர்ச்சிகளும் சரியான முறையில் வழங்கப்படுவதில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டுக்களும் இன்று எழுந்துள்ளன. இதனைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்த இரண்டு தேர்ச்சிகள் தொடர்பாக மாணவர்களுக்கு கற்றல் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வித்தியாரம்ப நிகழ்வின் பின்னர் மார்ச் 31ஆந்திகதி வரையிலும் வழங்குவதற்குரியவாறு ஒழுங்குபடுத்தி கற்றலின்பால் திசைதிருப்ப முயற்சிக்க வேண்டும். இவைகள் சிறுசிறு அலகு களாகப் பிரிக்கப்பட்டு செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

சில பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளை முன்பள்ளிப் பாடசாலையில் எழுத்துக்களையும், எண்களையும் எழுதியவர்கள், எழுதிப்பழகியவர்கள். ஆனால் பாடசாலைக்குள் சென்று பல மாதங்களாகிய பின்னரும் ஏன் எழுதவில்லை என்று கேட்டு ஆசிரியர்களைக் கஷ்டப்படுத்துகின்றவர்களும் உண்டு. முன்பள்ளி விருத்தி நிலையங்களில் இவ்வாறான தவறுகள் நடைபெறுகின்றமையினால்தான் ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்கள் எம்மைப் பற்றி பிழையாக நினைக்கின்றார்கள் என்பதற்காக எழுத்துப் பயிற்சிகளை வழங்கி வருகின்றனர். இது ஒரு பிழையான நடைமுறையாகும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இதற்காகவேண்டிய, இவ்வாண்டு தரம் ஒன்றில் மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு தேர்ச்சிகளை மாத்திரம் மேற்கொண்டு ஒவ்வொரு மாதமும் எத்தனை அலகுகள், அதற்கான படிமுறைகள் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட் டுள்ளன என்பதை கண்டறியும் நடவடிக்கையினை கல்வியமைச்சு மேற்கொண் டுள்ளது. இது தொடர்பான படிவம் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாதமும் அறிக்கை சமர்ப்பித்து மார்ச் 31ஆம் திகதியன்று பூரணப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே அன்றைய பாரம்பரிய வகுப்பறையில் ஆசிரியர் முக்கியத்துவம் மிக்கவராகவும், ஆசிரியரே பேசுபவராகவும், பிள்ளைகள் செவிமடுப்பவராகவுமே காணப்படுகின்றனர். சிலர் நினைப்பதுண்டு ஒரு பிள்ளை எழுதப்பழகு வதற்கு காத்திருக்கும் ஒரு வெற்றுப் பலகை போன்று என்பதாக. அந்த எண்ணம் தவறானது என்பது புரிந்திருந்தும் பெற்றோர்கள் விரும்புகின்றனர் என்பதற்காக இயங்குகின்ற ஆசிரியர்களும் உண்டு. அதேவேளை ஒரு குழந்தை பள்ளிக்கு வருகின்றபோது எவ்வளவோ விடயங்களை அறிந்து, அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள் தொடர்பான முன்னறிவுடனே வருகின்றனர். தனது எண்ணங்களை, உணர்வுகளை இலகுவாக வெளியிடக் கூடியதாகவும் வருகின்றனர். இதனை நன்கு உணர்ந்து எமது கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான உபகரணங்கள்

வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டு மாணவர்கள் தங்களுடைய எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரு களமேடையாக வகுப்பறைகள் காணப்படுதல் அவசியமாகும்.

ஆதலால்தான் ஒரு பிள்ளை முளைக்கின்ற வித்துக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றது. எப்படி முளைத்து வருகின்ற ஒரு வித்து எதிர்காலத்தில் பயன்தருகின்ற ஒரு பெருவிருட்சமாக வளர்வதற்கு வேண்டிய உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதோ அவ்வாறே ஒரு பிள்ளையினிடத்திலும் எதிர்காலத்தில் பயனுள்ள ஒரு மனிதனாக வளர்ந்து சமூகத்தில் தன்னை இசைவுபடுத்திக் கொள்வதற்கு வேண்டிய உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் பொதிந்துள்ளன என்பதையும் ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பான விடங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். எனவே, கற்பித்தலும் கற்றலும் பல்வேறு காரணிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு நிகழ்வாகும். இக்காரணிகள் கற்பவர் தன் இலக்கு நோக்கி செல்லும் போதும், விடயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்போதும், பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி கற்றல் மூலம் அடையும் திறன்கள் முதலியவற்றில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளன என்பதை உணர்ந்து சரியானமுறையில் கற்றல் கற்பித்தலை முறையாக முன்னெடுக்க ஆசிரியர்கள் தங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்தல் ஆரோக்கியமாக அமையும்.

உறவுகள்

தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

ஆசிரியர்

நளீம் தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு யோசித்தவாறு இருந்தான். அக்பர் சாச்சாவின் நிலைமையை எண்ணி அவனுக்குள் இனம்புரியாத ஒரு வலி இருந்தது. தன் தந்தையின் பேராசை காரணமாக சகோதரன் என்று கூட யோசிக்காமல் அக்பர் சாச்சாவின் குடும்பத்தாரை இந்தப் பெரிய வீட்டைவிட்டு வாப்பா துரத்தியது அவனுக்கு இன்னும் நினைவிருக்கிறது. அது மட்டுமாயிருந்தால் பரவாயில்லையே. இப்போது இருக்கும் சிறிய நிலப்பரப்பையும் தனக்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்காக வேலிச் சண்டையை ஆரம்பித்திருக்கும் வாப்பா மீது கோபமும் ஆத்திரமும் ஏற்பட்டது.

ஆனால் அந்த காணித்துண்டை மகான் போல விட்டுக்கொடுத்தது நளீமின் வாப்பாவல்ல. அது அக்பர் சாச்சாவின் மனைவியின் சொத்து. அதிலாவது நிம்மதியாக இருக்கவிடாமல் சதாவும் அவர்களை நச்சரிப்பதும், இன்று காலை அவன் எதிர்பாராத விதமாக கண்ட காட்சியும் நளீமுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது.

பாவம் அக்பர் சாச்சா. மிகவும் நல்லவர். இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுக்கும், ஒரு ஆண் பிள்ளைக்கும் தகப்பனான அவர் அந்த பெண் பிள்ளைகள் இருவரையும் திருமணம் செய்து கொடுப்பதற்காகவும், பாடசாலை செல்லும் தனது கடைசி மகனின் செலவுக்குமாக மிகவும் பாடுபட்டு உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர். இன்றைய காலத்தில் விலைபோகும் சில மணமகன்களுக்கு ஆதனம் சீதனம் என்று கொடுக்க வேண்டுமல்லவா?

“அல்லாஹ்வே அவரின் நிலைமையை இலகுவாக்க நீதான் அருள் புரிய வேண்டும்” என்று மனதுக்குள் இறைஞ்சிக் கொண்டான் நளீம்.

நளீமின் வாப்பாவான உஸ்மான் ஹாஜி ஊருக்கு செலவழிப்பதாக காட்டிக்கொள்பவர். பெரிய பள்ளிக்கு கொழும்பிலிருந்து ஜமாத் வந்தால் பெருமைக்காக சாப்பாடு கொடுப்பார். ஆனால் ஏழைகள் யாராவது கேட்டுப் போனால் அவர், அவர்களை விட ஏழையாகி விடுவார். இந்த மாதிரி குண

முடைய உஸ்மான் ஹாஜி பலமுறை ஹஜ்ஜுக்கும், உம்ராவுக்கும் போய் வந்தவர். ஆனால் அந்தப் பயணமானது தன் வியாபார விடயங்களை முக்கியப் படுத்திக் கொண்டுதான் தீர்மானிக்கப்படும். இப்போதைக்கே டவுனில் ஐந்து கடைகளுக்கு சொந்தக்காரர். காசு, சொத்து என்று அவருக்கு அல்லாஹ் நிறைய அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறான். ஆனால் இல்லாதவர்களுக்கு தர்மம் செய்யும் மனப்பான்மை அவருக்கு பிறவியிலிருந்தே இல்லாத பழக்கமாக இருந்தது. பேர் புகழுக்காக அள்ளிக்கொடுப்பவர். உண்மையான ஏழைகளுக்கு கிள்ளியும் கொடுக்கமாட்டார். அதாவது “நான் எனக்கு எனது” என்ற தன்னிலைக் கொள்கையுடையவர் உஸ்மான் ஹாஜி.

அவர் தனது பிள்ளைகளுக்கு எந்தவித குறையும் வைத்ததில்லை. உம்மா இல்லாத குறையை நிவர்த்தி செய்து வைக்குமுகமாக அவர்களுக்கு தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்.

தற்போது கூட தனது மூன்றாவது மகளுக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்கும் யோசனையில் இருக்கும் அவர் தனது வியாபார விடயங்களில் இன்னும் மும்முரமாக இருக்கிறார். ஏனெனில் தன் இரண்டு மருமகன்மாரை விட இப்போது வரப்போகும் மருமகனுக்கு அதிகமாக சீதனம் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறான திருமணங்களை தன் சகோதரிகளுக்கு செய்து கொடுப்பதில் நளீமுக்கு கொஞ்சமும் விருப்பமில்லை. எனினும் என்ன செய்ய? வாப்பாவைப் போலவே தாங்களும் சொத்து சேர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையில் இருக்கும் சகோதரிகளை என்ன செய்யலாம்?

உம்மா இருந்தாலாவது நல்ல விடயங்களை சொல்லிக் கொடுத்திருப்பார். ஆனால் அல்லாஹ்வின் நாட்டத்தை யாரால் மாற்ற முடியும். உம்மா மௌத்தாகி இன்றைக்கு ஐந்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டதே என்று எண்ணி தனக்குத்தானே சமாதானம் சொல்லிக் கொள்வான்.

சீதனமின்றி ஒரு ஏழைப் பிள்ளையை திருமணம் முடிக்க வேண்டும் என்ற நற்குணமுடையவன் நளீம். நளீமின் உம்மா கூட அவ்வாறே ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் வாப்பாவான உஸ்மான் ஹாஜிக்கு அதில் ஒரு துளி கூட இஷ்டமில்லை. தன் பணக்கார நண்பர் ஒருவரின் மகளுக்கே கொழுத்த சீதனத்துடன் நளீமை திருமணம் செய்து கொடுப்பது என்ற வைராக்கியத்தில் அவர் இருந்தார்.

நளீம் சில பொழுதுகளில் சாச்சாவின் வீட்டுக்குப் போவதுண்டு. அந்த சந்தர்ப்பங்களில் சாச்சா மிகவும் பயந்து போய்விடுவார். தன் நானாவின் குணமறிந்தபடியால் நளீமுக்கு ஏதும் ஏசி விடுவாரோ என்று யோசித்துக் கொண்டிருப்பார். ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் நளீமின் வருகையால் மிகவும் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

தன்னையும் சொந்தமகன் போல அவர்கள் எண்ணுவது நளீமுக்கு மனதுக்கு குளிர்ச்சியாக இருக்கும். அவனும் அங்கு போகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களின் வீட்டுக்குத் தேவையான மளிகைச் சாமான்களை கொண்டு செல்வான். பாடசாலை போகும் சாச்சாவின் சின்ன மகனுக்கும், சகோதரிகளுக்கும் தன்னால் முடிந்தளவு தொகை காசு கொடுத்துவிட்டு வருவான். ஒரு சகோதரனாக அனைத்தையும் தானே செய்ய வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டவன் நளீம் என்பது அவர் களுக்கும் தெரியும். வஞ்சகமில்லாத அவனை நினைத்து அவனின் சுகவாழ்வுக்காய் சதாவும் அவர்கள் பிரார்த்திப்பார்கள்.

ஆனால் அவர்களை அடிக்கடி போய் பார்த்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தான் நளீம். ஏனெனில் தான் அங்கு போவது தன் சகோதரிகள் அறிந்து விட்டால் வாப்பாவிடம் கூறி விடுவார்கள். இனி அந்த நாள் முழுவதும் வாப்பாவின் போதனை' தொடர்ந்த வண்ணமிருக்கும். நல்லெண்ணம் கொள்ளும்போது என் வாப்பா ஏன் இப்படி முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிறார் என்று கவலை வரும். அதை விட தன்னைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நடக்கும் தன் சகோதரிகள் மீதும் கவலையாக இருக்கும். எனினும் தன் சகோதரிகளுக்கும் வாப்பாவுக்கும் அல்லாஹ் நேர்வழி காட்ட வேண்டும் என்று ஐவேளையும் தொழும்போது பிரார்த்தித்துக் கொள்வான் நளீம்.

இன்று ஒரு விடயமாக வங்கிக்கு சென்றிருந்தான் நளீம். அவன் வந்ததை அறியாத அக்பர் சாச்சா வங்கி முகாமையாளரிடம் பேசுவது இவனுக்கு தெளிவாக விளங்கியது.

'சேர். நாங்கள் இப்போது இருக்கும் வீட்டை வித்திட்டு வேறு ஊரு பக்கமா போக முடிவெடுத்திருக்கிறோம். அதோடு கூட்டாளியின் மகனொருவன் மூத்த மகன நிக்காஹ் செய்ய விரும்பியிருக்கிறான். சீதனம் அது இது என்று ஒன்றும் கேக்கல்ல. என்ட கொமரு புள்ளயளோடு இதுக்குள்ள இருந்துக்கிட்டு நானாவோட வாக்குவாதப்படுறதும் சரில்ல தானே? அதுகளுக்கும் ஒரு வாழ்க்கைய அமைச்சிக் கொடுத்தமென்டா அதுக்குப் பொறவு அல்லாஹ்ட் காவலா நாம இருந்திடுவோம் தொரே'

'ஓகே. மிஸ்டர் அக்பர். நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யணும்?'

'சேர் எனக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கடனாக வேணும். எப்படியாவது நான் அதை சம்பாரித்து தந்திடுவேன். தயவு பண்ணுங்க சேர்!'

'ஓம் மிஸ்டர் அக்பர். அதற்கான வசதியை செய்திடலாம். ஆனால் வங்கிக்கென்று சில சட்டதிட்டங்கள் இருக்கு. ஆகக்குறைந்தது நான்கு இலட்சம்

ருபாய் பெறுமதியான ஆதனமொன்றின் உறுதிப் பத்திரத்தை நீங்க வங்கிக்கு சமர்ப்பிக்கணும். அப்படி செஞ்சிட்டங்க என்டால் அந்த டொக்கியூமன்ட் பார்த்திட்டு கடன் வசதிய செஞ்சி தரலாம்'

‘என்னா சேர்! அந்தளவு சல்லி ஈக்கியதென்டால் நான் எதுக்கு இங்க வருவன்? முடிஞ்ச வரைக்கும் பாருங்க. ப்ளீஸ்’

‘இதோ பாருங்க. வங்கி என்பது தனிநபரோட விருப்பத்துக்கு செயல்படுற நிறுவனமில்ல. முடிஞ்சா சொன்னத செயங்க. இல்லன்னா ஐ அம் வெரி ஸொரி’

‘சேர் ப்ளீஸ்...’

‘நோ நோ. யூ கென் கோ’

இந்த சம்பவம்தான் நெருஞ்சி முள்ளாய் நளீமின் மனதை குடைந்து கொண்டிருந்தது. ச்சீ! நம்மிடம் இவ்வளவு வசதியிருந்தும் குறிப்பிட்டதொரு தொகையை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கே. கரண்ட் எக்கவுண்ட்’ இருப்பதால் காசு எடுப்பதற்காக காசோலையில் வாப்பாவும் ஒப்பமிட வேண்டுமே. இது நடக்கிற காரியமா? நான் மட்டும் தான் காசோலையில் ஒப்பமிட வேண்டும் என்றால் ஒரு பிரச்சனையுமில்லையே. எப்படி இதை சாத்தியப்படுத்தலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

கொடுக்க வேண்டும் என்று உண்மையான மனசிருந்தும் நளீமுக்கு கொடுக்க முடியாத நிலை. எந்த கணக்கு வழக்கு என்றாலும் கரண்ட் எக்கவுண்ட்’ இருக்கும் காரணத்தினால் வாப்பாவுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் அவனுக்கு முடிவெடுக்க முடியாது. அவன் தன் நண்பர்களிடமாவது கேட்டுப் பார்க்கலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது நளீமின் கைத்தொலைபேசி அலறியது.

‘ஹலோ. சொல்லுங்க தாத்தா’

‘தம்பி எங்கயிருக்கீங்க? சீக்கிரம் வாங்க. ஹொஸ்பிட்டலால கோல் வந்திச்சி. வாப்பா எக்ஸிடன்ட்பட்டு இருக்காங்களாம்’

‘என்ன தாத்தா. என்ன சொல்றீங்க? இதோ வந்துடுறேன்’ என்றவனாக பதற்றத்துடன் பாதையில் வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்த போது சாச்சா எதிரில் தலைப்பட்டார்.

‘என்ன ராஜா. முகமெல்லாம் ஒரு மாதிரி கிடக்கு. சாப்பிட்டங்களா? என்ன மவன் கண் கலங்கியிருக்கு. வாப்பா ஏதாச்சும் ஏசிட்டாங்களா?’ என்று அன்பொழுக விசாரித்தார்.

‘இல்ல சாச்சா. வாப்பா எக்ஸிடன்ட் ஆகிட்டாராம். தாத்தா இப்போ தான் கோல் பண்ணினாங்க. சாச்சா எனக்கு பயமாயிருக்கு’

‘யோசிக்க வேணாம் அல்லாஹ் இருக்கான் மகன். வாங்க உடனே வீட்டுக்கு போவம்’

இருவரும் அவசர அவசரமாக நடந்து நளீமின் வீட்டை அடைந்தார்கள். வீட்டுக்குள் காலடி எடுத்து வைக்க சாச்சா தயங்கியபடி இருந்தார். அதை யெல்லாம் கவனிக்க நளீமுக்கு நேரமிருக்கவில்லை. வீட்டார்கள் அனைவரும் ஹோஸ்பிட்டலுக்கு சென்றிருப்பதாக பக்கத்துவீட்டு ஆதம் காக்கா சொன்னார். உடனே இருவரும் ஹோஸ்பிட்டலுக்கு விரைந்தார்கள். நளீமின் முகத்தில் முத்துமுத்தாக வியர்வை படிந்திருந்தது. அவனது உதடுகள் அல்லாஹ்விடம் எதையோ மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தன.

அங்கு ஹோஸ்பிட்டலில் சேலை நுனியால் வாயை பொத்தியவாறு அழுது கொண்டிருந்தார் தாத்தா. மற்ற தாத்தா இருவரும் மச்சான்மாரும் உடனே அங்கு வந்திருந்தார்கள். அது நளீமுக்கு மிகவும் ஆறுதலாக இருந்தது. டாக்டரிடம் சென்று விசாரித்த போது வாப்பாவுக்கு நிறைய இரத்தம் வீணாகி யிருப்பதால் இரண்டு பைந்து இரத்தம் ஏற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார்.

மச்சான்மாரும் தமக்கு தெரிந்த நண்பர்களிடம் விசாரித்தும் சாதகமான பதில் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். நளீமுக்கு தூக்கிவாரிப் போட்டது. அவன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். இதையெல்லாம் ஒரு ஓரத்தில் நின்று கேட்டுக்கொண்டிருந்த அக்பர் சாச்சா நளீமிடம்,

‘மவன். கொஞ்சம் வாங்களன். இதோ பாருங்க மவன். நான் அதிகம் படிச்சவனில்ல. ரத்தம் ஏத்தணும் என்டா ஏதோ ஏ குருப், பீ குருப் என்று இருக்காமே. எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாது வாப்பா. என்ட ரத்தம் பொருந்துதா என்டு டொக்டர் பாக்கச் சொல்லுங்க. சரி என்றால் ஒன்டுக்கும் யோசிக்க வேணாம் மவன்’

நளீமுக்கு என்ன சொல்வதென்று புரியவில்லை. புரிந்து கொள்ள அவகாசமுமில்லை. டாக்டரை அணுகி விசயத்தை சொன்னான். உடனே அதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யுமாறு டாக்டர் நர்ஸ் இடம் ஏவினார். இரத்தம் பரிசோதிக்கப்பட்டது. டாக்டரின் முகத்தில் சந்தோஷத்தின் சாயல்கள்.

‘மிஸ்டர் நளீம். யு ஆர் லக்கி. இரத்தம் பொருந்திடுச்சி. மிஸ்டர் அக்பரை அழைத்து வாங்க’

அனைவருக்கும் ஆச்சரியமும் சந்தோசமுமாக இருந்தது. இரத்தம் ஏற்றி சுமார் நான்கு மணிநேரத்தில் உஸ்மான் ஹாஜியார் கண் விழித்தார். அவர் நா தழுதழுக்க டாக்டரை நோக்கி நன்றி சொல்ல முனைந்தார்.

‘இல்ல ஹாஜியார். அல்லாஹ்ட் காவலா நீங்க இப்போ இப்படியிருக்கக் காரணம் ஒரு ஏழை மனிதர் தான். உங்கள் மகன் இவரை அழைத்து வராவிட்டால் என்ன நடந்திருக்கும் என்று சொல்லவே கஷ்டமா இருக்கு. இறைவனின் நாட்டத்தால் அவரின் இரத்தம் உங்களுக்கு பொருந்திருச்சி’ என்று அக்பரை காட்டினார் டாக்டர். கண்ணீர் ததும்பிய கண்களினூடே தன் தம்பி அக்பர் தயங்கியவராக அங்கிருப்பதை கண்டதும் ஹாஜியாருக்கு நெஞ்சு வெடித்து விடும்போல இருந்தது.

தான் அக்பருக்கு எவ்வளவு அநியாயம் செய்திருக்கிறேன். இந்த ஏழை மனிதர் ‘எங்கள் அக்பர் சாச்சா’ என்று பிள்ளைகள் டாக்டரிடம் சொல்லாத அளவுக்கு நான் அக்பரை எவ்வளவு தூரம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறேன். கொமரு காரியத்துக்கு அவன் கஷ்டப்படுறது பார்த்தும் என்ட பணத்திமிரால அவமதிச்சிட்டேனே. யா அல்லாஹ்! அதற்கான சரியான தண்டனையத் தந்திட்டாய். அக்பர்ட் ரத்தத்தை என்னில ஏத்தவச்சி அவனுடைய நல்ல புத்திய எனக்கும் தந்திட்டாய். இனியாவது நான் மனுசனா வாழற பாக்கியத்தை தந்தருள்வாயாக! என்று எண்ணியவாறு தன் சகோதரனை அழைத்தார். அக்பர் உஸ்மான் ஹாஜியாரின் அருகில் வந்து தலைகுனிந்து நின்றபோது உஸ்மான் ஹாஜி அவரை அழைத்து தன் நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டார்.

அந்த அணைப்பில் அவர் ஆயிரம் சந்தோசம் கண்டார். இருவரும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தார்கள். தம்பி.. தம்பி என்று உஸ்மான் ஹாஜி அழுகையுடே உச்சரித்தார். அதைக்கேட்ட டாக்டரும் முதலில் அதிசயித்து, பின் விடயத்தை நிதானித்தவராக அறையை விட்டு மகிழ்வுடன் வெளியேறினார்.

விடயம் கேள்விப்பட்டு அக்பர் சாச்சாவின் மனைவி பிள்ளைகளும் அங்கு வந்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் சகோதரர்கள் இருவரும் இப்படி அன்பாயி ருப்பது கண்டு மிகவும் சந்தோஷப்பட்டனர்.

நளீமின் சகோதரிகளும் சாச்சாவின் குடும்பத்தாரிடம் மன்னிப்பு கேட்டு அவர்களுடன் ஒன்றித்தார்கள். தங்கள் குடும்பம் ஒன்று சேர்வதற்காய் தூய மனம் கொண்டு நளீம் செய்த பிரார்த்தனைகளை அந்த வல்ல அல்லாஹ் நிறைவேற்றிவிட்டான்!!!

சிறுகதை

பஞ்ச மனம்

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்
ஆசிரியர்

‘அம்மா அண்ணா அடிக்கிறான்மா’ என்று அழுதபடியே சுரேன் கத்தவும் பதறியபடி முன் ஹோலுக்கு விரைந்து வந்தாள் பவித்ரா. அங்கு கவின், சுரேனுடன் மல்லுக்கட்டிக் கொண்டிருந்தான். அருகில் விளையாட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் சிதறிக்கிடந்தன. விளையாட்டுக்காரின் சில்லுகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக காணப்பட்டன. பவித்ராவுக்கு விளங்கிவிட்டது. அவர்கள் இருவருக்கும் இந்த விளையாட்டுக் கார்தான் பிரச்சினை. இருவர் முதுகிலும் சுள்ளென்று இரண்டு அடிகள் கொடுத்தாள். அதன் பிறகுதான் பிள்ளைகள் தமது சண்டையை மறந்துவிட்டு மூலையில் போய் உட்கார்ந்து அழுது கொண்டிருந்தார்கள்.

வழமையாகவே மூத்தவனான கவினின் கையில் கொடுத்தே எந்தப் பொருளையும் தம்பி சுரேனுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்குமாறு பவித்ரா கூறுவாள். கவின் பொறுப்பாக இருந்து சின்னவனையும் தன்னோடு இணைத்துக்கொண்டு இருவரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்றே பவித்ரா விரும்பினாள். அதனாலேயே இருவரையும் அழைத்து கவினின் கையில் பிஸ்கட் பக்கற்றைக் நீட்டினாள். தம்பிக்கும் கொடுத்து பகிர்ந்து சாப்பிடுமாறு இருவரையும் சமாதானப் படுத்தி அனுப்பி வைத்தாள். அவர்களுக்குள் இப்படி சின்னச் சின்ன சண்டைகள் வந்தாலும் உடனே தீர்ந்துவிடும். அவள் அவர்களை அப்படித்தான் பழக்கியிருந்தாள்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் பவித்ராவின் கணவன் அந்த விளையாட்டுக் காரைக் கொண்டுவந்து பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்திருந்தான். அப்பவே பவித்ரா சொன்னாள்.

‘என்னங்க.. ஒன்னு வாங்கிட்டு வந்திருக்கீங்க..? இவனுங்கள் ரெண்டு பேர பத்தியும் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்தானே’

‘ஆமா பவி. அதுக்காக எல்லாத்துலயும் ரெண்டு ரெண்டா வாங்க முடியுமா?’ என்று சிரித்தபடியே கணவன் கூறிவிட்டான்.

ஆம். அதுவும் சரிதான். இருவருக்கும் உடை, சைக்கிள், பேனை, புத்தகம் ஒரே வடிவில் இருவேறு நிறத்தில் பீங்கான்கள், சப்பாத்துக்கள், ஸ்கூல் பேக் என்று வாங்க வேண்டும். தற்செயலாக உண்மையில் யாராவது ஒருவனின் பேனை காணாமல் போனால் கூட மற்றவனுக்கும் சேர்த்தே வாங்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வீட்டில் பவித்ராவுக்கு நிம்மதியாகவே இருக்க முடியாது.

‘அம்மா தம்பிக்கிட்ட மட்டும் ரெண்டு பேனா இருக்கு’

‘நீதான் காணாமல் போட்டுட்டியே’

‘ஆனாலும் எனக்கு வேணும்மா’ என்றெல்லாம் அழும்போது ஆரம்பத்தில் அவள் அதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆனால் காலப்போக்கில் அது அவர்களுக்கிடையில் ஈகோ பிரச்சினையாக வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் மிகவும் அக்கறை காட்டினாள். அதன்பலன்தான் சுரேனுக்கும், கவினுக்கும் முதுகில் கிடைத்த அடிகள். அடித்ததையிட்டு அவள் வருத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் அடிக்காமல் விட்டால் இருவரும் பெரியவர்களானதும் எல்லாவற்றுக்கும் இப்படித்தான் பொறாமைப்படுவார்கள், சண்டைபோடுவார்கள், பொறுப்பே இல்லாமல் நடந்துகொள்வார்கள் என்று தெளிவாக விளங்கி வைத்திருந்தாள். பவித்ரா இவ்வாறெல்லாம் யோசிப்பதற்கும் காரணங்கள் இருந்தன. அவள் தனது கடந்த காலத்தை மீட்டிப் பார்த்தாள்.

அப்போது பவித்ராவுக்கு ஏழு வயதிருக்கும். அவளுக்கு அடுத்தாக இரண்டு தங்கைகள். ஒருத்தி புவனா. மற்றவள் ப்ரியா. முறையே ஆறு, நான்கு வயதைக் கொண்டவர்கள். பவித்ராவை விட அவர்கள் இருவரும் நிறமானவர்களும் கூட. பவித்ரா அப்பா போல என்றும் மற்ற இருவரும் அம்மா போல என்றும் எல்லோரும் சொல்லும்போது பவித்ராவுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. அவள் எதையும் காதில் வாங்காமல் விளையாடிக்கொண்டே இருப்பாள். பிஞ்சு மனமல்லவா? வெள்ளையாக்தானே இருக்கும். அந்தப் பிஞ்சு மனங்களில்தானே நஞ்சையும் விதைக்கின்றார்கள் பெரியவர்கள்?

பவியின் வீட்டுக்கு அன்று மங்களம் மாமி வந்திருந்தாள். பிள்ளைகள் மூவருக்கும் ஒரே கொண்டாட்டம். மாமி படலையைச் சாத்திவிட்டு வரும்போதே மூவரும் முற்றத்துக்கு விரைந்து ஓடிச் சென்றார்கள். அது மங்களம் மாமிதான் என்று உறுதியாக தெரிந்த பின்பு மீண்டும் வீட்டுக்குள் ஓடி வந்து,

‘அம்மா.. அம்மா.. மங்களம் மாமி வந்திருக்கிறாங்க’ என்று மூத்தவள் பவித்ரா குரல் எழுப்பினாள்.

‘ஓடி வாங்க அம்மா.. அம்மா எங்க போயிட்டாங்க?’ என்றபடி புவனாவும், ப்ரியாவும் துள்ளிக்குதித்தபடி வந்தார்கள்.

பிள்ளைகள் மூவரும் ஒரேயடியாக அழைத்ததால் சமையலறையிலிருந்து வந்து பார்த்தாள் பங்கஜம். அம்மாவும், மங்கலம் மாமியும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது மூன்று பிள்ளைகளும் விளையாடப் போய்விட்டார்கள். மங்களம் மாமி பகல் உணவும் சாப்பிட்டுவிட்டு கொஞ்ச நேரம் களைப்பாறியபின் போவதற்கு தயாராகினார்.

பங்கஜம் பிள்ளைகள் மூவரையும் அழைத்து மாமிக்கு டாட்டா சொல்லுமாறு கூறினாள். அப்போது மங்களம், தான் அவர்களுக்காக கொண்டு வந்திருந்த பார்சலை புவனாவின் கையில் கொடுத்தாள். மூத்தவள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க புவனாவிடம் மங்களம் கொடுக்கிறாள் என்றோ, நான் இருக்கும்போது தங்கச்சிக்கு கொடுக்கிறாவே என்றோ யாருக்கும் தோன்றவில்லை. மாமி போன பிறகு பார்சலைப் பிரித்துப் பார்த்தார்கள். அதில் பழங்கள், டொபிகள் காணப்பட்டன. புவனா தனக்கு நிறைய எடுத்துக்கொண்டாள். ப்ரியா அழுததால்,

‘தங்கச்சி சின்னப் பிள்ள தானே. தங்கச்சிக்கு இன்னும் ரெண்டு டொபி கொடும்மா’ என்று பங்கஜம் புவனாவிடம் சொன்னாள். பவித்ராவுக்கு உள்ளுக்குள் ஏதோ செய்தது. அது என்னவென்று அவளுக்கு அப்போது புரியவில்லை.

இப்படியே கொஞ்ச நாள் கழிந்தது. பங்கஜம் ஒருநாள் டவுனிலில் உள்ள தன் கணவனின் கடைக்கு பிள்ளைகள் மூவரையும் கூட்டிச் சென்றிருந்தாள். அப்போது கடைக்கு வந்திருந்த சிலரும்,

‘மூவரும் உங்கள் குழந்தைகளா?’ என்று கேட்டதற்கு ஆம் என்றார் பவித்ராவின் அப்பா சுந்தரம்.

‘மூத்தவள் உங்கள மாதிரி இருக்கா அண்ணே. இவங்க ரெண்டுபேரும் உங்க மனைவி மாதிரி இருக்காங்க’ என்றார்கள்.

பங்கஜம் பவித்ராவைப் பார்த்தாள். பவித்ரா தந்தையைப் பார்த்தாள். பவித்ராவின் சின்ன இதயத்துக்குள் சிக்கல் தோன்றியது.

நான் தந்தை மாதிரி என்கிறார்களே.. நான் அம்மா மாதிரி இல்லையா? நான் அம்மாவின் பிள்ளை இல்லையா? அப்பாவின் பிள்ளை மட்டும் தானா? என்றுதான் அப்போது அவளுக்கு யோசிக்கத் தெரிந்தது. காலப்போக்கில்தான், தன் தந்தையின் கருமைக்கே தன்னை ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்கள் என்பதை

பவித்ரா ஓரளவு ஊகித்துக்கொண்டாள். பவித்ரா சொல்லுமளவுக்கு கருப்பு நிறம் இல்லை. மாநிறத்தைவிட சற்று நிறம் குறைந்தவள். ஆனால் தங்கைகளிருவரின் கையுடன் அவளது கையை வைத்துப் பார்த்தால் அவளைவிட தங்கைகள் நிறமானவர்கள் என்பது பவித்ராவுக்கும் புரிந்தது.

கொஞ்ச நாட்கள் கடந்தன. ஒருநாள் ஊரிலிருந்து வந்த சித்தி முறை கொண்ட பெண்ணொருத்தி, பங்கஜத்தின் தங்கை கொடுத்தனுப்பிய பையைப் பிரித்து அதில் காணப்பட்ட தைத்த ஆடைகளை பவித்ரா பார்த்துக்கொண்டிருந்த போதே, சித்தி இளையவர்களிருவருக்கும் ஆடைகளைக் கொடுத்தாள். பவித்ராவுக்கு பச்சை நிறம்தான் பிடிக்கும் என்றாலும் அவர்கள் இருவரும் எடுத்து மிஞ்சியது போக விருப்பமில்லாத சிவப்பு நிற ஆடைதான் பவித்ராவுக்கு மிஞ்சியது. பவித்ராவுக்கு விளங்கிவிட்டது. எல்லோரும் தன்னைப் புறக்கணிக் கின்றார்கள். தான் தங்கைகளைவிட நிறமில்லை என்பதால் அவர்களைத்தான் எல்லோரும் விரும்புகின்றார்கள். புவனாவுக்கும், ப்ரியாவுக்கும்தான் எல்லாப் பொருட்களும் கிடைக்கும். தனக்கு கொடுக்குமாறு சொல்லி அனுப்பும் பொருட்கள்கூட ஓர வஞ்சனையால் தங்கைகளுக்கே கொடுக்கப்படும் என்று அவளுக்கு நன்றாக விளங்கிவிட்டது. அப்படியென்றால் தனக்கு கிடைக்காதது அவர்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடாது என்ற வைராக்கியம் அவளின் சிறிய மனதுக்குள் வலுக்கட்டாயமாக திணிக்கப்பட்டுவிட்டது. அவள் ஈகோ பிரச்சினை களுக்கு ஆளானாள். தான் நினைப்பது சரியா தவறா என்றுகூட தெரியாத அவளது பிஞ்சு மனசுக்குள் இத்தனைப் பூகம்பங்கள் வெடித்துக்கொண்டிருந்தன. தருணம் பார்த்துக் காத்துக் கிடந்தாள் பவித்ரா.

சொல்லி வைத்தாற்போல ஒருநாள் அவளது மாமா கொழும்பில் இருந்து வந்திருந்தார். முன்பெல்லாம் வீட்டுக்கு யாராவது வந்தால் ஓடிவந்து அம்மாவிடம் சொல்லும் மகிழ்ச்சி இப்போது பவித்ராவுக்கு இல்லாமலேயே போயிருந்தது. யாராவது வருகின்றார்கள் என்றாலே அவளுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. யார் கண்ணிலும் படாமல் எங்கேயாவது ஓடிவிடலாம் போல தோன்றியது. சிரித்துப் பேசுவது மாறி, எப்போதும் முகத்தை உம்மென்று வைத்துக்கொள்வதே அவளுக்கு வாடிக்கையாகிவிட்டது.

எல்லோரும் செய்த, செய்கின்ற தவறை மாமாவும் செய்தார். கொழும்பி லிருந்து கொண்டு வந்த கைக் கடிகாரத்தை புவனாவுக்கு கொடுத்தார். அவள் அதைக் கட்டிக்கொண்டு சிட்டாக வலம் வந்தாள். நேரம் பார்க்கத் தெரிந்த பவித்ராவுக்குக் கொடுக்காமல், எதுவும் தெரியாத புவனாவுக்கு கொடுத்த அவமானம் பவித்ராவின் கண்களில் கண்ணீரை வரவழைத்தது. நெஞ்சு விம்மித் துடித்தது. மாலையில் மாமா செல்லும்போதுகூட அவருக்கு பக்கத்தில் வந்து டாட்டா காட்ட அவள் விரும்பவில்லை.

மாலை மங்கி இருள் கௌவத் தொடங்கியது. கை கால் அலம்புவதற்காக கடிகாரத்தைக் கழற்றி வைத்தாள் புவனா. கடிகாரத்தை மறந்துவிட்டு புவனா அப்பால் சென்ற பிறகு பவித்ரா அதனை களவாக எடுத்து வந்து கொல்லைப் பக்கம் சென்றாள். ஒரு கல்லில் அந்தக் கடிகாரத்தை வைத்து இன்னொரு கல்லால் உடைத்துச் சிதறடித்தாள். துண்டுத்துக்களான அந்தக் கடிகாரத்தை அள்ளியெடுத்து தன் பிஞ்சுக் கரங்களால் ஒரு குழியைத் தோண்டி அதில் புதைத்துவிட்டு மண்ணைப்போட்டு மூடினாள். உதட்டோரத்தில் ஏதோ சாதித்துவிட்ட வெற்றிச் சிரிப்பு இழையோடியது. மனசுக்குள் ஒரு குரூர திருப்தி ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகும் இவ்வாறு எத்தனையோ நிகழ்வுகள் நடந்துவிட்டன.

காலங்கள் கடந்தன. பருவங்கள் மலர்ந்தன. தான் செய்வது பிழை என்றும் தான் இனிமேல் யாருக்கும் மனசளவிலும் துன்பம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற எண்ணமும் பவித்ராவின் மனதில் பதிந்துவிட்டது.

‘அம்மா தம்பிக்கு பசிக்குதாம். சாப்பாடு தாங்க’ கவின் வந்து கேட்டான்.

சண்டைகளை மறந்து இப்போது தம்பிக்காக உணவு கேட்டு வந்திருக்கிறான் கவின். அப்படியே அவனை அள்ளியெடுத்து ஆரத்தழவி நெஞ்சோடு அணைத்துக்கொண்டாள் பவித்ரா. அவன் அவளைக் கட்டிக்கொண்டு மீண்டும் சொன்னான்.

‘அம்மா சீக்கரம் தாங்கம்மா. இன்னக்கி நான் தம்பிக்கு ஊட்டி விடுறன்’!!!

இன்னும் எத்தனை நாள்...?

இரா. சடகோபன்

சட்டத்தரணி

பெருமழையாக இல்லாவிட்டாலும் ஒரு மனிதனை தொப்பையாக நனைத்து விடும் அளவுக்கு மழை பெருந்துறலாகத் தூறிக் கொண்டிருந்தது. அதனுடன் சேர்ந்து மெல்லிய ஈரக்காற்றும் வீசியதால் தேகத்தில் நடுக்கம் ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு குளிர் காணப்பட்டது.

அந்திச் சூரியனைக் கண்டு சில நாட்கள் ஆகியிருந்தன. தொடர்ச்சியான மழை காரணமாக வீதியெங்கும் சேறும் சகதியும் சொத சொதவென்று காணப்பட்டது. மாலைப்பொழுது மறைந்து மலைப்பிரதேசத்தை இருள் மெது மெதுவாக விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இவை எதனையும் பொருட்படுத்தாமல் வீரசேவுகப் பெருமாள் தன் வசிப்பிடமான பசுமலைத் தோட்டத்தின் பணிய கணக்கு பிரிவில் அமைந்திருந்த ஐந்தாம் நம்பர் லயத்தை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தான். சுற்றுப்புறத்தில் ஏற்பட்டிருந்த சலனங்களைப் பொருட்படுத்தாத அவனது போக்கும் தீர்மானமான நடையும் அவன் ஏதோ ஒரு இலக்கை நோக்கி நடக்கிறான் என்பதனை சொல்லாமல் சொல்லிக் காட்டின.

அவன் மிகத் தீவிரமான சிந்தனையுடன் நடந்தான். அவனுள் ஒரு பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது என்பது மாத்திரம் தெரிந்தது. அவன் பலமான யோசனையுடன் வீறு நடை போட்டான். கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை விரிந்து பரந்த பசுமைச் செழிப்புடன் நெடியயர்ந்து காணப்பட்ட அந்த மலை தொடர்கள் எத்தனை காலம் தான் நம்சோகக் கதைகளை கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் விம்மிப்புடைத்து செழிப்புடன் கிளர்ந்தெழுந்திருந்த அப்பசுமலைக் குன்றுகளின் பள்ளத்தாக்குகளில் மெல்லாடைப் போல் படர்ந்திருந்த வெண்மேகக் கூட்டங்களை பெண்ணின் மார்பகத்துக்கு ஒப்பிட்டு இன்னும் எத்தனை காலத்துக்குத்தான் நாம் கவிதை பாடிக் கொண்டிருப்பது? நூற்றாண்டு காலமாக கொத்தடிமைகளாய் பரம்பரை பரம்பரையாக தம் வாழ்வை தேயிலைச் செடிகளுக்கு உரமாக்கி இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நிமிர்த்திப் பிடித்திருக்கும் நமக்கு இவர்கள் செய்த கைமாறுதான் என்ன?

கூலிகள் என்று பெயர்வைத்து எம்மைக்கூட்டி வந்து கங்காணிகளுக்கும் தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் கொத்தடிமைகளாக்கி எம்மை அடகு வைத்து விட்டு வெள்ளைக்காரன் சென்று அரை நூற்றாண்டு கடந்து விட்ட பின்பும் ஏன் இன்னமும் நமது அடிமைத்தனம் போகவில்லை? ஏன் இன்னமும் இந்த நாட்டில் எம்மை இந்த நாட்டு மக்களாக மதிக்கிறார்கள் இல்லை? நாம் நமது சொந்தக் கரங்களால் நாயாக பேயாக உழைப்பதனைத் தவிர வேறென்ன தப்பைச் செய்து விட்டோமென்று நமக்கிந்த தண்டனை? இது தொடரக்கூடாது இதற்கொரு முடிவு வேண்டும்.

வீரசேவுகப் பெருமாள் அந்த மழையில் முற்றாக நனைந்திருந்தான். அவன் அணிந்திருந்த வெள்ளைச் சட்டையும் வெள்ளைச்சாரமும் நனைந்து அவன் உடம்புடன் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தன. நன்கு செழித்து அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த கரிய தலையிரின் வழியாக வழிந்த மழைநீர் மூக்கு நுனிவரை வந்து அதற்கு மேல்போக முடியாமல் பின்னர் சொட்டுச் சொட்டென கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. அதனை வழித்து ஒதுக்கிவிட வேண்டும் என்று கூட கருதாமல் அவன் நடந்து கொண்டிருந்தான்.

அவன் சிந்தனைகள் அண்மைக்காலத்தில் அவன் வாழ்வைச் சுற்றி இடம் பெற்று வரும் மாற்றங்கள் தொடர்பில் மிகத் தீவிரமாக லயித்துப் போயிருந்தது. வீரசேவுகப் பெருமாளின் குடும்பத்தில் மொத்தம் ஒன்பது குழந்தைகள். ஆறு பெண்கள், மூன்று ஆண்கள் அதில் அவன் ஆறாவது. மூத்தவர்களில் நான்கு அக்காமாரும் ஒரு அண்ணனும், இளையவர்களில் ஒரு தம்பியும் இரண்டு தங்கைகளும் இருந்தனர். மூத்த அக்காமார்கள் இருவர் அவனுக்கு விவரம் தெரியாத காலத்திலேயே கலியாணம் முடித்து தூரத்து தோட்டங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். எப்போதாவது இருந்திருந்து தீபாவளி, பொங்கல், திருவிழாக்காலங்களில் வந்து ஓரிரு தினங்கள் இருந்து விட்டுப் போவார்கள்.

மற்ற இரண்டு அக்காமார் அதே தோட்டத்தில் கொழுந்து மலையில் வேலை செய்து வந்தனர். அம்மா தேயிலைத்தொழிற்சாலையில் வேலை அப்பா வீட்டிலேயே சிறிய அளவில் பெட்டிக்கடை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அண்ணன் க.பொ.த (சா.த) வரை படித்து விட்டு அதன் பின் படிப்பைத் தொடர முடியாமல் கொழும்பில் கடையொன்றில் சிப்பந்தியாக தொழில் பார்க்கிறார்.

இவர்கள் அனைவரது உழைப்பிலுமே குடும்பம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. இவர்களது தயவிலேயே சேவகப்பெருமானும் இரண்டு தங்கைகளும் தம்பியும் அருகிலுள்ள நகரப் பாடசாலையில் கல்விகற்று வந்தனர். வீரசேவுகப் பெருமாள் க.பொ.த (உ.த) படித்து பல்கலைக்கழகம் செல்ல தகுதி பெற்றிருந்த போதும் வீட்டின் நிதி நிலைமை கருதி அவனால் மேற்படிப்பை தொடர முடியவில்லை.

தான் எப்படியாவது பல்கலைக்கழகம் சென்று ஒரு பட்டதாரியாக வந்துவிட வேண்டும் என்று வீட்டுக்குள்ளும் வெளியிலும் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்திப் பார்த்தான். இருந்தும் சரிப்பட்டு வரவில்லை. அவனது தந்தை அவனை எப்படியாவது கொழும்பில் ஒரு கடையில் சிப்பந்தி வேலைக்குச் சேர்த்து விட வேண்டும் என்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார்.

அவன் கொழும்புக்குச் சென்று நாலு காசு சம்பாதித்தால் தான் கொழுந்து மலையில் வேலை செய்யும் அவனது இரண்டு அக்காமாரையும் கலியாணம் கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்றும் இரண்டு தங்கைகளையும் தம்பியையுமாவது மேற்படிப்பு படிக்கச் செய்ய முடியும் என்றும் வாதிட்டார் அவர் தந்தை.

அவர் சொல்வதிலும் நியாயம் இருந்தது. அவன் அக்காமார் இப்போதே கலியாண வயதை தாண்டிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களை கலியாணம் செய்து கொடுத்து விட்டால் வீட்டு வருமானம் குறைந்து விடுமே என்பதற்காகவே அவர்களுக்கு அவன் தந்தை இன்னமும் திருமணம் பேசாமல் இருந்தார். அவர் சொல்வதில் நியாயம் இருந்தாலும் தனக்கு பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாதிருந்தது தொடர்பில் அவன் வருத்தப்பட்டான்.

அவனுக்கு மனக்கிலேசம் வரும்போதெல்லாம் பதிமூனாம் நம்பர் கொழுந்து மலைக்குச் சென்று மலையுச்சியில் இருக்கும் மாடசாமிக் கோயில் கல்லுப் பாறையில் ஏறி நீண்ட நேரம் மௌனமாக அழுது கொண்டிருப்பான். ஒரு சமயம் அவனது கல்லூரி அதிபர் அவனது பல்கலைக்கழக பிரவேசம் சம்பந்தமாகப் பேசுவதற்கு அவனைப் பாடசாலைக்கு அழைத்திருந்தார். அதிபருக்கு அவனது பிரச்சினை நன்கு தெரியும். அவன் பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்தில் பாடசாலையின் முதல்தர மாணவனாக பெயர் வாங்கியிருந்தான். இலக்கியம், கலை முதலானவற்றில் அதிக ஆர்வம் காட்டியதுடன் பல போட்டிகளில் பரிசில்களும் பெற்று பாடசாலைக்கு பல பெருமைகள் சேர்த்திருந்தான். கல்லூரி தமிழ் இலக்கிய மன்றத் தலைவர்களாகவும் சிரேஷ்ட மாணவர் தலைவனாகவும் பல வருடங்கள் கடமையாற்றி இருந்தான். இதனாலெல்லாம் கல்லூரி அதிபரும் உயர்தர வகுப்பு ஆசிரியர்களும் அவனைக் கல்லூரியின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகவே மதித்து உற்சாகப்படுத்தினர்.

நீண்ட வருடங்களுக்குப் பின்னர் அவன் ஒருவனே பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்ல அந்தக் கல்லூரியில் இருந்து தெரிவாகி இருந்தபடியால் அவனை பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பி விட வேண்டும் என்பதில் அதிபர் தீவிரமாக இருந்தார்.

அன்று அவன் பாடசாலையில் அதிபரைச் சந்தித்த போது அதிபர் அவனுக்கு சில ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்தார். படிப்புக்கான செலவுகளை பெற்றுக்

கொள்ள சில வழிகள் உள்ளன என்று கூறினார். மகாபொல என்ற அரசாங்கத்தின் மாணவர் புலமைப் பரிசில் திட்டத்தின் மூலமும் இந்திய வம்சாவளி தோட்டத்தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்கென இந்தியத்தூதுவராலயம் கல்வி உபகார நிதி வழங்குகின்றதென்றும் அதில் சேர்ந்து நிதியுதவி பெற முடியும் என்றும் அவர் யோசனைகள் தெரிவித்தார். இறுதியாக அவர் மலையகத்தின் தனிப்பெரும் தொழிற்சங்கமொன்று பல்கலைக்கழகம் செல்லும் மாணவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கி வருவதாகவும் உடனடியாக விண்ணப்பிக்கும் படியும் கூறி விண்ணப்ப படிவமொன்றையும் கொடுத்தார்.

வரும் விளைவுகளைப்பற்றி சிந்திக்காமல் அந்த விண்ணப்ப படிவத்தை பூர்த்தி செய்து அவன் அனுப்பிவைத்தான். இரண்டு வாரங்களுக்குப் பின்னர் அவனுக்கு ஒரு அழைப்புக் கடிதம் வந்தது. அவனது பல்கலைக்கழகப்படிப்பு சம்பந்தமாக நிதி உதவி கோரி அனுப்பியிருந்த விண்ணப்பப்படிவம் தொடர்பில் தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்காக நேர்முகப்பரீட்சை ஒன்றுக்கு வரும்படி அவனை அந்த தொழிற்சங்கம் அழைத்திருந்தது. பல்வேறு பிரச்சினைகளால் குழம்பிப் போயிருந்த சேவுகப் பெருமாள் எதற்கும் அந்த நேர்முகப்பரீட்சைக்கு போய்ப் பார்ப்பதென்று தீர்மானித்தான். அது விடயத்தை வீட்டில் தெரிவித்த போது தந்தை வேண்டா வெறுப்பாகவே சம்மதித்தார்.

தான் வைத்திருந்த ஒரேயொரு கறுப்பு நிற நீளக்காற்சட்டையை நன்கு துவைத்து உடைந்து ஓட்டை விழுந்திருந்த இஸ்திரிக்கைப் பெட்டியில் இருந்து நெருப்புக் கொட்டிவிடாமல் மிகக் கவனமுடன் இஸ்திரிக்கை செய்து தனக்கு அதிர்ஷ்டமானதெனக் கருதிய வெள்ளையில் கறுப்பு கோடிட்ட நீளக் கை சட்டையும் போட்டுக்கொண்டு சோகத்தை மறைத்து இல்லாத தெம்பை வரவழைத்துக் கொண்டு மிடுக்குடன் புறப்பட்ட அவன் தோற்றத்தைக் கண்டு அதிகம் விசயம் தெரியாத அவனது தம்பியும் தங்கைகள் இருவரும் மட்டும் ஆனந்தித்து விடை கொடுத்தனர். தந்தையார் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கொடுத்த நூறு ரூபாவையும் பெற்றுக் கொண்டு பஸ் வண்டிப்பாதை நோக்கி நடந்தான் சேவுகப்பெருமாள்.

அவன் கண்டிக்குச் சென்று குறித்த முகவரியைத் தேடி அந்தக் கட்டிடத்துக்குள் நுழைந்த போது அவனைப் போலவே நம்பிக்கைகளை சுமந்து கொண்டு மலையகமெங்குமிருந்த பல இளைஞர் யுவதிகள் அங்கு வந்திருந்தனர். அப்போதைய அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருந்தவரும் மலையகத்தின் தனிப்பெரும் தொழிற்சங்கத்தின் ஏகோபித்த தலைவராகவும் இருந்தவருமே அன்றைய நேர்முகப்பரீட்சையை நடத்தவிருந்ததால் அனைவரும் அவரது வருகைக்காக காத்திருந்தனர். சுமார் அரைமணி நேர காத்திருப்பின் பின்னர் தலைவரானவர் செயலாளர் மற்றும் பரிவாரங்கள் சகிதம் வருகை தந்தார்.

சங்கத்தின் செயலாளரும் கூட நாடாளுமன்ற அங்கத்தவராகவும் இருந்தார். அவர்கள் அனைவரும் தேனீர் அருந்தியதன் பின்னர் நேர்முகப்பரீட்சை ஆரம்பமாகியது. அங்கு வருகை தந்திருந்தோர் ஒவ்வொருவராக அழைத்து விசாரிக்கப்பட்டனர்.

சேவுகப்பெருமாளின் முறைவந்த போது பணியாள் அவனை உள்ளே போகச் சொன்னான். வீரசேவுகப்பெருமாள் தயங்கி தயங்கிச் சென்று தலைவருக்கு முன்னால் போட்டிருந்த ஆசனத்தில் மேலும் கீழும் பார்த்தவாரே அமர்ந்தான்.

தலைவரும் செயலாளரும் நேரடியாகவே மாறி மாறி அவனை விசாரித்தனர். அவன் பெயர், தந்தை பெயர், வசிக்கும் தோட்டம், பாடசாலை, பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் என்று சகல விபரங்களும் கேட்டறியப்பட்டன.

இடையில் குறுக்கிட்ட பொதுச் செயலாளர் அவனது தந்தை குறித்த தொழிற்சங்கத்தின் அங்கத்தவரா என்று கேட்டார் அவன் இல்லை என்று பதில் சொன்னான். உடனேயே அங்கே சூழ்நிலையில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. அங்கிருந்தோர் ஒவ்வொருவரும் ஒருவர் மாறி மாறி ஒருவர் முகங்களைப் பார்த்துக் கொண்டனர்.

சங்கத்தின் சட்ட விதிகளின்படி தமது சங்கத்தினர் அல்லாத ஒருவரின் பிள்ளைக்கு உதவி வழங்க முடியாது என்று செயலாளர் தலைவருக்கு விதி முறைகளை ஞாபகப்படுத்தினார். இருந்தாலும் அவனது விண்ணப்பம் தொடர்பான முடிவினை பின்னர் அறிவிப்பதாகக் கூறி அடுத்தவரை அழைக்குமாறு மணியை அடித்தார் தலைவர். ஏற்கனவே வயிற்றில் சிறுபந்தை போல் உருவாகியிருந்த சேவுகப் பெருமாளின் சோகங்கள் இப்போது மெல்ல மேலெழுந்து வந்து அவன் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டு விட்டது. அவன் கண்களில் நீர் திரள்வதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் மெல்ல எழுந்து கதவை நோக்கி நடந்தான்.

அவன் அன்று வீட்டுக்கு மிக நேரங்கழித்தே சென்றான். நல்ல செய்தியென்று ஒடோடிச் சென்று சொல்லியிருப்பான். இருந்தாலும் அவன் வீட்டையடைந்ததும் எல்லோரும் என்ன நடந்தது என்று கேட்டார்கள். அதெல்லாம் சரிபட்டு வராது என்று முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டே பதில் சொல்லிவிட்டு பேசாமல் இருந்து விட்டான். அதன் பின் ஒருவாரம் கழித்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அவனது விண்ணப்பம் சங்கத்தின் சட்டதிட்டங்களுக்கு அமைவாக இல்லாததால் நிராகரிக் கப்பட்டுள்ளது என்று சங்கம் அவனுக்கு வருத்தத்துடன் அறிவித்திருந்தது. அத்துடன் அவனது பல்கலைக்கழக கனவுகள் ஆடிமாதத்து மேகங்கள் என எங்கோ சிதறி ஓடி மறைந்து போய் விட்டன.

அதன்பின் சிலமாதங்களுக்குப் பின்னர் அவன் படித்த கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தில் இருந்து அழைப்பொன்று வந்திருந்தது. அது கல்லூரியின் பவள விழா கொண்டாட்டத்துக்கான அழைப்பு. முழுநாள் கருத்தரங்கின் காலை நிகழ்ச்சியாக கல்விக் கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. மலையகத்தின் கல்விக் கலாசாரம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்ட வேண்டும் என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்த கொழும்பில் இருந்து பேராசிரியர்கள் மலையகக் கல்விமான்கள் சட்டத்தரணிகள் முதலானோர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

வீரசேவுகப் பெருமானும் இந்த கருத்தரங்குக்குப் போவதென்று தீர்மானித்தான். கடைசியாக அவன் தன் பல்கலைக்கழக பிரவேசம் சம்பந்தமாக அதிபரை சந்திக்கச் சென்றதற்குப் பின்பு கல்லூரிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. கல்லூரிப்பக்கம் போவதற்கு கூச்சமாக இருந்தது தான் அதற்குக் காரணம்.

அவன் கருத்தரங்கு நடைபெறும் மண்டபமான கல்லூரியின் கோமகள் மண்டபத்தை அடைந்த போது மண்டபத்தில் ஓரளவுக்கு மட்டும் தான் கூட்டம் கூடியிருந்தது. வீரசேவுகப் பெருமாள் அக்கல்லூரியின் பழைய மாணவன் என்ற உரிமையில் முன்னால் இருந்த மூன்றாவது வரிசையில் ஒரு ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான்.

தலைமையுரைக்குப் பின் பிரதான கருத்தரங்கு ஆரம்பமான போது கொழும்பில் இருந்து வந்திருந்த கல்வி பேராசிரியர் உரை நிகழ்த்தினார். இன்றைய மலையகம் கல்வியில் மிகப் பின்தங்கிப்போயிருக்கின்றது. சனத்தொகை அடிப்படையில் பார்க்கும் போது மிகக் குறைந்த மாணவர்களே பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தெரிவாகின்றனர். அவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் கூட பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் போகாமல் பாதியிலேயே கல்வியை விட்டு விடுகின்றனர். இவற்றுக்கான காரணிகள் தொடர்பில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பரிகாரங்கள் காணப்பட வேண்டும்.

மலையக மாணவர்கள் கல்வியை பாதியில் விட்டு விடுவதற்கு பிரதான காரணியாக இருப்பது பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகும். தங்களின் பிள்ளைகளை பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பி படிப்பிக்கும் அளவுக்கு அவர்களிடம் நிதி வசதியில்லை. அத்துடன் அவர்களது குடும்பங்களும் அதிகம் குழந்தைகளுடன் பெரிய குடும்பமாகவும் உள்ளதால் பிற்காலத்தில் குடும்பத்தின் பாரத்தை சுமக்கும் பொறுப்பு பிள்ளைகளின் தலைமேலேயே விழுகிறது.

இன்னும் கூட மலையக மக்களில் எண்பது சதவீதமானவர்கள் தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற தொழிலாளிகளாகவே உள்ளனர். இம்மக்களின் கல்வி பயில்வோரின் வீதம் நகர்ப்புறத்தில் வாழ்கின்ற மக்களிடையே தான் அதிகம் உள்ளது. இது

தொடர்பில் மலையக தொழிற்சாலைகளும் அரசியல் கட்சிகளும் பொது அமைப்புகளும் அக்கறை காட்ட வேண்டும் தமக்கிடையே பேதங்களை மறந்து தமது தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன். தமது கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்று பிரித்துப் பார்த்து குறுகிய நோக்கில் செயற்படுவதனை இந்த அமைப்புக்கள் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். முழு மலையகத்தின் எதிர்கால நலன்கருதி அவர்கள் செயற்படுவார்களாயின் மட்டுமே மலையகம் முன்னேற்றப்பாதையில் செல்லும்.

பேராசிரியர் மிகுந்த கரகோஷத்துக்கு மத்தியில் தனது உரையை பூர்த்தி செய்தார். கூட்டத்துக்கு வந்திருந்தோர் ஆர்வமுடன் அங்கு நடக்கும் நிகழ்வுகளை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தனர். பேராசிரியர் சொன்ன சில கருத்துக்கள் தன் வாழ்வுடன் பொருந்திப் போனபடியால் வீரசேகவுப் பெருமானும் தனது ஆசனத்தில் நிமிர்ந்து அமர்ந்து அடுத்து யார் என்ன பேசப் போகிறார்கள் என்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த ஒரு விசேட நிகழ்வாக அதே கல்லூரியில் படித்து கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டப்பட்டம் பெற்று தற்போது கொழும்பில் ஒரு சட்டத் தரணியாக இருக்கும் ஒரு இளம் சட்டத்தரணியை பேச அழைத்தார் கூட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கிய கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கச் செயலாளர்.

அவர் தனது அறிமுகத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். இப்போது உங்கள் முன்னிலையில் பேச அழைக்கப்பட்டுள்ளவர் பல்வேறு வகைகளில் விசேடத்துவம் பெற்றவர். இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவரான இவர் தோட்டத்தில் பிறந்து தோட்டத்திலேயே வளர்ந்தவர். இக்கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் கல்லூரிக்குள் பல பெருமைகளைத் தேடித்தந்தவர். இவர் வெறும் சட்டத்தரணி மட்டுமல்ல ஒரு எழுத்தாளர். கவிஞர் ஓவியர் எனப் பல பெருமைகள் இவருக்குண்டு. மலையக சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டு பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வரும் இவர் மலையக இளைஞர் சமூகத்துக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாவார்.

இத்தகைய அறிமுகத்தால் சற்றே கூச்சத்துக்கு ஆளான இளம் சட்டத்தரணி மைக்கருகில் வந்து கூட்டத்தை சற்றே நோட்டமிட்டார். தான் படித்த கல்லூரியில் தனக்களிக்கப்பட்ட வரவேற்பாலும் வந்திருந்த பழைய புதிய மாணவர் கூட்டத்தாலும் பரவசப்பட்டுப் போன அவர் தான் தயாரித்து வந்திருந்த நீண்ட பேச்சை மறந்து போய்விட்டார். இருந்தாலும் இந்த சமூகத்தின் எதிர்காலத் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கப் போகும் சில விடயங்கள் குறித்து நாலு வார்த்தைகளை நறுக்குத் தெறிந்தாற் போல் உரைக்கும் படி கூறிவிட வேண்டும் என்று மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டார்.

அவர் மிகுந்த கரகோஷத்துக்கு மத்தியில் பேச ஆரம்பித்தார். அவர் கூறிய வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் உள்ளது உள்ளபடி ஆணி அடித்தாற் போல் வீரசேகவுப்பெருமாளின் மனதில் மாத்திரமல்ல கூடியிருந்தோர் மனதையும் கசக்கிப் பிழிந்தன.

நன்றி நண்பர்களே நன்றி என்னை இங்கு அழைத்துப் பேச வைத்தமைக்கு நன்றி. எனக்கு முன் பேசிய பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் என்னைப் பெற்ற எனது தாய் தந்தையரும் தனது குடும்பச்சுமையை என்மீது சுமத்தியிருந்தால் நான் கூட இன்று உங்கள் மத்தியில் இந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்க மாட்டேன். ஆதலால் அவர்களுக்கு எனது முதல் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நானும் உங்களைப் போல் ஒரு தோட்டத்தொழிலாளியின் மகனாகப் பிறந்து நீங்கள் எதிர்கொள்ளும் அதே பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து எதிர் நீச்சலிட்டு இன்றைய நிலைக்கு வந்தவன் தான். நாம் மலையகத்தோர் என்பதாலேயே நிறைய சவால்களை வெளியுலகத்தில் சந்திக்க வேண்டிய வர்களாக உள்ளோம். நாம் இன்னமும் பெருந்தோட்டக் கூலிகள் கொத்தடிமைகள் என்ற அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுபடவில்லை என்பது அதற்கு முக்கிய காரணம். நாம் எப்போது அந்த அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுபட்டு இந்த நாட்டின் ஏனைய பிரஜைகள் போல் சுதந்திரமான ஜீவிக்க ஆரம்பிக்கிறோமோ அன்று தான் நம் அனைவருக்கும் விடுதலை என்பதனை நீங்கள் அனைவரும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த விடயத்தை நாம் இன்னமும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தான் நான் கருதுகிறேன். அதனால் தான் இந்த அடிமைத்தனத்தில் சிக்கி சுமார் இருநூறு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட பின்பும் எம்மால் அதில் இருந்து விடுபட முடியாமல் உள்ளது. நமது மக்கள் இந்த அடிமை வாழ்வுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

இதுதான் நமக்கு விதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை இதற்கு அப்பால் ஒன்றும் இல்லை என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தமக்குச் சொந்தமென நான்கு சுவர்கள் கூட இல்லாத இந்த மக்கள் தமது எதிர்காலம் தொடர்பிலும் அடுத்த பரம்பரைகளின் எதிர்காலம் தொடர்பில் சிந்திக்க முடியாத அளவுக்கு இந்த அடிமை வாழ்க்கையுடன் ஒன்றிப் போய்விட்டார்கள்.

இவர்களது அரசியல் தலைவர்களும் தொழிற்சங்கத்தவர்களும் கூட இவர்களை அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருந்ததால் தான் தாம் பிழைப்பு நடத்தலாம் என்று கருதுகிறார்கள். கல்வியறிவு பெறுவதால் இந்த அடிமைத்தனத்தில் இருந்து அவர்கள் விடுபட்டு விடுவார்களோ என்று பயன்படுகிறார்கள்.

ஆதலினால் நாம் கல்வியில் அதிகம் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும். கற்ற கல்வியைக் கொண்டு வேறு தொழில்களைத் தேடிக்கொண்டும். தோட்டத்துக் கூலிகள் என்ற அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுபட வேண்டும். சொந்தமாக காணித் துண்டொன்றை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதில் சிறியதாக நமக்கென ஒரு குடிசை ஒன்றை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் சுதந்திரமாய் வாழ வேண்டும் என்பது தான் எல்லாவற்றிலும் உயர்வானது. அதுதான் உன்னதமானது நாம் இப்போதே இந்த நிமிடத்தில் இருந்தே கூலியடிமை முறையில் இருந்து விடுபட வேண்டுமென்று சிந்திப்போம். செயற்படத் தொடங்குவோம் என்று கூறி விடைப்பெற்றார் அந்த இளம் சட்டத்தரணி. அவரது பேச்சைக் கேட்டு உணர்ச்சி வசப்பட்ட அனைவரும் நீண்ட நேரம் தம்மை அறியாமலேயே கைதட்டி பரவசப்பட்டனர்.

அவரது அந்த உணர்ச்சி பூர்வமான சொற்பொழிவால் அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் எத்தனை பேர் தூண்டப்பட்டனர் என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் நிச்சயமாக வீரசேவுகப்பெருமாளுக்குள் அது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அவன் நீண்ட நேரம் சிலையென அமர்ந்திருந்தான். அதன் பின் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகளை அவன் பார்க்கவோ கேட்கவோ இல்லை.

அவனுக்கு நீண்ட நாள் புரியாமல் இருந்த ஒரு உண்மை திடீரென தெரிந்து விட்டது போல் இருந்தது. தான் ஞானம் பெற்று விட்டது போன்றதொரு அனுபவத்தைப் பெற்றான். அவனுள் எங்கோ தீப்பொறி ஒன்று பற்றிக்கொண்டு எரிய ஆரம்பித்தது.

அந்தத்தோட்டத்தில் இருந்து வீரசேவுகப் பெருமாளுடன் சேர்ந்து சுமார் ஏழுட்புபேர் நகரத்துப் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்று வந்தனர். அவர்களின் அருகில் இருந்த நாட்டில் இருந்து தோட்டத்தில் குடியேறியிருந்த மாத்தேனிஸ் அப்புவின புதல்வர்களான சுகத்தபாலாவும் ஜயசேனவும் இருந்தனர். அவர்கள் இருவருமே பத்தாம் வகுப்புடன் தமது கல்வியைக் கைவிட்டு விட்டனர்.

மார்த்தேனிஸ் அப்புவும் அவரது குடும்பத்தினரும் அந்தத் தோட்டத்தில் குடியேறி சுமார் பதினைந்து வருடங்கள் ஆகியிருந்தன. அவர்கள் குடும்பத்தினரும் சேவகப் பெருமாள் குடும்பத்தினரும் ஒரே லயத்தில் குடியிருந்ததால் நல்ல நண்பர்களாக இருந்தனர். குடும்பப்பிரச்சினைகளின் போது பரஸ்பரம் உரிமையுடன் பங்கெடுத்துக் கொள்வார்கள். மாத்தேனிஸ் அப்புவும் சேவகப் பெருமாளின் தந்தையான பெரியாம்பிள்ளையையும் மாலை வேளைகளில் வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டு பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி உரையாடுவார்கள்.

மர்த்தேனிஸ் அப்புவுக்கு நாட்டில் நாடு என்பது தோட்டத்து அயலில் இருக்கும் சிங்கள கிராமத்தைக் குறிக்கும். அரை ஏக்கர் காணியும் வீடும் இருந்தது. அதனை அவரது அக்கா வேறொருவருக்கு அடகு வைத்திருந்ததில் முழுகிப் போய் விட்டது இந்த விடயம் தெரியாதநிலையிலேயே ஒரு நாள் நீதிமன்ற கட்டளையுடன் வந்து வீட்டை அடகுக்கு வாங்கியவன் அவர்களை வெளியேறி விட்டு வீட்டைப் பறித்துக் கொண்டான். அதன் பின் அவர்கள் போவதற்கு இடமில்லாமல் அந்தத் தோட்டத்தில் வந்து குடியேறினர்.

ஆனால், மர்த்தேனிஸ் அப்பு தோட்டத்தில் குடியேறிய நாளில் இருந்தே எப்படியாவது நாட்டில் காணித்துண்டொன்றை பெற்றுக்கொண்டு அங்கு சென்று குடியேறி விட வேண்டும் என்று தீர்மானமாக இருந்தார். தன்னைப் போல் தனது பிள்ளைகளும் தோட்டத்துரைக்கும், கண்டாய்கையா, கிளாக்கையா, கங்காணிமார் மற்றும் சகல மேலதிகாரிகளுக்கும் தலை வணங்கி அடிமை வாழ்வு வாழக்கூடாது என்று அடிக்கடி கூறி வந்தார். அதன் படி அண்மையில் தோட்டத்துக்கண்மையில் இருந்த தரிசு நிலத்தை துண்டுகளாக்கி கொலனியாக்கிய பொழுது எப்படியோ குத்துக்கரணம் அடித்து தனது மகன் சுகந்தபாலவின் பெயரில் காணித்துண்டொன்றை பெற்றுக்கொடுத்து விட்டார். விரைவில் மகனுக்கு ஒரு கலியாணம் செய்து கொடுத்து அந்தக் காணித்துண்டில் அமைந்திருக்கும் சிறு வீட்டில் அவர்களை குடியேற்றத் திட்டமிட்டிருந்தார்.

இவையெல்லாம் வீரசேவுகப் பெருமானின் வாழ்வில் அண்மைக்காலமாக இடம்பெற்றுவரும் நிகழ்வுகள். அவன் இவற்றையெல்லாம் மனதில் இருத்தி சீர்தூக்கிப் பார்த்தான். அன்று நீண்ட நேரம் பதின்மூன்றாம் நம்பர் கொழுந்து மலைக்குச் சென்று மலையுச்சியில் இருக்கும் மாடசாமிக்கோயில் கல்லுப் பாறையில் ஏறி கீழே பள்ளத்தாக்கையும் விரிந்து பரந்திருந்த பசுமைக் கோலத்தையும் வெறித்துப்பார்த்தவாறு அமர்ந்திருந்தான்.

நெஞ்சடைத்த சோகங்கள் விசம்பல்களாக வெளிப்பட்டு அவன் தேகமெங்கும் நடுக்கத்தை உண்டு பண்ணின. அவன் தேம்பித்தேம்பி அழுதான். இரு கண்களிலும் கங்கைகள் என கண்ணீர் பெருக் கெடுத்தோடியது. அவன் எவ்வளவு நேரம் அங்கு அப்படியே இருந்தான் என்பது அவனுக்கு தெரியாது. அவன் மணிக்கணக்காக அவ்விடத்தில் அப்படியே அமர்ந்திருக்க வேண்டும். அவன் மனம் இப்போது மிக அமைதியடைந்திருந்தது. அவனுள் அப்பிக்கிடந்த சோகங்கள் எங்கோ ஒடிப்போய் மறைந்து கொண்டன. அவன் கண்ணில் கண்ணீர் இல்லை. அவை மிகத் தெளிவுடன் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தன. அவன் தனக்குள் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்திருந்தான். மர்த்தேனிஸ் அப்புவின் மகனும் தன் நண்பனுமான சுகந்தபாலவால் முடியுமாயின் தன்னால் மட்டும் ஏன் முடியாது. அவன் காதுகளுக்குள் அன்று அந்த இளம் சட்டத்தரணி பேசிய வார்த்தைகள் மீண்டும் ஒரு முறை ஒலித்தன.

அங்கே உங்களுக்கு அருகில் இருக்கும் நாட்டுப்புறத்து சிங்கள மக்களைப் பாருங்கள். தமக்கென சொந்தமாக இருக்கும் ஒரு சிறிய துண்டு நிலத்தில் சிறுகுடிசை ஒன்றையும் அமைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு சுதந்திரமாக வாழ்கிறார்கள். அந்த வாழ்வின் மேன்மையை நாம் ஏன் அறிந்து கொள்ளவில்லை.... நாமும் தோட்டத்துக் கூலிகள் என்று அடிமைத்தளையில் இருந்து விடுபட வேண்டும் சொந்தமாகக் காணித்துண்டொன்றை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அதில் சிறிதாய் குடிசை ஒன்றை தமக்கென அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாம் சுதந்திரமாய் வாழ வேண்டும் என்பது தான் எல்லாவற்றிலும் உயர்வானது. அதுதான் உன்னதமானது. நாம் இப்போதே இந்த நிமிடத்தில் இருந்தே கூலியடிமை முறையில் இருந்து விடுபட வேண்டும்.

வீரசேவுகப்பெருமாள் தீர்மானத்துடன் கல்லுப்பாளையில் இருந்து இறங்கினான். ஈரமான வாடைக்காற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து மெல்லிய தூறலும் கொட்டவாரம்பித்தது.

அவன் வேகமாக நடந்தான் தனது இலக்கை நோக்கி உறுதியுடன்.

இலங்கையின் தேசிய கீதம்

கலாபூஷணம் வயலந் சரோஜா

தேசிய கீதம் என்று கூறும் போது அந்நாட்டு அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப் பட்டதும், குறித்த நாட்டின் மீதான பற்றையும், பிணைப்பையும் அர்ப்பணிப்பையும் தியாகசிந்தையையும், விசுவாசத்தையும் தேசிய உணர்வையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும்.

1796 இல் இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சி ஆரம்பமான போது தேசிய கீதமாகிய “God save the king” என்பதே இலங்கையின் தேசிய கீதமாக மாறியது. இலங்கை மக்கள் பிரிட்டிஷ் மன்னருக்கு பக்தி, விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் எனக் கருதப்பட்டது இதன் காரணமாகும்.

எனினும் காலவோட்டத்தில் சுதந்திர வேட்கை காரணமாக மக்களிடையே தேசிய விழிப்புணர்வு வியாபித்தபோது தேசாபிமானப் பாடல்களும் கவிதைகளும் இலங்கையில் பரிணமிக்கத் தொடங்கின. எஸ். மகிந்த தேரர், எம். ஜி. பெரேரா தேவகுரியசேனா போன்றவர்களால் இயற்றப்பட்ட தேசாபிமானப் பாடல்கள் பொது வைபவங்களின் முடிவிற்பாடப்படலாயிற்று.

இலங்கை சுதந்திரம் அடைவதற்கான சந்தர்ப்பம் நெருங்கியபோது நாட்டின் தேசிய கீதமாக எதனைத்தெரிவு செய்வது என்ற விவாதம் குடுபிடிக்கத் தொடங்கியது. இதன் விளைவாக இலங்கை காந்தர்வ சபை என்ற அமைப்பு “தேசிய கீதப் போட்டி” ஒன்றை ஒழுங்கு செய்தது. சிங்களம், தமிழ் பிரமுகர்கள் நடுவர்களாகக் கடமைபுரிந்த இப்போட்டிக்கு ஆனந்த சமரக்கோனின் “நமோ நமோ மாதா” என்ற தேசாபிமானப்பாடல் 1946 இல் HMW கிராம போன் தட்டில் பதியப்பட்டு வெளிவந்தது. இந்தியாவின் தேசிய கீத மெட்டிற்கு ஏற்ப இப்பாடலையும் ஆனந்த சமரக்கோன் வெளியிட்டார்.

தேசிய கீதப் போட்டிக்கு ஆனந்த சமரக்கோனின் “நமோ நமோ மாதா” என்ற கீதத்துடன் லயனல் எதிரிசிங்க என்பவரால் இயற்றப்பட்ட “ஸ்ரீ லங்கா

மாதா பாலயஸாமஹிம்” என்ற பாடலும், இன்னும் பலரது பாடல்களும் சேர்க்கப்பட்ட போதும் P. B. இலங்கசிங்க, லயனல் எதிரிசிங்க என்போரால் இயற்றப்பட்ட “ஸ்ரீ லங்கா மாதா பாலயஸாமஹிம்” என்ற பாடலே இப்போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. 1948 பெப்பிரவரி 4 ஆம் திகதி நிகழ்ந்த மாபெரும் சுதந்திர தின விழாவின் போது தேசிய வானொலியில் இந்தப் பாடலே ஒலிபரப்பப்பட்டது.

எனினும் மேற்குறித்த பாடலின் தெரிவு பற்றிப் பொதுமக்களிடையே பலத்த சர்ச்சை கிளம்பத் தொடங்கியது. இதற்குக் காரணம் இப்பாடலை இயற்றிய இருவரும் தேசிய கீதப்போட்டியின் நடுவர் குழுவில் உறுப்பினர்களாக கடமையாற்றியதே ஆகும். எனவே 1949 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த சுதந்திர தின விழாவில் ஆனந்த சமரகோனின் “நமோ நமோ மாதா” என்ற பாடலே பாடப்பட்டது. இதனைக் கொழும்பு மியூசியஸ் கல்லூரி மாணவிகள் பாடினார்கள்.

1950 ஆம் ஆண்டு 13 ஆம் திகதி எமது தேசிய கொடி அரச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றபோதும் எந்தவொரு பாடலும் தேசிய கீதமாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலும் அரசவைபவங்களின் போதும் தனியார் நிகழ்வுகளின் போதும் “நமோ நமோ மாதா” என்ற பாடலே பாடப்பட்டது.

அன்றைய நிதி அமைச்சரான திரு ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்கள் “நமோ நமோ மாதா” என்ற பாடலை தேசிய கீதமாக அங்கீகரிக்கக்கோரி ஒரு பிரேரணையை அமைச்சர் அவைக்கு சமர்ப்பித்தார். 1951 நவம்பர் 22 இல் அமைச்சரவை இப்பிரேரணையை அங்கீகரித்தது. 1953 இல் இப்பாடலுக்கான இசையை நியமப்படுத்தும் முகமாக புதிய தேசிய கீதம் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டது.

இவ்வொலிப்பதிவின் போது சீதுவ குருடர் பாடசாலை மாணவர்கள் தேசிய கீதத்தைப்பாட, இதற்கான கீழைத்தேயவாத்திய ஒழுங்குகளை இலங்கை வானொலியினர் வழங்கியதோடு மேலைத்தேய வாத்திய இசையை இராணுவ இசைக்குழு வழங்கியது.

1961 இல் தேசிய கீதத்தின் முதலடியான “நமோ நமோ மாதா” என்பது “ஸ்ரீ லங்கா மாதா” என மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

ஆனந்த சமரகோன் ஒரு பல்கலை ஆளுமை மிக்கவர், கவிதை, பாடல், சங்கீதம், ஓவியம் எனப் பல துறைகளிலும் தடம்பதித்தவர். 1911 இல் ஜனவரி 13 ஆம் திகதி பாதுக்கவியன் வில எனும் கிராமத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பத்திற் பிறந்தார். அவரது பெற்றோர் வைத்தியர்-ஜோர்ஜ் அல்பிரட், கோட்டை

கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் படிப்பை முடித்து அப்பாடசாலையில் ஓவியம், மற்றும் சங்கீத ஆசிரியராக தொழில் ஆரம்பித்தார்.

பின்னர் இந்தியாவிலுள்ள ரவீந்திரநாத் தாகூரின் சாந்தி இல்லம் சென்று ஓவியம், சங்கீதம் போன்றவற்றில் உயர்கல்வியைப் பெற்று ஆனந்த சமரகோன் எனும் பெளத்தனாக நாடு திரும்பினார். பின்பு பாடசாலை ஆசிரியராக பணியாற்றிய போது அவரது பயணத்திற்கு பங்கம் விளைந்தது. இறுதியில் பல்வேறு கஸ்டங்கள் இன்னல்களுக்கு மத்தியில் கடும் போராட்டமாகவே அவரது வாழ்க்கை அமைந்ததெனலாம்.

பொய் சொல்வது பாவமா?

கலாபூஷணம் வயலந் சரோஜா

உலகில் பொய்யே சொல்லாது சாதனை படைத்தவர் அரிச்சந்திர மகாராஜா என்பது அனைவர்க்குமே நன்கு தெரிந்த விடயம். ஆனால் பொய்யே பேசாத கௌசிக்க முனிவர் பற்றி பெரிதாகத் தெரியாது. அவரது உண்மைபேசும் நற்குணத்தைப் பிரசித்தப்படுத்த எந்தவொரு விஷப்பரீட்சையும் நடத்தப்படவில்லை.

கௌசிக்க முனிவர் வாழ்க்கையில் நடந்த அர்த்தமுள்ள சம்பவமொன்று, கௌசிக்க முனிவர் ஒருநாள் காட்டில் நிஷ்டையில் இருந்தபோது, ஒரு மாணிக்க வியாபாரி பெருந்தொகைப் பணத்துடனும் வைரங்களுடனும் வழிப்பறி கள்வருக்குப் பயந்து கௌசிக்க முனிவர் இருந்த இடத்தைத் தாண்டி ஓடியபோது முனிவர் கண்விழித்துப் பார்த்தார். மாணிக்க வியாபாரி ஒரு பற்றையுள் நுழைவதைக் கண்டார்.

சிறிது நேரத்தில் வழிப்பறிக் கொள்ளைக்காரர்கள் அவ்விடத்திற்கு வந்தார்கள். “கௌசிக்க முனிவரே! நீங்கள் பொய்யே சொல்லாதவர். இந்தப்பக்கம் வந்த வைர வியாபாரி எங்கே ஒழித்திருக்கிறான்? சொல்லுங்கள் என்றார்கள். “அதோ” அந்தப் பற்றையைக் காட்டினார். வழிப்பறிக் கள்வர்கள் அந்த வியாபாரியை இழுத்துவந்து கொலை செய்து விட்டு பணத்தையும் வைரங்களையும் திருடிச் சென்றனர்.

கௌசிக்க முனிவர் இறந்ததும் நடுத்தீர்வையின் பின் இறைவன் கூறினார். “முனிவரே நீங்கள் நரகத்திற்குப் போகலாம்” முனிவர் திடுக்குற்றுப் போய் “இறைவா! இது என்ன அநியாயம். நான் ஒரு பொய்யும் சொல்லாதவன். எனக்கேன் இந்தத் தண்டனை ?” என்றார்.

“முனிவரே! நீர் ஒரு அப்பாவி உயிரைக் கொன்றிருக்கிறீர்” என்றார். நீர் காட்டிக் கொடுத்ததாற்றானே அவர்கள் அந்த வைர வியாபாரியை கொலை செய்து கொள்ளையும் அடித்தார்கள். நீரோ “எனக்குத்தெரியாது” என்று சொல்லியிருந்தால் அவன் பிழைத்திருப்பான். வீணாக “உண்மை” என்ற போர்வையில் ஒரு உயிரைக்கொன்று விட்டீர். தண்டனையில் இருந்து தப்பிக்க முடியாது. வீண் சாட்டுக்கள் எல்லாம் இங்கு செல்லுபடியாகாது என்றார் இறைவன்.

அப்போதுதான் “ஆபத்தில் இருப்போரைக் காப்பாற்றப் பொய்யும் சொல்லலாம்” என்ற உண்மை கௌசிக்க முனிவருக்கு விளங்கியது.

இலங்கையின் அபிவிருத்தியில்

இலங்கை - சீன ஒப்பந்தம்

சி. சிவசங்கர்

B.A (Hons), Dip in Edu. Speal .Trd (Pri)

ஆசிரியர்

வேலனை கிழக்கு மகா வித்தியாலயம்.

இன்றைய 21 ஆம் நூற்றாண்டில் உலக நாடுகள் பல தமது தொழில் நுட்ப அறிவு, இயற்கை வளம், மனித வலு என்பவற்றினை சாதகமாக பயன்படுத்தி அபிவிருத்தி பாதையில் ஒன்றை ஒன்று முந்தி வேகமாக வளர்ந்து கொண் டிருக்கின்றன. அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளுக்கு இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக இருந்த போதிலும் சில அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளும் தமது பொருளாதார வளத்தினை அதிகரித்து அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளுக்கு இணையாக தாமும் போட்டி யாக நின்று ஒரு கணம் திரும்பி பார்க்க வைக்கின்றன. அந்த வகையில் பல அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் இருந்த போதிலும் சீனா தனக்கென ஒரு இடத்தினை பெற்றுள்ளது என்பதனை எவரும் மறுக்க முடியாது. மிகக் கூடிய குடியடர்த்தினை தனது சுமை என்றும் பாராமல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியினை அதிகரித்து ஆள்வீத வருமானத்தினையும் உயர்த்தி அபிவிருத்தி முன்னேற்றத்தினை உலக நாடுகளுக்கு தம் போட்டு காட்டியுள்ளது.

மா ஓ சேதுங் காலத்தில் பல் வேறு புரட்சிகளை செய்து சீனப் புரட்சி என பரிணமித்து தனது அபிவிருத்தி பாதையினை ஆரம்பித்தது சீனா. புராதன காலத்திலே பட்டுப் பாதை என சிறப்பிக்கப்படும் ஆசிய, மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்கான பாதைவழியே பட்டுத்துணிகள் கொண்டு சென்று வியாபாரம் செய்த வரலாறும் சீனாவுக்குரியதாகும். அந்த வரிசையில் எமது நாட்டுடனும் சீனா வர்த்தக தொடர்பினை புராதன காலத்திலே வைத்திருந்துள்ளது. அக்காலத்தில் அவ்வாறு சீனாவுடன் வைத்திருந்த தொடர்புகளினால் இலங்கைக்கு ஏராளமான பொருட்களை (மட்பாண்டம், துணிவகை, வாசனை திரவியம் மிக குறைந்த விலையில் பெற்றுக் கொண்டது மட்டுமன்றி எமது நாட்டு பொருட்களை அவர்களும் மிக கூடியளவு விரும்பிக் கொள்வனவு செய்ததினால் உயர்வான பொருளாதார நிலையை அக்காலத்தில் எமது நாடு எட்டியிருந்தது. பொருளாதாரத்துடன் மட்டுமே நின்று விடாது சமய தொடர்புகளும் குறிப்பாக பௌத்த சமய தொடர்பு, உப சம்பதா சடங்கிற்காக பௌத்த துறவிகளின் வருகை என்பனவும் சீன- இலங்கை உறவினை புராதன காலத்தில் மேலும் வலுவூட்டியதாய் இருந்தது.

ஆசியாவில் மிகப்பெரிய சனத் தொகையினை கொண்ட நாடாக விளங்குவது சீனா. இன்று தனது மக்கள்பலம், இயற்கைவளம், நவீன தொழில்நுட்ப பயன்பாடு என்பவற்றை தன்னகத்தே

கொண்டு ஆசியாவில் மிக வேகமாக முன்னேறி வருவதினால் ‘உறங்கும் இராட்சதன்’ என வர்ணிக்கப்படுகின்றது. உலக வல்லரசு நாடுகளையே ஒருமுறை சிந்திக்க தூண்டும் விதத்தில் அச்சுறுத்தும் ஒரு நாடாகவும் சீனா வளர்ந்துள்ளது. இலங்கைக்கும் சீனாவிற்கும் தற்காலத்தில் நடைபெற்ற ஒப்பந்தங்கள் இலங்கையின் அபிவிருத்திப் பாதையில் எவ்வளவு முன்னேற்றத்தினை கொண்டுவரப் போகின்றது என்பதற்கு காலம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். இருந்த போதிலும் இலங்கை - சீன ஒப்பந்தங்கள் எமக்கு புதியவையும் அல்ல. 1952 இல் இலங்கை- சீனாவுக்கு இடையி லான இருபக்க வர்த்தக உடன்படிக்கையான அரிசி - இறப்பர் ஒப்பந்தம் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளது. எமது நாட்டிற்கு நன் கொடையாக வழங்கிய BMICH (பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபம்) சீனாவின் உதவியினை மேலும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

28 வருடங்களின் பின்னர் இலங்கைக்கு தற்போது வருகை தந்த சீன ஜனாதிபதி ஜி ஜின்பிங் உடன் ஆசியாவின் அழகிய நகரமாக இலங்கையினை மாற்ற வேண்டும் எனும் திட்டத்தின் கீழ் இரு நாடுகளுக்குமிடையில் 27 இற்கு மேற்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளன.

21 ஆம் நூற்றாண்டில் பட்டுப் பாதை திட்டத்தினை உருவாக்கும் சீனாவின் திட்டத்திற்கு இந்த உடன் படிக்கைகள் படிக்கல்லாக அமையவுள்ளன. இவ் ஒப்பந்த பரிமாற்றத்தில்

1. வர்த்தக கட்ட ஒத்துழைப்பு
2. உயர்கல்வி அபிவிருத்தி
3. நெடுஞ்சாலைத் துறை அபிவிருத்தி
4. மின் வலு அபிவிருத்தி
5. கலாசார அபிவிருத்தி
6. விவசாயம், கைத்தொழில் அபிவிருத்தி
7. தொழில்நுட்பம் போன்ற பல் வேறு துறைகளும் உள்ளடங்கும்.

புராதன காலம் தொடரே இலங்கை - சீனாவுக்கு இடையில் வர்த்தக தொடர்புகள் இருந்துள்ளன. இலங்கை தனது மொத்த இறக்குமதி வீதத்தில் 14 % பொருட்களை சீனாவிடம் இருந்தே கொள்வனவு செய்கின்றது. இந்தியாவிற்கு அடுத்தபடியான வர்த்தக நாடாக இருந்த போதிலும் சீனா உலக சந்தையில் தனக்கென ஒரு தனி பெயரினையும் தக்க வைத்துள்ளது. 1952 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற ஒப்பந்தத்தினையும் இதற்கு உதாரணமாக கூறிக் கொள்ளலாம். இதன் ஒரு பரிமாணமாக தற்போதைய புதிய வர்த்தக உடன்படிக்கையானது இலங்கைக்கு பல் வேறுபட்ட சலுகைகளை பெறுவதற்கு வாய்ப்பாகவுள்ளது. 5 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் பெறுமதி யான வர்த்தக உடன்படிக்கை இரு நாடுகளுக்குமிடையில் தற்போது கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளது.

இவ் வர்த்தக உடன்படிக்கை மூலமாக இலங்கையின் ஏற்றுமதிக்கு பாரிய சந்தை வாய்ப்பு ஒன்றினை பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதன்மூலம் ஏற்றுமதி அதிகரிப்பதுடன்

அதன்மூலம் கிடைக்கும் அதிகரித்த வருமானம் இலங்கையின் வர்த்தக நிலுவையில் சாதகமான நிலைமையினை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும் என எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது.

இலங்கைக்கு கிடைத்த பெரும் பாலான உட்கட்டுமான பணிகள் யாவும் சீன அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியினைக் கொண்டே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. முன்னரும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

1. தெற்கு அதிவேக நெடுஞ்சாலையான கொழும்பு- கட்டுநாயக்க அதிவேக பாதை
2. மத்தள சர்வதேச விமானநிலையம்
3. அம்பாந்தோட்டை துறைமுகம்
4. நுரைச்சோலை அனல் மின் நிலையம்

போன்றவற்றை உதாரணங்களாக குறிப்பிடலாம். இவற்றிற்கான நிதி சீனாவின் எக்ஸிம் வங்கி ஊடாக வழங்கப்படுகின்றது.

உலக நாடுகள் ஒவ்வொரு நாடுகளுக்கும் வழங்கும் கடன்களை வட்டிக்கடன், வட்டியில்லா கடன் எனும் வகையில் வழங்கும் போது சீனாவினால் எமக்கு கிடைக்கப் பெற்ற இக் கடன்கள் யாவும் வட்டியற்ற நீண்ட முதிர்ச்சிக் காலத்தை கொண்டவையாகவுள்ளன.

நுரைச்சோலை அனல் மின் நிலையம் ஊடாக நாடளாவிய ரீதியில் அனைத்து பிரதேசங்களுக்கும் மின் சாரத்தை வழங்கும் நோக்குடன் மக்களின் மின்சார செலவினத்தை குறைத்தல், பிரதேச ரீதியாக காணப் படுகின்ற அபிவிருத்தி இடைவெளியை குறைத்தல் மற்றும் கிராமப் புற மக்களினது மின்சார தேவை யினை நிறைவு செய்தல் போன்றவற்றினையும் இது குறிக்கோளாக கொண்டுள்ளது. நுரைச்சோலை அனல் மின் நிலையத்திற்கு 16 வரு பங்களுக்கு மீளச் செலுத்தும் வகையில் 1346 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் சீனாவின் எக்ஸிம் வங்கியினால் கடனாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மாதாந்தம் 540 மில்லியன் அலகு மின்சாரத்தினை எம்மால் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

உலகிலே பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப ரீதியான வளர்ச்சி கண்டு வரும் சீனாவுடனான இவ் உடன் படிக்கை இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமையும். இவ் ஒப்பந்தத்தின் கீழ் விவசாய உபகரணங்களை வழங்கல், மருத்துவ தொழில்நுட்ப உபகரணங்களை வழங்கல், அறு வடைக்கு பிந்திய தொழில்நுட்பங்களை வழங்கல், கரையோர சூழல் அபிவிருத்தியும் பாதுகாப்பும், சீன அக்கடமி மற்றும் உயர்கல்வி தர நிர்ணயம் போன்ற விடயங்கள் உள்ளடங்குகின்றன. அது மட்டுமன்றி இலங்கையில் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்காக விஞ்ஞான நிலையம் ஒன்றினை அமைக்க சீனா விருப்பம் தெரிவித்துள்ளது.

புராதன காலத்திலிருந்த கலாசார தொடர்புகளை இலங்கை- சீனா பேணிவந்துள்ளதுடன் அவற்றினை தொடர்ந்தும் பேணும் வகையிலும் இலங்கையின் கலை கலாசார நடைமுறைகளை மேம்படுத்தவும் தாமரைத்தடாகம் எனும் மாநாட்டு மண்டபத்தினையும் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது.

(PORT CITY)

15 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் பெறுமதியான பாரிய முதலீட்டுக்கான 233 ஹெக்டேயர் பரப்பளவினைக் கொண்ட மேற்கூறிய திட்டத்தின் மூலம் இலங்கையிலுள்ள வேலையற்ற இளைஞர், யுவதிகள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலைவாய்ப்பினை பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு காணப்படுகின்றது. அது மட்டுமின்றி இலங்கையினது உல்லாச பயணத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு இது பாரிய பங்களிப்பை செய்யும். மேலும் பல வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் தமது முதலீடுகளை இலங்கையில் மேற்கொள்ளவும் ஏதுவாக அமைகின்றது. இத் திட்டமானது 2022 ஆம் ஆண்டு பூர்த்தியாகும் போது இலங்கை பொருளாதாரத்தின் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் ஒரு அபிவிருத்தி வளர்ச்சியினை காணக் கூடியதாக இருக்கும். நவீன வசதிகளுடன் அமைக்கப்படும் பூங்காக்கள், நவீன பொழுது போக்கு அம்சங்கள், அதிசொகுசு விடுதிகள், மைதானம், காரியாலயங்கள், தொடர்மாடி வீடுகள் என்பவற்றை கொண்டமைந்ததாக இது இருக்கும். இந்தத் துறைமுக நகர அபிவிருத்திக்காக ஈடுபடுத்தப்படவிருக்கும் மொத்த ஊழியர்களில் 70 % மான ஊழியர்கள் இலங்கையிலிருந்தே பெற்றுக் கொள்ளப்பட போகின்றார்கள். இதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகளும் கிடைக்க சந்தர்ப்பமாக இது அமைகின்றது.

இலங்கை - சீன மத்திய வங்கி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இலங்கை ரூபாவும் சீன யுவானும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் போதும் மற்றும் இருதரப்பு உடன்பாட்டின் அடிப் படையிலும் ஏனைய தேவைகளுக்கும் பரிமாறிக்கொள்ள முடியும். இதன்மூலம் வேகமாக வளர்ச்சி யடைந்து வருகின்ற வர்த்தக மற்றும் முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்குவிப்பாக இவ் ஒப்பந்தம் அமையும். சீன- இலங்கை மத்திய வங்கி ஒப்பந்தமானது 3 ஆண்டுகளுக்கு ஆகக் கூடியளவு 225 பில்லியன் ரூபாய் இலங்கை நாணயங்களையும் 10 பில்லியன் சீன யுவான் நாணயங்களையும் கைமாறிக் கொள்ள உதவுகின்றது.

இவ்வாறான இலங்கை - சீன ஒப்பந்தம் இலங்கையினை பொறுத்த வரையில் பல்வேறு நன்மைகளையும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தினையும் தரப்போகின்ற போதும் பாதகமான பிரச்சினைகளுக்கு ஈடுகொடுக்க வேண்டிய விடயங்களும் காணப்படவே செய்கின்றன. இவற்றுள் பலராலும் முக்கியமாக பேசப்படுவது இலங்கையின் கடன்சுமை இதனால் மேலும் அதிகரிக்கவே செய்யும் என்பதாகும். அத்துடன் தென்னாசியாவில் தனது ஆதிக்கத்தினை நிலை பெற செய்வதற்கு இலங்கையினை ஒரு தளமாக கொண்டு சீனா இயங்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்பு சபையில் நிரந்தர அங்கத் துவத்தினை பெற்றுக்கொண்ட சீனா தனது பொருளாதார வளத்தினை மேலும் பலப்படுத்தி கொள்ளவே முயன்றும் வருகின்றது. இதற்காக பல நாடுகளை தனது அதிகாரத்தினுள் வைத்துக்கொள்ள மேற் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் இலங்கை யும் சிக்கி விடுமா என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்தாகவும் உள்ளது. இவ்வாறு இலங்கையுடன் வைத்துக்கொள்ளும் உறவு மேற்கத்தேய நாடுகளின் ஆதரவினை இலங்கை இழக்க நேரிடும் என்ற கருத்துக்களும் கூறப்படுகின்றன.

எவ்வாறு இருப்பினும் சீனாவிடமிருந்து இலங்கைக்கு கீடைக்கும் உதவிகள் சிறந்த முறையில் திட்டமிடப்பட்டு எதிர்கால இலக்கு, எதிர்கால விளைவு என்பவற்றினை கருத்தில் கொண்டு சிறப்பான முறையில் முகாமைப்படுத்துவதன் மூலமே குறித்த இலக்கை நாம் எட்ட முடியும். உலக நாடுகள் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருக்க வேண்டிய கட்டாயம் மாறும் உலகத்திற்கு தேவையான ஒன்றாக இருப்பதனால் சீன- இலங்கை உறவினால் எமது நாடு ஆசியாவின் ஆச்சரியமிக்க நாடாக மாறும் என்றால் (அபிவிருத்தியில்) அது இலங்கை வாழ் மக்களது சிறப்பான எதிர்காலமாகவே அமையும்.

இலங்கையில் இதழ்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

றைஹானா அப்துல் ரஸாக்

ஆசிரியர்,

அந்நூர் முஸ்லிம் வித்தியாலயம்,

பொலன்னறுவை.

இதழியல் இன்று வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு துறையாக விளங்குகிறது. இதழியல் என்றால் செய்திகளை சேகரித்தல், சேகரித்த செய்திகளை பத்திரிகை வாயிலாக பரப்புதல் ஆகியனவாகும். ஜேர்னலிஸம் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழ் வடிவம் இதழியல் என்பதாகும். “டையனர்ஸ்” என்ற பழைய லத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. சர்னல், டையனர்ஸ் என்றால் நடந்ததை எழுதி வைப்பது என்று பொருள். Journalism என்ற ஆங்கிலச்சொல்லின் தமிழ் வடிவம் இதழியல் ஆகும். “diurnalis” என்பது லத்தீன் மொழிச்சொல். பிரஞ்சு மொழியில் “diurnas” எனப்படுகிறது. diurnas என்றால் ‘ஒரு நாளில்’ என்பது பொருளாகும். Diurnas என்ற சொல்லிலிருந்து journal என்ற சொல் தோன்றியதாக கருதுவர்.

இலங்கையில் தமிழ் இதழ்கள்

இதழ்கள் என்ற சொல் செய்திப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆகிய இரண்டையும் பொதுப்படையாக குறிப்பதாக உள்ளது. ஒரு இனத்தின் மொழி, அறிவு, தொழில் வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக இதழ்களே விளங்குகின்றன. மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு இதழ்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. கற்றவர்களுக்கு மாத்திரம் சொந்தமாக இருந்த மொழியை மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுஉடமை மொழியாக மாற்றியது இதழ்களே. மனித வளர்ச்சியில் அச்சுக் கலைக்கு அடுத்த படியாக பெரும்பங்கு வகிப்பது இதழ்களே.

இன்றைய அச்சு இதழ்கள் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தோன்றின. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில்தான் தமிழ், இதழ் மொழியாயிற்று. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் 1802இல் இலங்கையில் அரசிதழாக ‘அரசாங்க வர்த்தமானி’ வெளிவந்தது.

அச்சியந்திரங்களின் வருகையோடும் வளர்ச்சியோடும் இணைந்து வளர்ந்த பத்திரிகை உலகு, கிறித்தவ பாதிரிமாரின் முயற்சியினாலும் ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய தர வர்க்கத்தினரின் இயத்தினாலும் இலங்கையில் உருவாகியது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிலே ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சியும் வாசனைப் பழக்கமும் பத்திரிகையின் முக்கியத்துவத்தை உணரும் அளவிற்கு இட்டுச்சென்றது. இதே காலத்தில்தான் அச்சியந்திரம் அரசரிமையானது. சுதேச பத்திரிகைத் தேவை உணர்த்தப்பட பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு வருகை தரத்தொடங்கிய பல்வேறு மிசனரிமாரும் தமது சமயப் பிரசாரத்திற்கு துணையாக துண்டுப்பிரசுரங்களை வெளியிட்டனர். 1934ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிசனரிமாரால் தொடங்கப்பட்ட அச்சகத்தில் பெருந்தொகையான தமிழ்ப் புத்தகங்கள் பிரசுரமாயின. இவர்களே இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் பத்திரிகையான “உதய தாரகை”யை 1841இல் தோற்றுவித்தனர். உதய தாரகை திங்களிருமுறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு வாரமொருமுறையாகி வந்தது. ஹென்றி மாட்டின், செத்பேசன் ஆகிய இருவரையும் ஆசிரியராகக் கொண்டு அமெரிக்க மிசன் அச்சியந்திர சாலையில் ஈஸ்மெனன்ஸ் ஸ்ராங் மைனர் என்பவரால் முதலில் வெளியிடப்பட்டது.

பொதுமக்களுக்கு பல்வேறு செய்திகளையும் பிரசித்தம் பண்ண வேண்டும் என்ற நோக்குடன் 1870ஆம் ஆண்டு பு. அப்புத்துறை ஐயர் “புதினாபதி” யை ஆரம்பித்தார். இப்பத்திரிகையில் கேலிச் சித்திரங்களும், அக்கால தேசாதிபதிகளின் படங்களும் வரையப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்ப காலம் முதலாக உதய தாரகைப் பத்திரிகையும் பிற பத்திரிகைகளும் உருவாக்கிய சமயப்பிரசார முயற்சிகளுக்கு எதிர் முனைப்பு கொடுக்கும் வகையில் 1876 ஆம் ஆண்டு “கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்” என்ற பத்திரிகை பிப்பையா-முருகப்பா ஆகியோரால் வெளியிடப்பட்டது.

சமயப்பிரசார நோக்குடன் சன்மார்க்க விடயங்களை “சன்மார்க்க போதினி” 1885ஆம் ஆண்டு அச்சவேலி தம்பி முத்துப்பிள்ளையால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிறித்தவ சமயத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சமூக வேறுபாடுகளை களையும் நோக்குடன் இயங்கியது. குறிப்பாக ஆசுகவி க. வேலுப்பிள்ளையால் நடத்தப்பட்ட “சுதேச நாட்டியம்”, சி. எஸ். நமசிவாயத்தால் வெளியிடப்பட்ட “இலங்கை மித்திரன்” எம். வி. பொன்னம்பலப்பிள்ளையால் வெளியிடப்பட்ட “பாவச்சந்திரன்”, சச்சிதானந்த நமசிவாயத்தால் வெளியிடப்பட்ட “விஜயபானு”, முத்துக் கிறிஷ்ணாவால் வெளியிடப்பட்ட “ஜானமித்திரன்” ஆகியன தீவிரமாக அரசியல், சமூக விமரிசனங்களை வெளியிட்டு வந்தன.¹¹

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பம் முதல் படிப்படியாக ஏற்பட்டு வந்த உலகச்செய்திகளை அறிவிக்கும் ஆர்வமும் இக்காலத்தில் முதிர்ச்சி பெற்றது. பத்திரிகை சாசனத்தின் பிரதான செயற்பாட்டினை உணர்ந்த நிலை உருவாகியது. “ஊழியன்” (1932), “சைவத்தொண்டன்” (1935) “ஈழமுரசு” (1948), “சுடரொளி” (1948) “நவசக்தி” (1940) “புதினம்” (1937), “ஜனமணி”, “சமதர்மம்”, “நலசோதி”, “பாட்டாளி”, “தீப்பொறி”, அத்துடன் இன்னும் பல சஞ்சிகைகளும் தோன்றி மறைந்துள்ளன.

இலங்கை அச்ச ஊடக வளர்ச்சியின் அடுத்த பிரதான கட்டமாக அமைவது சதேச தேசிய உணர்வு முளைவிடத் தொடங்கிய 1930களாகும். இலங்கையை பொருத்த வரையில் 1945 காலப்பகுதியே சஞ்சிகைகளின் தோற்ற காலமாகும் எனக் கூறப்படுகிறது. இருந்தாலும் “வீரகேசரி” (1930), “தினகரன்” (1932), “ஈழகேசரி” (1930) போன்ற பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. இவைகள் இலக்கியத்தை ஒரு பகுதியாகவும் அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வெளிவந்தது. இலங்கையின் இதழியல் வளர்ச்சியில் அரசியல், தொழிற்சங்க இதழ்கள் முக்கிய இடம் பெறும். இந்நிலையில் ஈழத்தில் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் எழ ஆரம்பித்தது. அவற்றில் ‘மறுமலர்ச்சி’, ‘பாரதி’ முக்கியம் பெறுகின்றன. 1956க்கு பின் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கருத்தாடல் நிலைபெறத் தொடங்கியது.

1948ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘மறுமலர்ச்சி’ நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் தூய்மையான இலக்கிய நோக்கினை, அழகியல் நோக்கில் முதன்மைப்படுத்துவதும், அத்துடன் சமூக நோக்கினை முதன்மைப்படுத்துவதும், மறுமலர்ச்சின் நோக்கங்கள் ஆகின்றன. இந்நிலையில் நவீன கவிதைகள் சிறுகதைப் படைப்புகளை பிரசுரிப்பதோடு இலக்கிய மறுமலர்ச்சி, மரபு இலக்கியம், விமர்சனம், நவீன இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியம் முதலியன குறித்த இலக்கிய தெளிவினை ஏற்படுத்தும் நோக்குடனும் மறுமலர்ச்சி செயற்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்விதம் அக்கால இலக்கியத் தேவையினை கணிசமான அளவு பூர்த்தி செய்து வந்துள்ளது.

ஆறு இதழ்களை மட்டுமே வெளியிட்ட பாரதி ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் தனியிடம் பெறுகிறது. ஈழத்து எழுத்தாளர் வாசகர் மத்தியில் மார்க்சியம் சார்ந்த முற்போக்கு சிந்தனையையும், அச்சிந்தனை தாங்கிய படைப்புக்களையும், முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்தியது பாரதியே. இவ்விதத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் பரம்பரையின் தோற்றத்திற்கு கால்கோலிட்டதும் பாரதி இதழே. மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களுடன் ஈழத்து எழுத்தாளர், வாசகர், மத்தியிலே இவற்றில் வெளிவந்த படைப்புக்களுடாகவும், சர்வதேசப்பார்வையை மகிழ்விக்க வாய்பளித்தது.

எனினும் இக்காலப் பகுதியிலேயே ஈழத்து இலக்கியம் என்ற உணர்வு மார்க்சியம் சார்ந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்களினாலே ஆழமாகவும், பரவலாகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. எனவே இத்தகையோருள் சிலர் தமது அரசியல் இலக்கிய நோக்கங்களுக்கு அமைய இத்தகைய சஞ்சிகைகளை ஆரம்பித்தனர். புதுமை இலக்கியம் “மரகதம்”, “வசந்தம்”, “மல்லிகை”, “குமரன்”, “களனி”, “தாயகம்”, “சமர்” முதலான இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கியது. இவற்றுள் மல்லிகை இன்றுவரை வெளிவருகின்றது.

பாரதிக்குப் பின்னர் இலங்கையில் முற்போக்கு என்ற விதத்தில் “மரகதம்” வெளிவந்தது. மரகதத்திலேயே ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்கள் பாரதிக்குப் பின்னர் வெளிவருகின்றது. ஈழத்து இலக்கியம் தேசிய இலக்கியம் பற்றிய ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளும் கட்டுரைகளுடாக முதன்முதல் முன்வைக்கப்பட்டன.

ஈழத்தில் நீண்ட காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகையான மல்லிகை ஈழத்தின் பல பிரதேச எழுத்தாளர்களை ஒன்றிணைத்தமை, முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்தமை, பிரதேச மலர்கள் வெளியிட்டதனுடாக புதிய பிரதேச எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தியமை. முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பலர் நன்கறியப்பட்டனர். ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அதிகளவு பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஈழத்தில் மொழிபெயர்ப்பு வளம்பெற வழிவகுத்தமை போன்ற இலக்கியப் பணிகளை செய்தது மறுமலர்ச்சி.

1974 இல் ஆரம்பித்தாலும் நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் 1984ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது தாயகம். இச்சஞ்சிகை குறிப்பாக மலையகப் பிரதேசத்தில் முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்கள் உருவாவதற்கு வழி வகுத்தது. தாயகம் சார்ந்ததான தேசியகலை இலக்கியப் பேரவை குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுக் கருத்தரங்குகளை நடத்துவதிலும் நூலுருப் பெருவதிலும் பங்களிப்பு செய்கிறது.

முறையே மேற்கூறியவாறு முக்கியமான இரு போக்குகளின் வெளிப்படையாக விளங்கிய கலைச்செல்வி ஏனைய மரகதம், வசந்தம், மல்லிகை, குமரன், தாயகம் ஆகியவற்றின் போக்கிலிருந்து வேறுபட்டு தனித்துவ நோக்குகளுடன் வெளிவந்தது. மு. தளையசிங்கத்தினை பிரதம ஆலோசகராகக் கொண்டு வெளிவந்த பூரணி பிரபஞ்ச யதார்த்த வாதம் முதலிய கலை இலக்கியச் சிந்தனைகள் வெளிப்படுவதற்கு ஏற்ற களமாக விளங்கியது. அத்துடன் அத்தகைய சிந்தனைகளை உள்வாங்கிய படைப்பாளிகளின் உருவாக்கத்திற்கும் வழிவகுத்துள்ளது.

1975ஆம் ஆண்டுகாலப்பகுதிதான் தமிழ் தேசிய உணர்வு வளர்ச்சி பெறத்தொடங்கிய காலமாகும். இக்காலத்தில் தேசிய உணர்வை வெளிப்படுத்தி “சுடர்”(1975), “அலை”(1977), “புதிச”(1980) என்பன வெளிவந்தன. இந்த நிலையில் மாத்திரமல்லாமல் பொதுவான மத, பண்பாட்டு நிலைகளிலும் சஞ்சிகைகள் முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

ஈழத்து இலக்கிய சஞ்சிகை என்ற வகையில் “அலை” பிரக்ஞை பூர்வமாக படைப்புக்களின் கலையழகில் கவனம் செலுத்தியமை, அத்தகைய ஆற்றல் கொண்டோரை வளர்த்தெடுத்தமை, முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்

களில் அழகியல் அம்சங்கள், கருத்தியல் அம்சங்கள் முதன்முதலாக அக்கறை செலுத்தி, அவற்றை விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியமை. இலக்கியம் தவிர்ந்த பிற கலைகளில் ஈடுபாடு காட்டி இளந்தலைமுறையினர், வாசகர் மத்தியில் ரசனை உணர்வினை ஏற்படுத்தியமையாகும்.

தமிழ்த் தேசிய பிரச்சினையை பெரும்பாலான பத்திரிகைகளும், இலக்கிய சஞ்சிகைகளும் மறுதலித்தபோது அது பற்றிய ஆக்க பூர்வமான கருத்துக் களையும், ஆக்கங்களையும் வழங்கியது. தரமான நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் கவனம் செலுத்தியமை, மேற்கூறிய நோக்குகள் போக்குகள் கொண்ட புதிய இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் தோற்றத்திற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியமை போன்ற முக்கியத்துவங்களைக் கொண்டது.

“புதித” இளந்தலைமுறையினரால் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழின் சாதனைகள் பலவாயினும், அடுத்து முற்றிலும் வித்தியாசமான புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் பலரை இனங்காணச் செய்தமை அவற்றுள் முக்கியமாகின்றது.

ஈழத்தின் முஸ்லிம் மக்களிடையே உருவாகி வந்த தேசிய உணர்வின் வெளிப்பாட்டின் விளைவாக ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி இக்காலப்பகுதியில் குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து இதழ்கள் வெளிவந்தன. பல இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவருவதையும், மறைந்து போவதையும் அவதானிக்க கூடியதாக இருந்தது. “முனைப்பு”, “தடம்”, “பூவிழி” என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இதழ்கள்

இதழ்களின் வளர்ச்சிப் போக்கில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இதழ்களும் வெகுவான வளர்ச்சிப் போக்கை எட்டியிருக்கிறது. 1860 காலப்பகுதிகளிலே இஸ்லாமிய இதழ்களை தேற்றுவிப்பதற்கான முயற்சிகள் இடம்பெறத் தொடங்கியது.

இலங்கையில் எழுந்த முதல் இஸ்லாமியத் தமிழ் இதழாக 1869ஆம்ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த “ஆலமத் இலங்காபுரி” காணப்படுகிறது. இது மாதாந்த இதழாக வெளிவந்தது. யூனுஸ் சல்தீன் என்பவர் ஆசிரியராக காணப்பட்டார். கொழும்பில் வணிகராக விளங்கிய துவான் யூனுஸ் என்ற மலாய்காரர் வெளியிட்டார். இது அரபுத் தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது இதழ். அதாவது அரபு எழுத்துக்களைக் கொண்டு தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டது. இவ்விதழானது கையெழுத்துப் பிரதியாகவே வெளியிடப்பட்டு வந்தது. இலங்கைத் தீவின் அடையாளம் அல்லது இலங்கைச் சின்னம் என்பது இதன் பொருளாகும்.

அடுத்து நமது கவனத்தை ஈர்ப்பது “புதினலங்காரி” எனும் இதழாகும். இது 1876 ஆம் ஆண்டு வாராந்த இதழாக வெளிவந்தது. புதினா என்றால் செய்தி எனப் பொருள்படும். புதின அலங்காரிதான் புதினலங்காரியாக வெளிவந்தது. இது செய்தி இதழாகக் காணப்பட்டது. நெ.ம. வாப்பு மரைக்கார் என்பவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். 1876ஆம் ஆண்டு “புதினலங்காரி” என்ற பெயருடன் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த இவ்விதழ் ஏனைய மக்கள் பத்திரிகையால் பெரும் நன்மைகளை முஸ்லிம்களும் பெறவேண்டும் என்ற நோக்குடன் தொடங்கப்பட்டது. புதினலங்காரியானது கரலிகித என்ற அச்ச கத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விதழானது புதன் கிழமை தோறும் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

பத்திரிகையின் பெயர் அமைந்துள்ள பகுதியானது முதற் பக்கம் விளம் பரமாக அமைந்துள்ளது. பத்திரிகை பற்றிய விளக்கமும் கையொப்பக்கார ருடைய செய்தியும் முதற்பக்கத்தின் மேல்தலைப்பில் இடப்பட்டிருந்தது. சுயதேச சமாசாரம் (LOCAL), பிரதேச சமாசாரம் (FOREIGN), மின்தபாற் புதினங்கள் (TELEGRAPHIC NEWS) ஆசிரியர் தலையங்கம், கடிதம் (CORRESPONDENCE) விளம்பரம் முதலானவை பத்திரிகையின் பிரதான பகுதிகளாக அமைந்திருந்தன. அனேகமான மின்தபாற் புதினங்கள் வெளிநாட்டுச் செய்திகளாவே அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைச் செய்திகளுக்கு இருந்த முக்கியத்துவம் போல பிரித்தானியச் செய்திகளும் முக்கியத்துவம் பெற்றன.

இவ்விதழானது இற்றை வரைக்கும் அரசாங்க சுவடிச்சாலையில் பார்வைக்குக் கிடைக்கிறது. அதன் நெற்றியில் இஸ்லாமிய முத்திரையும் இருக்கிறது. ஓர் இஸ்லாமியர் வெளியிட்ட செய்தியிதழ் என்றதாலும், இஸ்லாமிய முத்திரை யுடனும், இஸ்லாமிய செய்திகளுடனும் இவ்விதழ் வெளிவந்ததாலும் இதனை இஸ்லாமிய இதழ் என்ற வரிசையில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். “புதினலங்காரி” தோன்றிய முதல் வருடத்திற்குள்ளேயே மறைந்து விட்டதாக அறியமுடிகிறது.

முஸ்லிம் சமூகத்தினிடையே மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்துவதற்கு அயராது உழைத்த முகம்மது காசிம் சித்திலெப்பை 1882 ஆம் ஆண்டு “முஸ்லீம் நேசன்” என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். இவ்விதழின் முதற்பக்கத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம், அறுபு ஆகிய மொழிகளில் முஸ்லிம் நேசன் என்ற பெயர் அச்சிடப்பட்டது. இப்பத்திரிகை திங்கட்கிழமை தோறும் பிரசுரம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. “ஆரணத்தைத் தேர் பூரணத்தைப் பார்” என்ற பிரதான சுலோகத்துடன் வெளிவந்த இப்பத்திரிகை இலங்கை முஸ்லிம்களின் குறிப்பிடத் தக்கதொரு பத்திரிகையாகும். முதற்பக்கத்திலேயே பத்திரிகை பற்றிய விபரங்களும், ஆசிரியர் தலையங்கமும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப இதழிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த எல்லா இதழ்களின் பக்கங்களிலும் தொடர் இலக்கம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

முஸ்லிம் நேசனுடைய முதற்பக்க விளம்பரத்தில் “முஹமது சமயிகளாகிய இஷ்டர்கள் யாராயினும் முஹமது மார்க்கக் காரியங்களைப் பற்றிப் புதிதாய்ச் செய்யுட்கள் பாடி அச்சிடாமல் வைத்திருந்தால், அவைகளை அச்சிடப்பிரிய மானவர்களுக்கு நாம் மிகச்சகாயமான விலைக்கு அதிக நேர்த்தியாக அச்சிட்டுக் கொடுப்போம்.” என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து முஸ்லிம் நேசன் பதிப்புப் பணி மேற்கொண்டதை அறிய முடிகிறது. வியாபாரம், கல்வி, சமயம், அரசியல், வழக்கம் முதலியவற்றையும், உலகத்தில் நிகழும் புதிய சம்பவங்களுமே இப்பத்திரிகையில் பெரும்பாலும் பேசப்பட்டது.

முஸ்லிம் மக்களின் பின்னணியிலே மறுமலர்ச்சிக்குரிய கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவந்த இப்பத்திரிகை இஸ்லாமிய வேதக்கருத்தை மக்களிடையே பரப்பித் தத்துவார்த்த ரீதியான சிந்தனைகளை உருவாக்கியது. இலங்கையின் முதல் நாவலான அசன்பேசரித்திரம் (1885) என்ற நாவலை எழுதிய முகம்மதுகாசிம் சித்திலெப்பை இதன் ஆசிரியராக தொழிற்பட்டார். இது முழுக்க முழுக்க இஸ்லாமிய இதழ் என்பது முஸ்லிம் நேசன் என்ற பெயரிலே புலப்படுகிறது. தமிழில் முழுமையான முதல் தமிழ் இஸ்லாமிய இதழும் இதுவே. இவ்விதழின் படிகள் தற்பொழுதும் கொழும்பிலுள்ள அரசு கவடிச் சாலையில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதழ் செந்தமிழில் வெளிவந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இலங்கையில் வரலாறு படைத்த இதழ் இதுவேயாகும். இவரே 1892இல் “ஞானதீபம்” என்ற இஸ்லாமிய இதழையும் வெளியிட்டார்.

“கஷ்புல் அன் கல்பில் ஜான்” எனும் இதழ் 1889ல் அறபுத்தமிழில் வெளியானது. கொழும்பில் சையது முகமது உசேன் என்பவரால் வெளியிடப் பட்டது. இஸ்லாமிய இதழ்களை பெரும்பாலும் அவற்றின் பெயரைக் கொண்டே இனங்கண்டு கொள்ளமுடியும். “முஸ்லிம் நேசன்”, “இஸ்லாம் மித்திரன்” என்றெல்லாம் பெயர் சூட்டிக்கொண்டன. தொடக்க காலத்தில் “தாருல் இஸ்லாம்”, “நூருல் இஸ்லாம்” என்று பெரும்பாலும் அரபுப் பெயர்களை வைத்துக் கொண்டன. அரபுப்பெயர்கள் மக்களுக்கு பரிட்சயம் இல்லாத காரணத்தால் இந்தப் பெயர்களின் பொருள் சாதாரண மக்களுக்கு புரியாமல் இருந்தது. எனவே அல்-ஹிதாயா நேர்வழி எனும் பொருளையும் சேர்த்து பெயர் வைக்கலாயினர். “குர்ஆன் குரல்”, “சமாதானவழி” என்று தமிழிலேயே பெயர் வைத்தனர். இங்கு தனித்தமிழின் செல்வாக்கினையும் காணலாம். “மணிச்சுடர்”, “உரிமைக்குரல்” என்றெல்லாம் இஸ்லாமிய இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

முஸ்லிம் மக்களிடையே உருவாகிவந்த மறுமலர்ச்சியின் விளைவாக 1886 ஆம் ஆண்டில் “சர்வஜன நேசன்” என்ற பத்திரிகையை ஏ. எஸ். சி. முகைதீன் என்பவர் வெளியிட்டார். இது நட்சத்திரம் பொதித்த முத்திரையுடன் வெளிவந்தது.

1890ஆம் ஆண்டில் அப்துல் றகுமான் வெளியிட்ட “சைபுல் இஸ்லாம்” என்ற பத்திரிகையும், 1892 ஆம் ஆண்டில் அ.மு. நெய்னா என்பவரால் “ஜானதீப் சங்காரம்” என்ற பத்திரிகையும், 1893ஆம் ஆண்டில் எஸ். எம். உதுமான் என்பவரால் “இஸ்லாம் மித்திரன்” என்பனவும் மாதமிருமுறையாக வெளியிடப் பட்டது. இப்பத்திரிகை 1897ஆம் ஆண்டு யூலை 20ஆம் திகதி முதல் தினசரிப் பத்திரிகையாக வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர் 1906 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வார இதழாக வெளிவந்ததையும் அறிய முடிகிறது.

1896ஆம் ஆண்டு வெஸ்லியன் மிசனரியால் மட்டக்களப்பில் “மாணவன்” என்ற பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. எம். எஸ். பாவா என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்ட இப்பத்திரிகையே மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வெளிவந்த முதலாவது பத்திரிகையாகும். மட்டக்களப்பு பிரதேச வளம் பற்றியும், வழக்குகள் பற்றியும், வரலாறு பற்றியும் அரிய தகவல்கள் இப்பத்திரிகையில் காணப்படுகின்றன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் படிமுறையாக வளர்ந்து வந்த பத்திரிகைகள் சமய, பிரசார நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டனவாயினும் சமூக வளர்ச்சியையும் பிரதான நோக்காகக் கொண்டு இயங்கின. சமய பத்திரிகைகள் பல அரசின் குறைபாடுகளையும் அவ்வப்போது எடுத்துக்காட்டின. குறிப்பாக நாடெங்கும் உருவாகிய அறிவுத்தாகத்தை தீர்க்கும் நோக்குடனும் செயற்பட்டன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலிரு தசாப்தங்களிலே தோன்றிய பத்திரிகைகள் தகவல் சாதனப் பணியின் முழுமையினை பெற்று இயங்கின. 1900க்குப் பின்னர் முஸ்லிம் மக்களின் சஞ்சிகை, பத்திரிகைத்துறை ஈடுபாட்டை நோக்குகையில் அதன் வளர்ச்சியினைக் காணமுடிகிறது. 1901இல் “முஸ்லிம் பாதுகாவலன்” மாதம் இருமுறை வெளிவர ஐ. வே. ம. அப்துல் அஸீஸ் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். தேவைக்கு ஏற்ப சிறப்பு இதழ்களும் வெளியாயின. இவ்விதழில் ஆங்கிலத்திலும் ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. அதற்கு MUSLIM GARDIAN எனப்பெயரிடப்பட்டது.

1906 இல் முகமது காசிம் என்பவரால் “மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம்” வெளியிடப் பட்டது. முஸ்லிம் சமூக வளர்ச்சியை முதன்மையாகக் கொண்டு வெளியிடப் பட்டது. “மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம்” என்றால் இஸ்லாமிய விளக்கு எனப் பொருள்படும். அப்துல் அஸீஸ் என்பவரால் 1907இல் “அல்-இஸ்லாம்” என்ற சஞ்சிகையும், 1908 இல் “முஸ்லிம்” என்ற சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பட்டன. 1914இல் “இலங்கை முஸ்லிம்” எனும் சஞ்சிகை கே. அமீது என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது.

1917ஆம் ஆண்டு “தூதன்” எனும் சஞ்சிகை யூ.அப்துல் மஜித் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது. 1917 இல் தொடங்கிய அகமதியா என்ற இயக்கத்தின்

பிரசாரத்திற்காக இது பயன்படுத்தப்பட்டது. 1919ஆம் ஆண்டு “ஹித்யாத் உத் இஸ்லாம்” வெளியிடப்பட்டது. இச்சஞ்சிகையானது பாரியளவில் சஞ்சிகை உலகில் நிலைபெற்றவில்லை. ஆயினும் இஸ்லாமிய கொள்கைகளை விளக்கி கூறுவதாக காணப்படுகிறது.

1920 களில் இதழ்களின் தோற்றம் பற்றி நோக்குகையில், இதன் வெளியீடுகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. 1920 களில் இஸ்லாமிய சூரியன் எனப் பொருள்படும் “சம்சல் இஸ்லாம்” எனும் சஞ்சிகை, கொழும்பில் முகமது யூசுப் ஆலிவ் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கையில் இஸ்லாத்தின் முன்னேற்றத்துக்கும், இஸ்லாமிய கருத்து வெளியீட்டுக்கும் உழைத்து, மாதத்திற்கு இருமுறை வெளியானது. இது நீண்ட காலம் தொடர்ந்து நடைபெறவில்லையாயினும், அவ்வக்காலத்தில் அவை வெளியிட்ட கருத்துக்கள் சமுதாய மாற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் இனம் காட்டுவனவாக அமைகின்றன. 1935ஆம் ஆண்டு “இலங்கைச்சோனகர்” வெளியிடப்பட்டது. இக்காலத்தில் எழுந்த சஞ்சிகைகள் சிலகாலம் மட்டுமே வெளிவந்திருப்பினும், அவை நாட்டின் மீது விழிப்புணர்வையும், சமூகத்தின் வெட்டு முகத்தோற்றத்தையும் பிரதிபலிப்பனவாக உள்ளன.

1940களில் இலங்கையில் இஸ்லாமிய இதழ்களின் வளர்ச்சியானது ஒரு மைல் கல்லை எட்டியுள்ளது. இக்காலப்பகுதியில் ஒரு துரிதமான வளர்ச்சிப் போக்கை சஞ்சிகை உலகில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. “அல்-இலம்” (1945), “இஸ்லாமிய தாரகை” (1946), உதய தாரகை “(1946) போன்றன வெளிவந்தன. யூ.அப்துல் மஜித் என்பவரால் “இஸ்லாமியச்சூரியன்” 1948இல் வெளிிடப்பட்டது. 1950களில் “ஞானதீபம்” எனும் இதழானது எம்.எச்.எம். மதார் சாகிபு என்பவரால் வெளிிடப்பட்டது. இவ்விதழில்

**வெந்து வெடிக்கின்ற சிந்தை
வெப்பு அகலத் தன்னருளாய்
வந்து பொழிகின்ற மழை சான்று எந்நாளோ.....**

என்ற பாடல் முகப்பில் காணப்படுகிறது. “நவயுகம்” எனும் சஞ்சிகையானது 1950 இல் அறபியில் எழுதுவது போன்று வலமிருந்து இடமாக படிக்கும் படியாக தமிழில் அச்சிடப்பட்டது. சையது அஹமது என்பவரால் வாராந்த இதழாக வெளியிடப்பட்டது. “தாரகை” எனும் இதழானது “இஸ்லாமியத்தாரகை” நின்று விட, 1953ல் அதன் தொடராக வெளியானது.

1955 இல் “உண்மை உதயம்” கண்டி பரகஹதெனியாவிலிருந்து அப்துல் அமிது என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இது, “தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் இஸ்லாமிய பத்திரிகை” என்ற அறிவிப்புடன் வந்தது. 1984 ஆம் ஆண்டு

இஸ்லாமிய முற்போக்கு இதழ் என்ற தொனியுடனும், 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஜம்இய்யத்துல் அன்சாரிஸ் சுன்னத்தில் முஹம்மதிய்யா என்ற முழக்கத்துடன் வெளியானது.

1958 இல் “வழிகாட்டி” எனும் சஞ்சிகை, கேரளாவில் இருந்து வருகை தந்த ஜமாத்தே இஸ்லாம் குழுவினரால் கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்டது. பொருளாதார நெருக்கடிகள் காரணமாகவும், வேறு சில காரணிகளாலும் இச்சஞ்சிகையின் வெளியீடு தடைப்பட்டது.

1960 களில் அதிகமான இதழ்கள் தோன்றவில்லையாயினும், இக்காலத்தில் தோன்றிய இதழ்களை இன்று வரைக்கும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. “அபியுத்தன்” கல்ஹின்னையில் எச்.எம்.பி முகைதீன் என்பவரால் நடாத்தப்பட்ட தமிழ் முஸ்லிம் இதழாகக் காணப்படுகிறது. 1963 இல் “கவிஞன்” எனும் இதழானது எம்.ஏ நு.மான் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட இலக்கிய இதழாகக் காணப்படுகிறது. “புதுமைக்குரல்” (1986) மாதம் இருமுறை கொழும்பில் வெளிவர, முக்தார் முஹமது அஸ்கர் என்பவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இது ‘சுழம்வாழ் இஸ்லாமியர்களின் இலட்சியக்குரல்’ என்ற முழக்கத்துடன் வெளிவந்தது.

அதே போன்று வழிகாட்டி எனும் இதழ் நின்று விட, அதன் தொடராக 1970 ஆம் ஆண்டு “அல்-ஹஸனாத்” வெளியானது. “இஸ்லாமிய சிந்தனை” எனும் காலாண்டு இதழ் நளீமிய்யா அறபுக் கல்லூரியின் இஸ்லாமிய வெளியீடாக காணப்படுகிறது. “அல்-மதீனா” (1977), “இன்ஸன்” போன்ற இதழ்களும் வெளியாகின.

1980 களின் பின் அதிகளவிலான இதழ்கள் தோன்றியுள்ளன. “முஸ்லிம் காங்கிரஸ்” (1980), “உதயம்” (1980), இஸ்லாமிய பண்பாட்டு அமைச்சினால் “சுஹதுல் இஸ்லாம்” (1984) என்பன வெளிவந்தன. “எழுச்சிக்குரல்” (1988) எனும் இதழானது வாராந்த சஞ்சிகையாக “அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் இலட்சியக்குரல்” என்ற அறிவிப்புடன் வெளிவந்தது.

மிக முக்கியமான ஓர் இதழாக “அல்-பிக்ஷ்” காணப்பட்டது. 1989ல் மாதத்திற்கு இரண்டு இதழாக கொழும்பில் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் வெளிவந்த ஒரே இஸ்லாமிய இதழ் இதுவாகும். பிக்ஷ் என்றால் மார்க்க ஞானம் என பொருள் கொள்ளப்படும். இலங்கை வளர்பிறை இளம் எழுத்தாளர் மன்ற வெளியீடாக “தியாகத்தென்றல்” 1991 இல் வெளியானது. “அல்-உஸ்ரா” (1992) மௌலவி காதிர்கான் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது. இஸ்லாமிய இலக்கிய, குடும்ப இதழாகக் காணப்படுகிறது. உஸ்ரா என்றால் குடும்பச் செய்தி என பொருள்படும்.

இலங்கை பத்திரிகை மரபு ஏறத்தாழ ஒன்றரை நூற்றாண்டு சாதனைகளைக் கொண்டது. சமயத்தேவையை முதன்மைப் படுத்தி தோன்றிய பத்திரிகைகள் பல்வேறு காலங்களிலும் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் வெளிவந்துள்ளன. நாட்டின் கல்வி, சமூக மற்றும் அரசியல் விழிப்பை உணர்த்தும் சாதனமாக பத்திரிகை உலகம் அனுபவரீதியான முறையிலேயே வளர்ச்சி பெற்றது. காலந்தோரும் வெளியான இதழ்களும், அதன் ஆசிரியர்களும் வெளிப்படுத்திய பத்திரிகைத்திறன் சமூகத்தாக்கம் ஆகியன பத்திரிகைகளை ஒரு ஜனநாயக சாதனமாக மாற்றின.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

ஈஸ்வரன் ச. சபாபதி. இர.(2004) இதழியல், சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்.

சாமி.அ.மா (1995) 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இதழ்கள், சென்னை: நவமணி பதிப்பகம்.

சாமி.அ.மா.(1997) தமிழ் இஸ்லாமிய இதழ்கள் - ஓர் ஆய்வு, சென்னை: நவமணி பதிப்பகம்.

சாமி.அ.மா,(1999) தமிழ் கிறிஸ்தவ இதழ்கள்- ஓர் ஆய்வு, சென்னை: நவமணி பதிப்பகம்.

தகவல் தொழில் நுட்பமும் இணையத்தளப் பயன்பாடும்

மா. திலக்ஷிகா

கொ/விவேகானந்தா கல்லூரி

கட்டுரை வரைதல்

பிரிவு - 4, முதலாம் இடம்.

சிந்தனையாம் ஆற்றல் சிறகதைத்து விந்தை மிகு விஞ்ஞானத்தின் தொழில் நுட்ப உலகிலே மிக வேகமாய் வந்து குவியும் சவால்களுக்கெல்லாம் முண்டு கொடுத்து முன்னேறிச்செல்கிறான் இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டு மனிதன். இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியில் மிக வேகமாக வளர்ச்சி கண்ட விஞ்ஞானம் பெற்றெடுத்த அருமந்த குழந்தையே தொழில்நுட்பம் என்றால் அது மிகையல்ல.

அவ்வகையில் நோக்குவோமானால் தொழில்நுட்பத்தின் அசுரவேக வளர்ச்சியானது தகவல் தொடர்பாடல் துறையிலே பெரும் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றது எனலாம். புராதன காலங்களிலேயே சைகைகள், முகபாவங்கள், ஒலிகள் மற்றும் பல விதமாக தகவல்களை பரிமாறிக்கொண்டே மனிதனானவன் காலப்போக்கில் தம் தேவைகளை கருதி தொழில்நுட்பத்திறன் கொண்ட தொடர்பாடல் ஊடகங்களையாக்குவதற்கு முற்பட்டான். அவ்வாறு தோற்றம் பெற்றவையே தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, வானொலி, கணினி, கம்பியில்லாத தொலைபேசி, தந்தி மற்றும் தொலைநகல் போன்றனவாகும்.

காலப்போக்கிலே முன்வைப்புச்சாதனங்களினதும் மின்சாதனங்களினதும் வளர்ச்சியாலும் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பமும் தொலைத்தொடர்பும் ஒன்றிணைந்து கைகோர்த்தமையாலும் உருவாக்கம் பெற்றதே இலத்திரனியல் ஊடகமான 'இணையம்' எனும் வலைப்பின்னலாகும். இன்று இவ்வுலகிலேயே தன் மாய வலைக்குள்ளே கட்டிப்போட்டு வைத்திருக்கும் இணையம் இன்றைய கால கட்டத்தைப் பொறுத்தரை தொடர்பாடல்துறையில் இன்றியமையாததொன்றாக விளங்குகிறது என்பது யாமறிந்த உண்மையே.

அந்தவகையில் இணையமானது ஓர் வல்லரசின் தொடர்பு தேவைகருதியே முதன்முதலில் தோற்றம் பெற்றது. 1945 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 8 ஆம் திகதி அமெரிக்கா ஜப்பான் மீது அணுகுண்டை வீசியது. அதன் விளைவை

ஹிரோஷிமா- நாகசாக்கியில் இன்றும் காண முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட போர் நிலையில் அமெரிக்கா இராணுவப்படையினரிடையே ஒழுங்கான தொடர்பு இல்லையேல் என்ன நிகழும்? என்ற எண்ணக்கருவை அடுத்து இணையமானது பிறந்தது. இவ்விணையமானது 1969ம் ஆண்டளவில் முன்னணி நடவடிக்கைகள் செயற்படுத்தப்பட்டு 1976 ம் ஆண்டு “என். எஸ். டி. நெற் வேக்” எனும் பெயரில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இன்று பரந்தளவில் பல்துறைகளில் புதுமை படைத்து வரும் இணையப்பயன்பாடுகள் எண்ணிலடங்கா. இவ்வரிய இணையத்தை நாம் பயன்படுத்த எமக்கு தொலைபேசியின் இணைப்பு அவசியமானது. அவ்விணைப்பை வழங்க இன்று இலங்கையில் மொபிடெல், எயார்டெல், டயலொக், போன்ற பல்வேறு நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவ்விணைப்புடன் மொடம்’ எனும் மென்பொருளைக்கொண்டு அற்புத இணையத்தை நாம் பயன்படுத்தலாம்.

அந்தவகையில் நோக்கின் இன்றைய கணினிப்பொறியுட்கத்தில் தகவல் தொழில் நுட்பத்தையே ஒரு குடையின் கீழ் ஆட்சிசெய்யும் பெருமை இணையத்திற்குண்டு. அன்று வாய்மொழி மூலம் பேசத்தெரியாத மனிதன் இன்று முகம்பார்த்து பல மைல் தொலைவிலிருந்து பேசுவதற்கு ஒரேயொரு காரணம் இணையமே. இன்று இணையத்தளத்திலுள்ள முக்கிய தொடர்பாடல் தொழில் நுட்ப வலையத் தளங்களான முகப்புத்தகம், மின்னஞ்சல், His, Twitter போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். முகப்புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சர்வதேச ரீதியில் எல்லோராலும் பயன்படுத்தப்பட்டு இதன்மூலம் தகவல்களையும் செய்திகளையும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக்கொள்ளலாம். தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் பேனா நண்பர்களை இணைத்து உறவுகளை வளர்க்கவும் மனித ஓய்வு வேளையை பிரயோசனமாக களிக்கவும் முடிவதோடு உலகளவில் நடைபெறும் பல நல்ல பல நிகழ்வுகளையும் உண்மைத் தகவல்களையும் காட்சிகளையும் கண்டு மகிழ முடிகிறது.

இதில் படங்களையும் செய்திகளையும் ‘face book statues updates’ எனும் அமைப்பின் மூலம் பரிமாற்றி தொடர்புகளை வளர்க்க முடிகிறது. அதுபோலவே Twitter ‘tweet’ எனும் அமைப்பின் மூலம் தகவல் தொடர்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது.

அதேபோல் மின்னஞ்சல் மற்றுமொரு அறியவகை தொழில்நுட்ப சாதனமாக இணையத்தில் விளங்குகிறது. செய்திகள் முதற்கொண்டு பிரதிகள், படங்கள், நிழற்படங்கள், வரைபுகள், குறிப்பேடுகள், போன்றவற்றை மின்னஞ்சல் உதவியுடன் பரிமாறமுடிகிறது. இதை நாம் பயன்படுத்துவதற்கு எமக்கு ஓர் இணைய முகவரி இருப்பது அவசியம். இன்று பெரிய நிறுவனங்கள் மின்னஞ்சலில் வேலை விண்ணப்பம் மற்றும் விளம்பரங்களை விளம்பரப்படுத்த பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஏனெனில் இன்று வேலைவாய்ப்பு தேடித்திரியும் இளைஞர்களுக்கு இது நல்லதோர் மேடையாக அமைகின்றது.

இதே போல் இந்த அற்புதமான இணையம் என்னவெல்லாம் சாதிக்கப் போகின்றதோ என எண்ணும்போது இன்று இணையத்தளத்தின் நான்கு தொழில் நுட்ப பிரிவுகளையும் மக்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். அவற்றுள் ஒன்று மேற் கூறப்பட்ட மின்னஞ்சல் எனும் சமூக வலைத்தளமாகும். இரண்டாம் வகைக் குரியது நாம் தேடும் தகவல்களைக் குறிப்பிடும் FTP முறையாகும். மூன்றாம்வகைக்குரியது அவற்றைப் பிதரியெடுத்து உலகமக்களனைவரோடும் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் வகையிவான Telnet ஆகும். நான்காம் வகைக்குரியது ஒருவரோடு ஒருவர் நேரடியாக தொடர்பில் ஈடுபடுவதைப்போல் முகம்பார்த்துப் பேசும் தொழில்நுட்பமான 'ஸ்கைப்' ஆகும். இம்முறைகளை உலகளாவிய ரீதியில் பயன்படுத்துவது நல்ல சகுனமாகும்.

இணையத்தின் பங்களிப்பு வணிகம் சார்ந்த ரீதியில் தகவல் தொடர்பை மேற்கொள்ள உதவுவதால் சர்வதேச ரீதியில் கொடுக்கல் வாங்கல்களை மேற்கொள்ள முடிகிறது. அத்தோடு பல நாடுகள் நேரடியான தகவல்தொடர்பை பரிமாறவும் முன்வைக்கவும் இயலாதவிடத்து இணையத்தளத்தினூடாக மாநாடு கருத்தரங்குகள் நடாத்தி வருகின்றது.

அதேபோலவே கல்வித்துறையிலும் வேறு மொழிகளை கற்பதற்கு பிறநாட்டு ஆசிரியர்களோடு இணையத்தில் தொடர்புற்று கற்கமுடிவதோடு நல்லறிஞர்களின் சாஸ்திரங்களையும் கருத்துக்களையும் எல்லோரையும் சென்றடையும் வகையில் இணையவலைப்பின்னல் தளத்தில் பதிவேற்றம் செய்யமுடிவதோடு மற்றும் பல செய்திகளைப் பரிமாறவும் அறியவும் முடிகின்றது.

இவ்வாறான அறியவகை தொழிநுட்பம் தகவல் தொடர்பில் இணைவதற்கு இணையம் பெரும் பணிபுரிகிறது. உதாரணமாக நாம் கண்டு இரசிக்கும் தொலைக்காட்சியில் நம் நிழற்படத்தை உட்செலுத்துவதன்மூலம் திரையில் நாம் தோன்றுவதைப்போல எமக்கு உட்புகுத்தும் 'இன்டரகிரேடிவ்' தொழில்நுட்ப முறைக்கு இணையம் முக்கியமானது என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

இருப்பினும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் இணையத்தை மேலும் வளரச்செய்தல் அவசியமாகும். இன்று உலக சனத்தொகையில் 63 வீதமானோர் இணையத்தைப் பயன்படுத்துவோராக உள்ளனர். அதில் 60 வீதமானோர் முகப்புத்தக பயன்பாட்டாளர்களாவர். இவ்வலைத்தளத்தினூடாக சிறந்த தகவல் தொடர்பு மேற்கொள்ளப்படுமானால் அது நன்மைக்குரியது. சில சமயம் தவறான தொடர்பு மேற்கொள்ளப்பட்டால் அது தற்கொலை, கொலை போன்ற உயிரிழப்பு களுக்கு அடிகோலும் என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

கருவினில் சுமந்தவள்

குறுநாடக ஆக்கம்

பிரிவு - 05

முதலாமிடம்

எல். சித்ரா

இ. கலைமகள் த. வித்தியாலயம்

இரத்தினபுரி

காட்சி 1

இடம்: கல்விப் பொதுத்தராதர உயர் தர பரீட்சை மண்டப வளாகம்

நேரம்: பகல் பொழுது

பாத்திரங்கள் குமார், பாலா, சிவா

காட்சிப்பொருள்: பரீட்சை மண்டபத்தில் நாற்காலிகள் கதிரைகள்

வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் என்போரும்

காணப்படுகின்றனர்.

(சூரியனானவன் தன்னிடமுள்ள வெப்பத்தை வெளிவிட, சூடானது தலையினை சுட்டெரித்துக்கொண்டிருக்க பரீட்சை மண்டபத்திலிருந்து குமார், பாலா, சிவா மூவரும் வெளியில் வீடு திரும்ப நடக்கின்றனர். இளங்காற்றானது அவர்களை வருட, மரத்தடியில் நின்று கொண்டு தமது கனவுகளை நனவாக்கும் ஒரு பெருமிதத்தில் ஏதோதோ கதைத்தக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

(மூவரும் உரையாட தொடங்குவதற்கு முன் மின்னொளி ஒளிரவிடப்பட்டு பின்னர் நிறுத்தப்படுகிறது.)

குமார்: (புன்னகையுடன்) என்னடா, உச்சி தலையை வெயில் தாக்குகிறது. இனி என்ன செய்வது? உயர்தரப் பரீட்சையும் முடிந்து விட்டது. இனி வாழ்க்கைக்கான பாதையை நாம் தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். (சந்தோஷத்துடன்)

பாலா: சரி,சரி. இனி என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்க வேண்டியதுடன், எங்க வீட்டிலை வேலைக்கு போக சொல்லிடுவாங்க (உரத்த குரலில்)

சிவா: நாம் மூன்று பேருமே எங்கையாவது வேலைக்கு சென்றால் என்னது?

குமார்: நானும் அதை தான் யோசிக்கிறேன். ஆனால் கஸ்டமாக இருக்கு (சற்று தயக்கத்தடன்)

குமார்: இல்லடா, எங்க அம்மா என்ன சொல்லுவாங்கனு தெரியவில்லை.

பாலா: இனியும் ஒங்க அம்மாவுக்கு நீ பாரமாகவா இருக்கப்போறாய்? (சிரித்துக்கொண்டே)

குமார்: எனக்கென்னடா? நான்தானே எங்கவீட்டுக்கே ஒரே வாரிசு. எங்க அப்பாவும் இல்லை. இதனால் நான் தான் ராஜா (பெருமித்துடன்) எங்க அம்மாவுக்கு என்ன வீட்டு சாப்பாடு கொடுக்க கஸ்டமா?

சிவா: அப்படியெல்லாம் சொல்லாதே (பாவமடா, அட்டைக்கடியில் வெயில் மழையினு பாராம இன்னும் ஒனக்காகத்தானடா உழைக்கி நாங்க.(சற்று கவலையுடன்)

குமார்: நீ வாயை மூடு. அதெல்லாம் எனக்கு தெரியும் (சற்று முகத்தில் கோபத்தை வெளிக்காட்டியவாறு)

சிவா: சரி,சரி. என்னமாவது செய். நானென்றால் எப்படியும் எக்சேம்ல பாஸ் பண்ணிடுவன் (பெருமித்துடன்)

குமார்: அப்ப நாங்க பெயில் பண்ணிடுவோம்னு சொல்றியா (அதட்டலுடன்)

சிவா: நான் அப்படி சொல்லல்லடா (பணிவாக)

குமார்: நான் பாஸ் பண்ணினாலும், பண்ணாவிட்டாலும் அதைப்பற்றி கவலையே இல்லை (சாதாரணமாக முகத்தை வைத்துக்கொண்டு)

பாலா: உனக்காகத்தானே உங்க அம்மா எவ்வளவோ கஸ்டப்பட்டு படிக்க வைத்தாங்க. இவ்வளவு காலமா அவங்களை ஏமாத்திக் கிட்டா இருந்தாய் (கவலையும் பரிவும் குடிகொண்ட முகத்தோட)

குமார்: உனக்கென்னடா அநாவசிய கதை அது எனக்கு தெரியும்.

பாலா: உனது அம்மாவுக்கு தெரிந்தா கவலைப்படுவாங்கடா. அந்த பாவம் உன்னை சும்மாவே விடாதுடா (எச்சரிக்கையாக)

குமார்: என்னடா பாவம்? பத்து மாதம் சுமந்து பெத்தெடுக்க தெரிந்த வளுக்கு காலமெல்லாம் சுமக்க தெரியாதடா?

சிவா: இவ்வளவு நாளாக ஒங்க அம்மாகிட்ட நடிச்சகிட்டு இருந்தியாடா (தயக்கத்தடன்)

குமார்: ஆமாண்டா, நடிச்சகிட்டுதான் இருந்தேன். சரி,சரி வாங்க போவோம்.

(மூவரும் நடந்து கொண்டே தங்களது உரையாடலை தொடர்கின்றனர்)

எங்களுக்கு ஒண்ணுமே தெரியாது. உங்க அம்மாவ கஸ்ட்த்துல விட்றாத (பரிதாப குரலில்)

வெகு நேரமாகி விட்டது. வீட்டுக்குப் போவோம் (நடந்துகொண்டே)

குமார்: வீட்டுக்குப் போன பிறகு இன்னைக்காவது விளையாட வாங்கடா. பரீட்சை பரீட்சையினு விளையாண்ட நாளே ஞாபகமில்லை (சற்று கடுப்பாக)

சிவா: ஆமாண்டா, வாங்கடா சரிசரி நானும் போகிறேன். (கையை காட்டியபடி)

பாலா: இன்னைக்கு ஐந்து மணிக்கு வந்துறுங்கடா (கைவிரல் ஐந்தை காட்டிக்கொண்டு)

(உயர்தரப் பரீட்சையும் முடிந்துவிடுகிறது. கனவுகளை நனவாக்கும் பாதையில் செல்லாமல் வேறு வழியிலும் செல்கின்றனர். கருவினில் சுமந்த தாயிடம் நடிப்பது என்பது எவ்வளவு பெரிய குற்றம் ஆகவே தாயிடம் எப்போதுமே உண்மையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவளது எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றா விடினும் முயற்சியாவது செய்தல் வேண்டும்.)

இடம்: விளையாட்டு மைதானம்
நேரம் : மாலை
பாத்திரங்கள்: குமார். பாலா. சிவா

(மைதானத்தில் பெரும் சத்தம் அத்தனைக்கும் மத்தியில் பாலா குமார் சிவா மூவரும் எதிர்காலத்தை பற்றி சற்றும் சிந்திக்காது அதற்கான பாதையை கண்டறிந்தவர்கள் போன்று தனது உறவுகளை மறந்து தங்களைப் பற்றி மட்டுமே யோசிக்கிறார்கள்)

குமார்: சொன்ன நேரத்துக்கு வந்துட்டிங்களோ!
(சிரித்துக்கொண்டே)

பாலா: வாங்கடா பொயிட்டு விளையாடுவோம். (கையைப்பற்றியவாறு)

குமார்: அதற்கு முன்பு ஒரு விடயம் கதைக்க வேண்டும். (ஆவலுடன்)

சிவா: இனி என்னடா செய்யிறது ஒண்ணுமே புரியல்ல. (விழித்துக் கொண்டு)

பாலா: இனி என்னடா கொழும்பு தான்.

குமார்: என்னடா சொல்லுற (எதிர்பார்ப்புடன்)

பாலா: வேலைக்கு போவோனு சொல்லுறேண்டா (சிரிப்போடு)

சிவா: அப்படினா, எப்ப போவலாமுனு சொல்லுங்கோ (ஆவலுடன்)

பாலா: போகலாம், போகலாம்.

குமார்: நாளைக்கே போவோமா?

பாலா: உங்க வீட்ட பத்தி யோசித்தியா?

குமார்: என்னடா வீட்டில அம்மா இருக்காங்க ஒரு பக்கம் எனக்கு என்னைப் பற்றி மட்டும் தான் தெரியும் (எவ்வித கவலையுமின்றி)

- சிவா:** ஏன்டா அப்படி சொல்லுற, வயது போய்விடும் அதுக்காக நாம் என்னடா செய்றது? அவங்களோட சேர்ந்து சாகவா முடியும்?
- பாலா:** என்னடா இப்பிடி பேசறாய்? அவள் என்னை கருவினில் சுமந்தவள் (பரிதாப குரலில்)
- குமார்:** இங்கேயும் அவங்கள்ப் பத்திப்பாடாதே. வேற எதையாவது பற்றி கதை (எரிச்சலுடன்)
- பாலா:** இதுக்கெல்லாம் நீ என்னத்த அனுபவிக்கப்போகிறியோ தெரியல்லடா (சற்று ஆக்ரோஷத்துடன்)
- குமார்:** அனுபவிக்க போறது நான் தான்டா. என்னத்த தெரியுமா? என்ட அம்மாவுடைய பென்ஷன் சல்லியடா முட்டாள் இது தெரியாம பேசறியே.
- சிவா:** என்னடா சொல்லுற அப்ப நீ கொழும்புக்க வரலையடா?
- குமார்:** வருவேண்டா, ஆனா எக்ஸேம்ப எப்படியும் பெயில் பண்ணிடுவேன். (முகத்தை சுழித்துக் கொண்டு)
- சிவா:** அதுக்கு இப்ப என்னடா?
- குமார்:** ஒன்னுமில்லை. கொழும்புக்க பொயிட்டு நான்கு மாசம் கழித்து வருவேன். அப்போது எங்க அம்மாகிட்ட சொல்லி எப்படியும் ஒரு ஆட்டோ வாங்கிடுவேன் (பெருமிதத்துடன்)
- சிவா:** (ஆச்சரியமாக) எப்படிடா?
- குமார்:** இது கூட தெரியாமல் இருக்கிறியே சிவா. அதுதான்டா எங்க அம்மாவுடைய பென்ஷன் பணத்துலதான்.
- பாலா:** (கனிவான குரலில்) இப்படியெல்லாம் செய்யாதே? தேவை ஏற்படும் போது அத பார்த்துக்கலாம் குமார். இப்போதைக்கு வா போவோம். ஒங்கட அம்மாவுக்கும் உதவியா இருக்கும் தானே.
- குமார்:** சரி, சரி. வருகிறேன் ஆனா நாலு மாசத்துக்கு மட்டும் தான். (எச்சரிக்கையாக)
- பாலா :** என்னத்தையாவது செய்து கொண்டு பெற்ற தாயைக் கைவிட்டு விடாதையடா

குமார்: வாங்கடா விளையாட போகலாம் (கைகளை இழுத்துக்கொண்டே)

சிவா: சரி, சரி. ஒரு நாளை முடிவு செய்து விட்டு சொல்லுங்க
அப்போதே போகலாம்

பாலா: சரிடா, வா. இப்போ விளையாட போகலாம்

(முவரும் சென்று விளையாடுகின்றனர். பெரும் சத்தத்தை எழுப்பிக்கொண்டு
அங்குமிங்கும் ஓடியபடி காணப்படுகின்றனர்.)

காட்சி 3

இடம்: சாதாரண மலையகத்தோட்ட தொழிலாளி வீடு
நேரம் மாலை
பாத்திரங்கள்: குமார், சிவகாமி

காட்சிப்பொருள்: சாதாரண மலையகத்தோட்டத் தொழிலாளி வீடாகையால்
அங்கே ஒரு குப்பி லாம்பு எரிந்து கொண்டிருந்தது.கொழுந்து பை தொங்க
விடப்பட்டுள்ளது.

(இதோ ஒரு தாய் தான் கருவில் சுமந்து ஓர் உயிரைக் காணாது கண்கள்
சிவக்க தன் உயிர் போய் விட்டதைப் போன்று வழி மீது விழி வைத்து
வாசல் படியில் கதவினில் சாய்ந்த படி நின்று கொண்டிருக்கிறாள். ஆம் தன்
மகன் குமாரின் வருகைக்காக)

(குமார் கொழும்பிலிருந்து அன்று வருவதாக கூறியிருந்ததால் ஏழை தாய்
தன் மகனை காண காத்திருந்தாள்)

சிவகாமி: (கவலையும் மகிழ்ச்சியும் ஒருங்கே முகத்தில் குடிகொண்டிருக்க)
(தனக்குள்ளே) என்னடா! என் மகனை இன்னமும் காணவில்லை

(குமார் தொலைவில் வருவதைப் பார்த்த பார்வதி ஓடிப்போய் தன் வெடிப்பு
நிறைந்த கையோடு குமாரின் கையை ஒரு குழந்தையை பிடிப்பது போன்று
பிடித்துக் கொண்டு வருகிறாள்.)

சிவகாமி: என்னடா மகனே! இத்தனை நாளாக உன்னை காணாது என்
கண்களில் கண்ணீர் வராத நாளே கிடையாது. (ஆனந்தக்
கண்ணீர் வெளிவர)

குமார்: எப்படியம்மா இருக்கிறீங்க? (சற்றும் முகவாட்டமின்றி)

சிவகாமி: என்னடா மெலிந்து போய் விட்டாய். உன்னைப்பார்த்த பிறகே என்னில் உயிர் வந்தது போன்ற ஓர் உணர்வு எழுகிறது. (சந்தோஷம் பூத்த முகத்துடன்)

குமார்: எனக்கு சரியான பசியாக இருக்கிறது சாப்பிட ஏதாவது தா!

சிவகாமி: (ஆவலாக) இதோ பார்! உனக்காக என்னாலான முட்டையை கறியாக வைத்திருக்கிறேன்.

குமார்: (முன்னைய காலத்தை உணராதவனாய்) இது என்னம்மா எனக்கு இங்கே உட்காரவே பிடிக்கலை (எரிச்சலாக) வெறும் புழுதியும் புகையுமாய் இருக்குது.

சிவகாமி: என்னப்பா செய்யிறது. இன்னுமே இந்த தோட்டப்புறத்துக்கு விடிவு வரவில்லையே. இப்போ இப்போ என்று சொல்லுகிறார் களே. தவிர இன்னும் கரண்ட் கூட பெற்றுத்தரவில்லை. (பெருத்த குரலில்)

குமார்: சரி, சரி. சாப்பாடு போடு நான் சாப்பிடணும்.

சிவகாமி: இந்தா சாப்பாடு உன்னைப் பார்த்ததிலிருந்து என் கையும் ஓடலை காலும் ஓடலை என்னடா உனக்கு. இன்னும் பரீட்சை பெறுபேறு வரவில்லையா?

குமார்: (இக்கேள்வியை எதிர்பாராமல்) அதுக்கென்ன இப்போ.

சிவகாமி: இல்லையடா இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு படிக்க வச்சன். அதுக்காகத் தான் கேட்டேன். அடுத்த தெருவிலுள்ள கமலாவுடைய பையன் பாஸ் பண்ணிட்டான் என்று அவள் சொன்ன போது அவளுடைய முகத்தைப் பார்க்கவே முடியவில்லை. என்னவென்று சொல்ல முடியாத சந்தோஷம். அவளுடைய முகத்தில் சந்தோஷம் தாண்டவம் ஆடியது.

குமார்: அதுக்கென்ன இப்போ? (முகத்தைச்சுழித்துக்கொண்டு)

சிவகாமி: நீயும் பாஸ் ஆகியிருப்பாய் என்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கு.

குமார்: நான் பாஸ் ஆகி என்னத்த தான் கிழிச்சன். நீதான் இருக்கிறியே எனக்கு சோறு போட அதுக்கு பிறகென்ன.

சிவகாமி: (சற்றும் எதிர்பாராதவளாய்) பெத்தவள் பெற்றெடுத்த உயிருக்கு எப்போதும் பாதுகாப்பளிப்பாள் (கனிவான குரலில்)

குமார்: அது தான் நான் பாஸ் பண்ணலையே நீ மனசை தேற்றிக் கொண்டு உனது பென்ஷன் (ஓய்வு ஊதிய பணம்) பணத்தை கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக்கொடு. நான் அதை வைத்து நிறைய பிளான் போட்டிருக்கேன். (எவ்வித கவலையுமின்றி)

(அதைக்கேட்ட தாய் தவமிருந்து பெற்றெடுத்த ஓத்த பிள்ளையைப் படிக்க வைத்த என்னை கடைசி காலத்தில் பார்ப்பான் என்று, அவன் என்னை தலை குனிய வைக்கமாட்டான் என்று நினைத்த தாய் அவனது சொல்லைக்கேட்டு நடு நடுங்கிப்போய் விட்டாள். அத்துடன் சற்றுநேரம் மூச்சற்று நின்றாள். பின்னர் தன் மன வருத்தத்தை வெளிக்காட்டாது உள்ளுக்குள்ள பொங்கிய இரத்தக் கண்ணீரை துடைக்காமல் வார்த்தைகளை கேட்களானாள்.)

குமார்: என்ன யோசிக்கிறே நான் வந்ததே உன்னுடைய பென்ஷன் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளவே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்.

சிவகாமி: (மனவருத்தத்துடன் கண்களில் கண்ணீர் வெளிவராமல் தடுத்துக்கொண்டு) இதோ ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

(குமரனானவன் இன்று தாயின் மனதினை சுக்குநூறாக உடைத்து எறிந்து விட்டான். அதுபோல் நாமும் அல்லாமல் கருவினில் சுமந்தவளை எமது மனதினில் சுமக்க வேண்டும்.

காட்சி 4

இடம்: பெரிய தெரு வீதி

நேரம் பகல்

பாத்திரங்கள் : சிவகாமி, குமார், கீதா கந்தசாமி, பார்வதி, மக்கள்
கூட்டமாக நிற்பது போலவும் கடைகள் திறந்திருக்கும்
காட்சியும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(அந்த பெரிய வீதியில் பெரும் இரைச்சலினிடையே ஒரு தவறினை உணர்ந்த குரலும் அதனை கண்கொண்டு பார்க்கும் ஓர் உயிரற்ற உடலும் சந்தித்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியால் சஞ்சரிக்கின்றது.)

குமார்: என் தவறுதான் பெற்ற தாயை விட்டுவிட்டு அவளை கண்ணீரில் மூழ்கடித்துவிட்டு உன்னை நம்பி வந்ததற்கு எனக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும்.(ஆத்திரத்துடன்)

கீதா: உன்னிடம் பழகினதே பணத்துக்காகத்தான். உன்னுடைய அன்புக்கு அல்ல (அலட்சியமாக)

குமார்: அன்பு கொண்டவளை விட்டு அன்பில்லா உள்ளத்தை உண்மை என்று எண்ணியது என் தவறு

பார்வதி: தம்பி, என் பிள்ளையை விட்டுவிட்டு இனி உனக்கு ஒன்றும் வேலையில்லை சென்று விடு

கந்தசாமி: ஆமா! சென்றுவிடு இல்லாவிட்டால் உன்னை அடித்தே கொன்றுவிடுவோம்.

குமார்: எனக்கு அன்பு என்றால் என்னவென்று புரிய வைத்து விட்டாய் உன்னை நம்பினதுக்கு என்னை இன்று தெருவில் நிறுத்திவிட்டாய். (கண்களில் கண்ணீர் குடிகொள்ள)

கீதா: சும்மா பிதற்றாதே! குமார் இங்கிருந்து போய்விடு என் கண் முன்னாலே நிற்காதே.

குமார்: உங்களுக்காகத்தானே எனது அம்மாவையும் உதறித்தள்ளி விட்டு பணத்தையெல்லாம் கொண்டு வந்து கொடுத்தேனே.

கீதா: அப்பா இவனை விரட்டுங்கள் (கந்தசாமியை நோக்கி)

குமார்: அம்மா ! (பரிதாப குரலில்)

சிவகாமி: மகனே! என்னை வந்து சேர்ந்து விட்டாய். இனி எனக்கென்றும் குறையில்லை. உன்னை இனி பிச்சை எடுத்தாவது காப்பேன். (மகிழ்ச்சியில் மின்னொளி பாய்ச்சப்பட்டு நிறுத்தப்படுகிறது.

குமார்: (வெட்கத்துடன் தலை குனிகிறான்)

பின்னணி குரல் : உண்மை அன்பு உள்ளத்திலிருந்து வருமடா அது உன்னை கருவினில் சுமந்தவளிடம் மட்டுமடா.

கருந்தேள்

கவிதை ஆக்கம்

பிரிவு - 4

முதலாமிடம்

எப். பவாணி

அல்ஹிலால் ம. கல்லூரி, நீர்கொழும்பு

கவிதை எழுதும்
கருந்தேள் நானே
வீடத்திலும் கொடிய
வீடமுடையவனும் நானே

இருபது வயது
இரும்பும் நானே
அனைத்தையும் துரும்பாக எண்ணும்
குரங்கும் நானே

என் தாயை வீட்டுப்பிரிந்த
அசுரனும் நானே
அதனாலே நான்
கருந்தேள் ஆனேன்

நினைவீனில் தவழும்
இனிய நாட்கள்
இன்னும் நீங்காது
மனதினிலே

என் கடந்த காலத்தை
பின்னோக்கினால் புரையும்
வாழத்தெரியாத வாலிபனின்
வாழ்க்கை

இரு உயிர்கள் ஒன்றாக
இம்மண்ணிற்கு அழைக்க
ஓடோ டி வந்தேன்
என் தாயின் கருவறைக்குள்

பத்து மாதம் பக்குவமாய்
தசைநார்த்தொட்டிலிலே
எப்போது காண்பேன் அவள் முகம்
என ஆவலோடு காத்திருந்தேன்

வீழித்ததும் கண்டேன்
இன்பம் கொண்டேன்
ஆனால் தந்தை முகம்
காணவில்லை

ஏனோ தெரியவில்லை
ஏதும் புரியவில்லை
என்னைக் காண தந்தைக்கு
மரணம் இடம்தரவில்லை

மீதமாய் இருந்தது
ஒரேயொரு முத்து
விலைமதிப்பற்ற,
அன்னையெனும் சொத்து

உதிரமதை பாலாக
சொரிந்தாள்
உள்ளமதை தேனாக
ஊட்டினாள் அவள்

ஏதோவொரு தோட்டத்தில்
பணிபுரிந்து,
கனிவோடு அனுப்பினாள்
பள்ளிக்கு

இவ்வாறு
ஓடும் குதிரையை வீடவும்
வேகமாக வீரைந்தன
நாட்கள்

அப்போது
என் அன்னைக்கு
முதுமை வந்து
முதுகைத் தட்டி,

எனது இளமைக்
கால கிளையில்
வசந்த காலக் குயில்
கூவ ஆரம்பித்தது

நானும் குயிலின்
இசையில் மதிமயங்கி
ஆடும்,
மயிலாக மாறிவிட்டேன்

வாழ்க்கைக் கப்பல்
சமுத்திரத்தில் மூழ்க
எண்ணங்கள் எல்லாம்
அலைகளாகின

நானே உழைக்கத்தொடங்க
அன்னைமொழி - செவீடன்
காதில் ஊதிய
சங்கு போலாகியது

பணம் என்னை திரையீட
பதவீ எனக்கு உதவ
பட்டம் வந்து ஒட்டிக்கொள்ள
நானே! மறந்தேன் என்னை,

சீதறி வீழும் சில்லறைக்காசின்
சத்தம் போல ஒருத்தியின்
சிரீப்பொலி கண்டேன்
காதல் கொண்டேன்

அழகினில் மயங்கி
மனதினை இழந்து
மனைவியும் ஆக்கினேன்
அவளை

அப்போது தான்
வாழ்வு கசந்தது
கடந்த காலம் இனித்தது
ஏமாந்தது புரீந்தது

பூக்கும் பூக்களெல்லாம்
பூஜைக்கு போவதில்லை
கூந்தலுக்கு சில பூக்கள்
கழுத்திற்கு சில பூக்கள்

காயாகும் சில பூக்கள்
கண்காண சில பூக்கள்
உதிரியாக சில பூக்கள்
உதவாத சில பூக்கள்

இந்தப் பூக்கள் போல
எனது வாழ்வுப் பூவும்
சீதற , நான் தொலைவீனில்
தேடினேன் என்னை

“மகனே!

பழகிப் போன பாதங்களுக்கு
பாதை மாறினாலும், பயணம் மாறாது
நினைவுக்கு வந்தாள் என் அன்னை

ஓடினேன்; தேடினேன்
என் அன்னையை,
அங்கே மடங்கிக் கிடக்கிறாள் ஒருத்தி
என்ற செய்தி எட்டியது காதிற்கு

தள்ளாத வயதிலே
கண்கள் இருள்; கால்கள் தடுமாற
பொல்லாத நோய், சொல்லாமல் வந்து
பாடாய்ப்படுத்தி படுக்கையில் கிடத்தி,

உடல் பொல்லோடு,
மல்லாடி தள்ளாடும்
வேளையில் தான்
சென்றேன் நான் அங்கு

என்னைக் கண்டவுடன்
கணப்பொழுதில்
“மகனே”! என்று
பிரந்தது அவள் உயிர்

என் மனதில் யுத்தம்
கண்ணீர் இரத்தம்
மரண தேவதையின் வாயில்
ஓர் முத்தம்

எல்லாம்
பசல் கனவு
அதில் வரும் நிழலற்ற உருவம் போல
நொடியில் மறைந்தன

இனிப்பின் அருமை உறைக்கும் போது தெரியும்
சிரிப்பின் அருமை அழகையின் போது தெரியும்
நிலவின் அருமை அமாவாசையில் தெரியும்
நிழலின் அருமை வெயிலில் தெரியும்

அதுபோல அம்மா! - நீ
இருக்கும் போது புரியாத பிரியம்
நீ பிரியும் போது தான்
புரிகிறது எனக்கு

தொலைவில் தொலைத்த
என் வாழ்வை
நான் இன்னும்
தொலைவிலே தேடுகிறேன்

உன்னை நான் கொன்றேனே!
அசுரன் ஆகிவிட்டேனே!
உன்னை இழந்த ,
தூர்ப்பாக்கிய சாலியானேனே!

படிக்கும் காலத்தில் படிக்கும்
மாணவருக்கு முன்மாதிரிநான்
இன்று என் மாதிரி வரவேண்டாம்
என்பதற்கு முன்மாதிரி நான்

இந்தக் கருந்தேள்
அறிந்தது தன்னை
ஆனாலும் உள்ளத்தில்
கறையிருப்பது உண்மை

கறையகற்ற கரை தேடியது
என் உள்ளம்
தமிழ்தினம் உவந்தளித்து
இந்தக்களம்

உயிரிருந்தும் உணர்வில்லாமல்
மூச்சிருந்தும் பேச்சில்லாமல்
கண்கள் இருந்தும் கண்ணீரில்லாமல்
கல்லறையில் கிடக்கின்றது உடல்

எப்போது நானும் கல்லறையாவேன்
எப்போது நானும் மண்ணோடு மண்ணாவேன்
என்றடிக்கத்தோடும்
தாய்ப்பாசத்தோடும் பரிதவிக்கின்றது

அறிவுரை கூற
கவிதையைவீட
தகுதியானது வேறில்லை
இப்போது

கூறுவதற்கு வார்த்தைகளுக்கு
தகுதியில்லை
வார்த்தைகளை வீட தகுதியானது
என்னிடம் வேறில்லை

சோதனைகளும் வேதனைகளும்
போட்டிபோடும் என் வாழ்க்கை
சிறுகதையல்ல முற்றுப்பெறாத
தொடர்கதை

இழந்தேன் நான்!
என் தெய்வத்தை
இழந்தேன் நான்!
அதனாலே ஆனேன் கருந்தேள்

பெட்டிப்பாம்பாய் முடங்கி
கிணற்றுத்தவளையாய் ஒடுங்கி
உலகத்திலிருந்து ஒதுங்கி
நான் வாழ்கிறேன் பதுங்கி

தாய்ப்பாசத்தை நெஞ்சில் சுமந்து
கண்ணீர் சிந்த எழுகிறேன் இந்தக் கவிதை
இங்கு ஆக்கத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி
தாயன்புக்கு ஏது முற்றுப்புள்ளி

என்தாய் நானானால்

கவிதை ஆக்கம்

பிரிவு - 5

முதலாமிடம்

து. வுகாரி

களுதாவளை மகா வித்தி.

என்தாய் நானானால் அன்று
என் சேய் என் தாயாவாள்
தனிமை எனும் கொடுமை போக்கிட
தன் உள்ளம் தனித்திட உருவாவேன்

ஆண்டவன் அருளிய அன்பு வரம்
அன்னாளும் நிகழாத அற்ப வரம்
பாரினிலே யாரும் பாரா வரம்
பார்ப்பவர் எவரும் பார்த்திடா வரம்

அக்கம் பக்கம் யாருமில்லா உலகம்
அந்திப் பகல் எவருமில்லா கலகம்
முப்பொழுதும் உன்னை முன்னின்று பார்த்திட
எப்பொழுதும் உண்மை உரைப்பேன் உனக்காக

யாருக்கும் எவருமில்லை என் சேய்க்கும்
யாரென்று கேட்பதற்கு யாரும் இல்லை
என்று அந்தப் பொன்னாள் வருமோ
அன்று என் நன்னாள் தீருமே

கார் இருள் கண்டத்தை இருட்டினாலும்
ஓர் தரம் ஓரப்பார்வை தந்திருவேன்
யார் என்று யாரும் அறியாமல்
வீர் கொண்ட காரிருள் ஓடிட

காலம் கடந்து கண் கலங்கியே
கோலம் கொண்ட கொடுமை கண்ட
நான் நினைத்த நன் நினைவுகள்
நாளன்று கூடிடுமோ நன்றே நடந்திடுமோ?

இருபது நிலவுகள் இங்கே வந்தாலும்
 ஈன்றவள் தாய்மையின் நிலவொளி தருமோ?
 அன்றும் இன்றும் என் நாளுமே
 அவ் நிலவொளி அந்நாளும் நானாவேன்

மழை தோன்றும் மழலைப் பேச்சிலே
 மரமுளை எழும் மூத்த மழையிலே
 உன்னோடு நான் உணரும் நாட்களை
 என்னோடு எழும் எண்ணங்களில் காண்பேன்

கொட்டும் மழையில் குடையாவேன் நான்
 கோடை வெயிலில் நீழலாவேன் நான்
 கொஞ்சம் இரவும் கொடுமை என்று
 கொள்ளை நிலவானேன் என் குழந்தைக்கு

வீதி ஓரம் போனாலும் அவள்
 பாதி ஜீவந்தேய்ந்திருவேன் நான்
 மீதி உயிரும் எனக்கில்லை என்
 மடி மீது உறங்கும் தாய்க்கே

நண்பர்களோடு வீளையாடி நீ கழித்திட
 நானும் நன்னாள் எனக்குள் கணித்திருவேன்
 உன்னோடு நான் என்னோட நீயென
 உறக்கமின்றி உய்த்தறிவேன் உணர்வுகளைப் பெருக்கிடுவேன்

காலை வீடிந்தால் கண்ணாடி பார்த்திடா
 கண்மணி உன் கண்ணிமை காத்திருவேன்
 மாலை முழுதும் மன அமைதிக்கு
 சீலை கையில் கொண்டு செருப்பாய் தேய்ந்திருவேன்

வெளி வானம் வெளிறிய போதும்
 மன வானில் மழை பெய்யுதே
 தாயவள் நான் தன்னகத்தே உன்
 சேய்மையின் நினைவலையில் சேர்ந்திடும் போது

கனவுகள் கண்ணில் கசிந்திடா வண்ணம்
 நினைவுகள் நெஞ்சில் நீங்கிடா எண்ணம்
 கற்பனை கடலிலே கடந்திட தோணுதே
 கண்மணி உன் கண்களில் மூழ்கிட

வீசும் வெளிச்சத்தை நீ பார்த்திட
பேசும் வெண்ணிலவை தரையில் இறக்குவேன்
பாட்டுக்கள் பல பாடி உன்னுடன்
பல ஜென்மங்கள் உயிர் தரீப்பேன்

உறவுகள் பல உண்மைகள் உரைத்தாலும்
உண்மையென இருப்பது தாய்மை உணர்வுதான்
உலகமும் பொய்மையானாலும் என் தாய்மை
ஊற்றெடுக்கும் அன்பு வெள்ளம் உண்மை

உலகினை உனக்கு காட்டிய நாட்களை
உலகமே உன்னை உணரச் செய்வேன்
உன் தாய் நான் என்று
என் சேய் உனை வென்றிடுவேன்

எனக்காய் நான் என்றும் நானில்லை
உனக்காய் என் உயிரும் எனதில்லை
ஆயிரம் கண்கள் எனை மறைத்தாலும்
என் பார்வை உனை வீட்டுப் பிரியாது

நலமுடன் என்றும் நீவாழ
என்றென்றும் நான் உனக்கே உனக்கே
என் உள்ளத் தாய்மை உணர்வு
என்றும் உனை வீட்டுப் பிரியாது.

கீராமியப் பாடல்களும் தமிழும்

கட்டுரை வரைதல்

பிரிவு - 5

முதலாமிடம்

எம். ஐ. எப். இஷ்ரா

விஜயரட்ணம் இந்து ம. கல்லூரி

நீர்கொழும்பு

உலகச் செம்மொழிகளிலே உயர்தனிச் சிறப்புடைய மொழி தமிழ் மொழி என்றால் அது மிகையாகாது. கவிஞர்களும். கதாசிரியர்களுமே தமிழுக்கு ஒளியேற்றுவதில் ஒளி விளக்காயுள்ளனர். கவிதைகளும் பாடல்களும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை மலை மேல் ஏற்றுகின்றன. அந்த வகையில் ஏட்டுக் கல்வியறிவில்லா நாட்டுப்புற மக்களின் உள்ளங்களில் உதித்த எண்ணங்களின் வாயிலாக உருவானவை கிராமியப்பாடல்களாகும். கிராமியப் பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்கள், தொழிலாளர் பாடல்கள், எழுதா இலக்கியம், நாடோடிப் பாடல்கள் எனப் பல பல பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

கிராமியப்பாடல்கள் தொன்று தொட்டு வழக்கில் இருந்து வரும் பாடல்களாகும். இவை ஏட்டில் எழுதப்படாதவை. இலக்கணத்தைப் பாராதவை. பாமர மக்களின் உள்ளக்கவச்சிகளை மட்டும் மையமாகக் கொண்டவை. இவை மனித வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றன. ஒரு குழந்தை பிறந்தது முதல் வளர்ந்து வாலிபனாகி தொழில் செய்து இறக்கும் வரை நிகழும் அனைத்து சம்பவங்களையும் எம் மனக்கண்முன் கொண்டு வருவன. கிராமியப்பாடல்களாகும். இவை பேச்சு வழக்கில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். தமிழ் மொழி ஆதிகாலம் தொடரே வளர்ச்சியடைந்து வந்தமையை இப்பாடல்களின் மூலம் நாம் அறியலாம்.

“வயல் உழுபவர், வண்டி ஓட்டுபவர், மீன் பிடிப்போர் போன்றவர்கள் பாடும் பாடல்களே நாட்டார் பாடல்களாகும். இவற்றில் சொல் உணர்ச்சி இருக்கும். ஓசை நயம் இருக்கும். தாளக்கட்டும் இருக்கும்”. என்கிறார் சதாசிவ ஐயர். இவை கவிஞர்களால் எழுதப்பட்ட ஒன்று அல்ல. எழுதாக் கவிகளாகும். இவை தானாக மலர்ந்து மணம் பரப்பும் காட்டு மலருக்கு ஒப்பானவை. ஆம் அவற்றை நீர் விட்டுப் பசளை போட்டு வளர்க்கத் தேவையில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்து வளர்ந்த தாவரத்திலிருந்து பல்கிப் பெருகிக் கொண்டே செல்கின்றன. இது போலத்தான் நாட்டார் பாடல்களும் ஆரம்பத்தில் பாடப்பட்ட பாடல்களே மரபு வழியாக, பரம்பரை பரம்பரையாக இன்றும் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டார் பாடல் என்ற சொல்லுக்குள் பல வகைப் பாடல்கள் அடங்கும். தாலாட்டுப் பாடல், பக்திப்பாடல், கும்மிப்பாடல், விளையாட்டுப்பாடல்,

தொழிற்பாடல். ஒப்பாரிப் பாடல். என்பனவே அவையாகும். ஒரு குழந்தை பிறந்ததும் அக்குழந்தையை பார்த்து வியக்கிறாள். அழகில் மயங்குகிறாள். அவளை அறியாமல் புரியாமலே வாயிலிருந்து பாடல் ஊற்றெடுக்கிறது.

முத்தே பவளமே - என்
முக்கனியே சக்கரையே
கொத்து மரிக் கொழுந்தே
கோடைப்பலாச்சுளையே - என்னை
கொஞ்ச வந்த ரஞ்சிதமே
பஞ்சவர்கள் பாற்குடமே

என்பதே அப் பாடல் வரிகள்

அடுத்ததாக குழந்தை வளர்ந்ததும் அக்குழந்தையின் மனதில் கடவுள் பக்தியைப் புகுத்த நினைக்கிறாள் தாயானவள். எனவே குழந்தைக்குப் புரியும் விதத்தில்

குள்ளக் குள்ளனை
குண்ட வயிறனை
வெள்ளிக் கொப்பனை
விநாயகனைத் தொழ

என விநாயகனை வர்ணிக்கிறாள். இதுவே அறிவுடைமையாகும். அடுத்து விளையாட்டுப்பாடல் குழந்தை சற்று வளர்ந்ததும் விளையாட எண்ணம் கொள்கிறது. விளையாடும்போது களைப்பில்லாமல் இருக்க ஒரு பாட்டை எடுத்து விடுகிறாள்.

ஆலையிலே சோலையிலே
ஆலம்பாடிய சந்தையிலே
கிட்டிப்புள்ளும் பம்பரமும்
கிறுகிறுக்கப்பாலாறு ... பாலாறு.... பாலாறு

என்றும் வேறு பாடல் வரிகளையும் பாடுகிறது அக்குழந்தை.

நாட்டார் பாடல்களிலே அதிக உணர்ச்சிகளை வெளிவிடுவது இந்த காதல் பாடல்களாகும். இவை வர்ணனைகள் நிறைந்து காணப்படுபவை. ஆணும். பெண்ணும் பாடல்களின் மூலமாகவே பேசிக்கொள்வர். சிலவேளை பாடல்கள் கேள்வி பதிலாகவும் அமையக் காணலாம்.

மஞ்சள் கிளியே
வாழைப்பழமே
ஏலங்கிரம்பே
உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பிடட்டும் ?

என வர்ணித்து காதலன் காதலியை நோக்குகிறான். இதற்குப் பதில்
கொடுக்கும் முகமாக காதலி

மச்சானே மாம்பழமே
மாமி பெத்த பலகாரமே
ஏலங்கிரம்பே - உன்னை
உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பிடட்டும் ?
என பதிலுக்குப் பாடுகிறாள்.

காதல் பாடல்கள் அதிக இன்ப உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டுவது போல்
துன்ப உணர்ச்சிகளையும் வெளிக்காட்டுவன இந்த ஒப்பாரிப்பாடல்கள். ஒரு
தாய் தன் மகனை இழந்த பின் பாடும் பாடலை நோக்குவோம்.

பாடித்திரிந்த படலை
தெருக்களெல்லாம்
பாசி படர்ந்து போயினவே.

எனக் கவலையுடன் தேம்பி அழுகிறாள் தாய்.

நாட்டார் பாடல்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பரியன. ஈற்றில்
ஒரு சிலரால் பாடப்பட்டு வந்த இப்பாடல்கள் உலகமே பாடிப்போற்றும் அளவுக்கு
வளர்ந்து விட்டன. இவற்றை உன்னிப்பாக நோக்கிய கவிஞர்கள் தான்
பிற்காலத்தில் தமிழ் வளர உதவினர். கவிஞன் காலத்தின் கண்ணாடியாக
மட்டும் இருந்தால் போதாது. காலத்தின் கருத்தாவாகவும் இருக்க வேண்டும்
என எண்ணி தமிழை வளர்த்தனர். தமிழ் எழுந்தது.

நம்பிக்கையுன்றி நட

குறுநாடக ஆக்கம்

பிரிவு - 4
முதலாமிடம்

ஸ்ரீ. வேதிகா

யா. / அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரி

பாத்திரங்கள்: தேவி, சாகித்தியா, சரவணன்
இடம் : சரவணன் வீடு
காலம் : மாலை நேரம் ஞாயிற்றுக்கிழமை

தேவி: வெளியே பார்த்தவாறு பயம் கலந்த சோகத்துடன் என்ன சாகி இன்னம் மகனைக் காணலே... சிவா வீட்ட போற எண்டு தானே சொன்னவன்

சாகித்தியா: தாயை நோக்கி வந்தபடி, ஓம் அம்மா சிவா அண்ணா வீட்ட போற எண்டு தான் சொன்னவர்

தேவி: ஆ.... சரி.... ஆனா வழமையா வேளைக்கு வந்திடுவான். இண்டைக்கு ஆறுமணியாச்சு இன்னும் காணலையே. இருண்டு கொண்டு வருகுது. எனக்கு சரியாப் பயமா இருக்கு சாகி.

சாகித்தியா: (மகிழ்ச்சியுடன்) அம்மா அண்ணன் வாறார். பாருங்கோ

தேவி: சாகி கதிரை எடுத்துப் போடு. சரவணனைக் கதிரையில் இருக்கச் செய்தவாறு, இரப்பன் (சரவணனின் தலையைத் தடவியபடி) ஏன் ராசா இவ்வளவு நேரம். நான் பயந்திட்டன்.

சரவணன்: (தாயை நிமிர்ந்து பார்த்தவாறு) சொறி அம்மா! பாடத்தில ஒரு டவுட் அதக் கிளியர் பண்ணிட்டு வாறதுக்கப் பிந்திட்டது. நேரம் போனதக் கவனிக்கல அம்மா

தேவி: (பெருமூச்செறிந்து விட்டு) சரி விடு வந்திட்டாய் தானே. இனிமேல் இப்படிப் பிந்தக்கூடாது. பிந்து மெண்டா முதலே சொல் சரியே. சரவணன்' தயக்கத்துடன் இல்லையம்மா..... அது வந்து...

- தேவி:** என்ன ராசா தயங்குகிறாய்? பயப்பிடாமற் சொல்லு.
- சரவணன்:** (தலையாட்டிவிட்டு) இல்ல. ஒண்டுமில்லையம்மா
- தேவி:** இல்ல நீ ஏதோ சொல்ல வந்தனி. என்னட்ட அந்த விசயத்த மறைக்கிறாய். பயப்பிடாமச் சொல்லு என்ற செல்லமெல்ல (தலையை வருடிவிடுகிறாள்)
- சரவணன்:** (தலையைக் குனிந்தபடி) நான் ஒண்டு சொல்லுவன் ஆனா. அதக் கேட்டு நீங்க சொக் ஆகக்கூடாது.
- சாகித்தியா:** (சரவணனை நோக்கி வந்து) என்ன அண்ணா நீங்க இப்படிச் சொல்லவே பயமா இருக்குது.
- தேவி:** ஒமெண்டன். அவள் சொல்லுறதும் சரிதான். என்ன விசயம் எனக்கு ஒரே பதட்டமா இருக்குடா செல்லம். கெதியாச் சொல்லு
- சரவணன்:** (தாயின் கையைப் பிடித்தபடி) அம்மா பயப்படறமாதிரி விசயமில்ல. நீங்க .. நீங்க முதல்ல பதட்டப்படாதேயுங்கோ.
- தேவி:** (சாகித்தியாவைப் பார்த்துவிட்டு சரவணனைப் பார்த்தபடி) சரி நான் பதட்டப்படேல்ல. நீ சொல்லு ராசா.
- சரவணன்:** (தயக்கத்துடன்) அது... நான்... ஒரு முடிவெடுத்திருக்கிறன்
- சாகித்தியா:** (ஆவலுடன்) என்ன முடிவு?
- சரவணன்:** இல்லை நான்... ஏ.எல்.எக்ஸாம் எடுக்கேல்ல .அது தான்.
- தேவி:** (அதிர்ச்சியுடன்) சரவணா ! என்ன சொல்லுகிறாய்?
- சாகித்தியா:** (கவலையுடன்) அண்ணா! ஏன் அண்ணா அப்படிச் சொல்லு கிறீர்கள். சரவணன் தலையைக் குனிந்தபடி சோகத்துடன் இருக்கிறான்.
- தேவி:** (மெதுவாக சரவணனின் தோளில் கையை வைத்தபடி) மகன் சோதினைக்க இன்னும் ஒரு மாசந்தானே இருக்குது. அதுக்குள்ள நீ ஏன் இந்த முடிவு எடுத்தனி.
- சரவணன்:** இல்ல அம்மா என்னட்ட ஒண்டுங் கேக்க வேண்டாம். இது தான் என்ற முடிவு. மாத்தமாட்டன். (எனக்கூறி விட்டு கதிரையில் சாய்ந்திருந்த கைத்தடியை எடுத்து அதன் உதவியுடன் எழுந்து மத்தியிலிருந்து வலப்பக்கமாக செல்கிறான்.

பாத்திரங்கள்: சரவணன், நடேஸ்வரன், நிவா, தேவி
இடம்: சரவணனின் வீடு
காலம்: சில நாட்களின் பின்னரான காலை வேளை

ஒளி பிரகாசமாகிறது
(மேடையின் மத்தி, சரவணனின் வீடாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. மத்தியில் அரங்கத்தை நோக்கியவாறு மூன்று கதிரைகள் அடக்கப்பட்டுள்ளது. நடுவிலுள்ள கதிரையில் சரவணன் சோகமாக உட்கார்ந்திருக்கின்றான். பின்னணியில் சரவணா என அழைக்கும் ஒலி எழுப்பப்படுகிறது.)

தேவி: (மேல் வலதிலிருந்து வந்தவாறு) ஓம் வாறன் (வெளியே சென்று பார்த்துவிட்டு)சேர். வாங்கோ சேர். சிவாத்தம்பி உள்ள வாரும். வாங்கோ.

(நடேஸ்வரன் ஆசிரியரும் சிவாவும் கீழ் இடத்திலிருந்து மத்திக்குச் செல்கின்றனர். வந்திருங்கோ.

(சரவணன் சுயநினைவு வந்தவனாய் இருவரையும் கண்டுவிட்டு

சரவணன்: (எழும்ப எத்தனித்தவாறு) சேர் .. வாங்கோ.....

நடேஸ்வரன்:(ஆசிரியர் விரைந்து சென்று சரவணனைப் பிடித்தவாறு) பரவாயில்லை. இரும் சரவணன்.

சரவணன்: (உட்கார்ந்தபடி) சேர் இருங்கோ சேர். சிவா. இருடா

இருவரும் கதிரையில் உட்காருகின்றனர்.
தேவி சரவணனுக்குப் பின்னால் போய் நிற்கிறாள்

தேவி: (பணிவாக) சேர். சொல்லுங்கோ சேர்

நடேஸ்வரன்:அது வந்தம்மா மகனுக்கு ஏ.எல் அட்மிஸன் வந்திட்டு. எடுக்க வரேல்ல அது தான்... பிள்ளைக்கு ஏலாது தானே. எண்டு சிவாகிட்ட விசாரிச்சன்.... தனக்குத் தெரியேல்ல எண்டான். உங்கடவீடு தெரியாது. சிவா வீடு தெரியும் அங்க போய்க் கேட்டு கூட்டிக் கொண்டு வந்தனான்.

தேவியும் சரவணனும் தடுமாற்றத்துடன் நின்றனர்.

சிவா: என்ன அதுக்கான அவசியம் இல்லை சேர்.

நடேஸ்வரன்: அதிர்ச்சியுடன் என்ன?

தேவி: சேர் அவன் எக்ஸாம் எழுதேல்லயாம் ஏனெண்டு கேட்டாச் சொல்லுறன் இல்ல சேர்.

நடேஸ்வரன்: என்ன சரவணா?

சிவா: டேய் என்னடா.... ஏண்டா.....

தேவி: ஐயோ அடுப்பில பால் பொங்குது. சேர் வாறன் பொறுங்கோ.

சிவா: டேய் சரவணா! காரணத்தைச் சொல்லுடா

நடேஸ்வரன்:ஓம் சரவணா சொல்லும்.... சரவணா அப்பாவும் இல்ல. நீ இல்லாட்டி வேற யாரு குடும்பத்தைப் பாக்கிறது?

சிவா: அது தான்.சேர் சொல்லுறதும் சரிதான்.

சரவணன்: ஓம். சரிதான் ஆனா எனக்கு கால்..இல்லை நான் என்னெண்டு....

நடேஸ்வரன்:என்ன அதுக்கும் இதுக்கும் என்ன சம்பந்தம். எல்லாம் மனசில தானே இருக்கு.

சரவணன்: ஆனா, எல்லாம் நல்லா இருக்கிற ஆக்களே பாஸ் பண்ணுறேல்ல. இதுல நான் எப்படி.... அதுவும் நானும் ஓவறாத்தான் ஆசப்பட்டு படிச்சிட்டன் இப்பவே அம்பதும், அறுபதும் தான்.....

சிவா: அதுக்க இப்ப தான் விளங்குது. உந்த நினைப்பால தான் நீ உந்த மாக்ஸ் எடுத்தனி எண்டு.

நடேஸ்வரன்:ஓம் சரவணா, சிவா சொல்லுறதும் சரிதான் நீ உந்த எண்ணத்தை விட்டு நம்பிக்கை யோட படிச்சிருந்தா நீ தான் வகுப்பில பெஸ்ர்றா வந்திருப்பாய்.ச்சா வீணாத்தானே.....

சிவா: சரி சரவணா இப்ப சொல்லு உன்ர முடிவென்ன சரவணன் மௌனமாக இருக்கிறான்.

ம்.... ம்.... சரி அப்ப நீ சொல்லுறதையும் பாப்பம். ஆனா உன்ர மன சாட்சிப்படி சொல்லு. கை, கால இழந்தவர்கள், கண் தெரியாத ஆட்கள் வாழ்க்கையில் சாதிச்சதே இல்லையா? உன்ன மாதிரி அவயள் நினைச்சிருந்தா என்ன நடந்திருக்கும்? அவயள் சாதிக்கிறதுக்கு என்ன காரணம் தெரியுமா?

நடேஸ்வரன்:ம்ம்.. சிவா சொல்லுறதக் கேட்டியே! அவயள் தங்களால செய்ய முடியும் எண்ட நம்பிக்கை யோட செயற்பட்டதால தான் முன்னேற முடிஞ்சது. ஊனம் என்பது உடலில இல்ல. மனசில இருக்கிற நம்பிக்கை. ஒரு செயல்ல கொள்ளுற நம்பிக்கை. எங்கள் மேல நாங்க வைக்கிற நம்பிக்கை. எத்தின கை இருந்தும்.. அந்த ஒரு கை இல்லாட்டி..... எல்லாம் போச்சு.....

சிவா: சரவணா எல்லாம் உன்ர நன்மைக்காகத் தான் சொல்லுறம். நல்லா யோசிச்ச முடிவெடு..... அட்மிஸன் ஸ்கூல்ல இருக்குது..... உன்ர இஷ்டம்.

காட்சி: 03

மேற்பார்வையாளர்: எல்லோருக்கும் ஓல்த பெஸ்ட் நேரமாகுது. பேப்பர் தரப்போறம் சரியா.

சிவா: சரவணனிடம் சென்று சரவணா என்ன மாதிரி?

சரவணன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் நல்லாச் செய்தனான், உனக்கு என்ன மாதிரி?

சிவா: நானும் நல்லாச் செய்தனான்

சரவணன்: டேய் ரொம்பத் தாங்ஸ்டா

சிவா: (சரவணனின் தோளைத் தட்டிவிட்டு) சும்மா இருடா சும்மா தாங்ஸ், கிங்ஸ் எண்டு, பெரிய வார்த்தை எல்லாம் பேசிக்கொண்டு

சரவணன்: எனக்குப் பெரிசு தான்டா அண்டைக்கு நீயும் சேரும் எனக்கு அட்வைஸ் பண்ணியிருக்காட்டி..... (யோசிக்கிறன்)

சிவா: சரிசரி அதவிடு நல்ல ரிஸல்ட் வரும் தானே?

சரவணன்: ம். ஓம். ஓம்

சிவா: சரி, வா.

சரவணன்: ம். சரி போகலாம் வா.

காட்சி: 04

பாத்திரங்கள்: சரவணன், சிவா, நடேஸ்வரன், தேவி, சாகித்தியா
இடம் பாடசாலை வளாகம்
காலம் : சில மாதங்கள் பின்னரான காலை வேளை

நடேஸ்வரன்: ஹலோ...சேர்.....

.....
ஏ.எல். ரிஸல்ட் வந்திட்டு
அப்படியே சேர் தெரியுமே

அதுதான் உடன போன் பண்ணினான்
அப்ப சரி சந்தோஷம்.....
இப்ப கொஞ்ச நேரத்தில் வந்திடுவினம்.....
சரி, சேர்

நடேஸ்வரன்:(சந்தோசமாக) வாங்கோ வாங்கோ

சிவா: சேர்

சரவணன்: சேர் என்ன ரிஸல்ட்

நடேஸ்வரன்:சேர் என்ன ரிஸல்ட்

நடேஸ்வரன்:சரவணன் உனக்கு த்ரீ ஏ. சிவா உனக்குந்தான்
(அனைவரும் ஆச்சரியத்துடன் சந்தோஷப்படுகின்றனர்)
அதவிட இன்னொரு குட் நியூஸ்

சிவா: என்ன சேர்

நடேஸ்வரன்:சரவணன் இந்த டிஸ்ரிக்லியே பெஸ்ற். அதோட ஓல் ஐலண்ட்
லெவலில் மூண்டாவதா வந்திருக்கிறான்.

தேவி: (சரவணனைக் கட்டியணைத்து) என்ற செல்லம்..... சிவா ரொம்ப சந்தோசம்

சாகித்தியா: இரண்டு பேருக்கும் காங்கிறஜ்

சரவணன்: மகிழ்வுடன் ரொம்பத் தாங்ஸ்

சரவணன்: சேர் ரொம்ப நன்றி சேர் அதிபருக்கு தெரியுமே

நடேஸ்வரன்: அவரோட கதச்சிட்டு தான் நீங்க வாறியள்

சிவா: சரி சேர்.

சரவணன்: அழுதபடி, சேர் நீங்க தந்த தைரியத்தால தான் என்னால சாதிக்க முடிஞ்சது. இல்லையெண்டா

நடேஸ்வரன்: சரவணனை நோக்கி வந்து இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் நீ வச்ச நம்பிக்கை தான் காரணம்

சரவணன்: அவையோரைப்பார்த்து

பார்த்தீங்களே அண்டைக்கு மட்டும் என்னால முடியாதுதெண்டு எக்சாம் எழுதாம இருந்திருந்தா என்ற நிலைமை என்ன ஆகியிருக்கும் எல்லோரும் ஒண்டைப்புரிஞ்சு கொள்ளுங்கோ என்ன தான் நடந்தாலும் யாரும் நம்பிக்கை இழக்கக்கூடாது சரியே இனி என்ற வாழ்க்கையில் எப்பவும் நம்பிக்கை இழக்கமாட்டன். இனி நான் நல்லாய் படிச்சு டொக்டரா வந்து எல்லோருக்கும் சேவை செய்வன்.

நடேஸ்வரன்: வெரி குட் சரவணா. இனிமேல் உன்ன யாராலையும் அசைக்க முடியாது.

சிவா: சரவணா இனி நீ வாழ்க்கையில் எப்பவும் நம்பிக்கைய இழக்கக் கூடாது.

சரவணன்: சேர் நான் எப்பவும் நம்பிக்கையோட இருப்பன்.

அனைவரும் கைகோர்த்தபடி அவையோரைப் பார்த்தவாறு மகிழ்வுடன் நிற்கின்றார்கள் பின்னணியில் சந்தோசமான பாடல் ஒலிக்கிறது.

முற்றும்.

அக்ல இலங்கைத் தமிழ் மொழ்த்தன
தேசிய ந்தலை போட்டி முடிவுகளின்
பெறுபேறுகள்

2014

**அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசிய நிலை
போட்டிகள் - 2014**

போட்டி இலக்கம் : 01 ஆக்கம் எழுத்து - பிரிவு 1 தரம்: 4,5

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மத்திய	நுவரெலியா	புனித தோமையார் பெண்கள் பாடசாலை	1	செல்வி அ. இலக்கியா
02	வடக்கு	தென்மராட்சி	சாவகச்சேரி இந்து ஆரம்ப பாடசாலை.	2	செல்வி. எஸ்.வனோஜா
03	கிழக்கு	பட்டிருப்பு	களுதாவளை மகா வித்தியாலயம்.	3	செல்வி க. ஹீப்ரதா

போட்டி இலக்கம் : 02 கட்டுரை வரைதல் - பிரிவு 2 தரம்: 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
02	வட மேல்	புத்தளம்	அல் அக்ஷா தே.பா.	1	செல்வன் N. M. ஜஸ்ரி
06	சப்பிரகமுவ	மாவவனல்ல	ஸாஹிரா தே.பா	2	செல்வி T. F. N. ராஸிதா
09	மத்திய		மெராயா த.ம.வி	3	செல்வி பா. மதுர்ஷனா

போட்டி இலக்கம் : 03 கட்டுரை வரைதல் - பிரிவு 3 தரம்: 08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
	மேல்	நீர்கொழும்பு	விஜயரத்தினம் இ.ம.க	1	செல்வி எம். ஜ. எவ். இஷ்ரா
02	கிழக்கு	கேகாலை	அல்-அஷ்ரக் மத்திய கல்லூரி.	2	செல்வி அ. மு. ஹசனத்
03	தென்	அக்குரஸ்ஸ்	ஸாஹிறா.ம.வி	3	செல்வி எம். எம். ஷிம்லா பர்வின்

போட்டி இலக்கம் : 04 கட்டுரை வரைதல் இ.நயத்தல் - பிரிவு 4
தரம்: 10, 11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	விவேகானந்தா கல்லூரி	1	செல்வி மா. திலக்கவிகா
02	மத்திய	கண்டி	பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை	2	செல்வி பசீனாபாசில்
03	வடக்கு	வவுனியா	வடக்கு கனகராயன் குளம் ம.வி.	3	செல்வி பி. தரன்சிகா

போட்டி இலக்கம் : 05 கட்டுரை வரைதல் இ.நயத்தல் - பிரிவு 5
தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	ஊவா	பதுளை	ஊவா ஹைலண்ட்ஸ் தமிழ் மகா வித்தி.	1	செல்வி T. தனுப்பிரியா
07	கிழக்கு	திருக்கோயில்	இராமகிருஷ்ணா மத்திய மகா வித்தியாலயம்	2	செல்வி இ. கீர்த்தனா
09	மத்திய	கலேவெல	கெப்படிப்பொல மு.ம.வி	3	செல்வி எஸ். எப். நஸீஹா

போட்டி இலக்கம் : 06 இலக்கணப் போட்டி - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மத்திய	நுவரெலியா	கொட்டகலை த.ம.வி	1	செல்வி லோ. செளஜண்ய பிரதிபா
07	கிழக்கு	கல்முனை	கார்மேல் பற்றிமாக்க கல்லூரி.	2	செல்வன் எஸ். சுகேஜன்
08	ஊவா	பதுளை	ஊவா விஞ்ஞானக் கல்லூரி	3	செல்வி Y. பிரணவி

போட்டி இலக்கம் : 07 இலக்கணப் போட்டி - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
07	கிழக்கு	கல்குடா	வந்தாறுமூலை விஷ்ணு மகா வித்தியாலயம்.	1	செல்வி அ.அனோஜா
08	ஊவா	பதுளை	ஊவா ஹைலண்ட்ஸ் தமிழ் மகா வித்தி.	2	செல்வி ச. சுலக்ஷனா
03	வடக்கு	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி.	3	செல்வி எஸ். இமாஜினி

போட்டி இலக்கம் : 08 திறனாய்வுப் போட்டி - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
03	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	இந்துமகளிர் கல்லூரி.	1	செல்வி பி. சிந்துஜா
01	வடமத்திய	கெகிராவ	கெகிராவ மு.ம.வி.	2	செல்வி S. F. ஹுமைதா
06	சப்பிரகமுவ	கேகாலை	நாங்கெல்ல மு.ம.வி	3	செல்வி N. F. சுமையா

போட்டி இலக்கம் : 09 குறுநாடக ஆக்கம் - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
03	வடக்கு	வலிகாமம்	அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரி.	1	செல்வி ஸ்ரீ. வேதிகா
06	சப்பிரகமுவ	தெஹியோவிட்ட	அல்-அகில் மு.ம.வி	2	செல்வி A. F. றிப்ஹா
09	மத்திய	நுவரெலியா	கேம்பிரிஜ் கல்லூரி	3	செல்வி ச. மிருனாதாரணி

போட்டி இலக்கம் : 10 குறுநாடக ஆக்கம் - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	சப்பிரகமுவ	இரத்தினபுரி	கலைமகள் த.வி	1	செல்வி L. சித்ரா
09	மத்திய	நுவரெலியா	சென்சுமஸ் த.ம.வி	2	செல்வன் மைக்கல் டிலான் கிஷாந்தன்
03	வடக்கு	வலிகாமம்	அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரி	3	செல்வி எஸ். இனுசயா

போட்டி இலக்கம் : 11 கவிதை ஆக்கம் - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
05	மேல்	நீர்கொழும்பு	அல்- ஹிலால் ம.க	1	செல்வி எவ். பஸானி
09	மத்திய	மாத்தளை	பாக்கியம் தேசிய பாடசாலை	2	செல்வி தி. வசந்தகீதா
08	ஊவா	மொனராகலை	பக்கினிகுறுவெல முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்.	3	செல்வி M. A. J. பஸ்னா பானு

போட்டி இலக்கம் : 12 கவிதை ஆக்கம் - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	பட்டிருப்பு	களுதாவளை மகா வித்தியாலயம்.	1	செல்வி து. வுகாரி
02	ஊவா	பசறை	கலைமகள் தமிழ் வித்தியாலயம்.	2	செல்வன் M. பாலமுரளி
03	வடக்கு	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி மத்திய ம. வி.	3	செல்வி எஸ். ஜனனி

போட்டி இலக்கம் : 13 சிறுகதை ஆக்கம் - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
1	கிழக்கு	அக்கரைப்பற்று	ஆயிஷா பாலிகா மகா வித்தியாலயம்.	1	செல்வி ஏ. சாறாமரியம்
2	மத்திய	மாத்தளை	பாக்கியம் தேசிய பாடசாலை	2	செல்வி தர்ம ராஜ் பவித்ரா
3	ஊவா	வெளிமடை	வெளிமடை முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்.	3	செல்வி M. M. F. யஸ்மினா

போட்டி இலக்கம் : 14 சிறுகதை ஆக்கம் - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	தென்மராட்சி	நாவற்குழி ம.வி, கைதடி	1	செல்வி ஜே. ஸோபனா
02	மத்திய	நுவரெலியா	பரிசுத்த திருத்துவக் கல்லூரி	2	செல்வி இரா. டிரோஸ்ராணி
03	தென்	எல்பிட்டிய	துந்துவ முஸ்லிம் ம.வி	3	செல்வி எம். ஏ. எப்.அஷ்ரபா

போட்டி இலக்கம் : 15 வாசிப்பு - பிரிவு 1

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
1	மேல்	கொழும்பு	இந்துக்கல்லூரி	1	செல்வன் ஆ. பிரியதர்ஷன்
2	கிழக்கு	முதூர்	சேனையூர் மத்திய கல்லூரி.	2	செல்வி ஜே. துலக்ஷிகா
3	ஊவா	பசறை	பசறை முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்.	3	செல்வி B. கனார்திஹாசினி

போட்டி இலக்கம் : 16 வாசிப்பு - பிரிவு 2 தரம்: 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
1	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	புனித மிக்கேல் கல்லூரி.	1	செல்வன் து. இமையவன்
2	மத்திய	ஹட்டன்	புளியாவத்தை த.ம.வி	2	செல்வி வ. இஷாலினி
3	மேல்	கொழும்பு	இந்துக்கல்லூரி	3	செல்வன் யோ. நரேஷ்

போட்டி இலக்கம் : 17 ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு - பிரிவு 1 தரம்: 04,05

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
1	வடக்கு	மன்னார்	சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	1	செல்வி கே. ஸ்ரீஜனனி
2	மேல்	கொழும்பு	வுல்வென்டோல் பெண்கள் பாடசாலை	2	செல்வி இ. விதுஷாலினி
3	கிழக்கு	திருகோண மலை	இ.கி.ச.ஸ்ரீ.கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி	3	செல்வன் ஞா. கஜகோபன்

போட்டி இலக்கம் : 18 பேச்சு - பிரிவு 1 தரம்: 04,05

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	ஆனைப்பந்தி மெ. மி.த.க.பாடசாலை	1	செல்வி பி. ஷாலினி
02	மேல்	கொழும்பு	கொ /இந்துக்கல்லூரி	2	செல்வன் க. வத்ஷாங்கள்
03	மத்திய	மாத்தளை	குமரன் ஆரம்ப பாடசாலை	3	செல்வி சசி குமார் நிரோன்ஜனா

போட்டி இலக்கம் : 19

பேச்சு - பிரிவு 2 தரம்: 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வட	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி	1	செல்வி எஸ். தாவுனா
02	மேல்	கொழும்பு	இந்துக்கல்லூரி	2	செல்வன் க. பவீந்திரன்
03	கிழக்கு	கல்குடா	வாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரி	3	செல்வி இ. ரணித்தா

போட்டி இலக்கம் : 20

பேச்சு - பிரிவு 3 தரம்: 08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை.	1	செல்வி ம. சதுர்ஷிகா
02	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	யாழ். இந்துக் கல்லூரி.	2	செல்வன் யு. விதுஷன்
03	மேல்	நீர்கொழும்பு	விஜயரத்தினம் இ.ம.க	3	செல்வி எஸ். சந்தியா

போட்டி இலக்கம் : 21

பேச்சு - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக்கல்லூரி	1	செல்வன் ஜெ. நிசாந்தன்
02	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	இறம்பைக்குளம் மகளிர் ம.வி.	2	செல்வி எஸ்.பவதாரணி
03	சப்பிரகமுவ	பலாங்கொடை	மெத்திகந்தமழித் வித்	3	செல்வி எஸ். நிலுக்ஷி

போட்டி இலக்கம் : 22

பேச்சு - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக்கல்லூரி	1	செல்வன் ஜெ. அஜந்தசிங்கம்
02	மத்திய	நுவரெலியா	நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரி	2	செல்வி தி. திவ்யானி
03	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு மத்தி	மீரா பாளிகா மகா வித்தியாலயம்.	3	செல்வி மு. சு. பா. அர்ஷதா

போட்டி இலக்கம் : 23

பாவோதல் - பிரிவு 1 தரம்: 04,05

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வலிகாமம்	மானிப்பாய் சென் ஆன்ஸ் றோ.க.த.க. பாடசாலை.	1	செல்வி ஆர். மேரி துஷாந்தினி
02	கிழக்கு	திருகோண மலை	ஸ்ரீ.சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி	2	செல்வி கௌ. கபினயா
03	சப்பிரகமுவ	தெஹியேவிட்ட	ஹஸ்கொல்லத. வித்	3	செல்வி I. தனுஷ்கா

போட்டி இலக்கம் : 24

பாவோதல் - பிரிவு 02 தரம்: 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இ.ம.க	1	செல்வி சு. வாசுக்கி
02	கிழக்கு	கல்முனை	கார்மேல் பற்றிமாக் கல்லூரி	2	செல்வன் ம. புருஷோத்தமன்
03	வடக்கு	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை	3	செல்வன் எல். ஸ்ரீஹீரன்

போட்டி இலக்கம் : 25 பாவோதல் - பிரிவு 03 தரம்: 08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
1	வடக்கு	மன்னார்	சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	1	செல்வி ஏ. ஜனுசியா
2	ஊவா	பதுளை	பாரதி தமிழ் மகா வித்தியாலயம்.	2	செல்வன் M. கோகுலன்
3	வட மேல்	சிலாபம்	புனித பேர்ணதெத் த.ம.வி.	3	செல்வி A. ஆர்த்திகா
3	மேல்	கொழும்பு	ஹோயல் கல்லூரி	3	செல்வன் சு. நாராயணன் சர்மா

போட்டி இலக்கம் : 26 பாவோதல் - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக்கல்லூரி	1	செல்வன் இ. ஹரிஷன்
02	கிழக்கு	கல்முனை	கார்மேல் பற்றிமாக் கல்லூரி	2	செல்வி செ. பிரியஞ்சனா
03	வடக்கு	வடமராட்சி	வட இந்து மகளிர் கல்லூரி.	3	செல்வி எஸ். சங்கவி

போட்டி இலக்கம் : 27 பாவோதல் - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	மன்னார்	சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	1	செல்வி வை. கிருஷ்ணா
02	மத்திய	கண்டி	மலைமகள் இ.ம.க	2	செல்வி ஸ்ரீ திவ்யா
03	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி	3	செல்வி ஹெ.கி. ஜெ.கஜன்சியா

போட்டி இலக்கம் : 28 இசையும் அசைவும் - பிரிவு 01 தரம்: 04,05

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	மன்னார்	புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி.	1	செல்வன் ஏ. டிவேய்யன்
02	சப்பிரகமுவ	தெஹியோவிட்	இராமகிருஷ்ணா தமிழ் வி.	2	செல்வி S. செஷனி
03	வடமத்திய	கெகிராவ	கெக்கிராவ மு.ம.வி.	3	செல்வி J. நுஹா நஸ்ரின்

போட்டி இலக்கம் : 29 இசை தனி - பிரிவு 02 தரம்: 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இ.ம.க	1	செல்வி யோ. வைஷ்ணவி
02	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி	2	செல்வன் பி. சாரங்கன்
03	மத்திய	கம்பளை	இந்து மகளிர் கல்லூரி	3	செல்வி சி. அமரித்தா

போட்டி இலக்கம் : 30 இசை தனி - பிரிவு 03 தரம்: 08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை	1	செல்வி ஆர். லதாங்கி
02	கிழக்கு	திருகோண மலை	இ.கி.ச.ஸ்ரீ.கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி.	2	செல்வன் சா.விஹ்ராஜ்
03	மேல்	களனி	அந்தோனியார் தே.பா	3	செல்வன் கெ. விஜயலோஷன்

போட்டி இலக்கம் : 31 இசை தனி - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வடமராட்சி	ஹாட்லிக் கல்லூரி.	1	செல்வன் எல். கோமதுரன்
02	மத்திய	கண்டி	விஹாரமகாதேவி ம.பா	2	செல்வி பா. துவாரகா
03	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி.	3	செல்வி எஸ். சின்டி

போட்டி இலக்கம் : 32 இசை தனி - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி.	1	செல்வன் ஆர். நிறோஜன்
02	கிழக்கு	திருகோண மலை	ஸ்ரீ.சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி.	2	செல்வி சு. வானுஜா
03	மத்திய	நுவரெலியா	கொட்டகலை த.ம.வி	3	செல்வி சு.கிருபாஷினி

போட்டி இலக்கம் : 33 இசை குழு 1 - தரம்: 06,07,08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	வடக்கு	வடமராட்சி	ஹாட்லிக் கல்லூரி.	1
02	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி	2
03	மேல்	பிலியந்தலை	தெகிவளை த.ம. வித்தியாலயம்	3

போட்டி இலக்கம் : 34 இசை குழு ii தரம்: 10,11,12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	மத்திய	கண்டி	திரித்துவ கல்லூரி	1
02	வடக்கு	வடமராட்சி	ஹாட்லிக் கல்லூரி	2
03	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை.	3

போட்டி இலக்கம் : 35 நடனம் தனி - பிரிவு 02 தரம்: 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	இந்து மகளிர் கல்லூரி.	1	செல்வி பி. நிவேதனா
02	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி.	2	செல்வி ர.ஷம்புக்தா
03	மேல்	கொழும்பு	சைவமங்கையர் வித்தியாலயம்	3	செல்வி சு. தாமிகா

போட்டி இலக்கம் : 36 நடனம் தனி - பிரிவு 03 தரம்: 08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	இந்து மகளிர் கல்லூரி.	1	செல்வி எம். யுவலக்ஷி
02	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை.	2	செல்வி கௌ. ஆசா விபுதினி
03	மத்திய	கம்பளை	கதிரேசன் மத்திய கல்லூரி	3	செல்வன் செ. நிரஞ்சன்

போட்டி இலக்கம் : 37 நடனம் தனி - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி மத்திய ம.வி..	1	செல்வன் எஸ். அஜித்குமார்
02	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இ.ம.க	2	செல்வி ச. அஜித்ரா
03	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி.	3	செல்வி அ. ஷஜிவா

போட்டி இலக்கம் : 38 நடனம் தனி - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	திருகோண மலை	ஸ்ரீ.சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி.	1	செல்வி ச. பிரியங்கா
02	வடக்கு	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி மத்திய ம.வி.	2	செல்வி பி. சிந்துஜா
03	மேல்	கொழும்பு	விவேகானந்தா கல்லூரி	3	செல்வி ந. ஹர்ஷிகா

போட்டி இலக்கம் : 39 நடனம் குழு i - தரம்: 04,05,06,07,08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	இந்து மகளிர் கல்லூரி	1
02	சப்பிரகமுவ	நிவித்திகலை	டாலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	2
03	மேல்	கொழும்பு	சாந்த கிளேயர் பா.ம.வி	3

போட்டி இலக்கம் : 40 நாட்டிய நாடகம் (ஆடல் கதை) தி. போ.

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	வடக்கு	வலிகாமம்	இணுவில் மத்திய கல்லூரி.	1
02	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இ.ம.க	2
03	கிழக்கு	திருகோண மலை	உவர்மலை விவேகானந்தா	3

போட்டி இலக்கம் : 41 நாட்டார் பாடல் தி. போ.

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயம்.	1
02	மத்திய	கம்பளை	ஹைலன்டன் கல்லூரி	2
03	கிழக்கு	அக்கரைப்பற்று	அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி.	3

போட்டி இலக்கம் : 42 மேடை நாடகம் தி. போ.

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	வடக்கு	வலிகாமம்	ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி	1
02	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு மேற்கு	கரடியனாறு மகா வித்தியாலயம்	2
03	மேல்	பிலியந்தலை	இந்துக்கல்லூரி	3

போட்டி இலக்கம் : 43 வில்லுப் பாட்டு தி. போ.

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்.இந்துக் கல்லூரி	1
02	மேல்	பிலியந்தலை	இந்துக்கல்லூரி.	2
03	கிழக்கு	திருகோண மலை	இ.கி.ச.ஸ்ரீ.கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி	3

போட்டி இலக்கம் : 44 விவாதம் தி. போ.

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	சுட்டெண்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக்கல்லூரி	1
02	வடக்கு	மன்னார்	சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	2
03	கிழக்கு	அக்கரைப் பற்று	ஆயிஷா பாலிகா மகா வித்தியாலயம்	3
03	மத்திய	கம்பளை	கதிரேசன் மத்திய கல்லூரி	3

போட்டி இலக்கம் : 45 தமிழறிவு வினா விடை தி. போ.

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	மத்திய	நுவரெலியா	கொட்டகலை த.ம.வி	1
02	கிழக்கு	கல்முனை	கார்மேல் பற்றிமாக் கல்லூரி	2
03	வடக்கு	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி மத்திய ம.வி.	3

போட்டி இலக்கம் : 46 முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி தி. போ.

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை
01	மேல்	கொழும்பு	இ. எஸ். சேனநாயக்க	1
02	கிழக்கு	அக்கரைப்பற்று	அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி	2
03	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்	3

போட்டி இலக்கம் : 47 சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு வி.பி 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	ஊவா	மொனராகலை	வெல்லஸ்ஸ தேசிய பாடசாலை	1	செல்வி ரீ. எம். சதக்ஷி லக்ஷ்ணா அபேசிங்க
02	தென்	அம்பலாங் கொடை	தர்மாசோக வித்தியாலயம்	2	செல்வி ப்ரமுதி இமாசா
03	கிழக்கு	திருகோண மலை	திஸ்ஸ மகா வித்தியாலயம்.	3	செல்வி கே. பி. மனுதி நிகேதா

போட்டி இலக்கம் : 48 சிங்கள மாணவர்களுக்கான பேச்சு (தமிழ்) வி.பி 08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	தென்	முலடியன	புஹுல்வெல்ல ம.ம.வி	1	செல்வி இ. பீ. கசுனி செஹாரா
02	வட மேல்	குருணாகல்	வயம்ப ரோயல் க.	2	செல்வி இ. யூ. துலஞ்சலி குலசிங்க
03	ஊவா	பசறை	பசறை மத்திய மகா வித்தியாலயம்	3	செல்வி கே. ஏ. சனில்கா செவ்வந்தி

போட்டி இலக்கம் : 49 சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து வி.பி 06,07

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடமத்திய	அனுராதபுரம்	மத்திய மகா வித்தியாலயம்	1	செல்வி மினோலி பிரேமான்ஜலி பிரேமசிரி
02	தென்	முலடியன	புஹுல்வெல்ல ம.ம.வி	2	செல்வி எச். ஏ. நிஷாதி கவீசா
03	மேல்	கொழும்பு	தேவி பாலிகா வித்தியாலயம்	2	செல்வி டி. எஸ். பீ.சச்சிந்தனா

போட்டி இலக்கம் : 50 சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து வி.பி 08,09

தொ. இல	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்
01	சப்பிரகமுவ	பலங்கோடை	அக்னஷ் பாலிகா வித்தி	1	செல்வி டபிள்யூ. எல். சிலுனி சுந்தமாலி
02	ஊவா	பதுளை	ஊவா விஞ்ஞானக் கல்லூரி, ஹாலி-எல்.	2	செல்வி காவிர்த்தியா ஹுங்சனி
03	மத்திய	கண்டி	ரணபிம றோயல் கல்லூரி	3	செல்வன் டபிள்யூ. ஏ. டி. எச். பி. விக்ரம சிங்க

நன்றி நவிலல்

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழி அலகினால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையான “சூர்மதி” இம்முறையும் வெகுசிறப்பாக புதுமெருகுடன் வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இவ்வேளையில் இச்சஞ்சிகையின் ஆக்கத்திற்கு அருந்துணை புரிந்த அனைவருக்கும் நன்றி நவில வேண்டியது எமது கடமையாகும். இம்முறையும் இக்கல்விச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கட்கும், கல்வி அமைச்சர் கௌரவ பந்துல குணவர்த்தன அவர்கட்கும், பிரதிக் கல்வி அமைச்சர் கௌரவ மொகான் லால் கிறேறு அவர்கட்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மேலும் இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு பல வழிகளிலும் ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்கிய மேலதிக செயலாளர்கள் திரு. எச். யு. ஹேமந்த பிரேமதிலக, திரு. எஸ். யு. விஜயரட்ண, தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு. ஆர். எம். எம். ரத்னாயக்க ஆகியோருக்கும் சஞ்சிகை வெளியீட்டிற்காக எமக்கு ஒத்துழைப்பையும் ஊக்குவிப்பையும் வழங்கிய தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகள் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு. எஸ். முரளிதரன் அவர்கட்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அத்துடன் இச்சஞ்சிகையின் தரத்தை மெருகூட்ட சிறந்த ஆக்கங்களையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் வழங்கிய பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள், ஆசிரிய ஆலாசகர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேலும் ஆக்கங்களை ஒப்பு நோக்கி ஒழுங்கமைப்புச் செய்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய ஓய்வு பெற்ற நோயல் கல்லூரி பிரதி அதிபர் எம். கணபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கும், அபிவிருத்தி உதவியாளர் வா. அத்தனாயக்க, டி. ஆர் ஆதிஹெட்டி மற்றும் ஸ்ரீசங்கர் அத்துடன் சட்டத்தரணி திரு. இரா.சடகோபன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். அட்டைப்படத்தை வடிவமைப்புச் செய்து தந்த எஸ். அனுருத்தன் அவர்கட்கும் இச்சஞ்சிகையை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த அரசாங்க அச்சுத் திணைக்களத்திற்கும் எமது நன்றிகள்.

மேலும் இச்சஞ்சிகையின் வெளியீட்டிற்காக ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கிய சகலருக்கும் கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவு சார்பாக எமது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

தமிழ் மொழிப்பிரிவு,
கல்வி அமைச்சு,
இசுறுபாய, பத்தரமுல்ல.

The first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the

The first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the

The first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the

The first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the

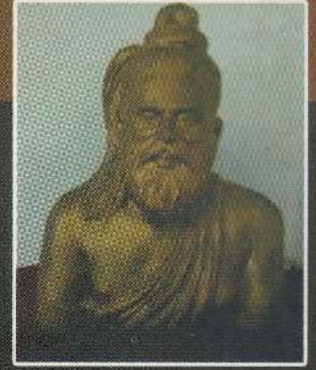
The first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the

The first of these is the fact that the

the second is the fact that the

the third is the fact that the

வீரமா முனிவர்

தமிழ் நாட்டோடும் தமிழ் மொழியோடும் கிறிஸ்தவம் கொண்ட தொடர்பு ஐந்து நூற்றாண்டு காலபழமை கொண்டது. இதுதொடர்பில் தமிழராகவே மாறிப்போன கிறிஸ்தவ பாதிரிகள் பலர் உள்ளனர். அவர்களுள் வீரமாமுனிவர் என்று அழைக்கப்பட்ட காண்ஸ்ரன்ரைன் ஜோசப் பெஸ்கி (1680 – 1747) என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரே தேம்பாவணி என்ற காவியத்தைப் படைத்து தமிழுக்கு அணி சேர்த்தார்.

தேம்பாவணியின் சிறப்புகள்

- * தமிழரல்லாத ஒருவரால் தமிழில் எழுதப் பெற்றது.
- * பன்மொழிகளில் பயிற்சி பெற்ற வித்தகரால் எழுதப் பெற்றது.
- * நாற்பொருள்களும் இன்பம் விரவாமல் எழுதப் பெற்றது.
- * தமிழ் அகப்பொருள் மரபு கூறும் பருவத்திற்கு ஒவ்வாத தலைமை மாந்தரைக் கொண்டு படைக்கப் பெற்றது.
- * சந்த வேறுபாடுகளின் எண்ணிக்கை பிற தமிழ்க் காப்பியங்களில் காணப்படும் அளவினை விட மிகுதியாக அமையுமாறு படைக்கப் பெற்றது.
- * காலப் போக்கில் இடைச்செருகல் அமைந்து விடாமல் இருக்க எச்சரிக்கையாகக் காப்பியத்திலேயே பாடல்கள் படலங்களின் எண்ணிக்கைகளைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டி ஆக்கப் பெற்றது.
- * காப்பியத் தலைவனே தூது செல்லுமாறு கதைப்போக்கு அமைப்பைக் கொண்டது.
- * காப்பியத் தலைவனுக்கு மண்ணுலகிலும் விண்ணுலகிலும் இருமுறை முடிசூட்டு நிகழுமாறு ஆக்கப்பெற்றது.
- * பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே பாடல்களில் சில மேனாட்டு மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பெற்ற சிறப்பினையுடையது.
- * முதன் முதல் முழுமையாக அச்சில் வந்த சிறப்பையுடையது.
- * கீர்த்தனை, சிந்து, வாசனகாவியம், விருத்தியுரை, உரைநடை, சுருக்கம் ஆகிய பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்ட பெருமையுடையது.